

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ב
חֶלֶק רכ"א

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יִסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שְׁיֵהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרַי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרַי תְּלַמִּידוֹ מוֹרְנוּ
הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֶּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַּב חֲסָדָיו", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבֵא בְּכַתִּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ) לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמֵהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מֵה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאֲדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אֲדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמֵה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשָּׁבֵעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאֲדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", וּמֵה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", לְמֵה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְחַף הַיְיָ" תְּמִיד" זוּ מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זוּ מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמֵהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּרֹן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

בתתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶקֶת, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׂוֹמֵחַ שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ עוֹבֵד עֲכָשׁוּ בְּהַאוּלָם שְׂמֵחֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתִזְכֶּה לְבֵית מִשְׁלָה, וְכֵן לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה שְׂמֵחֹת בְּהַאוּלָם הַזֶּה וְכוּ', וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׂזֶה לֹא יִהְיֶה, תִּזְכֹּר שְׁעַם רְצוֹן חֶזֶק יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

דְּבַרְתִּי עִם הָאֲבִירָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא אָמַר שֶׁהוּא מְבִיא לְךָ חֲשֵׁמְלָאֵי מְסֻמָּה, וְהוּא יִתֵּן לְךָ גְבוּי לַחֲשֵׁמֶל, וְאִין לְךָ מַה לְפַחֵה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיֵאִיר לְךָ הַמְזֹל, כְּמוֹ שְׂיֵאִיר הָאוּלָם.

אִם יִהְיֶה לְךָ אֲפִשְׁרוֹת לְחַבֵּר אֶת הַחֲשֵׁמֶל בְּהַרְחָבָה שֶׁל שְׁתֵּי הַכוּלָלִים, אֲשֻׁמַּח מְאֹד מְאֹד.

רַק חֶזֶק וְאִמְץ מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵינִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמֵחַ מְתַרְחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׂחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכַתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שִׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְסָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְזַל טוֹב לְכַבּוֹד הַלְדַת הַבַּת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתּוּכַל לְגַדְּלָהּ בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

בְּעֵינַי הַשֵּׁם וְכו', אֲתָה וְאֶשְׁתָּף צְרִיכִים לְהַחֲלִיט מַה שְׁאַתֶּם רוֹצִים.

מִצְדִּי שְׁתִּהְיֶה מְלֶכֶת הַיָּפִי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, מ'ל'כ'ה' זֶה רֵאשִׁי תַבּוֹת כִּי ל'הו"ה ה'מ'לוּכָה.

תִּרְאֶה תִכְף וּמִיד בְּשִׁבְתָּ לְתַת שֵׁם לְהַבַּת שְׁלָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, הַעֲקֵר אֲתָה וְאֶשְׁתָּף תִּשְׁמַחוּ יַחַד, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאַדָּם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׁחִזֵּק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה

נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה התענוג הכי גדול, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכֵתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

שְׂמַעְתִּי אֶת הַהוֹדְעוֹת שֶׁהִשְׁאֲרַת לִי וְכוּ', אֲבָל אֲנִי לֹא נִמְצָא בְּחֻדְרֵי בְּקָבִיעוֹת מֵאֵז שֶׁעָבַר עָלַי הַנִּתּוּחַ, וְלִכֵּן הִכִּי טוֹב רַק לְכַתֵּב לִי פֶקֶס, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל לְדַבֵּר אִתְּךָ בְּמִשְׁךָ יוֹם חֲמִישִׁי.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁהָאוֹלָם תִּהְיֶה מִמֶּשׁ פֶּאֶר לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

שְׁמוֹר מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ, וְרַק תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שְׂשִׂמְחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי.

תִּאֲמִין לִי שְׂאִין טוֹב כְּמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוֹם

מִפְּרֹשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, וְכֵן לְגַרְסַּת פְּרָק מִשְׁנֵיּוֹת וְדָף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, זֶה חַיּוֹת וּמְזוּזָה לְהַנְפִּישׁ, וְלִכֵּן חֲטָף וְאָכַל כָּל יוֹם אֶת הַמְּזוּזָה הַזֹּה.

הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכַּיֵּל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַת בְּלָק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַמְּקוֹם יִנַּחֵם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר לִשְׁמַעַע עַל פְּטִירַת אָבִיךָ עָלִיו הַשְּׁלוֹם, תַּעֲשֵׂי הַרְבֵּה מְצוּוֹת וַיִּהְיֶה לוֹ עֲלִית נְשֻׁמָּה.

גַּם אֲשֶׁתִּי שׁוֹלַחַת לְךָ נַחוּם אֲבֵלִים, וְלֹא יִדְעֶנּוּ עַד הַמִּכְתָּב הַזֶּה עַד שְׁפִתְבָּת לִי הַיּוֹם.

הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכַּיֵּל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי אֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלָתִי
וְגִילִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

לֹא פְדָאִי לְבַלְבֵּל אֶת הָרֹאשׁ לְהִבֵּן שְׁלֵךְ, כִּי הוּא בְרוּךְ הַשֵּׁם לוֹמֵד
בְּהִתְמַדָּה וּמִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְץ וְלְמוֹפֵת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָךְ רַב
נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּגְמַר עִם הַשְּׂדוּף בְּסִימָן טוֹב
וּבְמִזְל טוֹב, וְתוֹכְלוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל וְתִצְלַיְחוּ בְּחַיִּיכֶם.

תִּאֲמִין לִי שְׂאִין טוֹב כְּמוֹ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֶמֶשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרֹשֶׁת הַשָּׁבוע, וְכֵן לְגַרְסַּ פֶּרֶק מְשֻׁנִּיּוֹת וְדָף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, זֶה
חַיּוֹת וּמְזוֹן לְהַנְפֵּשׁ, וְלִכְּן חֲטָף וְאָכַל כָּל יוֹם אֶת הַמְּזוֹן הַזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שֶׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּקִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאַנִּי מִבְּרִיא מִיּוֹם לְיוֹם, וּבְקִרְוֹב מְאֹד כְּכֹר אֲגִיעַ לִיבְנָאֵל בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ.

בְּעֵינַי הִישִׁיבָה מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתָּנִי שֶׁהַבְּחוּרִים מִתְמַיְדִים בְּלִמּוּד וּבִדְרָף אָרֶץ, אֲשֶׁר זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, רַק חֲזַק וְאַמֵץ בְּעִבּוּדְתָךְ עֲבוּדַת הַקְּדוֹשׁ לְקִרְבִּי בְּנֵי וּבְנֹת יִשְׂרָאֵל אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁמְכַנְיָסִים אֶת בְּנָיו וּבְנֹתָיו תַּחַת צֶל כְּנָפָיו, וּבְזָכוֹת זֶה יִתְרַבֶּה זְכוּתְךָ וּפְרֻנְסָתְךָ בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל מְאֹד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּפִרְטוּיּוֹת מַה קוֹרֶה בְּהִישִׁיבָה וְכו', וְאִם אֵין הֶסְתוֹת נִגְדֵי וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁמְעַ בַּתְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שֶׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ וְאֶת בְּעֵלְךָ, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה

מִבְּנֵיכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר.

תְּתַאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפֵה מְזוּ, וְאֶפְלוּ שׁוּה בָּא לְךָ
מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפּוּם צִעְרָא
אֲגָרָא, וְדַעִי לְךָ כְּשֵׁאֲשֶׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁהִיא
נִמְצְאָת בְּמְדוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה
לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס
בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מְגֵאוֹת וַיְשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה
אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָה, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק
מִבְּעֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבֶּשֶׁרִי לְזֹאת יִקְרָא
אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת
הַסְּבִלְנוּת לְגַבִּי בְּעֵלָה וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבַּע עֵתִים לַתּוֹרָה זֶה יִשְׂמַח אוֹתָךְ וְיִתֵּן לְךָ סְפוּק, מְלַלְכַת וְלַהֲחֲלִיף בְּכָל פַּעַם רֶכֶב שְׁזֶה סֵתֵם יִסְבֵּף אוֹתָךְ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה - בְּעֵלָה מְשֻׁמָּה; וְלִכְן תִּשְׁקִיעַ הַרְבֵּה בְּאִשְׁתֶּךָ, כִּי הִיא צְרִיכָה אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב שֶׁלָּךְ, וְזָכַר וְגַם זָכַר מֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי ברכות, פֶּרֶק ט', הֵלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מָאד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֻט י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ מָאד לִהְיוֹת בְּשֻׁמָּה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשֻׁמָּה, כִּי הַשְׁמָחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאָדָם שְׂמִחַ מִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שֶׁחֲזֹק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכָתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהַתְּהַלְכַתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעַנּוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשְׁמָחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשֻׁמָּה.

תְּרַאֶה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחְרִית, מְנַחָה,

עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתִּיב: (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ הַיּוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּא, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, זֶה כְּבָר קָלֶפֶת עוֹג מְלֶךְ הַבְּשָׁן שְׂיַעֲקֹר אוֹתוֹ מִהֵיְהוּדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַקְעָא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּפְחָדִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה מְפִלְגַת לְהִיּוֹת רַבֵּן וְהַקְּיִטְנָה שֶׁל הַבֵּית סֵפֶר, וְתִצְלִיחֵי בְּגִדּוֹל, רַק תִּתְחַזְּקִי בְּבִטְחוֹן עֶצְמִי וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶק הַכֵּי טוֹב.

רַק תִּזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֶצְמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי, וּכְשֶׁאֲשֶׁה שְׂמִיחָה וְעִלְיָזָה, מִתְרַחֶבֶת דְּעֵתָהּ וּיְכוּלָּה לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעוּגָה הַכֵּי גְדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה,

וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מְכֶם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שֶׁאֲשֶׁה מְרַגֵּיֶשָׁה שֶׁמְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה.

אִם תִּהְיֶי שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׂמַחֵי אֶת בְּעַלְךָ, תִּרְאֵי שִׂיְהִיָּה לָךְ הַכֹּל, יְלָדִים וּבֵית וּמָה לֹא?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׂיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׂכַּלִּי וְתִצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַקְעַב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תְּמוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שִׂיְחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים שְׁנִיכֶם לְהִסְתַּדֵּר יַחַד וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּבְזָכוּת זֶה לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחַנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שִׂמַּח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזֵק בְּאֱמוּנָה שְׂאֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא

כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ וְיִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַקְעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִקְּתַבְכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חַכְמִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

רַק תִּזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוּל לְהַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאַמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֹקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ

נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתקעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזקי ואמצי מאד בסבלנות גדולה, ותתחזקי באמונת חכמים, ותראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ואסור להכנס בלחץ, אף שזה מאד קשה אבל תאמיני לי שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, רק לא לפחד כי גדול אדונינו ורב להושיע, ועוד תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שְׁאֶסוּר לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ס"ד) כָּל הַדּוּחַק אֶת הַשְּׁעָה הַשְּׁעָה דּוּחַקְתוּ, צְרִיכִים הִרְבֵּה סִבְלָנוֹת מֵה שְׁאִין לָךְ וְכוּ', וְגַם בַּתְּפִלָּה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ו) שְׁאֶסוּר לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבִתְחֻנּוּנִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת אֶצְלִי צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל בְּחַג הַשְּׂבוּעוֹת, וְגַמְרָתָ שְׂמָה פְּעָמִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים שְׂזָה כְּמִנְיֵן כַּפָּ"ר, אַתָּה צָרִיךְ עֲכָשׁוּ רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בַּקְּשָׁה אַחַת, שִׁיתֵן לָךְ אֶת הַשְּׂדוּף שְׁלָךְ, וְרַק שְׁלָךְ הַשְּׂדוּף לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, לֹא לְבַקֵּשׁ עַל ... תַּחְתֶּיךָ, אֶלָּא שְׂדוּף שְׁלָךְ, וְאִם הִיא שְׁלָךְ וְכוּ', הִיא תִּמְשָׁךְ אֵלֶיךָ כְּמוֹ מַגְנֵט, וְאִם לֹא וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וּבִתְחֻנּוּנִים תֵּן לִי אֶת הַזְּיוּג שְׁלִי, אֶסוּר לְבַקֵּשׁ שְׂפִלוּנִית תְּהִיָּה הַשְּׂדוּף שְׁלִי וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחַנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּךְ בְּאֱמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעֻנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכֶתוֹב: (וַיִּקְרָא רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזוּדְעִזִּים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעֻנּוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבֵּנוּ ז"ל רּוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים, ושיגיע הרגע הנכונה תולידי בקלות מאד, והכל יסתדר על צד הכי טוב, רק חזקו ואמצו יחד, ואף שנה נראה כל רגע כמו שנה וכו', אבל בו תבוא הישועה בקרוב מאד ותולידי בקלות ותבשרו לי בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בלק, י"ד תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא ישלח לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, והכל יסתדר על צד הכי טוב, רק אל תכנסו בלחץ, ותראו שנה הכל יתהפך לטובה.

רק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מֵאֵד לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וְכִשְׂאֵדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהִכַּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַקְעָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֻק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּלֵלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב דִּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד

הִנֵּה יְדוּעַ לְכָלְכֶם שְׂפַתְחִתִּי זֶה יוֹתֵר מִשְׁלֹשׁ שָׁנִים "בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֶם" לְתַת לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמְאִים, וְתִהְלָה לְאֵל, זֶה נַחַת לְרֵאוֹת אִיךְ שְׂבֻכָל יוֹם בָּאִים לְאָכַל גְּבָרִים, נָשִׁים וְיֻלְדִים, שְׁזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גָדוֹלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבָא בְּתָרָא ט) אִין בּוֹדְקִין לְמִזְנוּת, הִינוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוֹל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שְׂבָאֲמַת רָעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׂלֹא רָעֵב

וְצִמָּא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלֵּת מְלֵת לֹאכֵל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתְכֶם לְעֶזֶר לִי שְׂאוּכֵל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהַגְּדִלְנוּ לַעֲשׂוֹת שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל מִתְחִיל כְּבָר מוֹתֵיקִין, שִׁיְהִיָּה שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאִמְצַע הַיּוֹם מֶרֶק חֶם, וְלַעֲת עָרֵב סְעוּדָה דְּשִׁנָּה וְכוּ', וְעַכְשָׁו לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל, שִׁיְהִיָּה פְּנִינָה יְפָה מְאֹד, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּכְבָר יְדוּעַ לְכֶם אֲשֶׁר אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשַׁע, רִמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזִבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֲלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתְנִים לֹאכֵל וְלִשְׁתוֹת לְרַעֲבִים וְלַצִּמְאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, וְלִכֵּן בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲזְרוּ לִי כְּמָה שְׂאֵתֶם רַק יְכוּלִים וּמִי שִׁיעֲשֶׂה הוֹרָאת קִבֵּעַ עֲבוּר חַמְשִׁים ש"ח לְחֹדֶשׁ לְמִשְׁךְ שָׁנָה, אֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר עַל גְּדִל זְכוּת הַמַּצְוָה שִׁיְהִיָּה לְאָדָם חֶלֶק בַּצְּדָקָה כָּל כֶּף גְּדוּלָּה לְתַת בְּכָל יוֹם לֹאכֵל וְלִשְׁתוֹת לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְכֵן מְקוּם מְרוּחַ לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל, עוֹד זֹאת יִהְיֶה זְכוּת לְמִי שֶׁעֲשֶׂה הוֹרָאת קִבֵּעַ לְשָׁנָה שִׁיּוּכֵל לְבַחֵר יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה שְׁלוֹ, הַיְנוּ כָּל הַבְּרָכוֹת שִׁיְבָרְכוּ בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל יִהְיֶה לְזְכוּתוֹ, וְיִהְיֶה תְלוּי שְׁלֵט בַּיּוֹם שֶׁבַחֵר שָׁמוֹ וְשֵׁם מְשַׁפְּחָתוֹ שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה זֶה שְׁלוֹ, וְיְכוּלִים לְהַקְדִּישׁ אֶת הַיּוֹם אוֹ לַיּוֹם הַלְדָּת, אוֹ לַיּוֹם שֶׁמְחָה, אוֹ לַיּוֹם זְכָרוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְגִדֵּל הַזְּכוּת הַזֶּה אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף צְדָקָה בְּלִנּוּ מְחִיבִים לְתַת, וְאִם כְּבָר נוֹתְנִים צְדָקָה לְמָה לֹא לְתַת לְמְקוּם שְׂאֵנַחְנוּ רוֹאִים אֵיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ, וּבִפְרָט לְשַׁפוֹץ הָאוּלָם שֶׁל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל שִׁיְהִיָּה לְרוּחַת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁכָּל זְכוּתִי לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה רַק בְּזְכוּת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל שְׂאֵנִי נוֹתֵן לֹאכֵל וְלִשְׁתוֹת לְרַעֲבִים וְלַצִּמְאִים, וְאִם הַחַיִּים שְׁלִי יִקָּר בְּעֵינֶיךָ וְכוּ', אֲזִי אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבוּרַת הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שִׁיְהִיָּה לְנוֹ אוּלָם - פְּנִינָה לְרוּחַת כָּל הַקְּהֵלָה.

[הַיּוֹת שֶׁהַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הָאוּר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, אֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק לְכֶם מָה שֶׁכָּתַב עַל פְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ו ז) "כִּי יִהְיֶה בְךָ אֲבִיוֹן" וְגו' אוֹמְרוֹ ב'ךָ', אוֹלֵי שְׁנֵתְכֹן לְרִמְזוֹ מֵאֲמָרֵם ז"ל שְׂאֵמְרוּ (בְּכָא בְתָרָא י) כִּי טַעַם שְׁבוּחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְיִסֵּר לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּיִסּוּרֵי הָעֲנִי הוּא, כְּדִי שְׁבִאֲמַצְעוֹתוֹ יִזְכֶּה

חֲבָרוּ הַמְּפָרְנָסוֹ וְהוּא מַה שֶּׁרָמַז בְּמֵאמְרוֹ "בְּךָ אֲבִיוֹן", פְּרוּשׁ בְּסִבְתָּךְ בָּא לוֹ הָעֲנִי הַגְּדוֹל. וְאוֹמְרוֹ "מֵאַחַד אַחֶיךָ" פְּרוּשׁ לֹא תַחֲשַׁב בְּרֵאוֹתוֹ אֲבִיוֹן שֶׁהוּא פְּחוּת, דַּע שֶׁהוּא מֵהַמִּיחָדִים שֶׁבְּאַחֶיךָ, וְאֵין הוֹכַחָה מִהָעֲנִי הַיּוֹתוֹ שֶׁפֶל אַחִים, וְכו', עֵינַי שָׁם. שֶׁבִּזְהָ רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם, שְׁנוֹתָן צְדָקָה עֲבוּר עֲנִיִּים, וְלִכְן אֲשַׁרִי מִי שֶׁמִּשְׁתַּתַּף לְעֶזֶר לְתַן לְאָכַל לְרַעֲבִים וְלְצָמְאִים, שׁוֹהַ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה].

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ זִי"ע וְיִדּוּעַ אֵיךְ שֶׁנִּתְקַדַּשׁ אֲצֵל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַד כְּדֵי כֶּף שִׁידוּעַ מַה שֶּׁכָּתַב עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ו פְּסוּק ז') "כִּי יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיוֹן" וְגו' בְּדִרְךָ רָמַז יִרְמַז לְהַעִיר הָעֶרְהָ גְדוֹלָה עַל אַחַד הַמִּיחָד שֶׁבְּאַמָּה שֶׁאֵלִיו אָנוּ מְקוּיִם וּמְצַפִּים מִתִּי יְבוֹא, וְהוּא "מְלַךְ יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֵנו" אֲשֶׁר הוּא "אֲבִיוֹן" וְכִבֵּר נִמְשַׁל "לְעֲנִי" כְּאֵמְרוֹ (זְכוּרִיָּה ט' ט') "עֲנִי וְרַכֵּב עַל חֲמוֹר", וְרָמַז הַדְּבָר אֲשֶׁר יִסּוּבְכֵנו לְהִיּוֹת אֲבִיוֹן: וְאָמַר "בְּךָ", פְּרוּשׁ בְּסִבְתָּךְ, כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ הָאֲרִיכוֹ קִצְּנוּ, גַּם רָמַז בְּתַבַּת "בְּךָ" כִּי הוּא אֲבִיוֹן בְּנוֹ שֶׁמִּתְאַוֶּה מִתִּי יְבוֹא לְגַאֲלָנוּ וְכו', וְגַמְרֵנו אָמַר "מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן", פְּרוּשׁ מִסִּבַּת אַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן הַיִּדּוּעַ, שִׁיעֲרִיךְ אָדָם בְּדַעְתּוֹ שֶׁהַמַּעֲשֶׂה הוּא לְתַכְלִית דְּבָר זֶה שֶׁל מְשִׁיחַ ה' שָׁמוֹ חַיִּים. שֶׁרָמַז שֶׁהִיָּה בּוֹ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ, וְיִדּוּעַ אֵיךְ שֶׁהַבַּעַל שָׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, עַד שֶׁמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְנִסְעַ אֵלִיו לְפָגַשׁ אוֹתוֹ, וּבִיחָד יְבִיאוּ אֶת הַגְּאֻלָּה, אֲבָל הַסֵּמ"ךְ מ"ם עֲרַבֵּב אֶת הַדְּבָר, וְנִתְאַרַךְ בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְרוֹאִים מְזֶה אֵיךְ שֶׁהַבַּעַל שָׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְפָגַשׁ אוֹתוֹ, וְהַתְּבַטָּא 'אִיפֹה שֶׁאֵנִי בָּא בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים הַסְּפָרְדִי הַזֶּה כְּכֹר קְדַמְנִי, מְזֶה רָאוּי לָנוּ לְלַמֵּד אֵיךְ שֶׁצְּרִיכִים לְהִרְחִיק מֵאֲתָנוּ אֶת הַגּוֹעֲנוֹת הָאֲרוּרָה, וְאֲדַרְבָּה עִם

ישראל צריכים לחיות ביחד באהבה, אחוה ורעות, וכמו השלחן ערוף חבר מרן הבית יוסף שהיה ספרדי ועל השלחן שם 'מפה' הרמ"א, שהיה אשכנזי וכלל ישראל לומדים את השלחן ערוף ויודעים שבלי זה אינו יהודי כלל, וכן מדור דור ידעו שמהפוסקים הן האשכנזים והן הספרדים מפיהם אנו חיים, ועל זה נבנה קהלתנו הקדושה שהוא חממה של אמונה שלא יראה ולא ימצא בינינו איזה גזענות שיש בעולם, אשרי מי שמוסר את נפשו על אהבה ואחדות בין נשמות ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקפ.

בעזרת השם יהברך, יום חמישי לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

ראי להתחזק ביתר שאת ויתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו רוב להושיע, וראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלינו.

בכל פעם אני מעורר את אנשי שלומנו על גדל המצוה של כבוד אב ואם, איך שצריכים להזהר מאד מאד במצוה זו, ולא לזלזל בהורים, כי כך אָמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואָמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואָמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, וכתב הרמב"ם (פרק ה' מהלכות ממרים, סימן ט"ו) כל המבזה אביו או אמו אפלו בדברים ואפלו ברמיזה הרי זה ארור מפי הגבורה, שנאמר: (דברים כ"ז ט"ז) "ארור מקלה אביו ואמו", והרי הוא אומר: (משלי ל' י"ז) "עין תלעג לאב ותבז ליקהת אם" וגו', ויש לבית דין להכות על

זֶה מַכַּת מְרֵדוֹת וְלַעֲנֹשׁ כְּפִי מַה שִּׁיֵּאָדָּו; וּמוֹבָא (סֵפֶר חֲרָדִים, פָּרָק ט', סִימָן ל"ה) שְׁאֵפְלוּ אִם מְבִיחָה אוֹתָם בְּלִבּוֹ בְּלִבְדָּה, הָרִי הוּא בְּכָלֵל אָרוּר זֶה, עֵינֵי שָׁם. וְעִכְשָׁו אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ מִי יָכוֹל לְהִתְפַּאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִכָּל זֶה? וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הָאִשָּׁה שֶׁמְחַדְרָה בְּהִילָדִים אֶת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְהִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת דְּגָמָא חֲתִי לְהִילָדִים שְׁלָהּ, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה גַם כֵּן לִילָדִים מְמַשְׁמְעִים וּמְכַבְּדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְפָּא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְעִזֵּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִנְתוּחַ יַעֲבֹר בְּשְׁלוֹם, וְתִחְזַר לְבֵיתְךָ בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְיִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֲנִי מְכַרֵּא יוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכֹר לְשִׁבְתָּ בִּיבְנָאֵל עַל שִׁבְתָּ נַחְמוּ, וְשִׁבְתָּ שְׂאֲחֵרִיו, יִמְלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת מִשְׁאָלוֹת לְבִי לְטוֹבָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שֶׁמִּחַ מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיָכוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעִנּוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֵל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל

רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקפב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני צריך להקדים הקדמה קצרה שכבר חזרתי על זה פעמים אין מספר, והוא "אף פעם לא לקבל איזה אמרה בשם מוהרא"ש", יש אנשים שממציאים שיחות וספורים והכל "בשם מוהרא"ש", וצריכים מאד מאד לשמר על דברים כאלו.

תהלה לאל, עכשו מדפיסים כבר את כרך ק' של שו"ת "אשר בנחל", והם למעלה מעשרים וארבעה אלף מכתבים, וזה מגיע עדין עד לשנת תשנ"ה, ולכן כל מה שיש לי להגיד כבר כתבתי בהמכתבים, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לקבל שום דברים "בשם מוהרא"ש", ובפרט כשזה נוגע נגד ההלכה וכו', או שיחות והנהגות מוזרות וכו', הכל מצוץ מהאצבע.

תאר לעצמך שאדם נמצא בארמון המלך, והארמון מלא עם מטבעות של זהב, ואומרים לאדם כל זמן שאתה נמצא בתוך הארמון, כמה שתספור עבורך זה שלך בחנם, אזי אני שואל אותך אדם כזה ילך לישן ליומים ויגיד שהוא עצלן וכו', אין לו עצבים וכו', הוא בדכאון וכו', הלא לשוטה גדול יהיה וכו', נותנים לך הזדמנות לספור מטבעות של זהב והכל שלך, לדעת

אָדָם נוֹרְמָלִי הָיָה עַר הַיּוֹמִים וְהָיָה מְמַלֵּא שְׂקִים מְלֵאִים, וְהָיָה זָרִיז מְאֹד, לֹא הָיָה אוֹכֵל וְלֹא יֹשֵׁן, הֵיִתְכַן שֵׁישׁ לוֹ הַזְדַּמְנוֹת פֶּזוּ לְהִיּוֹת עֲשִׂיר וְכוּ', כִּף וְיֹתֵר מִזֶּה בְּאֵין עֶרְךָ כָּלָל, כִּשְׂאָדָם נִמְצָא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, חָבֵל עַל כָּל רַגַע וְדָקָה שְׂאָדָם לֹא נִמְצָא סְמוּךְ וְנִרְאָה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּמִבְקֵשׁ כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, כִּי אַז בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כּוֹתְבִים אֶת הַכָּל לְאָדָם מַה יִּהְיֶה אִתּוֹ עַל כָּל הַשָּׁנָה, מִי יִחְיֶה מִי יָמוּת, מִי יַעֲנִי מִי יַעֲשֶׂר וְכוּ', אַזִּי אֵיךְ יִכּוּלִים לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׂמָה בְּשָׁנָה?

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה בְּלָנוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה תשע"ג, וְלַפְעַל שְׂמָה כָּל מַה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים עֲבוּרָנוּ וְעֲבוּר כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתַקְפֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֵק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אֵין עוֹד בְּרֻכָּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מֵאָדָם שֶׁהוּא סְבֵלָן, וְלֹא נִמְצָא בְּמַתְחִים, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, כִּשְׂבֵר יִשְׂרָאֵל מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה, וְיוֹדֵעַ וְעוֹד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וְהַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אַזִּי שׁוֹם דְּבַר לֹא יִכּוּל לְשֵׁבֵר אוֹתוֹ, וְלִהְכֵנִים אוֹתוֹ בְּמַתַּח, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה) שֶׁעַל יְדֵי אֲמוּנָה יֵשׁ לְאָדָם כֹּחַ הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמַח, וְשׁוֹם רוּחַ רֵעָה לֹא יִכּוּל לַעֲקֹר אוֹתוֹ, וְלִכֵּן תְּכַנִּים בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְתַדַּע שֶׁבְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֵךְ, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה יָקָר בְּעֵינֶיךָ מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה

שְׁאֵדָם מְדַבֵּר עִם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי עַל יְדֵי כָּל דְּבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִף שְׁבִהֶתְחַלָּה לֹא מְרַגְּשִׁים אֶת זֶה וְכוּ', כֹּל זֶה בְּאֵ מַחְמַת הַעֲוֹנוֹת שֶׁל אָדָם וְכוּ', שְׁנֵתְקִים אֲצֻלוֹ מֵה שְׁאֵמֵר הַנְּבִיא: (יִשְׁעִיָּה נ"ט ב') "כִּי אִם עֲוֹנֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִפֶּנֶם מִשְׁמוֹעַ", וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בְּאֵ לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכֵר מֵה שְׁאֵמֵר הַתְּנָא הַקְדוֹשׁ: (אֲבוֹת פְּרָק ה') לְפֻּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַע לָךְ כְּשְׁאֵדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֵה אֶפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבֹטֵל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַפְּנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרָךְ כָּלָל בְּאֵ מְגֵאוֹת וְיִשּׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְפֹּד .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּלֵק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְדָאג לְשְׁלוֹם הַבַּת וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם דְּבַר, בּוֹדָאֵי זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת תַּחַת פְּקוּחַ אִישִׁי שֶׁל בַּעַל אַחֲרִיּוֹת, וְלִשְׁמֹר מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה חֵס וְחִלְלִילָה אֵיזָה הַפְּקוּרוֹת שֶׁם וְכוּ', אֲבָל אַתֶּם צְרִיכִים תִּכְףּ וּמִיָּד לְהַכְּנִיס אוֹתָהּ בְּחִנוּךְ מִיָּחַד, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, אַתֶּם צְרִיכִים לְרְאוֹת מֵה טוֹב לְהַבַּת? וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל מֵה שְׁיֵאֱמָרוּ הַבְּרִיּוֹת וְכוּ'.

העקר הוא תפלה, להתפלל על בריאותה אתה ואשתך תבקשו הרבה את הקדוש ברוך הוא, ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד - אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אל תבוזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" - שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

רק לא להתיאש בשום פנים ואופן, ולא לריב ולהתוכח ביניכם וכו', אדרבה עכשו זה הזמן שאחד יעזר להשני, כי שניכם אינכם חייבים וכו', ואל תזרקו את האשמה אחד על השני וכו', רק שתדלו לעזר ולתמוך אחד את השני, וכך יהיה לכם סבלנות לעשות את הדבר הנכון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה חכמינו הקדושים אמרו (ערוית פרק ה') שהבן של עקביא בן מהללאל בקש אותו לפני שאביו נסתלק, ואמר לו: אבא, פקד עלי לחבריה, אמר לו, איני מפקידה אמר לו, שמא עולה מצאת בי? אמר לו: לאו, מעשית יקרבוך ומעשית ירחוקה, הכל תלוי באדם, איך שהוא מתנהג כך יקבל חזרה, אם אדם מתנהג בדרך ארץ גדול וכו', ויש לו מדות טובות וכו', שמו הטוב

הולך לפניו, מעשיו מקרבים אותו, ומוצא חן בעיני כל, ולהפך אם הוא לא מתנהג בדרך ארץ גדול וכו', ואין לו מדות טובות וכו', אזי קורה לו בדיוק ההפך, ולכן הבחירה בידך, איך שאתה תתנהג כף תקבל וכו', ואל יקל בעיניך דברים אלו, כי זה עקר גדול מאד, סוף כל סוף אתה צריך להתחתן, ואתה צריך לחיות עמה וכו', ולכן אתה צריך לקבל על עצמך מדות טובות, ולהתנהג בדרך ארץ, ולא להיות קמצן, ומכל שכן לא להכנס בעצבים, רק להתנהג בסבלנות גדולה, ואז ממילא לא אצטרך להמליץ בעדך, כי שמך הטוב ילך לפניך.

בדרך כלל לפני שמתחתנים הבחור והבחורה, יוצאים למסעדה וכו', מה הטעם? כי אז בעת האכל יכולים להכיר את כל האדם, קדם כל אם הוא לא קמצן וכו', וכמו שמזמין לעצמו אכל יזמין גם להבחורה אכל על חשבון, ולא יקמץ ממנה כלום, ואחר כך רואים איך שהוא אוכל, כי בעת האכילה אז מכירים את כל האדם, אם הוא זולל וסובא וכו', או הוא בעל דרך ארץ ונמוסי וכו', ולכן הכל תלוי בהבחור בעצמו איך שהוא מתנהג, מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתתנהג בדרך ארץ, ולא תהיה קמצן, ותהיה תמיד בשמחה, ואז תראה אם זה הזיווג משרש נשמתך, תמשכו אחד להשני כמו מגנט וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקפו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחוליים, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לי רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד.

אם אתה אומר שהתקרבת דרך שו"ת "אשר בנחל" אל רבנו ז"ל, ואתה מקים מה שכתוב שמה שאתה לומד כל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, הרבה פרקים משניות בכל יום, והרבה דפים גמרא בכל יום וכו' וכו', מדוע שלא תצית אותי בענין שלום בית שאני מאד מאד מדגיש מה שרבנו ז"ל הזהירנו כל כך, על בני הנעורים שיהיה להם שלום בית עם נשותיהם, וכמו שאמר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם וביני נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה, כי לצערנו הרב היום יש כל מיני אנשים פגומים וכו', שהם אומרים שמתמחים בעניני שלום בית וכו', ולוקחים הרבה כסף וכו', ונקראים מפרסמים לעניני שלום בית וכו', ובאמת נתקיים אצלם מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', וככלל זה יהיה בידי, אם אחד רוצה כסף עבור לעשות שלום בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצלך שלום בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זה הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה אחד שתיים וכו', אז לא יחזור אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו, ולכן בשום פנים ואופן לא להתגרש, ואפלו שאדם שגבוה כמו עוג מלך הבשן יאלץ אותך להתגרש, אל תתגרש בשום פנים ואופן.

ועכשיו קח את הכלל מה שהזהיר אותנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים: (בְּכַא מְצִיעָא נִט). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הִיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת סג.) 'דִּינֵנוּ שְׁמַגְדֻלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכְּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְח לְעֹזֵר לְאַשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאַשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, מִי שֶׁרַק נוֹתֵן עֲצוֹת לְהַתְּגַרֵּשׁ וְכוּ', אוֹ לְהִיּוֹת תְּקִיף עִם הָאִשָּׁה וְכוּ', הוּא מְדַבֵּר מְדַעַת עֲצָמוֹ אֲבָל לֹא בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֲנַחְנוּ אֵין לָנוּ אֵלָא דְבָרֵי בֵּן שְׂמִיחָה הַנִּכְלָל בְּמִקּוֹר הַשְּׂמִיחָה, וְהַעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ בְּשֶׁרֶשׁ הַשְּׂמִיחָה, כָּל מֵה שְׂפָתוֹב בְּשִׂיחוֹתָיו הַקְדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁרֶשְׁמָם מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל וְעֲלֵיהֶם לְסַמָּךְ, אֲבָל סֵתָם כִּכָּה שִׂיחוֹת מְצוּצוֹת מְהֻאָצְבַּע מֵה שְׂפָלוֹנֵי אָמַר וְאַלְמוֹנֵי חָלָם וְכוּ' וְכוּ', זֶה הַכֹּל הֵבֵל הַבָּלִים, וְלִכְּן אֲנִי מְדַגֵּישׁ לָךְ שְׂתֵי הַשִּׂיחוֹת הָאֵלוּ בְּשִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ג ורס"ד, אֵלוּ הֵם הַיְסוּד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב לְשִׁמּוֹר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שֶׁל עֲצָמוֹ, וּמְכָל שְׂפָן שְׁלֹא יִהְיֶן אֶף אֶחָד לְשִׁבֵּר לְאַבְרָכִים אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית, רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה נִגְדַּ גְרוּשִׁין נִקְדָּה!

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקפז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּלֵק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שְׂאֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂאֲסוֹר לְהַתְּיָאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן, הֵן אֲמַת שְׁעֵבֶרֶת טְרָאוּמָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה בְּחִיָּיָה, וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב יֵשׁ הַמוֹן כְּאֵלוּ שְׁעֵבְרוּ אוֹתוֹ דְּבָר וְכוּ', אֲבָל בְּמַצָּב כְּזֶה צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַיְאוּשׁ זֶה

סם המות, אסור להתיאש בשום פנים ואפן, מכל צרה יכולים לצאת, אין דבר כזה לומר אני לא רואה כבר שום תקנה בחיי, אני גמור וכו', אתה צריך לזכור תמיד יכולים להתחיל מאפס ולהוסיף אחד, כבר נעשה עשה, ואם מרגישים שאני אפס אפסים וכו', מוסיפים אחד וכבר נעשה מאה וכו', וככל שמוסיפים אפס וכו', כך אם מצרפים אחד, נעשה אלף או עשר אלף או מאה אלף או מיליון וכו', הינו ככל שאדם מרגיש את עצמו שהוא אפס ולא רק אפס אלא אפס אפסים וכו', אם רק מוסיף אחד כבר הוא מיליונר, ומה הוא האחד שצריכים להוסיף בהחיים, זה גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) שאדם מרחק לחפש ולבקש ולמצא בעצמו את הנקדה טובה שיש בו, ועל ידי שמוצא בעצמו נקדה טובה, הוא יכול לצאת מהחשך והרע שגלפד בזה וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ד) שיש לכל בר ישראל נקדה שאין בחברו, ולא רק שאין בחברו, אלא חברו לא יכול לחקות אותו, והוא לא יכול לחקות את חברו, כל בר ישראל יש לו נקדה שלו השיך ללבו לעת הזאת, ואת הנקדה הזו רבנו ז"ל מגלה לכל אחד ואחד, וזה האחד שצריכים להכניס בהחיים שלו, ועל ידי זה נעשה מיליונר וכו', והאחד הזה שרבנו ז"ל מחדיר בכל אחד, הוא אחדותו יתברך, שאדם ידע שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וירגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ולא שיך להגיד שהוא רחוק ממנו יתברך ואין לו כבר שום תקנה ולא רואה עתיד לחייו, כי על זה צעק דוד המלך: (תהלים קל"ט) "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה: אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח: אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך: אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך: ואמר אף חשך ישופני ולילה אור בעדני: גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה", וזה ההכרזה שרבנו ז"ל הכריז (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, אפלו שפך עבר עליו מה שעבר וכו', והוא בעיני עצמו אפס אפסים, עם האחד הזה הנקדה טובה שמוצא בעצמו, שזה אלקותו יתברך, כמובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, השקמת הבקוה, הלכה א', אות ב') ואם הוא מצרף את האחד להאפס או לאפס אפסים, ככל שהוא מרגיש שהוא

יותר כלום, אִזּ הוּא נַעֲשֶׂה אַחַר כֶּף יוֹתֵר גְּדוֹל, וְלִכְּנָן אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, הֵן אֲמַת זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב מֵה שֶׁעָשׂוּ לָךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַתָּה מִכְרַח לְהִמְשִׁיךְ עִם הַחַיִּים שְׁלִיךְ, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאַתָּה יְכוּל לִבְנוֹת אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד.

הַיּוֹם יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁעוֹזְרִים לְנַפְגְּעֵי תְּקִיפָה מִיִּנִית, וְאִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל לִכְדוֹ לְהִתְמוּדֵד עִם זֶה, כְּדֹאֵי לָךְ לְגִשְׁתְּ אֲלֵיהֶם, אֲבָל אִם תִּקַּח אֶת דְּבוּרֵינוּ אֵלּוּ שֶׁהֵם דְּבוּרִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, תּוּכַל לְהִתְמוּדֵד, זֶה תְּלוּי בָּךְ, וְאִנִּי לֹא שׁוֹלֵל לְקַחַת עֲזָרָה וְכוּ', הֲרַגַע שְׂאֵתָה תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדִּיךָ וְתִמְצָא אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בָּךְ, שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תהלים קמ"ה) "טוֹב הַיְוָיָה לְכָל", אִזּ תִּרְאֶה שֶׁהַחַיִּים לֹא כָּל כֶּף שְׁחוּרִים, וְאַתָּה עוֹד תּוּכַל לְהִתְחַתֵּן וְלִבְנוֹת בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְהַעֲקֹר תְּלוּי כְּפִי שֶׁתְּרַגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְזֶה יִבְנֶה אוֹתָךְ לְגַמְרִי, כִּי תִפְלֶה שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי שְׂמוּצָאִים בְּעֲצָמָם אֶת הַנְּקֻדָּה טוֹבָה הַשִּׁיכָה לְלִבּוֹ בַּעַת הַזֹּאת.

עֲכָשׁוּ אַתָּה רוּצָה לְדַעַת אֶת דַּעַתִּי מֵה מְגִיעַ לְאַחַד כְּזֶה? דַּעַתִּי הוּא שְׁכָל אֵלּוּ שֶׁתּוֹפְסִים לְהִתְעַלֵּל מִיִּנִית עִם קְטִינִים אוֹ קְטִינּוֹת, הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן צְרִיכִים לְסַרֵס אוֹתָם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאַחַר כֶּף לְהַכְנִיס אוֹתָם בְּבֵית סֵהַר לְמֶאֱסֵר עוֹלָם, שְׁיִבְלוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם בְּבֵית סֵהַר, כִּי אֲנָשִׁים כָּאֵלּוּ מְסַכְּנִים לְהַצְבּוֹר, חוֹלֵי מִין, וְהֵם יוֹתֵר גְּרוּעִים מְרוּצָחִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא בַּעַל הַכְּרָם יְכוּא וְיִכְלֶה אֶת הַקּוֹצִים מֵהַכְּרָם. הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְפָּח.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּלִק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

חכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא ל"ג) "תנו רבנן העסוקים במקרא מדה ואינה מדה. במשנה מדה ונוטלין עליה שְׂכָר. בתלמוד אין לך מדה גדולה מזו. ולעולם הוי רץ למשנה יותר מהתלמוד", עם ילדים קטנים צריכים להתחיל ללמד מקרא, שיהיו בקיאים מאד מאד בלמוד מקרא, והכי טוב ללמד פְּרַשְׁת הַשְּׁבוּע, כמובן עם הקטנים לומדים עד שני, ועם הפתה יותר גדולה עד שלישי, והיותר גדולה עד רביעי וכו' וכו', וכן מה שהם יותר גדולים לומדים אתם גם פרוש רש"י, ואחר כך מצרפים אל הלמוד משניות, וכדאי ללמד אתם בעיון משנה או שתי משניות, ולהסביר להם טוב טוב את החמר, עד שיהיו שגורים בעל פה, ילדים צעירים בקלות יכולים לחזר את המשניות עד שיהיו שגורים על פיהם, מתחילים מסכת ברכות שְׁזָה נוֹגֵעַ לַעֲבָדָא וּלְמַעֲשָׂה וכו', ואחר כך קופצים למסכת תענית או מגלה, ראש השנה, יומא, ספָה, שַׁבָּת, מַסְכְּתוֹת כְּאֵלוֹ שֵׁיִצְטָרְכוּ עַל כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, ולא צריכים להזדרז בזה, אלא לאט לאט ללמד בעיון את המשנה ולהסביר את זה פעמים אין מספר, עד שיהיה במוחש להתלמיד, והיום יש משניות עם ציורים שמאד מקרב את הלמוד לשכל של הילד הצעיר, ואיך שיהיה חקוק בהילד למוד משניות, יהיה לו אחר כך קל גם להבין את הגמרא, ולכן בהפתות יותר גדולות אחר שלמדו כמה מסכתות משניות ושגורים על פיהם, יכולים להתחיל אתם ללמד גמרא, וכדאי להתחיל ללמד פֶּרֶק הַמְּנִיחַ אֶת הַפֶּה, או פֶּרֶק אֵלוֹ מְצִיאוֹת, או הַכּוֹנֵס צֵאן לְדִיר, וגם בזה המלמד צריך קדם כל להמחיש את הנושא להתלמיד בציורים ובספורים, עד שיקלטו היטב את הנושא, ולחזור עמָהם פעמים אין מספר עד שיהיה שגורים על פיהם, וזה נקרא למוד בעיון, כי צריכים להראות להתלמיד את הנעם והערבות שבגמרא, שאמרו חכמינו הקדושים (שם) גמרא אין לך מדה גדולה מזו, וכך יכנס בהתלמיד חמידו דאורייתא, חשק ללמד את התורה הקדושה, וכל זה נכנס בגדר עיון שצריכים להסביר את התינוקות של בית רבן טוב טוב את פְּרַשְׁת הַשְּׁבוּע, וכפי שכלם ודעתם יכולים להוסיף איזה קשיא ותרוץ או חדוש מאיזה גאון וצדיק כדי לחזק את המחשלהם, ואותו דבר בלמוד משניות, שלומדים משנה או שתי משניות או יותר, להמחיש להם את הלמוד, עד שיהיו בקיאים במסכת אחד או שתיים או שלש בעל פה ממש, וכן

בגמרא להמחיש להם יותר ויותר, ולהסביר להם כל פֶּרֶט ופֶּרֶט קִשְׂיָא ותרויץ, וההפֶּרֶשׁ בין המאן דאֶמְרִין וכו', ולְמָהּ הוּא סוֹבֵר כֶּף וכו', וההוא סוֹבֵר כֶּף וכו', וכן להסביר על פי המִפְרָשִׁים, כֹּל זֶה נִצְרָךְ מֵאֵד מֵאֵד לְגִיל הַצְעִיר, כְּדִי שְׂיִגְדַל תְּלָמִיד חֲכָם.

כמוֹכֵן שְׁמֵלֵמַד כְּזֶה צְרִיךְ לְהִיֹּת שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ יוֹדֵעַ לְלַמֵּד, לֹא אֶחָד שָׂרָק שְׁלִשׁוּם חֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה וכו', וְהַיּוֹם יֵשׁ לוֹ פְּאוֹת אַרְכוּת, כִּי עָשָׂה חֲלָאָה מֵהַשְּׁעֵרוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁצָּמְחוּ לוֹ וכו', וּמִחֵר הוּא כְּבָר מְלַמֵּד אוֹ מְגִיד שְׁעוֹר וכו', בְּשָׂעָה שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ לֹא יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ וּשְׂמָאלוֹ וכו', מְלַמֵּד צְרִיךְ לְהִיֹּת יָרָא שְׂמִים גְּדוֹל מֵאֵד, וְיוֹדֵעַ בְּעֵצְמוֹ לְלַמֵּד טוֹב, וְאוֹהֵב לְלַמֵּד, וְהוּא מוֹכֵן לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמֵּד אֶת אַחֵרִים, שֶׁזֶה נִקְרָא תוֹרָה לְשִׁמָּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סֵפֶה מ"ט:): אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מֵאֵי דְכֶתִיב: (מְשַׁלִּי ל"א) "פִּיהָ פִתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה", וְכִי יֵשׁ תוֹרָה שֶׁל חֶסֶד וְיֵשׁ תוֹרָה שְׂאִינָה שֶׁל חֶסֶד? אֲלֹא תוֹרָה לְשִׁמָּה זֶה הִיא תוֹרָה שֶׁל חֶסֶד, שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה זֶה הִיא תוֹרָה שְׂאִינָה שֶׁל חֶסֶד, אֵיכָא דְאֶמְרֵי תוֹרָה לְלַמְדָּה זֶה הִיא תוֹרָה שֶׁל חֶסֶד, שֶׁלֹּא לְלַמְדָּה זֶה הִיא תוֹרָה שְׂאִינָה שֶׁל חֶסֶד; וְלִכֵּן אִם אֶחָד הוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים לְלַמֵּד אֶת הַזּוֹלַת, זֶה נִקְרָא תוֹרָה לְשִׁמָּה, וְתוֹרָה שֶׁל חֶסֶד, שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם נַשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר אֵין לְשַׁעַר אֶת זְכוּת שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן, עַד כְּדִי כֶּף שְׂאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְתָרָא ח:): עַל הַפְּסוּק: (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלוֹ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לְאֵין סֹפֵר, כֶּף אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שְׂמַחְדִּירִים בְּהֵם אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁהַעֲרַב רַב לְקַחוּ אֶת עֵצְמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֻמוּנָה פְּשוּטָה מִנְעֲרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן, וּמִחְדִּיר בְּהֵם אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזִכּוּתוֹ גְּדוֹל בְּשָׂמִים, עַד שְׂאֵין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, אֲבָל כְּמוֹכֵן זֶה צְרִיךְ לְהִיֹּת מְלַמֵּד יָרָא שְׂמִים, וְכִר הָכִי שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ יוֹדֵעַ לְלַמֵּד, וְלִכֵּן הוּא יְכוּל לְהַעֲבִיר אֶת הַמַּקְצוּעַ, וְזֶה עַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה גְּמָרָא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבֵת ק.כ): "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי

לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עניות כשאין בידו לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד, ולכן המלמדים עוד מגיל צעיר של הילדים, צריכים להכניס בהם את השלשה למודים האלו, ולהסביר להם את החומר טוב טוב כדי שייבנו, ויוכלו אחר כך ללמד לבד.

עכשו נכנס הענין של בקיאות, כדי שלא ישעמם להילד, נותנים לו לגרס הרבה פרקים משניות כסדרן דיקא, הינו שיתחיל לגרס באמירה בעלמא ששה סדרי משנה, וזה יוכל לגרס בזריות פרק אחר פרק, עד שיסיים את כל ששה סדרי משנה, ויתחיל עוד פעם וכן לעולם וכו', ואותו דבר יתחיל לגרס גמרא בלי רש"י ובלי תוספות, רק להתחיל ממסכת ברכות ולגרס את הגמרא, וכשיסיים מסכת ברכות יתחיל מסכת שבת וכו' וכו', עד שיסיים את כל הש"ס, וזה מכניס תשוקה עצומה להתלמיד להיות רגיל במשניות ובגמרא, וכך הוא לא יבטל את הזמן, וזה סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, שאפלו מי שיש לו הבנה קשה וכו', על ידי רבוי הלמוד יפתח לו המח ולבסוף יבין, ואם הוא לא יבין בפעם הראשונה יבין בפעם השנייה וכו' וכו', וזה מכניס תשוקה עצומה להיות רגיל לגרס פרק אחר פרק ודף אחר דף, וכל זה דעת רבנו ז"ל כמובא (שיחות-הר"ן, סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמר והדר

לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: (תהלים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומה, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לכאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרוך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה; וכל זה הם דברי רבנו ז"ל ולא אני חדשתי את זה, אלא מהרגע שהתקרבתי אל רבנו ז"ל זה חמשים ושמונה שנים, תכף ומיד התחלתי לקיים את זה בלי חכמות והשכלות וכו', ואם יאמר האומר מה התועלת מזה, תשיב לו זה גמרא מפרשת (עבודה זרה יט) 'לגמר והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: (תהלים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, בזה שילד מגיל צעיר מרגיל את עצמו לומר הרבה פרקים משניות, והרבה דפים גמרא, רק האמירה בעלמא יזכך את נפשו, ומכל שכן בחור יותר מבגור וכו', וכבר עבר עליו מה שעבר ונכשל במה שנכשל וכו', אם הוא ירגיל את עצמו לגרס פרקים משניות ודפים גמרא אפלו באמירה בעלמא שזה מדינא דגמרא, על ידי זה יזדכך נפשו ורוחו ונשמתו, ויהיה כלי להמשיך עליו אור וזיו וחייות ודבקות באין סוף ברוך הוא, והלואי שהיו כל התלמודי תורה וכל הישיבות בעולם מקבלים את סדר דרוך הלמוד של רבנו ז"ל, ואז לא היה כל כך הרבה נושרים, וזה ברור כשמש, ואני עוסק כבר כמעט חמשים שנה עם בני הנעורים, ומי שצית לא

הַפְסִיד בְּחַיֵּיו לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי הוּא סִיִּם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים אֶת הַשׁ"ס, וְכַמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים שָׁשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, וְאַצְלִינוּ כַּמְעַט כָּל יְלֵד עַד הֵבֵר מְצוּהָ הוּא מְסִים אֶת כָּל הַשׁ"ס בְּגֵרְסָא בְּעֶלְמָא, וּבִשְׂבִיל זֶה יֵשׁ עָלָיו חֵן מִיְחֻדָּת, כִּי כִּף מְקַבֵּל מֵרַבְּנוּ ז"ל שְׁמֵי שְׁסִים שׁ"ס, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים.

אָבֵל שׁוֹב פְּעַם אֶנִּי מְדַגֵּישׁ שְׂפָכְתוֹת מֵהִתְחַלַּת מִקְרָא וְאַחַר כִּף מְשָׁנָה וְאַחַר כִּף גְּמֵרָא, בְּתוֹךְ הַכְּתָה צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶתְּם בְּעִיּוֹן, הֵינּוּ שְׂיַבִּינוּ אֶת הַחֲמֵרָה וְזֶה יְחַדֵּד אֶת הַמַּחַ שְׁלֵהֶם, אָבֵל בְּזִמְן הַפְּנוּי שְׁיִגְרְסוּ כְּסִדְרָן מְשֻׁנְיּוֹת וְגֵמֵרָא, וְאִם יְכוּלִים לָתֵת לָהֶם פְּרִסִים עַל זֶה, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּעִינִית כ"ד) רַב אֵיקָלַע לְהֵהוּא אֶתְרָא גְזוּר תְּעִינִיתָא וְלֹא אֶתְּא מִיטְרָא, נְחִית קַמֵּיהָ שְׁלִיחָא דְצַבּוּרָא, אָמַר: "מְשִׁיב הַרוּחַ" וְנִשְׁבַּח זֵיקָא, אָמַר "מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" וְאֶתְּא מִיטְרָא, אָמַר לֵיהּ מַאי עוּבְדִּיךְ?! אָמַר לֵיהּ: מִיִּקְרִי דְרַדְקֵי אָנָּא וּמִקְרִינָא לְבָנֵי עֲנִי כַּבְנֵי עֲתִירִי, וְכָל דְלָא אֶפְשָׁר לֵיהּ לֹא שְׁקִילְנָא מִיְנִיהּ מִיְדִי, וְאִית לִי פִירָא דְכוּרִי, וְכָל מָאן דְּפָשַׁע מְשַׁחֲדִנָּא לֵיהּ מְנִיְהוּ וּמְסוֹדְרִינָן לֵיהּ וּמְפִיִסִינָן לֵיהּ עַד דְּאֶתְּי, [רַב הֵגִיעַ לְאִיזָה עִיר, וְהִיתָה שָׁם בְּצַרְתָּ, וְגְזוּר לְהִתְעַנּוֹת כְּדִי שְׂיִרְד גֶּשֶׁם, וְלֹא יִרְד גֶּשֶׁם, פְּתָאוּם קָם אֶחָד וְהָיָה שְׁלִיחַ צַבוּר, וְרַק הִתְחִיל לֹאמַר "מְשִׁיב הַרוּחַ" הִתְחִילוּ לְנִשְׁבַּח רוּחוֹת, "מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" - הִתְחִיל לְבּוֹא גֶשֶׁם עַז, שְׂאֵל אוֹתוֹ רַב: מַה הָעֲבוּדָה שְׁלִיךְ, שְׂבִזְכוֹת זֶה שְׁהִתְפַּלְלֶת - וּכְכַר הֵגִיעוּ רוּחוֹת וּגִשְׁמִים?! עֲנָה וְאָמַר: אֲנִי מְלַמֵּד תִּינּוּקוֹת, וְאֲנִי מְלַמֵּד לְכָלֶם שְׁוִים - בֵּין בְּנֵי הָעֲנִיִּים וּבֵין בְּנֵי עֲשִׂירִים, וּמִי שְׂאִין לוֹ כֶּסֶף אֲנִי לֹא לוֹקַח מִמֶּנּוּ תְּשֻׁלוֹם, וְיֵשׁ לִי בְּרַכָּה שֶׁל דְּגִים (אֶקּוּרִיִּים) וְכָל יְלֵד שְׂמַתְרָשֶׁל בְּלַמּוּדוֹ, אֲנִי מְשַׁחַד אוֹתוֹ עִם דְּגִים, וּמְפִיס אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי פִיּוּסִים עַד שֶׁהוּא בָּא וְלוֹמֵד].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרַכְךָ בְּתוֹרַת מְנַהֵל, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ, וַיִּגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִירָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אני מִקְרָח לְהַגִּיד לָכֶם כִּי בְּעֵינֵי הַשָּׁמַיִם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר אֵיזָה שֵׁם נוֹתָנִים, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן צ"ה) דַּע שֶׁהַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי הַפְּעֻלָּה שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וְיֵשׁ אֶחָד שְׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ בְּחֻצֵי שָׁנִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ וְצָרִיךְ לְקַרֵּא לוֹ שֵׁם אַחֵר, דֶּהֱיִנּוּ שֵׁם חֲדָשׁ. כִּי הַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לְאָדָם הוּא לְאַחַר מוֹתוֹ לְבוֹשִׁין שְׁלוֹ כִּי הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת לְבוֹשִׁין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (ישעיה מ"ח): "אֲנִי הוֹי"ה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי" וְכו', 'כְּבוֹדִי' זֶה בְּחִינַת לְבוֹשִׁין, כִּי (שְׁבַת ק"ג): 'רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמֵאנָה מְכַבְּדוֹתָא'; וְזֶה לֹא כִּף פְּשוּט כְּמוֹ שְׂאֵתֶם חוֹשְׁבִים, עִם כָּל זֹאת מוֹבָא שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַנֵּס בְּהִרְאֵשׁ וְהַלֵּב שֶׁל הָאָבָא וְהָאֵמָא אֵיזָה שֵׁם לְתַת לְהַבֵּן אוֹ לְהַבֵּת, וְזֶה בְּחִינַת רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, וּבְשִׁבִיל זֶה רַב צְדִיקִים מְאֹד נִזְהָרִים לֹא לְתַת שֵׁם, אֲלֵא הֵם אוֹמְרִים לְהַזְהִיר אֶתֶם תַּחֲלִיטוּ בֵּינֵיכֶם, הַעֲקֹר שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת בְּעֵינֵי הַשָּׁמַיִם, וְכֵן הוּא מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל שְׂאֵת הַשֵּׁם שֶׁל הַבֵּן אוֹ הַבַּת הִרְאֵשׁוֹן, נוֹתָנִים עַל שֵׁם מִשְׁפַּחַת הָאֵשָׁה, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַבֵּן אוֹ הַבַּת הַשְּׁנִי נוֹתָנִים עַל שֵׁם מִשְׁפַּחַת הַבַּעַל, וְצְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְרִיב, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְזַכֵּר מְאֹד מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתָנִים? לֹא לְתַת שֵׁם מְצוּץ מִהֶאֱצָבַע, כְּמוֹ שְׁנוֹהֵג עֲכָשׁוּ בֵּין אֱלוֹי הַרְחוּקִים מִתּוֹרָה וּמִקִּיּוֹם הַמְצוּוֹת וְכו', שֶׁהֵם נוֹתָנִים שְׁמוֹת עַל דוּמָם אוֹ עַל צוּמַח וְכו', טל, שַׁחַר, אָבָן, אוֹר, זֶהַר, לִי, טְלִי, וְכו' וְכו', כִּי הֵם רוֹצִים לְעַקֵּר אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִשְׁרָשָׁה, וְלַהֲרִאוֹת שֶׁהַכֵּל טַבֵּעַ, מִקְרָה וּמְזֹל, וְאֵין בְּשְׁמוֹת שׁוֹם מִשְׁמְעוֹת וְכו', וְלָכֵן צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתָנִים לְהִילָדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֵּן נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמְזֹל הִילָדִים, לָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לְתַת שֵׁם אַחֵר צְדִיק אוֹ אֶחָד מִשְׁמוֹת הָאָבוֹת וְהָאֵמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכו', שֵׁם תַּנְ"כִי, כְּמוֹבָא מִהַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶנְסְק ז"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדָּבָר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גָּזַר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁיְהֵא כֵּן וְכֵן שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֵן וְכֵן שְׁמוֹת שְׁמֵעוֹן וְעֵתָה

כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אֶחָד שֶׁהָיָה כְּבָר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְזָה שִׁיְהִיָּה גַם כֵּן צְדִיק מַחְמַת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

וְעַל כֵּן עֲצַתִּי שְׂאֲתֶם תִּתְּנוּ אֶת הַשֵּׁם, כִּי זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב, וּמְכַל שְׂכָן שְׂאָסוֹר לְחֻכּוֹת עִם בֵּת כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן, וַיֵּשׁ בְּזָה שְׁנֵי מְנַהֲגִים, יֵשׁ אוֹמְרִים שְׁלֵבֶת נוֹתְנִים שֵׁם תִּכְף וּמִיד בְּקִרְיָאָה הָרֵאשׁוֹנָה, הִינּוּ אִם הִיא נוֹלְדָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, נוֹתְנִים אֶת הַשֵּׁם בְּיוֹם שְׁנֵי בְּעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וְאִם הִיא נוֹלְדָה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי אוֹ רְבִיעִי, נוֹתְנִים אֶת הַשֵּׁם בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וַיֵּשׁ אוֹמְרִים שְׁנוֹתְנִים בְּשַׁבַּת "בְּרַב עִם הַדְּרַת מְלֶךְ", וְגַם נוֹתְנִים קְדוּשׁ לְהַצְבוֹר, וְכֵף אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים, וְאִם אַתֶּם כָּל כֶּף מִתְעַקְשִׁים שְׂאֲנִי אֲתָן אֶת הַשֵּׁם לְהַבֵּת הָרֵאשׁוֹנָה, מְצַדִּי שֶׁתְּהִיָּה מְלַכַת הַיַּפִּי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, מ'ל'כ'ה' זֶה רֵאשִׁי תְבוֹת כִּי ל'הַיְוִי"ה ה'מ'לוֹכָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְצָה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲהִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית כ"ד נ"ז) "וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנִעַר וְנִשְׂאֵלָה אֶת פִּיה", וּפְרָשׁ רַש"י (וְהוּא מִהַמְדַּרְשׁ בְּרֵאשִׁית רַב פְּרָשָׁה ס סִימָן י"ב) מְכַאֵן שְׂאִין מְשִׂיאִין אֶת הָאִשָּׁה אֶלָּא מִדְּעַתָּה, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהַכְרִיחַ אֶת הַבֵּת שְׂאֵת מְכַרְחָה לְקַחַת אֶת זֶה וְכוּ', הִיא צְרִיכָה לְהִסְכֵּים וְכוּ', וְאִם דוּחֻקִּים עָלֶיהָ, אֲזִי הַזּוּג לֹא יַעֲלֶה יָפָה וְזֶה בְּרוּר, וְלִכֵּן אֶת יְכוּלָה לְבַטֵּל אֶת הַשְּׂדוּךְ, בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לְהַכְרִיחַ בֵּת

שְׁהִיא תִקַּח דְּוִקָא אֶת זֶה, עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְבַקֵּשׁ מִחִילָה בְּכַתָּב, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הָאֲמִתִּי, שְׁיִהְיֶה בִּינֵיכֶם מְשִׁיכָה וְכו', וְתִבְנֶה בֵּית נַאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתִקְצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאת חַן עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנָי אֲדוֹן כָּל.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁישׁ לְךָ שְׁזִכִּיתָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהָנָא) גְּדוֹל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינֵן שְׂאָדָם מְהִירָה בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֹא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, אֲלֹא שְׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנָי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְפַחַד מִבֶּן אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שְׁהוּא עֹשֶׂה עַד עֲכָשׁוּ מָה שְׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מָה שְׁעָשָׂה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְקַבֵּל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה, פָּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלַעַם

הִיָּה רִשְׁע עָרוֹם וַיֵּדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרָעָנוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׁכַל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר "חֲטָאתִי", אִין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ לְגַע בּוֹ, בְּשִׁכִּיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לֶף לְחִזּוֹר בְּתְּשׁוּבָה? וּמֵה לֶף לְהַתְּוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׂמִי שְׁחִזּוֹר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתְּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לְגַע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נח) אִין מִכָּה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֶצֶר הָרַע תְּשׁוּבָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וַיְרָא) רָאָה מֵה יִפָּה

הַתְּשׁוּבָה, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: (מִלְאָכִי ל"ג ז) "שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם", שְׂאֵם בִּיד אָדָם כְּמֵה עֲוֹנוֹת וְהוּא שָׁב לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מַעֲלָה עָלָיו כְּאִלוֹ לֹא חֲטָא; אָבֵל עָקַר הַתְּשׁוּבָה שִׁיעֻזֵּב דְּרַכּוֹ הָרַעָה שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו, כְּמוּבָא בְּרַמְב"ם (פָּרָק ב' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה ב') וּמֵה הִיא הַתְּשׁוּבָה? הוּא שִׁיעֻזֵּב הַחוּטָא חֲטָאוֹ וַיִּסִּירוּ מִמֶּחֱשַׁבְתּוֹ וַיִּגְמַר בְּלָבוֹ שְׁלֹא יַעֲשֶׂהוּ עוֹד, שְׂנֵאָמַר: (יִשְׁעִיָּה נ"ה) "יַעֲזֹב רִשְׁע דְּרַכּוֹ" וְגו', וְכֵן יִתְנַחֵם עַל שְׁעָבְרוֹ, שְׂנֵאָמַר: (יִרְמְיָה ל"א) "כִּי אַחֲרַי שׁוּבִי נַחֲמֵתִי", וַיַּעֲיֵד עָלָיו יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת שְׁלֹא יִשׁוּב לְזֶה הַחֲטָא לְעוֹלָם שְׂנֵאָמַר: (הוֹשֵׁעַ י"ד) "וְלֹא נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ" וְגו', וְצָרִיךְ לְהַתְּוֹדוֹת בְּשִׁפְתָיו וְלוֹמַר עֲנִינּוֹת אֵלוֹ שְׂגָמַר בְּלָבוֹ; וְלִכְּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִרְאֶה אֶת הַטּוֹב שְׁיָבוֹא עָלֶיךָ.

רק חֲזַק וְאֶמֶץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמִחַ מִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָרַגַע שְׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׁכַתּוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהַתְּהַלְכָתִי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל

רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את שתי המכתבים.

לדעתי את צריכה לקרא בעצמך את מה שכתבת, זה יתן לך התחזקות עצומה וכו', כי את צריכה לדעת שעובר על כלם בזה העולם מה שעובר וכו', ונס שאחד לא יודע מה שקורה אצל השני, כמאמרם ו"ל (פסחים נ"ד): שאחד מהדברים שנעלמים מאדם הוא "אין אדם יודע מה בלבו של חברו", ואת רואה בחוש וזה מציאות שאחר השעור באות ואומרות לך: איך ידעת לקלע בדיוק מה שאנחנו צריכות וכו', ומה עובר עלינו וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך חזקי ואמצי מאד עם כל הכחות (שעדין יש לך), אסור להתיאש בשום פנים ואפן, וככל שתרגישי שאת כלום וכו', ואין לך כבד תקוה וכו', ונכוית וכו', והכל אבוד וכו', אסור להגיד פכה, כי באמת עליך לזכור שאסור להתיאש בשום פנים ואפן, מכל צרה יכולים לצאת, אין דבר בזה לומר אני לא רואה כבד שום תקוה בחיי, אני גמורה וכו', את צריכה לזכור תמיד יכולים להתחיל מאפס ולהוסיף אחד, כבד נעשה עשר, ואם מרגישים שאני אפס אפסים וכו', מוסיפים אחד וכבד נעשה מאה וכו', וככל שמוסיפים אפס וכו', כך אם מצרפים אחד, נעשה אלף או עשר אלף או מאה אלף או מיליון וכו', הינו ככל שאדם מרגיש את עצמו שהוא אפס ולא רק אפס אלא

אָפֶס אָפֶסִים וְכוּ', אִם רַק מוֹסִיף אֶחָד כָּבֵר הוּא מִלְיוֹנֵר, וּמָה הוּא הָאֶחָד שְׁצָרִיכִים לְהוֹסִיף בְּהַחִיִּים? זֶה גִּלְהָ לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפ"ב) שְׁאָדָם מְכָרַח לְחַפְשׁ וּלְבִקֵּשׁ וּלְמַצָּא בְּעַצְמוֹ אֶת הַנִּקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, וְעַל יְדֵי שְׁמוּצָא בְּעַצְמוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, הוּא יְכוּל לְצַאת מִהַחֲשֵׁךְ וְהָרַע שֶׁנִּלְכַּד בְּזֶה וְכוּ', וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ד) שֵׁישׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִקְדָּה שְׁאִין בְּחִבְרוֹ, וְלֹא רַק שְׁאִין בְּחִבְרוֹ, אֲלֵא חִבְרוֹ לֹא יְכוּל לְחַקוֹת אוֹתוֹ, וְהוּא לֹא יְכוּל לְחַקוֹת אֶת חִבְרוֹ, כֹּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה שְׁלוֹ הַשִּׁיד לְלִבּוֹ לַעֲת הַזֹּאת, וְאֵת הַנִּקְדָּה הַזֶּה רַבְנוּ ז"ל מְגַלְהָ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְזֶה הָאֶחָד שְׁצָרִיכִים לְהַכְנִיס בְּהַחִיִּים שְׁלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה מִלְיוֹנֵר וְכוּ' וְהָאֶחָד הַזֶּה שֶׁרַבְנוּ ז"ל מַחְדִּיר בְּכָל אֶחָד, הוּא אֶחָדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁאָדָם יֵדַע שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֲלַקוֹת גָּמוּר הוּא, וְיִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלוֹ, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְלֹא שִׁיד לְהַגִּיד שֶׁהוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְאִין לוֹ כָּבֵר שׁוֹם תְּקוּהָ וְלֹא רוּאָה עֲתִיד לְחִיּוֹ, כִּי עַל זֶה צִעַק דָּוִד הַמֶּלֶךְ: (תְּהִלִּים קל"ט) "פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוּכַל לָהּ: אָנָּה אֵלֶיךָ מְרוֹחֵךְ וְאָנָּה מִפְּנִיךָ אֲבָרַח: אִם אֶסַּק שְׁמַיִם שֶׁם אֲתָהּ וְאֲצִיעָה שְׁאוֹל הַנֶּהָ: אֲשָׂא כַּנְפֵי שְׁחַר אֲשַׁכְנֶה בְּאַחֲרִית יָם: גַּם שֶׁם יִדָּךְ תִּנְחַנֵּי וְתִאחַזְנֵי יְמִינֶךָ: וְאָמַר אַךְ חֲשֵׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אוֹר בְּעַדְנִי: גַּם חֲשֵׁךְ לֹא יַחֲשִׂיד מִמֶּךָ וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה", וְזֶה הַהִכְרֵזָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִכְרִיזוּ (לקוטי-מוהר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"ח) אִין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אִין דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ, אֲפֵלוֹ שְׁכָבֵר עֵבֵר עֲלֶיךָ מָה שְׁעֵבֵר וְכוּ', וְאֵת בְּעִינֵי עַצְמוֹךְ אָפֶס אָפֶסִים, עִם הָאֶחָד הַזֶּה הַנִּקְדָּה טוֹבָה שֶׁתִּמְצָאֵי בְּעַצְמֶךָ, שְׁזֶה אֲלַקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לקוטי-הַלְכוֹת, הַשְּׂכֵמַת הַבְּקָרָה, הַלְכָה א', אוֹת ב') וְאִם אֲתָ תִצְרַפִּי אֶת הָאֶחָד לְהָאָפֶס אוֹ לְאָפֶס אָפֶסִים, כְּכֹל שֶׁתִּרְגִּישִׁי שְׁאֵת יוֹתֵר כְּלוּם, אִזְ כֶּךָ תִּהְיֶי נַעֲשִׂית אַחַר כֶּךָ יוֹתֵר גְּדוּלָה, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, הֵן אֲמַת זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב מָה שְׁעֵשׂוּ לָךְ וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת אֲתָ מְכָרַח לְהַמְשִׁיד עִם הַחִיִּים שְׁלָךְ, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֲתָ יְכוּלָה לְבַנוֹת אֶת עַצְמֶךָ מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט שְׁאֵת רוּאָה בְּמוֹ עֵינֶיךָ אִיךָ שְׁאֵת מְחֻזְקַת כֹּל כֶּךָ הִרְבֵּה נְשִׁים, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה בְּשְׂמַיִם, וְאִם לֹא הֵיית נּוֹפֶלֶת

בְּעַמְקֵי דְתְהוּמָא רַבָּה רַק כְּדֵי לְחַזֵּק אַחֲרוֹת, כְּבַר הָיָה כְּדַאי וְכוּ' וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת נִסְתָּרוֹת דְרַכֵּי הַמָּקוֹם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ לָךְ, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצַמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחִנִּי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶכֶת דַּעְתָּה וְיִכְוֶלָה לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵמֶת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגֵּיֶשֶׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יִכְוֶלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנָה ז"ל רוֹצָה לְהַבִּיא אוֹתָנָה, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכְן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שְׂיִחְיוּ נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֵיכֶם, שְׂאֲתֶם עוֹזְרִים לִי כָּךְ עִם הַכּוֹלָל, וְלוּלֵי זֹאת אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ הִיִּיתִי מְחֻזָּק מִעֲמָד עִם הַכּוֹלָל וְכוּ', וְלִכְן תִּתְחַזְּקוּ יַחַד וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְשִׂיִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם

אֶהְיֶה גְדוּלָה מְאֹד, הֶעֱקַר לֹא לְהִתְיַחֵס אֶל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁמִשְׁפִּיל אֶתְכֶם וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אָחֵד, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל הַפְּסוּק: (יחזקאל ל"א) "אָחֵד הָיָה אֲבָרָהֶם" - שְׁאֲבָרָהֶם עֲבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שְׁהִיָּה אָחֵד, שְׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידֵי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁפָרִים מֵאַחֲרֵי הַשֵּׁם וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אֲבִיו וְעַל אִמּוֹ וּשְׁאָר הַמוֹנְעִים, רַק כְּאִלוֹ הוּא אָחֵד בְּעוֹלָם; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ זֶה, אִזּוֹ אֵף פֶּעַם לֹא יִתְבַּלְּבַל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבְּעוֹלָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאִפְלוּ שְׂזָה בְּאֵ לְכֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכְרוּ מִה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ: (אבות פֶּרֶק ה') לְפֹהַם צִעֲרָא אֲנִירָא, וְדַעוּ לְכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אִפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטָל וּמִבְּטָל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּאֵ מִגֵּאוּת וַיִּשׁוּת, אָדָם צְרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אִלּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ אִפְלוּ מִשְׁהוֹ תִּרְעַמֶּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' אוֹ עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהִתְעַצֵּבֵן וְלָרִיב בְּבֵית?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַתְּקַצֵּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּתְיַאֵשׁ עִם רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים יְכוּלִים לְקַבֵּל כָּל מָה שְׁרוּצִים,

וְלִכְנֵן אֶל תַּפְסִיק עִם הַרְצוֹנוֹת שְׁלֶךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים, סוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָכֶם בַּיִת יָפֵה בִּיבְנָאֵל, רַק לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עֲזוֹ וּבְרָצוֹנוֹת חֲזָקִים.

כְּמוֹכֵן שְׁהַרְצוֹנוֹת צְרִיכִים לְהַתְבַּטֵּא דְרָךְ הַדְּבוּר, כְּמוֹכָא בְּדַכְרֵי רַבְנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"א וְסִימָן ס"ו) שְׁצְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הַרְצוֹנוֹת מִהַפֶּה דִּיקָא, וּמוֹהַר"ן ז"ל מְאָרִיךְ בְּזֶה מְאֹד בְּאֲרִיכוֹת גְּדוּל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, אֲמִנִין, הַלְכָה ד') שְׁצְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הַרְצוֹנוֹת דְרָךְ הַפֶּה, וְאִזּוֹ יִקְבְּלוּ כָּל מַה שְׂרוּצִים, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, רַק לֹא לְהַתִּיאֵשׁ.

רַק חֲזָק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַכְרִיחַ אֶת עֲצָמֶךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוּל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכַתּוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהַתְּהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אִיזֶה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנֵי ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּה הַשִּׂמְחָה, וְלִכְנֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי אֶת יְכוּלָה לְחַכּוֹת שְׁנָתִים וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לְךָ בְּרִיאוֹת אֵיתָנָה וְשִׁמְחָה וְסִבְלָנוֹת, שְׂזָה הַעֲקָר לְאִשָּׁה שִׁיְהִיָּה לָּהּ סִבְלָנוֹת, שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יִפֶּה מְזוּ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׂאָמֵר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפֻּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשִׂאִשָּׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שִׁיְהִיָּה נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שִׁיְהִיָּה בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגֵּאוֹת וְיִשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֱלִיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבֶּשֶׁרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְתָּ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שִׁקְנָתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמִוַּחֲלַת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֹז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיְחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מאד מאד אני מבקש אתכם שתתאזרו במדת הסבלנות אחד לגבי השני, ותשמרו מאד מאד על השלום בית שלכם כי זה משפיע על הילדים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

בענין הילדים וכו', בדרך כלל לא כדאי להשאיר ילד לשנה הבאה, כי זה עושה רשם לא טוב על הילד וכו', וגם יכול להשאיר עליו צלקת וכו', עם כל זאת אם הוא חלש, צריכים לקחת עזרה.

העקר לזכר שאסור להכות ילדים, ואסור לאים עליהם בכלל וכו', כי זה מכניס בהם פחד, ומאבדים את הבטחון עצמי וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרובה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתקצו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתכבד ותיקר את אשתך, ותראה לשמחה

וּלְעוֹדְדָהּ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו'): אֲשֶׁה בַעֲלָה מִשְׁמַחָה; וְתַעֲמַד תָּמִיד עַל יְמִינָהּ.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה אתה ואשתך, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָהּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כֹּל מַה שְּׁבִיכְלַתְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם בֵּית עַם אֲשֶׁתְךָ, וְאֵל תְּרִיב אֶתְּךָ, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר אֶת בְּתִי יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן הוּא תָּמִיד מְבִיא וּכְוֹחִים וְכוּ', וְאֵי הַבְּנוֹת בֵּין הַזּוּג וְכוּ',

ובפרט בשבתות וכך מתפוצץ השלום בית, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכור מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפנים צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כולו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

לפני הרבה שנים פגשתי אותו והוא אמר לי פתוח שבהתחלה היה לו קשר בברסלב, אבל אחר כך ראה את אלו שרוקדים על הרחובות וכו', זה קרר אותו והרחיק אותו לגמרי מברסלב וכו', ואף שנסייתי להסביר לו שאין להם שום קשר עם ברסלב, הם סתם מסממים ותמהונים וקבוצה קטנה שעושים רעש יותר ממה שיש להם וכו' וכו', ולא הועיל וכו', ולכן נשארה רק דרך אחד כשאני אגיע לארץ אם הוא רוצה לפגש אותי, אז בשמחה רבה מאד, אבל ככה אין מה להוסיף לדבר על הטלפון, תהלה לאל, יש אצלנו בחורים שלומדים לא רק שבועה דפים גמרא בכל יום, אלא עשרים ושמונה דפים, ומסיימים כל שלשה חודשים את כל הש"ס.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תהיי בשמחה עצומה שהקדוש ברוך הוא נתן לך בעל כּוֹזָה שמוסר
את נפשו כל בקר להכין את ארוחת בקר לכל אלו שמתפללים ותיקין.

בענין קיטנה, הבית ספר עושה קיטנה, ומי שרוצה לעשות פרטי
שיעשה, אנחנו לא קצרי עין לאף אחד, רק חזקי ואמצי להיות בשמחה, ואז
אחד לא ידבר על השני, ויהיה השלום בין כלל נשות אנשי שלומנו, שזה
מאד מאד חשוב בשמים.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות
בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה
ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך,
והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור
הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא פאשר ידבר איש
אל רעהו, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גָדוֹל, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה,
וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם
תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו
מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו
והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים,
ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה,
ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי
ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג. אלפים

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׂיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֵר לָכֶם וּתְבַשְׂרוּ לִי בְקָרוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
וַיְהִי הַיּוֹלָדָה בְּנֶקֶל, רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דָּבָר, וְאִז טוֹב
לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מַחְכָּה בְּכַלִּיּוֹן עֵינַיִם לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלִּיחוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּהַתְּלַמוּד תּוֹרָה, כִּי זֶה
חֻלְקֵי מִכָּל עֲמָלִי, וּבִיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים כָּל כְּלֵי בְּתוֹךְ הַתְּלַמוּד תּוֹרָה, הֵן
אֲמַת שְׂכוֹאֵב לִי לֹא פָחוֹת וְכוּ', מְאֹלוֹ שֶׁמְזוֹלְזָלִים בְּהַתְּלַמוּד תּוֹרָה וְכוּ', וְאִם
הֵינּוּ גָרִים בְּמִקּוֹם שֶׁיֵּשׁ כְּמָה תְּלַמוּדֵי תּוֹרָה, הֵייתִי מוֹצִיא אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם
וְכוּ', כִּי אִם הֵם לֹא מִתְחַשְּׁבִים לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְמוֹד וְכוּ', שֶׁיִּלְכוּ בְּמִקּוֹמוֹת
אַחֵרִים, אֲבָל יַעֲזֵר לָנוּ עֲצָה, וְעַל פִּי חֶק אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְהַחֲזִיק אוֹתָם
וְכוּ', זֶה בְּעֵינֵי רְצִינִית.

בְּוֹדָאֵי אִם אַתָּה יְכוּל לְהַדְפִּיס אֶת הַתּוֹסֵפֶתָא לְבַחֲוֵי חֲמַד מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי כִּף יִלְמְדוּ כָּל יוֹם פֶּרֶק בַּתּוֹסֵפֶתָא שְׁזֵה לְמוֹד נִפְלָא מְאֹד.

בְּעֵינֵינּוּ מִסְכַּת אַבוֹת, לוֹקָחִים פְּרוּשׁ שְׁנֵי, כִּי הָרִי אֲנִי הַדְּפִסְתִּי שְׁבַעַה פְּרוּשִׁים, אֲזִי מַה הַבְּעִיָּה?

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ עִם הָעֲלוֹן שֶׁל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה, כִּי בְּזֵה אֲנַחְנוּ נִקְשֶׁר אֶת כָּל הַהוֹרִים שֵׁישׁ לָהֶם יִלְדִים אֲצִלְנוּ.

פֶּה תִקְבַּל שְׁלֹשׁ מִכְתָּבִים לְמִסַּר אֶת זֶה לַהַהוֹרִים שְׁחִיבִים שְׁכַר לְמוֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ שְׂאֵתָהּ בְּכָלֵל לֹא מִתְעַנֵּינּוּ מַה שְׁקוֹרָה בְּהַתְּלַמוּד תּוֹרָה וְכוּ', וְלֹא אִכְפַּת לְךָ כְּלוּם, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֵתָהּ חִיב סְכוּם עֲנָקִי שְׂאִין דְּכָר בְּזֵה בְּכָל הָעוֹלָם ... ש"ח שְׁכַר לְמוֹד, אַתָּה כְּבָר לֹא מְשַׁלֵּם כְּמַה שְׁנִים, תְּאָמִין לִי פֶה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית אִם לֹא מְשַׁלְּמִים עַד שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים, מוֹצִיאִים אֶת הַיְלָדִים מִהַתְּלַמוּד תּוֹרָה וּמִהַבֵּית סֵפֶר בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת וְכוּ', מַה אַתָּה חוֹשֵׁב שְׂאֲנַחְנוּ גּוֹנְבִים כְּסֹף? אֲנַחְנוּ חִיבִים חֲצִי מִיִּלְיוֹן ש"ח רַק בְּהַתְּלַמוּד תּוֹרָה בְּשִׁבִיל אֲנָשִׁים כְּמוֹךָ, וְלֹא בְּחִנָּם שְׂאֵתָהּ סוֹכֵל כָּל כִּף הַרְבֵּה צְרוּת וְכוּ', כִּי זֶה מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים מִי שְׁלֹא דוֹאֵג לְשֵׁלֶם שְׁכַר לְמוֹד, הַיְלָדִים שְׁלוּ יִצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, וְאִין תְּרוּץ שְׂאִין לִי וְכוּ', כִּי כְּבָר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בִּיצָה ט"ז) כָּל מְזוֹנְוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעַד יוֹם הַכַּפּוֹרִים חוּץ מִהוֹצָאוֹת

שְׁבֻתוֹת וְהוֹצֵאוֹת יוֹם טוֹב וְהוֹצֵאוֹת בְּנֵי לַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה שְׁאֵם פּוֹחַת פּוֹחַתִּין לוֹ וְאֵם הוֹסִיף מוֹסִיפִין לוֹ; הָרִי שֶׁלֶף לִפְנֵיךָ שְׁזָה בְּכָלֵל לֹא נִכְנָס בְּהַתְקַצִּיב בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, זֶה תְּלוּי בְּאָדָם, אִם הוּא לֹא מְשַׁלֵּם שְׂכָר לַמּוֹד, מוֹרִידִים לוֹ מִהַתְקַצִּיב שְׁבֻתָּבוּ לוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכְן אֵין זֶה פְּלֵא שְׁאֲתָה בְּעַל חוֹב כָּל כֶּף גְּדוֹל, וְאֲתָה מְסַבֵּף בְּצֻרוֹת וְכוּ', כִּי אֲתָה לֹא מְשַׁלֵּם אֲגוּרָה שְׁחוּקָה שְׂכָר לַמּוֹד, וְזֶה בּוֹשֵׁה וְחֻרְפָּה וְכוּ', וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְתִתְחִיל לְשַׁלֵּם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

ג.ג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בָּלֵק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַשְּׂאֵלָה הַזֹּאת שׁוֹאֵלִים אוֹתִי אֲבָרְכִים כָּל שָׁנָה, וְאֲנִי מְמַלִּיץ שְׁאֵם הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְלָדֵת בְּדִיוֹק אֲזוֹ, שִׁישָׁאָר בְּבֵית עִם אֲשֶׁתּוֹ, כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְּבָר נְחוּץ מִזֶּה, כִּי בְּעַת לְדָה הָאִשָּׁה צְרִיכָה אֶת בְּעֵלָהּ עַל יְדָהּ, לְתַת לָהּ תְּמִיכָה נְפִשִׁית וְכוּ', וְזֶה בְּכָלֵל פְּקוּחַ נְפֶשׁ, אֲבָל אֲתָה יְכוּל לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתוֹלִיד קִצֵּת קָדָם, וְאֲזוֹ תוּכַל לְנִסֵּעַ אֶל הַקְּבוּץ, וּבְרֹדָאֵי אֲשֶׁתְךָ תַּעֲזוֹר לָךְ לְנִסְעַ, כִּי הִיא תִרְאֶה שְׁאֲתָה מוֹסֵר אֶת נְפֶשְׁךָ עֲבוּרָה, וּבְאֲמַת זֶה מִהִישָׁר, וּבִפְרִט כְּשֶׁצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּרִית, אֵין זֶה חֲכָמָה לַעֲזוֹב אֶת הָאִשָּׁה וְהַתִּינוֹק וְלַעֲשׂוֹת שְׁלִיחַ וְכוּ', כִּי "אֲנִס רְחֻמָּא פְטָרִיהּ".

יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה הַשְּׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְתִרְגִּיעַ אֶת אֲשֶׁתְךָ שְׁאֵם לֹא תִלַּד אֲתָה תִשָּׂאָר אֲתָה, אֲבָל אִם תִּלַּד בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב קָדָם, וְיִתְאֲפֶשֶׁר לָךְ לְנִסְעַ שְׁלֵא תִמְנַע מִמֶּךָ, כִּי לְהִיּוֹת אֲצֵל רְבִנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, כְּמוֹ שְׁאֲמַר רְבִנוּ ז"ל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹדַע שְׁאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי,

רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבטיח אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; עם כל זאת צריכים גם שכל, כשהאשה צריכה ללדת זה ענין של פקוח נפש, וצריכים להשאיר עם האשה, וכן אם צריכים לעשות ברית וכו', אסור לעשות שגעון ולעזוב את האשה עם התינוק ולעשות שליח וכו', כי מרבוי אור בא אחר כך שבירת הכלים וכו', ומתרחקים לגמרי וצריכים לזכור טוב מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן מ"ד) 'אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו' (עבודה זרה ג.), ולא נתנה תורה למלאכי השרת' (קדושין ג"ד). ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות, עליהם נאמר: (ויקרא י"ח) "וחי בהם", 'ולא שימות בהם', (יומא פ"ה:) כי אין להם שום חיות כלל, ותמיד הם במרה שחורה, מחמת שגדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין, ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחורות שלהם וכו', עין שם, וזה סובב גם על ענין ראש השנה, הרגע שבא ענין של פקוח נפש שדוחה את השבת, אזי לא נוסעים, ולא צריכים להיות בשביל זה בעצבות ובמיררות ובמרה שחורה בשום פנים ואפן.

מה יש לך לדאג, יכול מאד להיות שאשתך תוליד עוד לפני ראש השנה, ותוכל להיות בהקבוצת הקדוש שלנו בראש השנה באומן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תדאג אתה צריך להתחתן תכף ומיד, ולהיות רק בשמחה, ולקחת איזה עבודה שרק יציעו לך וכו', אין דבר כזה "עבודה בזוויה", וכך אמרו חכמינו הקדושים (פסחים קי"ג). פשט נבילתא בשוקא, ושקל אנרא, ולא תימא כהנא אנא, וגברא רבא אנא, וסניא בי מלתא; [תפשט את העור של נבלה בשוק (שנה בודאי מוציא ריח רע) ותקח משכרת על זה, ואל תגיד שאני כהן או אדם גדול ושנאו לי לקחת את העבודה הזו], ולכן כל עבודה שרק מציעים לך, תקח ותהיה בשמחה עצומה, כמו שרבנו ז"ל ספר לנו מהספור של הבעל בטחון, שכל יום היה לו עבודה אחרת, פעם הוא נקה רפת וכו', פעם הוא תקן גדר וכו', כל יום לקח עבודה מה שהציעו לו, ולא אמר שלא מתאים לו, אם תלך בצורה כזו אזי תמיד יהיה לך פרנסה, אבל העקר שתהיה שמח וכמוכן שאי אפשר להגיע לשמחה אלא כשמחתנים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יבמות סב): אמר רבי תנחום אמר רבי חנילאי. כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה בלא ברכה בלא טובה. בלא שמחה דכתיב: (דברים יד) "ושמחת אתה וביתך". בלא ברכה, דכתיב: (יחזקאל מד) "להניח ברכה אל ביתך". בלא טובה, דכתיב: (בראשית ב) "לא טוב היות האדם לבדו". במערכא אמרי בלא תורה בלא חומה. בלא תורה דכתיב: (איוב ו) "האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני". בלא חומה דכתיב: (ירמיה לא) "נקה תסובב גבר". רבא בר עולא אמר בלא שלום דכתיב: (איוב ה) "וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא",

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ותכף ומיד תראה להתחתן, כי אצל רבנו ז"ל זה היה עקר גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂזֻכִּית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מְזֻה, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת לד) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֵד, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינּוֹן שְׂאָדָם מְהֵרָה רַבְּבוּ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶף חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד; וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂזֻכִּית לְהִתְחַתֵּן, וְלִכְּן תִּרְאֶה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַחֲוִי בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאֲמָרוּ: (ירושלמי בְּרִכוֹת, פֶּרֶק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא ט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכְבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאֵין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרֶם הֵיטִיב בְּעִבְרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנֵּי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׂעָקָר הָעֲשִׁירוֹת בֹּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

וְלִכְּן עֲצָתִי שְׁתַּעֲבֹד רַק עַל מֵדַת הַשְּׂמִחָה, לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.) אִשָּׁה בְּעִלָּה מְשִׂמְחָה; וְתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חֲתוּף הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יָדָךְ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּת' אֶךְ שְׂמֵח'", וְלִכְּן

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אֶתְּהָ צְרִיף לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַח אֶת עֲצָמָהּ, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֹד מְאֹד קָשָׁה לָּהּ וּמֵר לָּהּ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאֻגוֹת לֹא תִבּוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמֶר: בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָּהּ שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (גְּדָרִים מֵא). אֵין עֲנִי אֲלֵא מֵדַעַת, עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וְהַכֵּל לִכְל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נִעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂתִשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדִיתָךְ שְׂנִבְרָאָתָּה יְהוּדִי וְשְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמֵחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָּהּ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרָנְסָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַ בְּלֻק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵנָּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בְּעוֹד שַׁבַּת קִדְשׁ, וְלִכֵּן תִּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם שְׂכָל הַשַּׁבָּת תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה שְׂבֻזָּכוֹת זֶה יְהִי לָּךְ פְּרָנְסָה בְּשִׂפְעַ בְּשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַחֹל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן א') עַל הַפְּסוּק: (מִשְׁלֵי י') "בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה

היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" - "ברכת הוי"ה היא תעשיר" זו השבת, שְׁנֵאמַר: (בראשית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", אָבֵל אֵל תַּחֲשֹׁב לְרֹגַע שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם יתן לך להיות בשמחה, כי כך מובא מהגאון החיד"א זי"ע (בספרו "עבודת הקדש", מורה באצבע, אות ק"מ) "בְּעֶרְבַּ שְׁבַת בְּעֹלוֹת הַמִּנְחָה הוּא עֵת מְסַכֵּן לְמַחְלַקַת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּמְשֻׁרְתָיו וְכוּ', וְהַסֵּטְרָא אַחְרָא טוֹרַח מְאֹד לְסַכְסְּךָ וּלְחַרְחֹר רִיב וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל אִישׁ יֵרָא הַשֵּׁם יְכַף אֶת יָצְרוֹ, וַיִּמְנַע מִכָּל הַקִּפְדָּה וְכַעַס וּמַחְלָקַת, וְאֶדְרַבָּה יֵאִיר פָּנָיו לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם", עַיֵן שָׁם, וְאָמְרוּ: (גטין נ"ב.) "הִנְהוּ בִי תְרֵי דְאֲגָרִי בְהוּ שְׁטָן דְּכָל בִּי שְׁמַשִּׁי הוּוּ קָא מְנַצוּ בְּהִדִּי הִדְדִי, אִיקְלַע רַבִּי מְאִיר לְהֵתָם עַפְכִּינְהוּ תִלְתָּא בִּי שְׁמַשִּׁי עַד דְּעַבְדוּ לְהוּ שְׁלָמָא, שְׁמַעֲיָה דְקָאֻמְרוּ וּוִי דְאֶפְקִיָה רַבִּי מְאִיר לְהֵהוּא גְבָרָא מִבֵּיתִיהּ"; הֵרִי שְׁלֹף לְפָנָיְךָ אִיךָ שְׁצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר כְּכֹר בְּעֶרְבַּ שְׁבַת שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וְכוּחִים עִם אָף אַחַד, וּמְכַל שְׁכָן עִם אִשְׁתּוֹ וּלְדִיו וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲצֹר אֶת רִוְחְךָ, וְאֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, לֹא עַל אִשְׁתְּךָ, וְלֹא עַל הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, אֶדְרַבָּה תִּשְׁמַר מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלֹךְ כָּל הַשְּׁבַת אִיפֹה הֵם הוֹלְכִים וְכוּ'? וְתַתְּעַנְנֵן מְאֹד עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּהַיְלָדִים שְׁלֹךְ, שְׁזֵה עַקֵּר מְצוֹת חֲנוּךְ, וְאֵל תִּתֵּן לָהֶם לְרוּץ וּלְהִשְׁתַּלֵּל עַל הַרְחוּבוֹת וְכוּ'.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁבַעוּלָם שִׁיחֶיהָ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלֹךְ, וְזֵה יְבִיא לְךָ שְׂמֵחָה עֲצוּמָה, וְאֵל יִהְיֶה דְבַר זֶה קָל בְּעֵינֶיךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי שְׁמִכְנִיס עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִקְאוֹן בְּתוֹךְ הַבֵּית וְכוּ', וּמוּבָא מֵהַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוּיִטְבֵּסֶק זי"ע (פרי הארץ, מסות מסעי) הַעֲצָבוֹת הֵיא הַקְּלָפָה הַיּוֹתֵר קִשָּׁה מִכָּלֶם שְׁהֵרִי הַעֲבוּדָה זֵרָה נִקְרָאת עַל שְׁמָהּ: (תהלים קט"ו, ד') "עֲצַבִּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב" וְנֵאמַר: (הושע ד', י"ז) "חֲבוּר עֲצָבִים", וְכֵן אֵין לָהּ שִׁיכוֹת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמֵאֻמְרוּ: (דברי הימים א' טז, כז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ", וְאָמְרוּ (שבת ל:) אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֵלָא מִתּוֹךְ שְׂמֵחָה; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִינְדִיךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשְּׁבַת, וּמִי יִתֵּן שְׂתַקַּח אֶת עֲצֻמְךָ כְּכֹר בִּידֶיךָ, וְתִקְבַּע לְעֲצֻמְךָ עֵתִים לְתוֹרָה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מִשְׁנֵה קִצָּת גְּמָרָא, וְזֵה חֲלַקְנוּ לְנִצְח, וְאֵם אִתָּה לֹא תִרְחַם עַל עֲצֻמְךָ מִי יִרְחַם עָלֶיךָ? וּמוּבָא (זהר צו לה.) עַל הַפְּסוּק: (ישעיה נ"א) "וְאִשׁוֹם דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבִצְלַי יְדֵי כְּסִיתֶיךָ" וְגו'. תִּנְיִן

כָּל בַּר נֶשׁ דְּאִשְׁתַּדַּל בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא וּשְׁפוּתִיהּ מִרְחֶשֶׁן אוּרִייתָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲפִיָּא עֲלֵיהּ וּשְׁכִינְתָּא פִּרְשָׁא עֲלֵיהּ גְּדַפְהָא. הִדָּא הוּא דְכַתִּיב וְאָשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יְדֵי כְּסִיתִיךָ. וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְהוּא מְקִיִּים עֲלֵמָא וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי עֲמִיהּ כְּאֵלוּ הֵהוּא יוֹמָא נֹטַע שְׁמִיָּא וְאַרְעָא הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (סם) "לְנֹטַע שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמַר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ". אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלַקְנֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שְׁאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבֵּי כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג.ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּלֻקָּה, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלַתְךָ שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵךְ וּבֵין הַשְּׁכֵנּוֹת שְׁלֹךְ, כִּי בְּשָׁמַיִם מֵאֵד מֵאֵד מִקְפִּידִים עַל מְרִיבוֹת עִם שְׁכֵנִים, וּמַה גַּם צְרִיכִים לְזַכֵּר מַה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פּה): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמִקּוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוּ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שְׁרִיצָה אֶת חִבְרוּ; וְלִכֵּן אִם אֶת יוֹדַעַת שְׁהִיָּה לָךְ אֵיזָה מְרִיבָה עִם אֵיזָה שְׁכֵנָה, תִּבְקָשִׁי מִמֶּנָּה סְלִיחָה, וּמִכָּל שְׁכֵן כְּשֶׁמְקַלְלִים אַחַת אֶת הַשְּׁנֵיָה, זֶה הַעֲוֹן הַכִּי חָמוּר שְׂרָק יְכוֹל לְהִיּוֹת, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספֶּר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, סִימָן ו') סוּף שְׁקַלְלַת חֲנֻם יָשׁוּב עַל הַמְּקַלְלִי; וְלִכֵּן לְמַה אֶת צְרִיכָה אֶת הַצָּרָה הַזֹּאת? צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמּוֹר מְקַלְלוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שֵׁם, סִימָן א') עַל יְדֵי הַקְּלָלוֹת בָּא אֲבִלוֹת חַס וְשְׁלוֹם; וְלִכֵּן צְרִיכִים נָשִׁים מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמּוֹר לֹא לְקַלֵּל אַחַת אֶת הַשְּׁנֵיָה.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבִשְׁמַיִם מֵאֵד מֵאֵד מִתְחַשְּׁבִים עִם מִי שְׁחִי טוֹב עִם הַשְּׁכֵנִים, עַד כִּדֵּי כִּף שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִוֹת ס"ב). הָאוֹהֵב אֶת שְׁכֵנֵיו וְהַמְּקָרֵב אֶת קְרוֹבָיו וְכוּ', עֲלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: (ישעיה נ"ח ט) "אֲזוּ תִקְרָא וְהוֹי"הּ יַעֲנֶה תְּשׁוּעָה וַיֹּאמֶר הַנְּנִי", וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁמַצֵּד אֶחָד תִּשְׁתַּדְּלִי

מֵאֵד מֵאֵד לַחַיּוֹת בַּיַּחַד עִם הַשְּׂכָנִים שְׁלָךְ, וְלֵהֲשִׁילִים עִמָּם, וּמֵצֵד שְׁנֵי לְהִזְהִיר גַּם אֶת הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יִתְקוּטְטוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מְצַפִּים כָּל יוֹם לְהַגָּאֵל, וּבִשְׁבִיל נָשִׁים שֶׁמִּתְקוּטְטוֹת וְכוּ', וּמְקַלְלוֹת אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה וְכוּ', זֶה מְעַכֵּב אֶת הַגָּאֵלָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִקְפִּיד שֶׁבְּהִקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֹנּוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, שֶׁלֹּא יִמָּצֵא אִשָּׁה שֶׁמְקַלְלַת אֶת הַזּוּלַת וְכוּ', כִּי כָּל עֲנִינֵינוּ זֶה רַק אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ מֶה הֵיְתָה עֲבוּדַתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, שֶׁבְזָכוֹתָו זָכוּ עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיוּ מְסוּבָכִים עִם עֲנִינֵי כְבוֹד, וְזֶה שָׁמַר אוֹתָם מִכָּל רַע, רַק עַל יְדֵי שֶׁעָשָׂה שְׁלוֹם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (אֲבוֹת דְּרַבֵּי נֶטָן, פֶּרֶק י"ב, סִימָן ג') אוֹהֵב שְׁלוֹם - כִּיצַד? מִלְּמַד שֶׁהִיא אָדָם אוֹהֵב שְׁלוֹם בְּיִשְׂרָאֵל בֵּין כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּדֶרֶךְ שֶׁהָיָה אַהֲרֹן אוֹהֵב שְׁלוֹם בֵּין כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁנֶּאֱמָר: (מִלֵּאכִי ב') "תּוֹרַת אֱמֶת הֵיְתָה בְּפִיהוּ וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשְׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הַלֶּף אֶתִּי וְרַבִּים הִשִּׁיב מִעוֹן", כִּשְׁהָיָה אַהֲרֹן מְהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ פֶּגַע בּוֹ בְּאָדָם רָשָׁע וְנָתַן לוֹ שְׁלוֹם, לְמַחֵר בְּקֵשׁ אוֹתוֹ הָאִישׁ לַעֲבֹר עֲבָרָה אָמַר: אוֹי לִי, הִיאֲךָ אֲשָׂא עֵינַי אַחֵר כֶּךָ וְאַרְאֶה אֶת אַהֲרֹן, בְּשִׁפְתֵי הֵימְנוּ שֶׁנָּתַן לִי שְׁלוֹם, נִמְצָא אוֹתוֹ הָאִישׁ מוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מִן הָעֲבָרָה. וְכֵן שְׁנֵי בְנֵי אָדָם שֶׁעָשׂוּ מְרִיבָה זֶה עִם זֶה הַלֶּף אַהֲרֹן וַיֵּשֶׁב אֶצְלָם אֶחָד מֵהֶם, אָמַר לוֹ: בְּנִי, רְאֵה חֲבֵרְךָ מֵהוּ אוֹמֵר? מְטָרְךָ אֶת לְבוֹ וְקוֹרֵעַ אֶת בְּגָדָיו, אוֹמֵר אוֹי לִי, הִיאֲךָ אֲשָׂא אֶת עֵינָיו וְאַרְאֶה אֶת חֲבֵרִי בְּשִׁפְתֵי הֵימְנוּ שֶׁאֲנִי הוּא שֶׁסְּרַחֲתִי עָלָיו הוּא יוֹשֵׁב אֶצְלוֹ עַד שֶׁמְסִיר קִנְאָה מִלְּבוֹ. וְהוֹלֵךְ אַהֲרֹן וַיֵּשֶׁב אֶצְלָם הָאֶחָד וְאָמַר לוֹ: בְּנִי, רְאֵה חֲבֵרְךָ מֵהוּ אוֹמֵר? מְטָרְךָ אֶת לְבוֹ וְקוֹרֵעַ אֶת בְּגָדָיו וְאָמַר אוֹי לִי, הִיאֲךָ אֲשָׂא אֶת עֵינָיו וְאַרְאֶה אֶת חֲבֵרִי בְּשִׁפְתֵי הֵימְנוּ שֶׁאֲנִי הוּא שֶׁסְּרַחֲתִי עָלָיו, הוּא יוֹשֵׁב אֶצְלוֹ עַד שֶׁמְסִיר קִנְאָה מִלְּבוֹ, וּכְשֶׁנִּפְגְּשׁוּ זֶה בְּזֶה גִפְפוּ וְנִשְׁקוּ זֶה לְזֶה, לְכֶךָ נֶאֱמָר: (בַּמְדָּבָר כ') "וַיִּכְּבוּ אֶת אַהֲרֹן שְׁלִשִׁים יוֹם כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר שָׁמוֹ שְׁלוֹם, יִשְׁרָה שְׁלוֹם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִלְנֵנוּ נִזְכָּה לְחִזּוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְגָאֵלָה קְרוֹבָה מֵאֵד.

נא וְנָא לְשָׁמֵר עַל הַבְּנוֹת בְּשֶׁבֶת אֵיפָה הֵן הוֹלְכוֹת וְכוּ', כִּי אָסוּר לָתֵת לְהַבְּנוֹת לְהִסְתַּוְּבַב בְּהַפְקָר וְכוּ'.

הַמֵּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ג.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֻב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסִדְרַת בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כְּתִיב: (תהלים ל"ד) "סוֹר מָרַע וַעֲשֵׂה טוֹב", וְהֵם שְׁנֵי דְרָכִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דְּרֹךְ הַמוֹסָר זֶה קָדֵם לְהִיּוֹת "סוֹר מָרַע", לְתַקֵּן אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלוֹ, וְלִקְנוֹת לְעֲצָמוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִפְנֵי זֶה לֹא שִׁיף שׁוֹם דְּבָר, בְּסוּד: (וּרְמִיָּה ד') "גֵּירוֹ לָכֶם נִיר וְאֵל תִּזְרְעוּ אֵל קִצִּים" מֵה שְׂאִין כֵּן דְּרֹךְ הַחֲסִידוֹת זֶה קָדֵם לְהִיּוֹת "וַעֲשֵׂה טוֹב", לְהִרְבּוֹת בְּעֲשִׂיַת טוֹב, קִיּוֹם מַצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְלְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ גְלוּי אֲלֻקוֹת, כִּי עַד שִׁיְהִיָּה סוֹר מָרַע יִתְגַּבֵּר עָלָיו אֲלֶף פְּעָמִים יִצְרוּ, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁרַק יַעֲשֵׂה טוֹב, וַיַּחֲפֹשׂ אַחַר הַטּוֹב, אֲזִי הָרִי מִמִּילָא יִתְבַטֵּל, כִּי מַעֲט מִן הָאוֹר דְּוַחַה הִרְבַּה מִן הַחֲשֶׁךְ, וְזֶה הַתְּמַצִּית שֶׁל שְׁנֵי הַדְּרָכִים, וְשִׁנְיָהֶם דְּרָכֵי אֲמַת, וּרְבִיבוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵלְכוּ לְאוֹר שְׁנֵי הַדְּרָכִים הָאֵלּוּ, וַגְּדִלוֹ וְהַצְּלִיחוֹ.

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִ"ע נוֹלַד לְאָבִיו הַצַּדִּיק גְּנוּז רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְלְאִמּוֹ שָׂרָה, כְּשֶׁנוֹלַד אֲזִי נִפְטְרָה אִמּוֹ, וְנִשְׁאָר יְתוֹם עִם אָבִיו שֶׁהָיָה אֶז בְּגִיל מֵאָה כְּשֶׁנוֹלַד בְּנוֹ, וְכִשְׁהִגִּיעַ לְגִיל מֵאָה וַחֲמֵשׁ קָרָא אֶת בְּנוֹ אֱלִיּוֹ וְאָמַר לוֹ בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "יִשְׂרָאֵלִי", אֲנִי הוֹלֵךְ עִכְשָׁו לְעוֹלָמִי כְּדֹרֶךְ כָּל הָעוֹלָם, וְאַתָּה אֵל תִּפְחַד מֵאַף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, תִּצְרִיר בְּדַעְתְּךָ שְׁמָלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, הַקָּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וְהוּא תָּמִיד אִתְּךָ, וְכָל מֵה שְׂאַתָּה צְרִיף תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ, וְתִדְבֵר אִתּוֹ כְּאִשְׁרֵי יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וּבְמִלִּים הָאֵלּוּ נִסְתַּלַּק, וְהִיּוֹת שֶׁהוּא הָיָה יָלֵד קֶטָן, חָשַׁב שֶׁהָאָבָא נָפַל בְּשִׁנָּה וְהַתְּחִיל לְעוֹרֵר אוֹתוֹ, אָבָא,

אבא, וכו', והוא לא התעורר, אזי הוא קרא שכנים והם כבר ראו שאביו נפטר ועשו את הלוייה וקברו אותו, והנה הילד הזה נחנק בלבו הדבורים האחרונים שאביו הניח לו צואה והכניס בדעתו איך שמלא כל הארץ כבודו, והקדוש ברוך הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והתחיל לדבר עמו יתברך, וכך התחיל להתגדל וכו', ואיפה שישן בליילה לא היה ביום ואיפה שהיה ביום לא היה בליילה, והלך נע ונד וכו' וכו', וכך עלה ונתעלה עד שהגיע הזמן שנתגלה בעולם וכו', וכך נתגלה שיטת החסידות שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור, וצריכים להכניס את זה בדעתו ולא להסיח דעת ממנו יתברך כלל.

רבי ישראל סלנטר זי"ע הוא היה אבי בעלי המוסר, ומספר מה הביא אותו להקים את דרך המוסר לעבד על המדות ולשרש מעצמו את המדות רעות? היה באיזה עירה כמה סנדלרים, ובדרך כלל זה אמנות מאד פשוטה ועניה וכו', ויהי היום שאחד מהסנדלרים שהיה עני גדול מאד, קנה פרטיס הגרלה וזכה לסכום עצום מאד וכן לילה ליום נעשה עשיר גדול מאד שאין ערך לעשירותו, כמובן שחסל את הסנדלריה שלו ובנה לעצמו ארמון והיה לו משרתים וכו', ולא לקח הרבה זמן שהוא נתפרסם בגדלה, והיה בין עשירי העיר, עד שכלם כבר שכחו את העבר שלו שהיה סנדלר עני, והיה לו בת, וכמובן כל אחד רוצה להשתדך עם עשיר מפלג כזה, והיה רב גדול מפרסם באיזה עיר שהיה לו בן חריף כליל המעלות והשתדך עם העשיר הזה, ועשו חתנה גדולה מפארת כנהוג אצל עשיר גדול כזה, והיות שהיה לו שכן גם כן סנדלר פשוט, והוא קנא בו כל הזמן איך שעלה לגדלה כזו, ולא היה יכול להתאפק מרב קנאה, ויהי בעת החפה הוא בא עם נעל בידו ואמר לפני כלם, 'הלא אתה סנדלר פשוט, תתקן לי את הנעל הקרוע הזה, ויהי בשמעו דבר זה מרב בושה לא עצר פח לסבל חרפתו ברבים, וקבל דם לב תחת החפה, ונפטר, ונעשה רעש גדול מאד, כי דבר זה לא שומעים וכו', וכשמע רבי ישראל סלנטר זי"ע ספור זה, ענה ואמר, "אם יכול לקרות דבר כזה שאחד מחמת קנאתו הסרוחה יכול ללכת לביש את הזולת ברבים, וכן להפך אדם ששומע את בזיונו ולא יכול להתאפק וחורה לו עד שנפטר, הגיע הזמן שאפרסם שיטת המוסר, שבני אדם יעבדו על מדותיהם, שאחד

לא יבזה את השני, ולא יצער את הזולת, ואחד שמבזים אותו שיקבל את זה באהבה, ולא יקח את זה ללב" זה תמצית על קצה המזלג שיטת החסידות, ושיטת המוסר.

וידוע שרבונו ז"ל אמר פעם לאחד שבא להתלונן שהוא כלו רע וכו', מה אני עושה כדי לצאת מזה, כי הרע מתגבר עלי ביותר? ענה ואמר לו רבנו ז"ל בזה הלשון "דו טוה גוטס, און די שלעכטס וועט ממילא אראפפאלן" - אתה עשה טוב, וממילא הרע יפל ויתבטל לגמרי; ופרש את הפסוק "סור מרע" איך? על ידי "ועשה טוב" אם עושים הרבה טוב, ממילא הרע נופל, כי הוא הלך כפי שיטת החסידות, וידוע אשר רבנו ז"ל לא היה לו שום רב שלמד אותו, אלא הוא נולד בבית הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שאמו הצדקת פיגא קבלה את זה מתנה מאמה הצדקת אדל בת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ובבית זה התאכסנו כל תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ותלמידי המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע בעת בואם להשתטח על ציון הבעל שם טוב הקדוש במעזיבוז, וכדרך הצדיקים ספורי ספורים מרבים הגדול הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ורבנו ז"ל היה אז בגיל ארבע, וכששמע את הספור הנ"ל איך שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע בהיותו ילד קטן שמע צוואת אביו והתחיל להתבודד וכו' וכו', זה הלהיב אותו מאד, ומאז שהיה ילד קטן התחיל להתבודד עם הקדוש ברוך הוא, (כמובא בספר "שבחי-הרזן" ובספר "פעלת-הצדיק"), והתחיל עוד לעבד את הקדוש ברוך הוא מגיל קטנות, וכך נתגדל לכד בלי רב שילמד עמו.

כל זה אני כותב לך בקצור נמרץ, כי יש להאריך בזה מאד מאד, ואין לי הפנאי לזה עכשו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

ג.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶקֶת, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְךָ בְּבִרְכַּת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדוֹת הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיסוּהוּ בְּבִרְתּוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנּוֹ.

בְּעֵינַי הַשֵּׁם בּוֹדֵאֵי תִתֵּן אֶת זֶה אַחַר חֲמִיָּה, וְלֹא צְרִיכִים לַחֲשֹׁשׁ כָּלֵל, כִּי רַק עַד גֵּי'ל שְׁשִׁים יֵשׁ אֲנֹשִׁים שְׁחוֹשְׁשִׁים, כִּי בְּגִיל שְׁשִׁים יוֹצְאִים מִכָּלֵל בְּרַת, וְלִכֵּן יַעַן שֶׁהִיא קְרוֹב לְשִׁבְעִים, אֵין כָּלֵל מֵהַלְחָשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהָהָרֵץ גְּדוֹל יִהְיֶה, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי, וְכִשְׁאֲדָם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעַתּוֹ וְיִכּוֹל לִהְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׁחֹזֵק בְּאֲמוּנָה שְׁאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֲלֵקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעֶדֶד תְּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ג.י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לָךְ וּלְאִבֶיךָ וּלְאִמְךָ וְכָל הַמְשֻׁפָּחָה
תְּהִיָּה מְבֻרָכַת בְּרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְכָל הַמְבָרָךְ מִתְבָּרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

בְּעֵינַי הַבְּנִיָּה וְכו', לֹא הַבְּנִיתִי הִרְבֵּה מֵה שְׁכַתְבָּתְךָ, אֲבָל הֶעֱקָר אֲנִי מְאֹד
מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁזֶה יֵצֵא פְּנִינָה לְתַפְאֲרָתְךָ, לְכָל הַפְּחוּת יִפִּי כְּמוֹ
הַבֵּית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל לְמַעְלָה, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁכָבֶר יִהְיֶה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
אוּלַם יִפְיֶיָּה לְהַשְׁמַחוֹת שְׁלֵהֶם, שְׁעַד עֲכָשׁוֹ אֲנַחְנוּ לֹא מְסַגְּלִים לְעִשׂוֹת אִיזָה
שְׁמֻחָה בְּאוּלַם נוֹרְמָלִי, וְלִכֵּן זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי שִׁיְהִיָּה רַק טוֹב לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

רַק רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֹז, וְעַקֵּר הַהַתְחַזְּקוֹת שֶׁתִּזְכָּר טוֹב
שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֻמָּן, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (תהלים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הַיְיָ" הַ
הַרְחֻמָּן, זֶה הַהַתְחַזְּקוֹת שְׁלֵי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק שְׁאֲנַחְנוּ
מְקַרְבִּים אֵל צְדִיק כְּזֶה שְׁמַקְרֵב אוֹתֵנוּ אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ בְּנוֹ רוּחַ
חַיִּים לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתֵנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעָה, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעָה שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שֶׁזֶה
מְסַגֵּל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתֵנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיוֹת, שֶׁזֶה

מִסְגָּל לְזִכְךָ אֶת הַנְּשָׂמָה, וְעַל כֵּלָם מְעוֹרָר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְיִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד.

תְּכַנִּיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זוֹ תָּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תָּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻק בְּאֲמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כִּי־י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי

בְּתוֹכְכֶם וְהֵייתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מִרְגִישׁ שְׁמָלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמָחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

רַק רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֵן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תהלים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הַיּוֹי"ה חֲזָקִי", דוֹד הַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שְׂאֵנִי יוֹדַע, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵתָה אֵב הַרְחֵמֵן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִים אֶל צְדִיק כְּזֶה שֶׁמְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִפִּיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כֹּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁזֵה מְסַגֵּל לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנּוּת, שְׁזֵה מְסַגֵּל לְזִכְרָה אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כֵּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גִּיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּלֶק, ט"ז תְּמוּזַת ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחִיו נְצַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִקְּתַבְכֶּם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתפסיקו לריב, כי בבית שיש מריבה שם השטן נמצא, ולכן תעשו כל מה שבידיכם להפסיק לריב יהיה מה שיהיה אסור להתוכח ולריב, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אתה ... נרו יאיר תשמר מאד מאד לא לצער את אשתך, ולא להקפיד עמה על כל דבר קטן.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה אתה ואשתך, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמים מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

ג.ג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא הרשיתי לאף אחד שיהיה לו מחשב בבית וכו', ושאלך אחד לא יספר לך ספורים בשמי, כמה פעמים אני צריך לעורר שאלך אחד לא יקבל שום דבור "בשם מוהרא"ש".

קבלתי את השמות, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק מהם כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתו בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

רק ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ועקר ההתחזקות שתזכר טוב

שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אַב הַרְחַמְן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תהלים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הוֹי"ה חֲזָקִי", דוּד הַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵתָה אַב הַרְחַמְן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׂאֲנַחֲנוּ מִקְרָבִים אֶל צְדִיק כְּזֶה שֶׁמְקָרֵב אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמֵת מְצִיאוֹתָי וְיִתְבַּרְךָ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גִּיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

תּוֹדָה עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתֶם מִתְפַּלְלִים עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶם יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנָי אֲדוֹן כָּל.

אִם אַתֶּם רוֹאִים שֶׁיֵּשׁ הַפְּסָדִים בְּהַחֲנוּת וְכוּ', אוֹ שֶׁתִּמְכְּרוּ אֶת זֶה, אוֹ שֶׁתִּסְגְּרוּ אֶת זֶה, כִּי זֶה לֹא תִכְלִית לְהַפְסִיד כֶּסֶף.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה אתה ואשתה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

... נרו יאיר תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן ח) על מאמרם ז"ל (ברכות נד) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּלֶקָה, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אֲנִי שׂוֹמֵחַ שְׁנִכְנַסְתֶּם לְגוּר בֵּיבְנֵי אֵל וְלִהְצִטְרֵךְ אֶל קַהֲלָתְנוּ
הַקְּדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

הַעוֹלָה עַל כָּל שְׁמֻחוֹת שְׂזִכִּית לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל שְׂאִין לְמַעֲלָה

מִזֶּה.

בְּעֵינַי עֲבוּדָה בַּמְשָׁרָד וְכו', כְּדַאי לָךְ לְדַבֵּר עִם הָאֲבֵרָךְ ... נְרוּ יְאִיר.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מָאד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחֵנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׁמֵחָה
וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּהּ וְיִכּוֹלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאִשֶּׁר יִדְבֹר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵמַת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְכִמוֹ שְׁכָתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם
תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ
מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יִכּוֹלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים,
וְאֶל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְׁמֵחָה,
וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁלֵּם עִם אֶשְׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת,
פֶּרֶק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי
אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיחֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה,
רַק שִׁיחָהּ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מֵאֵד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבֶת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד
אֶשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָּא בְּשִׁבִיל אֶשְׁתּוֹ, שְׁנֹאֲמַר:
(בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעִבְרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבַנֵּי מְחוּזָא,
"אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְּעִשְׂרוּ)
וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת
הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאֵת אֶשְׁתּוֹ, שְׁמַתוֹךְ
שְׁדַמְעֵתָהּ מְצוּיָה אוֹנָאֵתָה קְרוּבָה, וְאָמְרוּ (בְּמִמוֹת סב:) הָאוֹהֵב אֶת אֶשְׁתּוֹ כְּגוֹפּוֹ,
וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגוֹפּוֹ, וְהַמְדַרְיָךְ בְּנֵיוֹ וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׁיאָן סְמוּךְ
לְפָרְקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: (איוב ה') "וַיִּדְעֵתָ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֵתָךְ לְהַשְׁלִים עִם אֶשְׁתְּךָ, וְאֵז תִּרְאֶה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ
עָלֶיךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם בְּבֵיתוֹ, הוּא רַק מִחֲמַת שָׂרֵב
עִם אֶשְׁתּוֹ, וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ס"ו) בְּמִקּוֹם
מְרִיבָה שֵׁם הַשֶּׁטֶן.

רַק רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בֵּיתְךָ שְׂאֵת בֵּיתְךָ עוֹ, וְעָקַר הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֵן, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (תְּהִלִּים י"ח) "אֶרְחַמְךָ הַיּוֹי"ה
חֲזָקִי", דוּד הַמְּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שְׂאֵנִי יוֹדַע, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵתָהּ אֵב
הַרְחֵמֵן, זֶה הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלִי, וּכְזֶה צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְהַתְחַזֵּק שְׂאֵנְחֵנוּ
מְקָרְבִים אֵל צְדִיק כְּזֶה שְׁמִקְרַב אוֹתָנוּ אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ בְּנוֹ רוּחַ

חיים להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ונזכה לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, וכן מעורר אותנו ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כדי לסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, שזה מסגל לאריכות ימים ושנים, וכן מעורר אותנו ללמד בכל יום משניות, שזה מסגל לזכך את הנשמה, ועל כלם מעורר אותנו ללמד בכל יום דף גמרא, אשר היא חיות להנפש, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גיד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם צריכים לעשות בדיקות אזי הכי טוב בבית חולים לניאדו, כי הם יותר טובים ומשכילים וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

צריכים רק להתפלל להקדוש ברוך הוא ולומר בכל יום "יום תהלים", שאין למעלה מזה, ובזכות אמירת תהלים ממשיכים לעצמם ישועה גדולה מאד.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך,

והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גיח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בשביל לקנות דירה בארץ ישראל מתר בימים אלו ואין מה לחשוש כלום, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם תמיד, רק תראו לבוא להסדר עם התלמוד תורה, חבל שתהיו חייבים סכום אדיר כזה.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש

אֶל רְעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוּ שֶׁכְּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזֶה תְּעֲנוּג שְׂאֵשָׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ וּתְבַרְךָ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גִּיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרַת בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים מִכֶּם, וְיִהְיֶה בְּבִיתְכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם בֵּית, וְתִתְאַזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוּ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מַה שְׂאָמַר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פֶּרֶק ה') לְפָנֶיךָ צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשִׂאֵשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֶת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַפְנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרָךְ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וְיִשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ג) "עַצְם מִעֲצָמִי וּבִשָּׁר מִבְּשָׂרִי לְזוֹת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׂקָנָתָהּ

לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים
לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות
בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה
ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך,
והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור
הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש
אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה,
וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם
תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו
מודעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו
והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים,
ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה,
ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי
ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

ג.כ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לך בכל מה שאתה צריך, העקר חזק ואמץ
מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה
רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר

בְּעֲצֻמוֹ אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהִרְגַע שִׁחֻק בְּאַמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיִּקְרָא כִּי י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וכו', אִיזָה תְעַנּוּג שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשְּׂמֻחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

רַק רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֻמָּן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תהלים י"ח) "אֶרְחַמְךָ הַיְיָ" הַרְחֻמָּן, זֶה הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׁאַנְחָנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה שְׁמֻקְרָב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִפִּיחַ בָּנוּ רוּחַ חַיִּים לְהִרְגִישׁ אֶת אִמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֻמֵּשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׂבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׂבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כֵּן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חִיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּלֶקֶת, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּלְמַד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְאַמֶּךָ עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם עֲלִית נְשִׂמָה, וְכֵן הַצְּדָקוֹת שֶׁתִּתֵּן לְזִכּוֹתֶיהָ יַעֲזֹר לָהּ לְמַעַלְהָ בְּגֵן עֵדֶן, כִּי הַנְּשִׂמוֹת מְאֹד מְאֹד מִצְפּוֹת שֶׁיַּעֲשׂוּ בְּשִׁבְלֵךְ מְצוּוֹת, וְאַשְׁרֵי הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת שֶׁדוֹאֲגִים לְהַנְשִׂמוֹת שֶׁהִלְכוּ שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם רַק טוֹב וְכוּ', כִּי גַם שְׂמָה צְרִיכִים אֶת הַמְצוּוֹת.

רַק רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּזְכּוּר טוֹב שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֶן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הַיּוֹי"ה חֲזָקִי", דוּד הַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵתָה אֵב הַרְחֵמֶן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׂאֵנֵחֵנוּ מְקַרְבִּים אֵל צְדִיק כְּזֶה שֶׁמְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִפִּיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרִגוּם מְפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרֵּא וְאֶחָד תְּרִגוּם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזִכְרָךְ אֶת הַנְּשִׂמָה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים מִבֵּיתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֹךָ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכַתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנִיחַ יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כִּבְר קִלְפַת עוּג מְלֶךְ הַבָּשָׁן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיָּהוּת.

רַק רֹאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹ, וְעַקֵּר הֵהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֻמָּן, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (תְּהִלִּים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הַיְיָ" חֻזְקִי", דוּד הַמְּלֶךְ מִתְּפָאֵר בְּזֶה שְׂאֵנִי יוֹדַע, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵתָה אֵב הַרְחֻמָּן, זֶה הֵהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׂאֵנְחֵנוּ מִקְרָבִים אֶל צְדִיק כְּזֶה שֶׁמְקָרֵב אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִפִּיחַ בְּנוּ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִישׁ אֶת אִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֻמְשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזִכְרָךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כֵּלָם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּשׁ, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

ג.ג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על זה שאתה עוזר לי בכתיבת ספר תורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

רק ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ועקר ההתחזקות שתזכר טוב שהקדוש ברוך הוא אב הרחמן, כמו שכתוב: (תהלים י"ח) "ארחמך הוי"ה חזקי", דוד המלך מתפאר בזה שאני יודע, רבנו של עולם, שאתה אב

הַרְחַמֵּן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׁאַנְחֲנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה שְׁמֻקְרָב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ בָּנוּ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יְתִבְרַךְ, וּנְזַכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יְתִבְרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאַרְיִכוּת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזַכּוֹת אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גְּבוּדָה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּלֻקָּה, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתּוֹצִיא כְּבֹר אֶת הַזְּכָל מֵהֶרָאשׁ שְׁלֹךְ וְכוּ', תִּבְקֶשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ שֶׁתְּזַכֶּה לְמַח נְקִי וְכוּ', כְּדֹאֵי שֶׁתְּלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת הַתּוֹרָה " חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן" (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלֻק א', סִימָן ס"א) שְׁשֵׁם מְדַבֵּר כְּשֵׁשׁ קְשׁוּיּוֹת עַל הַצְּדִיק סִימָן שְׁעָלָה לוֹ בְּמַח טְנוּף וְצוּאָה וְכוּ'.

הַעֲקֵר תְּצַא בְּכָל יוֹם בְּשֻׁדָּה וְתַצְעֵק הַרְבֵּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיּוֹצִיא אוֹתָךְ מִתְּאֹת נְאוּף שְׁמֻשְׁגָּע אוֹתָךְ לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ'.

בּוֹדֵאֵי אֶתְּה צְרִיךְ לְצִיַּת אֶת הָאָמָא, וְגַם אֶתְּה תִקַּח מֵהַסְּבָתָא וְכוּ'.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתו בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

רק ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ועקר ההתחזקות שתזכר טוב שהקדוש ברוך הוא אב הרחמן, כמו שכתוב: (תהלים י"ח) "ארחמך הוי"ה חזקי", דוד המלך מתפאר בזה שאני יודע, רבנו של עולם, שאתה אב הרחמן, זה ההתחזקות שלי, ובזה צריכים מאד מאד להתחזק שאנחנו מקרבים אל צדיק כזה שמקרב אותנו אל הקדוש ברוך הוא, ומפיח בנו רוח חיים להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ונוכח לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, וכן מעורר אותנו ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כדי לסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, שזה מסגל לאריכות ימים ושנים, וכן מעורר אותנו ללמד בכל יום משניות, שזה מסגל לזכך את הנשמה, ועל כלם מעורר אותנו ללמד בכל יום דף גמרא, אשר היא חיות להנפש, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּלֶקֶת, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רק תזכרי שהעקר זה תפלה, ככל שמרבית בתפלה רואים יותר ישועות, וחקמינו הקדושים אמרו (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנשים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אל תבזה את תפלתם: (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גְּבוּרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְשִׁיךְ לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה כְּדֵי שֶׁיִּגְמַר, כִּי אִם מִתְחִילִים גּוֹמְרִים, וְכָל כֵּךְ חֶבֶל הַפְּרִינְסָה דּוֹפְקֶת לְךָ עַל הַדְּלֶת וְאֵתָהּ לֹא פּוֹתַח אֶת הַדְּלֶת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כְּשֶׁאֲנִי גּוֹמֵר אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה הַקָּטָן, אֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה גְּדוֹל, וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹלָן! תִּסְדֵּר אֶת הַזְּמַן שֶׁלְּךָ שֶׁיְהִי מְסַפֵּיק זְמַן הֵן לְלַמּוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהֵן לְכַתִּיבָהּ.

חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדַם שְׂמִחַת מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֲזָק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גְּדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפֶרֶשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תְּעִנוּג שְׂאֲדָם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּנֹן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

רַק רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הִרְחִמְנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תהלים י"ח) "אֶרְחַמְךָ הַיּוֹי"ה

חֲזָקִי, דוֹד הַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵתָה אֵב הַרְחֵמְנוּ, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׁאֲנַחֲנוּ מִקְרָבִים אֶל צְדִיק כְּזֶה שְׁמִקְרָב אוֹתְנוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִפִּיחַ בְּנוּ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתְנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתְנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזֻכָּר אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתְנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִינּוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גְּבוּז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, ט"ז תְּמוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלֶךְ עַל אִשְׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ, כִּי סְבָלָנוֹת זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בְּחַיִּים, וְזֶה זֻכִּים עַל יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה.

אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוֹם צְעָדִים יוֹתֵר בְּעֵגִין לְפָגֵשׁ וְכוּ', אִם הוּא יִרְצֶה יְבוֹא, וְאִם לֹא יִרְצֶה שְׁלֹא יְבוֹא, תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחֲנוּ מִפְּרִסְמִים אֶת סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רְבוּנוּ ז"ל זֶה לְמַעַלָּה מִחֲמָשִׁים שְׁנָה.

רק ראה להתחזק בַּיָּתֵר שְׁאֵת בַּיָּתֵר עֵז, וְעָקַר הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּזְכָּר טוֹב שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֶן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הוֹי" הַחֲזָקִי", דוּד הַמְּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׁאֵתָה אֵב הַרְחֵמֶן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לַהִתְחַזֵּק שְׁאֲנַחֲנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה שֶׁמְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ בָּנוּ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרֻגוֹם מְפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרֻגוֹם, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמְרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכַּיֵּל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

גכח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּלֶק, ט"ז תְּמוּזָה ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּגְמַר עִם הַדִּירָה מֵה שְׁיִוִּיתָר מֵהָרָה.

אֶתְמוּל כְּתַבְתִּי לָּךְ מִכְתָּב שְׁאֵתָה חֵיב סְכוּם עֲנֻקִי לְהַתְלַמּוֹד תּוֹרָה, שְׁזֶה בּוֹשֵׁה וְחִרְפָּה שְׁאֵדָם יִהְיֶה חֵיב סְכוּמִים כְּאֵלוֹ.

רק ראה להתחזק בַּיָּתֵר שְׁאֵת בַּיָּתֵר עֵז, וְעָקַר הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּזְכָּר טוֹב

שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֶן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תהלים י"ח) "אַרְחֵמֶךָ הוֹי"ה חֲזָקִי", דוּד הַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּזֶה שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵתָה אֵב הַרְחֵמֶן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׂאֵנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה שֶׁמְקַרֵּב אוֹתָנוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמֵתֵת מְצִיאוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרֵּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׂזֶה מְסַגֵּל לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׂזֶה מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כֵּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּשׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לִּי שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג.ט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, ט"ז תְּמוּז׃ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה לְקַהֲלָתָנוּ לְמַעַן תּוֹרָה וּתְפִלָּה, תְּבוֹא עֲלֶיךָ בְּרָכָה, כִּי רַק עַל יְסוּדוֹת אֵלוֹ בְּנִיּוֹת אֶת קַהֲלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁיְהִיָּה שֵׁם תּוֹרָה, עֲבוּדָה, גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שְׂזֶה מֵה שֶׁמְחַזֵּק אֶת קַהֲלָתָנוּ.

תְּרַאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תהלים ס"ט) "וְאֵנִי תְפַלְתִּי לִּי הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעַה

שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

חזק ואמץ מאוד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

רק ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ועקר ההתחזקות שתזכר טוב שהקדוש ברוך הוא אב הרחמן, כמו שכתוב: (תהלים י"ח) "ארחמך הוי"ה חזקי", דוד המלך מתפאר בזה שאני יודע, רבונו של עולם, שאתה אב הרחמן, זה ההתחזקות שלי, ובזה צריכים מאד מאד להתחזק שאנחנו מקרבים אל צדיק כזה שמקרב אותנו אל הקדוש ברוך הוא, ומפית בנו רוח חיים להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ונזכה לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, וכן מעורר אותנו ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כדי לסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, שזה מסגל לאריכות ימים ושנים, וכן מעורר אותנו ללמד בכל יום משניות, שזה

מִסְגָּל לְזִכְךָ אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְעַל כֵּלָם מְעוֹרָר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

ג.ל.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי בִלְק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

טוֹב עָשִׂיתָ וְאֵתָהּ לֹא צָרִיךְ לְדַאֵג כֻּלָּל, אֲדַרְבָּה דְּבַרְתָּ מֵה שֶׁהֵייתָ צָרִיךְ לְדַבֵּר, כִּי עֲנִין קְרוֹב רְחוֹקִים הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ בְּזוֹהַר: (תְּרוּמָה קכ"ח) תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֲשַׁתְּדַל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֲסַתְלָק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין, מֵה דְלָא אֲסַתְלָק הֲכִי בַר נֶשׁ אֲחִרָא, גְּרִים לְאֲכַפְיָא סְטָרָא אֲחִרָא, וְגָרִים דְּאֲסַתְלָק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִינִין לֹא יִכְלִין לְמִידֵן לִיהּ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עֹאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחִי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּרַתְךָ בְּאֶרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֲשֶׂר בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁף אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דְּעָתוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כֻּלָּל וְהַכֵּל לְכָל אֵלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר

אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכַמוֹ שְׁפָתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתָּ בְּתוֹכֵכֶם וְהִייתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרִגִישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבְיִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמַחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

רק ראה להתחזק בִּיתֵר שְׂאת בִּיתֵר עוֹ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּזְכֹּר טוֹב שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֵמֶן, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: (תהלים י"ח) "אֲרַחֲמֶךָ הַיְיָ" הַרְחֵמֶן, זֶה הַהִתְחַזְקוֹת שְׁלִי, וּבְזֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל צְדִיק כְּזֶה שְׂמֵקֵרֵב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְפִיחַ בְּנוֹ רוּחַ חַיִּים לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת׃ הַשְּׂבוּעַ, כְּדִי לְסַיֵּם כָּל שְׂבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׂזָה מְסַגֵּל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם, וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשֻׁנְיּוֹת, שְׂזָה מְסַגֵּל לְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשִׂמָה, וְעַל כָּלֵם מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִיא חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חִלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז שִׁיחִיָּה בִּינִיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְתִבְנִינוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי שְׁלוֹם בֵּית זֶה יְסוּד הַהֲצִלָּחָה שֶׁל אָדָם, וְאַתֶּם צָרִיכִים לְזַכֵּר מָה שֶׁאֲמַרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבֶת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שָׂמַח מִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רִבְנּוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

תִּאֲמִינוּ לִי עִם תְּפִלָּה יְכוּלִים לְפַעֵל הַכֵּל, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן רַק תִּמְשִׁיכוּ לְהַתְּפַלֵּל, וְאֵז יִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנְוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם

גלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי לִשְׁמַע מֵה שְׁקוּרָה עִם הַבֵּן שְׁלֶךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, הוּא
בֵּן כָּל כָּךְ עִם לֵב טוֹב וְכוּ', וְלָמָּה מְגִיעַ לוֹ כָּל כָּךְ הַרְבֵּה צָרוֹת וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ?

רְאִי לְחִזּוֹק אוֹתוֹ בִּיטָר שְׂאֵת בִּיטָר עֵז, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ
אֶת כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד,
וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם כְּבֹר נַחַת מֵהִילָדִים, וְשֵׁלָא יִהְיֶה צָרוֹת בְּבֵית,
אֶלָּא אֶת וּבְעֵלְךָ תִּזְכּוּ לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים וְרַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי
חֲלָצִיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנְוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

גלג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְצִיטִי מְאֹד מְאֹד לְשִׂדְךָ אוֹתְךָ עִם שְׂדוּךְ טוֹב, רַק תְּהִי חֲזָקָה וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

רַק תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְזֶה יָבִיא לְךָ הַצְּלָחָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, וְיִקְרַב לְךָ אֶת הַיְשׁוּעָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גלד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֲסוֹר לְהִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, וְרַבְּנוּ ז"ל צָעַק
בְּקוֹל עֵמֶק עֵמֶק (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"ח) גִּיווּאֵלְד זֵיט אֵיין נִישְׁט
מִיָּאָשׁ עֵס אִיז גָּאָר קֵיין יָאוּשׁ פֶּאַרְהַאנְדִין, אִין שׁוּם יָאוּשׁ בַּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֲסוֹר
לְהִתְיָאֵשׁ, וְאֶת זֶה תַּכְנִיִּסִי בְּרֵאשׁ, הֶעֱקָר הוּא הַרְצוֹן, אִם רוֹצִים לְחַזוֹר בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה צְרִיכִים לְקַחַת אֶת עֲצֻמוֹ בִּידֵים, וְלְדַעַת שְׂאֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה
זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קִיט). יְדוּ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בַּעֲלֵי תִשׁוּבָה מִיַּד
מִדַּת הַדִּין, וְאֲמָרוּ (בְּרִכוֹת לד) בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אִין צְדִיקִים

גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֵד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהָנָא) גְּדוּל כְּהָנָא שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁפִינָן שְׁאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מָאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסְמִ"ךְ מ"ם מָאֵד מָאֵד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שְׁחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׁאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲשָׂה עַד עֲכָשׁוּ מֵה שֶׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתְוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלָעָם הִיָּה רִשָּׁע עָרוּם וַיִּדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תְשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחֹטָא וְאוֹמֵר "חֲטָאֵתִי", אֵינן רְשׁוֹת לְמַלְאָךְ לִגְע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לָךְ לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה? וּמֵה לָךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה וּמִתְוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵינן רְשׁוֹת לְמַלְאָךְ הַמָּוֶת לִגְע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא נח) אֵינן מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

וְלָכֵן תִּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִתְחִילִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלָךְ פְּשׁוּט וְלַעֲנִין, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁעֲבַרְתָּ בְּפִרְטֵי פְּרִטְיוֹת, כִּי עָקֵר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְּבָרִים, כְּמוֹכָא בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק א' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבִתְוֹרָה בֵּין עֲשָׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזָדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְשׁוּבָה וַיֵּשׁוּב מִחֲטָאוֹ חִיב לְהִתְוֹדוֹת לִפְנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאֲמַר: (בַּמְדָּבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְוֹדוּ אֶת חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשׂוּ" זֶה וְדוּי דְּבָרִים וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֶׂה, כִּי צִדַּד מִתְוֹדִין? אוֹמֵר: אֲנֵא הַשֵּׁם, חֲטָאֵתִי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי לִפְנֵיךָ וְעֲשִׂיתִי כִּךְ וְכך וְהָרִי נִחְמַתִּי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׁי וְלַעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עָקְרוֹ שֶׁל וְדוּי, וְכָל הַמְרַבָּה לְהִתְוֹדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; וְזֶה כָּל עִנְיָן הַתְּבוֹדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְלִסְפֹּר לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּפִרְטֵי פְּרִטְיוֹת וְכוּ', הֵן אִמַּת שֶׁבִּהִתְחִלָּה יְהִיָּה נִדְמָה לָךְ שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ וְאֵף אֶחָד לֹא צָרִיךְ אוֹתְךָ, עֲלִיךָ לְדַעַת שְׁכָל זֶה דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוּל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וּמֵה שְׁנִדְמָה לָךְ שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ, כָּל זֶה מְרַב הָעוֹנוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ

בְּךָ וכו', ועל זה אמר הנביא: (ישעיה נ"ט ב) "אם עונתיכם היו מבדלים ביניכם לבין אלהיכם וחסאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", ולכן העקר תבקשי ממנו יתברך על שמחה, כי יסוד גדול לצאת מהצרות והיסורים והמרירות הוא שמחה, לשמח עם נקדת יהדותו, והשמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות, ולכן תבקשי הרבה ממנו יתברך רק על שמחה, ותהיי רגילה לומר את התפלה הזו אפלו כמה פעמים ביום, עד שתדעי את התפלה בעל פה, וזה יועיל לך מאד מאד: רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה באברי וגידי ובכל טפי דמי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכולה לקיים את מצוותיך, אָנָּה אָבִי שְׂבִשְׂמִים, רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להפיל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מתיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברוחה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ותמשיך עלי שפע שלא אצטרך שום טובות מבשר ודם, אלא תפרנסני מידך המלאה לבה, ועוד אזכה לתת צדקה להזולת, ולעשות חסד עם כל בר ישראל, ואזכה להפיל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיתהפך לך המזל לטובה, ותזכי תמיד להיות שמחה ועליזה, ותהי הכי מאשרת בחיים אם תקימי את העצות האלו.
המאחל לך שבת שלום

גלה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שלהלוות כסף זה פשוט מחלה כמו סמים וכו', ושתיקה חריפה וכו', המורים וכו', מלבד זאת מה שדוד המלך אומר: (תהלים ל"ז כ"א) "לזה רשע ולא ישלם", כי מי שלא משלם מה שהלוה, הוא נקרא רשע פשוטו כמשמעו, ולכן זכר תזכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה כנהוג עכשו. והכונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית בפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה וכו'. שצריכין להמתין לישועת השם ולבלי לדחוק את השעוה (עריבין יג): למלאות החסרון תכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם השם, ואמר רבנו ז"ל על עצמו שאם לא היה ממתין, כגון כשהיה חסר לו איזה דבר, אם היה דוחק את השעוה שיהיה דוקא תכף, היה צריך ללוות לעצמו ולהיות בעל חוב עד שהיה מכרח להיות נוסע ומטלטל. כמו שאנו יודעים ענין הנוסעים שהם מכרחים תמיד לסע על המדינה מחמת שהם תמיד בעלי חובות, וענין זה צריכים לידע מאד. וצריכין ללמד עצמו להרגיל את עצמו בזה מאד. כי לכל אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מפל שכן מקבלים אפלו החשובים והגדולים. וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעוה והזמן. ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו, אף על פי שמכרח לו אל ידחוק השעוה ללוות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אף ימתין עד שיבוא עתו. וטוב לסבל דחוק אפלו במזונות וכל שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב. ומוטב שיהיה בעל חוב לעצמו או לבניו ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחנוני או לאחרים. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב: (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישברו ואתה נתן להם את אכלם בעתו"; ולכן תחדיר בדעתך את הלמוד הזה שלמד אותנו רבנו ז"ל איך להתנהג וכו'.

ועל כן אני מאד מבקש אותך שתראה להפסיק פעם ולתמיד ולא להלוות יותר כספים, כי לבסוף יקחו אותך למשפט וכו', ואתה יכול לגמר בבית סהר וכו', או שיהיה עליך משפט ויפסקו עליך הוצאה לפעל ורבית ורבית דרבית וכו', ואני בטוח שיש עליך כבר את זה וכו' וכו'.

והנה עכשו אחר כל הלמוד הזה שלמדתי אותך הנהגת רבנו ז"ל בענין חובות, איך שאדם צריך מאד מאד לשמר לא לעשות חובות, ועדיף שיהיה בעל חוב לעצמו ממה שיהיה בעל חוב להחנות.

עכשו נגש אל שרש הבעיה, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קי"ב) יש עברה שענשה של עברה ההיא שיהא בעל חוב תמיד, ואפלו יעשה כל טצדקי ופעלות דאפשר לא יועיל כלל. ויהיה בעל חוב תמיד. ולפעמים גורם העברה שמפיל גם אחרים להיותם בעלי חובות. ולזה יש עת שנעשו כמה בעלי חובות בעולם, זהו מחמת העברה הזאת שנתגברה בעולם חס ושלום [והעברה הזאת רחמנא לישזכן היא הוצאת זרע לבטלה, שמי שנכשל בחטא המגנה הזה ומוציא זרעו לבטלה, הוא נופל לקטנות המוחין וכו', וחי בצמצום הדעת והשכל, עד שלא רואה עצה אחרת רק להלוות כספים, והוא מכניס בפח עוד אנשים שנעשים בעלי חובות בשבילו, כי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, מטמטם את הדעת ומעקם את הלב, ומכניס בו ספקות ובלבולים וכו', והוא נעשה מתסכל לגמרי וכו', וככל שמלוה יותר כספים, יותר הוא נכנס בקטנות המוחין ובתסכול וביאוש גדול מאד]

ועצה על זה, לשוב בתשובה בכלליות ולהתחנן לפני השם יתברך להצילו מעברה זו, ולהתחרט בכלליות על עברה זו. ועת לשוב על זה הוא כשהוא במחין דגדלות אזי טוב להתחרט ולבקש מאת הבורא יתברך שמו על זה ולשוב בתשובה, כי מוחין דקטנות הוא בחינת בעל חוב. כי אמרו חכמינו הקדושים (קדושין מ"ט): "עשרה קבין שנה ירדו לעולם, תשעה נטלו עבדים". שנה הוא בחינת מוחין דקטנות, עבדים הוא בחינת: (משלי כ"ב ז) "ועבד לזה לאיש מלוה". ולפי זה כשהוא במחין דגדלות אזי העת לשוב על החטא המגנה הזה ולבטל את הענש של בעל חוב שהוא בחינת מוחין דקטנות; כי באמת אתה צריך לדעת מי שמלוה כספים והוא בעל חוב לכל אחד, זה בעצמו ענש גדול מאד, ולכן צריכים לבקש הרבה את הקדוש ברוך הוא שיזכה להגיע לגדלות המוחין, ואז כשיש לו גדלות המוחין, שיתפלל להקדוש ברוך הוא שיוציא אותו מהפח הזה, והלואי שתזכה לומר בכל יום את התפלה הזו, וזה יועיל לך מאד מאד:

רבונו של עולם חוס וחמל עלי ותוציאני מהקטנות והדחקות, שגִּרְמָתִי
 לעצמי על ידי חטאי המרבים שחטאתי, עויתי, פשעתי לפניך, ובפרט בחטא
 המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שהוא חטא חמור מאד, עד שחכמינו
 הקדושים אמרו: כל המוציא זרעו לבטלה חייב מיתה, מה אמר, מה אדבר,
 מה אצטדק, האלהים מצא את עווני, מפני חטא המגנה הזה נתעבר דמי בי,
 ונתבלבל דעתי, ונתעקם לבכי בקשיות וספקות עליך, עד שנפלתי בקטנות
 המוחין, שאבדתי את שכלי לגמרי, ונעשיתי עבד ליצרי הרע, עד שהוא
 מושל בי, ונתקיים אצלי: "תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם", שעל ידי
 זה נפלתי בעניות גדולה מאד, עד כדי כך שאני מִכְרַח להלוות כסף לקנות
 לחם, וכל כך נפלתי בעיני עצמי ביאוש עמק מאד, עד שאני לא רואה שום
 דרך איה יוצאים מזה, אגא, רבונו של עולם, חמל על נפש אמללה כמוני,
 ותוציאני מקטנות המוחין, ואזכה להגיע לגדלות המוחין, באפן שאהיה חזק
 להתפלל אליך תמיד, ולהתחנן ולבקש על נפשי, עד שאזכה לצאת מהקטנות
 ולבוא אל הגדלות, ואתה הודעתני על ידי ראש צדקך שאין שום יאוש
 בעולם כלל, אפלו שאדם כבר עבר על כל העוונות בכלליות, ובפרטיות על
 העוון החמור הזה של הוצאת זרע לבטלה, גם כן מועיל תשובה, על ידי
 שאתחרט על מעשי המגנים שעשיתי עד עכשו, ואזכה לקבל עלי קבלה
 חזקה לא לחזור אל העוון החמור הזה, וגלית לנו אשר עקר התשובה שמהיום
 והלאה לא להמשיך בזהמת החטא המגנה הזה, אגא ממך, רבונו של עולם,
 חוס וחמל עלי שאזכה להיות חזק בדעתי, לא לחזור אל העוון החמור הזה,
 ואזכה לתקן את מה שקלקלתי, עד שאצא לגמרי מהחובות, ויקים בי מקרא
 שכתוב: 'ב'צלו ח'מדותי ו'ישבתי ופריו מתוק לחכי', ומעתה אזכה להחזיר
 בעצמי אמונתך הפשוטה שאתה מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין
 וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ולא אסיח דעת ממך כרגע, ואזכה להכלל
 בך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גלו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך לעשות כל מיני פעולות שבעולם להתחתן, כי אסור להשאיר רוק, וכך אמרו חכמינו הקדושים (יבמות סב): אמר רבי תנחום אמר רבי חנילאי. כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה בלא ברכה בלא טובה. בלא שמחה דכתיב: (דברים יד) "ושמחת אתה וביתך". בלא ברכה, דכתיב: (יחזקאל מד) "להניח ברכה אל ביתך". בלא טובה, דכתיב: (בראשית ב) "לא טוב היות האדם לבדו". במערכא אמרי בלא תורה בלא חומה. בלא תורה דכתיב: (איוב ו) "האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני". בלא חומה דכתיב: (ירמיה לא) "נקבה תסוכב גבר". רבא בר עולא אמר בלא שלום דכתיב: (איוב ה) "וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוד ולא תחטא",

אני לא יכנס למה התגרשת וכו', אלא לדעתי תלמד עכשו מהטעיות שעשית עד עכשו, כדי שלא תצטרך לחזור על הטעיות האלו, אסור להשאיר רוק בשום פנים ואופן, ובפרט שאמה גרוש וכו', כי על ידי זה באים לעוונות חמורים מאד מאד, ולכן תעשה כל מה שביכילתך להתחתן, לא חסר גרושות, ואם אתה תשנה את מעשיך ואת מדותיך, ולא תהיה יותר כעסן ועצבני וכו', אלא תקנה לעצמך מדת הסבלנות, לסבל את כל מה שעובר עליך וכו', ולקבל את הכל בשמחה, אזי בקלות תזכה למצא בת זוג.

נא ונא אני מאד מבקש אותך שתתקח את עצמך בידיך, ותשמר מאד מאד ממדת הכעס, שזה הורס את חיי האדם, וזה לא מביא את האדם אל

שום דבר, רק לפל בשאול תחתית ומתחתיו, ואמרו חכמינו הקדושים (קדושין מ"א.) רגזן לא עלתה בידו אלא רגזנותא, אדם שמתעצבן והוא בכעס, לא פעל שום דבר, אלא קלקל את הבריאות שלו, כי עם כעס לא מגיעים אל שום דבר, ואל שום מקום, ורואים בני אדם שהם עצבניים וכעסנים, ומוציאים את העצבים שלהם על נשותיהם וכו', לבסוף מתגרשים, ונשארים לבד גלמודים וכו', ואפלו שהאשה כעסנית ועצבנית וכו', עם כל זאת כשהבעל לומד לשחק ולבלג וכו', ולא לצאת לריב עמה וכו', על ידי זה יכולים להפך אותה לאשה הכי טובה בעולם, כי הכל תלוי בהאדם וכו', אם הוא חכם ויודע שבזה העולם צריכים לסבל ולשתק ולבלג וכו', אזי עובר את החיים שלו בטוב ובנעימים, והכל בסתירה, וחי בשלום ובאהבה עם אשתו וכו', וממילא הילדים הם גדלים מצליחים ורגועים, כי בבית שיש שמה אורה של אהבה ושל שמחה ושל רגיעה, הילדים מצליחים בהתפתחות יותר ויותר, אבל הצרה שהאדם מרב החטאים והעוונות שחטא ועדין חוטא, נטמטם מחו ונתעקם לבבו, עד שיש לו קשיות וספקות עליו יתברך, ועל תורתו הקדושה, וזה מה שהורס אותו לגמרי, כי מי שאין לו אמונה, אין לו סבלנות, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן קנ"ה) שהסבלנות ואריכות אפים תלוי כפי האמונה שיש בו, ולכן ראה לקחת את עצמך בידיך ולקנות לעצמך את המדה היקרה של סבלנות, וכך תוכל להחזיק אשה, ולחיות עמה באהבה ובהבנה הדדית, ואמר החכם "הסבל והשתיקה בעת המריבה, אות היא על שרש הטוב שבו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יִכְנַס עֲכָשׁוּ בַּפְּרָטִים וּבַפְּרָטִי פְּרָטִים, אֲנִי רַק יִגִּיד לְךָ פְּתוּחַ וּלְהַעֲנִין, הֵן אִמַּת שְׁבַה־תַּחֲלָה זֶה לֹא הִיָּה אֲשַׁמְתֶּךָ וְכוּ', כִּי הַמְּגוּל וְהַבּוּגָד הַזֶּה פְּתָה אוֹתְךָ, וְהַכְּנִיס אוֹתְךָ בְּמַלְכֻדַת שְׁלוֹ וְכוּ', וְעַכְשָׁו כְּבָר נִשְׁבַּר הַבַּיִת, הוּא עֲזַב אֶשָׁה וְשָׁלַשׁ יְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ חֵד מִשְׁמַעִית, שְׁתַּעֲזְבִי אֶת הַמְּגוּל הַזֶּה, כִּי אֲסוּר לַחַיּוֹת עֲמוֹ אֶפְלוּ רִגְעַ אֶחָד וְכוּ', וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵת לֹא תִשְׁמַעֵי אוֹתִי וְכוּ', אֲבָל כְּדִי לְהַצִּיל אוֹתְךָ מֵהַצְרוֹת שְׁמַחֲכָה עֲלֶיךָ וְכוּ', וּמֵהַסְּבוּכִים שְׁאֵת עוֹד תִּסְתַּבְּכִי בְּשִׁבִילוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הִחֲלַטְתִּי לְכַתֵּב לְךָ שׁוּרוֹתִים אֵלוֹ.

אֶת עֲדִין צְעִירָה מֵאֵד, וְעַם שְׁכָל קָטָן, וְאֶת חוֹשֶׁבֶת שְׁאֵת הַכִּי מֵאֲשַׁרְתַּ לַּחַיּוֹת עִם מְגוּל כְּזֶה, שְׁאֲמַלֵּל אוֹתְךָ לְגַמְרִי, כִּי בּוֹדְאֵי אִם אַתָּם תִּתְחַתְּנוּ הוּא יִזְרַק אוֹתְךָ כְּמוֹ שְׁזָרַק אֶת אֲשֶׁתוֹ וְכוּ', וְאֲנִי בְּטוּחַ שְׁגַם עֲכָשׁוּ הוּא בּוֹגֵד תַּחֲתֶיךָ וְכוּ', וְאֵז אוֹת תַּהִי בְּבַעֲיּוֹת רְצִינִיּוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵיַעַץ לְךָ קֹדֶם כֹּל לְעֲזוֹב אֶת הַמְּגוּל הַזֶּה וְלַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי שְׁהַעוֹלָם הַפְּקָר, אֲנָשִׁים יְכוֹלִים לְעֲשׂוֹת מֵהַ שְׁהֵם רוֹצִים, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, וְאִם בְּלָעַם אָמַר לְבָלֶק (סְנֵה־דְרִין ק"ו) אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל אֵלוֹ שׁוֹנֵא זְמָה הוּא, דְּעֵי לְךָ אִם לֹא תַחֲזֹרִי בְּתִשׁוּבָה, הַסּוּף יִהְיֶה מֵרַ מֵאֵד וְכוּ', שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם כֹּל מִיָּנִי מִיתוֹת מִשְׁנוֹת מִיתוֹת אֲכֹזְרִיּוֹת וְכוּ', וְכָל אֶחָד אוֹמֵר זֶה לֹא יִגִּיעַ אֵלַי וְכוּ', בְּשַׁעַה שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (פְּתוּבוֹת ל) תִּאֲנִי רַבִּי חִיָּא מִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵף עַל פִּי שְׁבָטְלוּ סְנֵה־דְרִין אֲרַבַּע מִיתוֹת לֹא בְּטָלוּ וְכוּ', אֲלֹא דִין אֲרַבַּע מִיתוֹת לֹא בְּטָלוּ, מִי שְׁנַתְּחִיב סְקִילָה אוֹ נוֹפֵל מִן הַגַּג אוֹ חִיָּה דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שְׁנַתְּחִיב שׁוֹרְפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נִחַשׁ מְכִישׁוֹ, וּמִי שְׁנַתְּחִיב הַרִיגָה אוֹ נִמְסָר לְמַלְכוֹת אוֹ לְסֻטִים בְּאֵין עֲלָיו, וּמִי שְׁנַתְּחִיב חֲנֹק אוֹ טוֹבַע בְּנֶהָר אוֹ מַת בְּסֵרוֹנְכִי.

אני לא מאים עליך, אני רק אומר לך את המציאות המרה, אם לא חוזרים בתשובה, לבסוף מסתבכים בצרות גדולות, ונופלים בפח פזה שלא תארו לעצמם, חכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה, פרשה כ"ו, סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מהזנות, ואמרו: (במדבר רבה, פרשה ט', סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא: על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; וכן אמרו (תנחומא בראשית) הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה; ולכן הלואי הלואי שתקחי את הרגלים ותברחי מהנואף המגול הזה מה שיותר מהר, לפני שהוא יסבך אותך כל כך שלא תוכלי יותר לצאת מזה וכו', אני מכרח לכתב לך מה שאני יודע ומבין וכו', והקדוש ברוך הוא יתן לך שכל לקבל את דברי, ולחזור בתשובה שלמה מה שיותר מהר, ובפרט מה שפגמת בכבוד אב ואם שצערת אותם כל כך, ועדין את מצערת אותם, שעל זה מקבלים את הענש כפל כפלים, כמאמרם ז"ל (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבוד את אביך ואת אמך"; וכתב הרמב"ם (פרק ה' מהלכות מקרים, סימן ט"ו) כל המבזה אביו או אמו אפלו בדברים ואפלו ברמיזה הרי זה ארוור מפי הגבורה, שנאמר: (דברים כ"ז ט"ז) "ארוור מקלה אביו ואמו", והרי הוא אומר (משלי ל' י"ט) "עין תלעג לאב ותבז ליקהת אם" וגו', ויש לבית דין להכות על זה מפת מרדות ולענש כפי מה שיראו; ומובא (ספר חרדים, פרק ט', סימן ל"ה) שאפלו אם מבזה אותם בלבד בלבד, הרי הוא בכלל ארוור זה, עין שם, ואת לא די שאת מבזית את ההורים שלך וכו', אלא גם מצערת אותם מאד מאד, וגורמת להם לבכות ביום ובלילה, ולכן דעי לך שהעולם הזה זה כמו ראי, כפי הפרצוף שמראים לפני הראי, כך רואים חזרה, מה שעושים לההורים מקבלים חזרה מהילדים שמולידים אחר כך, ולכן חזרי בתשובה שלמה לפני שיהיה מאחר.

אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתציתי אותי, ואז יהיה לך טוב כל הימים, ומכלל הן תביני את הלאו.

המאחל לך שבת שלום

גלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּלֶקֶת, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנֶכֶן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

עֲלִיכֶם לְדַעַת שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלַה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁעַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶפְלוּ אִם
הָרַב אֹמֵר לֹא לְנִסְעָה, אֲסוּר לְצִיַּת אוֹתוֹ, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה פְּלֵא גְדוֹל מְאֹד, אִזּוּ הוּא יוֹם הַדִּין שְׁדָּנִים אֶת הָאָדָם מֵהַ יְהִיָּה
אִתּוֹ כָּל הַשָּׁנָה, אִם יְהִיָּה עָנִי אִם יְהִיָּה עֲשִׂירָה, אִם יָמוּת אִם יַחֲיֶה, אִם יַחֲלֶה
וְאִם יִבְרִיא וְכוּ', כּוֹתֵבִים אֶת הַתְּקָצִיב עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְאִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מֵהַ
נִגְזָר עָלָיו וְכוּ', כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁנִּגְזָר עָלָיו מִיָּתֶה רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אִזּוּ הוּא לּוֹקֵחַ
אֶת הָעוֹרֵף דִּין הַכִּי גְדוֹל, וּמְשַׁלֵּם לוֹ אֶת כָּל הַכֶּסֶף שֶׁבְּעוֹלָם, הָעֶקֶר שִׁיִּצִּיל
אוֹתוֹ מִגְּזֵרַת מִיָּתֶה וְכוּ', וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן ת"ה)
הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה
בִּירְשָׁה מֵאַבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלַכֶּם, בּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְכֵן אָמַר (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן ת"ג) הָרֹאשׁ
הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים
לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
אִישׁ לֹא יַעֲדֶה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לְעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל
מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלּוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ
וּמִי שֶׁזּוֹכֶה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
(נַחֲמִיָּה ח) "אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ָה הִיא מְעֻזָּכֶם",
וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְלִכֵּן אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְכַתֵּב לְהַבְעֵל שְׁלֵא יִסַּע עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הָעוֹרֵף דִּין הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, וְהוּא הַבְּטִיחַ
הַבְּטָחוֹת כְּאֵלוֹ שְׁמִי שִׁיְהִיָּה אֲצִלּוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יִמְתִּיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים
וְיִצֵּא זְכָאֵי בְּדִין וְכוּ' וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ מֵהַ נִגְזָר עֲלֵיכֶם אוֹ עַל הַבְּעֵל אוֹ עַל
הָאֲשָׁה אוֹ עַל הַיְלָדִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי הַנְּסִיעָה שֶׁנּוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, מוֹנְעִים מִעֲצָמָם אֶת כָּל הַצְּרוּת וְהַסְּבוּכִים הָאֵלוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵיךְ

אני יכול להתערב בזה? תאמינו לי שגם לי מאד קשה לנסע, עם כל זאת אני כבר מתפלל יחד עם חסידי ברסלב בראש השנה חמשים ושלוש שנים, ומאז שנפתח הגבול אני לא מחסיר שנה אחת, ואף שזה קשה לי מאד מאד וכו' וכו', ואני בטוח במיליון אחוז בזה שנשארת בתיים זה היה רק בזכות שהייתי בראש השנה אצל רבנו ז"ל, כי גדולי הרופאים ממחים אמרו לי פתוח שאחר התקפת לב כל כך קשה שהייתה לי, לא נשארים בתיים וכו', ומכל שכן שהיה אחר זה עוד שלש התקפות לב וכו', שזה פלא על גבי פלא איך נשארים בתיים, ואצלי פשוט שנשארת בתיים רק בזכות שהייתי אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, ואני כבר מבקש ומתפלל ומתחנן להקדוש ברוך הוא שיזכני להיות עוד ראש השנה אחד באומן, וכל זמן שאני חי שאזכה להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, ולכן אני מאד מבקש אותך שאל תהי מונעת מבצעך מלנסע לסך הכל כמה ימים, ואני בטוח שהוא יביא לך חזרה סל מלא ברכות וישועות ורפואות וכו' וכו', ומי יתן שיוכל להביא עוד נשמות קדושות אל רבנו ז"ל על ראש השנה, שכל קרוב הגאולה תלוי בזה, וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל שכל אחד שבא על ראש השנה באומן, יש לו חלק בהגאולה הקרובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שמסרת עצמך בשבוע זו במבצע "פרויקט אולם בית התבשיל - אהל אברהם", קדם עזרת לי מאד מאד, כי לקחתי על עצמי אפלו עם מסירות נפש הכי גדולה לבנות ולשפץ

אֶת הָאוֹלָם שְׁמַחוֹת, כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁהֵם בְּדֶרֶךְ כָּלֵל עֲנִיִּים גְּדוֹלִים, שִׁיְהִיָּה לָהֶם פֶּה עַל הַמָּקוֹם אוֹלָם שְׁמַחוֹת יִפְהַפֵּה יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וַיּוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁמַחוֹת שְׁלָהֶם מִמֶּשׁ בְּזִיל הַזּוֹל, לַחֲסֹךְ עֲשִׁירִיּוֹת אֲלֵפֵי שְׁקָלִים, וְהִדְבָּר הַשְּׁנִי אֶת מִזְכָּה אֶת הָרַבִּים לַצְּדָקָה הַכִּי קְדוּשָׁה וְהַכִּי נִכְוֵנָה, וְאֶת רוּאָה אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינֶיךָ אִיךָ שְׁנוֹתָנִים בְּכֹל יוֹם לֶאֱכַל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים וּמְחַלְקִים בְּכֹל יוֹם קָרוֹב לֶאֱלֹף מְנוֹת, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּכָא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשָׁה; הִינּוּ בְּזֶה שְׁמֹזְכִים אֶת אַחֲרִים לְתַת צְדָקָה אֲמַתִּית, זֶה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוּא נוֹתֵן בְּעֶצְמוֹ, כִּי כַּמָּה אָדָם כָּבֵר יָכוֹל לְתַת מַעֲצָמוֹ? אָבֵל בְּזֶה שְׁמֹזְכָה אֶת אַחֲרִים, הַזְּכוּת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת, וּבִפְרָט שְׁמֹזְכִים אֶת הַזּוֹלָת עִם צְדָקָה אֲמַתִּית, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֵה לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שְׁמַסְרָתָ עֲצָמְךָ לְהַבִּיא סְכוּמִים כָּל כֶּךָ יָפִים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוּת הַצְּדָקָה הַזֹּאת שֶׁאֵת אֵף פֶּעַם לֹא תִצְטָרְכִי לְהַגִּיעַ לְטוֹבוֹת מִהַזּוֹלָת, וְיִהְיֶה בְּבִיתְכֶם שֶׁפֶע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם, וַיִּשְׁרָה בֵּינֵיכֶם אֲהַבָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבִזְכוּת הַצְּדָקָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁפִּיעַ בְּבִית אֲהַבָּה גְּדוֹלָה מְאֹד בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, כִּי כֶךָ מוֹבָא בְּשֵׁם הַמַּקְבָּלִים, אֲשֶׁר גַּם צְדָקָה זֶה חֲבוּר אִישׁ וְאִשָּׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת גַּם הַשְּׁבוּעַ הַבָּא בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עַז, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁאֵת פְּשוּט מְחִיָּה אוֹתִי, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחֲיֶה אוֹתְךָ כְּמוֹ שְׁאֵת מְחִיָּה אוֹתִי.

הַמַּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

גמ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בלק, ט"ז תמוז ה'תשע"ב
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה היקר לי מאד ...
 נרו יאיר

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל
 ביידיש).

גמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... נרו יאיר

עלינו להתעורר בתשובה שלמה באלו השלש שבועות של בין המצרים,
 שעליה נאמר (איכה א' ג') "כל רדפיה השיגוה בין המצרים", ופרש הצדיק
 הקדוש רבי ישראל מקוזניץ זי"ע בשם המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע, (עין
 "עבודת ישראל" - פרשת מסעי) כל מי שרודף להמליך את הבורא יתברך, יוכל
 להשיג יותר דוקא בימים אלו בין המצרים, למשל כי כשהשר יושב בביתו

אֲזַי אִמְתּוֹ מוֹטְלָת, אֶשֶׁר לֹא כָל אִישׁ וְאִישׁ יָכוֹל לְבוֹא פְּנִימָה, מֵה שְׂאִין בֶּן אִם הִשָּׁר עוֹבֵר בְּשׂוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת חוּץ לְפִלְטְרִין שְׁלוֹ, אֲזַי הוּא קְרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו, וַיֵּאָזִין שׁוֹעֵת כָּל הַקּוֹרְאִים בְּשִׁמוֹ, וְכֵן הִנְמַשֵּׁל לְדַעַת כִּי בְּזִמְן הַזֶּה נִתְקַיֵּם (מְשָׁלִי כ"ז ח') "כְּצִפּוֹר נִוְדְּדָת מִן קִנְיָה בֶּן אִישׁ נִוְדָד מִמְקוֹמוֹ", [שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאָת בַּגּוּלָה] לְכֵן הִרְשׁוּת נִתּוּנָה לְכָל אָדָם לְהִתְקַרֵּב אֶל מַלְכוּ שֶׁל עוֹלָם וְהוּא עוֹנָה אֲלֵיהֶם, עכ"ל, וְעַקֵּר הָעֵינַיִן לְהִתְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת לְבָבוֹ בְּעֵתִים הֵלְלוּ לְבַלְתֵּי יִפְל בְּרִשְׁתְּ הַהִתְרַשְׁלוֹת מֵעֶבֶד הַשָּׁם חֲלִילָה, וְאַפְלוּ בְּתַשְׁעָה בְּאָב שֶׁהוּא חֲשָׁף לְמִרְאָה עֵינַי, הִגַּם שֵׁשׁ לְבָכוֹת בְּמַר נֶפֶשׁ עַל כָּל אֶשֶׁר מְצַאֲתָנוּ בַּיּוֹם הַהוּא, מִכָּל מְקוֹם יֵשׁ לְשִׂמְחָה לֵב הַמְּלָךְ בְּשִׂמְחָה הָעֵתִידָה שָׁבוּ וַיֻּלַּד מְנַחֵם וַיִּגְאֲלֵנוּ בְּמַהֲרָה וַיִּשְׂמַח הַשָּׁם בְּמַעֲשָׂיו וְהִיָּתָה לוֹ הַמְּלוּכָה כִּימֵי קֹדֶם וְכוּ', עֵינַי שָׁם, הִרִי שֶׁלֶךְ לְפָנָיִךְ שְׂדֵיִקָּא בִּימֵי הַמְּצָרִים הָאֵלּוּ שֶׁמֶר מְאֹד מִפְּנֵי הַגְּזוּרוֹת הַקְּשׁוֹת שְׂרוּצִים לְגוֹר עֲלֵינוּ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז, הֵן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַכְּף וּמֵיד כְּשֶׁאָדָם בְּשִׂמְחָה, אֲזַי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ כָּל מֵה שְׂצָרִיכִים, כִּי אֲזַי הַשְּׂכִינָה קְרוֹבָה אֲלֵינוּ, וְלְכֵן בִּימֵי הַמְּצָרִים הָאֵלּוּ שֶׁהֵם כ"א יָמִים, עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד, כִּי כ"א יָמִים הֵם כְּמִסְפַּר שֵׁם אֱהִי"ה, וְהוּא לְשׁוֹן רִצּוֹן שְׂאֵנִי רוּצָה לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁהוּא, נִמְצָא שְׂדֵיִקָּא בִּימֵים הָאֵלּוּ שֶׁכָּל כֶּף חֲשָׁף מִפְּנֵי שְׂאֲנַחְנוּ בּוֹכִים וּמְבַכִּים שָׁמַיִם וָאָרֶץ עַל גְּלוּתֵינוּ שֶׁהִלְכְּנוּ בַּגּוּלָה וְעַל חֲרַבְּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', דֵּיקָא בִּימֵים אֵלּוּ יָכוּלִים לְהִתְגַּבֵּר יוֹתֵר וַיּוֹתֵר בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים אֲלָיו יִתְבַּרַךְ, וְלְכֵן אֶשְׂרִי אָדָם שֶׁמִּתְחַזֵּק אֶפְלוּ בְּהַמְּצָכִים הַכִּי קָשִׁים שָׂרָק עוֹבֵר עָלָיו וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, שְׁזֵה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֲלִקְנוּ עַל אֶשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבֵּי נוֹרָא כְּזֹה, רַבֵּי שְׂמַחְזָק אוֹתָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה אִתָּנוּ.

נָא וְנָא בִּימֵים אֵלּוּ לְשִׁמְרָה לֹא לְהִסְתּוֹכֵב בְּמִקּוֹמוֹת מְסַכְּנִים וְכוּ', כִּי מִדַּת הַדִּין נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, וְכִדְאֵי מְאֹד לְהִזְהַר, וְכֵן לְהִזְהִיר אֶת אִשְׁתּוֹ וַיְלַדְדוּ,

והקדוש ברוך הוא השומר את עם ישראל, ישמר את כלנו, ונזכה כבוד לשמע רק בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

הנה הימים האלו הם נקראים ימי בין המצרים, על שם (איכה א' ג') "כל רדפיה השיגוה בין המצרים", ולכן צריכים מאד מאד לשמר, כי מדת הדין מתגברת דיקא בעשרים ואחד ימים האלו, ולכן לא פדאי לנסע למקומות מסכנים.

נא ונא ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, כי גדול אדוננו ורב להושיע, העקר לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (יומא ט) שמקדש שני נחרב רק על ידי שנאת חנם, ולכן אנחנו צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שישירה בינינו רק שלום ואהבה, ואשה תעזר לרעותה, ומוכא (זהר חדש נח) אם יהיה רק בית הכנסת אחד (קהלה אחת) שיחזיקו את עצמם ביחד, על ידי זה יכולים להמשיך את הגאולה, ולכן רציתי מאד מאד שזה יהיה בקהלתנו הקדושה, כי כבר אמר רבנו ז"ל (ת"י-מוהר"ן, סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; וצריכים מאד מאד לשמר לא לביש את הזולת, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נח): כל המלבין פני חברו ברבים כאלו שופך דמים וכו', דחוינא ליה דאזיל סומקא ואתי חורא, ואמרו (שם ט) המלבין את פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא, ואמרו (שם) נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים, ודבר זה מצוי מאד בין נשים וכו', שמתגברת אצלן הקנאה וכו', ואחת מדברת על השניה וכו', ומעליבות אחת את השניה, ולכן באתי לבקש שיהיה רק שלום ואהבה בין נשות אנשי שלומנו, ועל ידי זה נזכה לקרוב הגאולה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּנֵי תִשְׁפְּלֵי
וְתִצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גמג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּינַחֵס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתֵי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רְבִנוּ וְז"ל אָמַר (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ע"ח) גְּדֹל מַעְלַת עֶסֶק הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, שֶׁהוּא עֶקֶר הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם. כְּמוֹכָא (תְּקוּנֵי זֵהַר, תְּקוּנָה י"ג) 'אֶלְמָלָא
כִּנְפֵי רָאָה דְנִשְׁבִּי עַל לֵיבָא הוּי לֵיבָא אוּקִיד כָּל גּוּפָא' וְכִנְפֵי רָאָה הוּא בְּחִינַת
הַתּוֹרָה, הֵינּוּ כִּי יֵשׁ בְּאָדָם שְׁנֵי מִינֵי תְּבַעְרוֹת מְדוּרַת אֵשׁ, לְטוֹב וּלְהַפֵּךְ.
וּשְׁנֵיהֶם אֵינָם טוֹבִים. כִּי לְפַעְמַיִם לֵב הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בּוֹעֵר מְאֹד מְאֹד לְהֵשֵׁם
יִתְבָּרַךְ כִּי קוֹדֵד יְקוֹד אֵשׁ, אָבָל הוּא יוֹתֵר מְדִי, עַד שֶׁהָיָה אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת אוּקִיד
כָּל גּוּפָא. וְאֵף עַל פִּי שְׂבוּעֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, אֵף עַל פִּי כֵן מֵאַחֵר שֶׁהוּא יוֹתֵר
מְדִי אֵינּוּ טוֹב. וְאִי אֶפְשָׁר לְקַרֵּר וּלְצַמְצֵם הַהִתְלַהֲבוּת הַזֹּאת, שְׁיִהְיֶה בְּמִדָּה, כִּי
אִם עַל יְדֵי הַתּוֹרָה. כִּי כְּשִׁיעֵסֶק בְּתוֹרָה תִּגַּן הַתּוֹרָה עָלָיו, וְתִצְלִיל אוֹתוֹ שְׁיִזְכֶּה
לְצַמְצֵם הַהִתְלַהֲבוּת שְׁיִהְיֶה כְּרְאוּי. וְכֵן יֵשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְהַפֵּךְ, כִּי לְפַעְמַיִם
בוֹעֵר הָאָדָם אֵל תְּאוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה כָּל כָּךְ, עַד שֶׁגַּם כֵּן הָיָה אוּקִיד כָּל גּוּפָא,
חֵס וְשְׁלוֹם. אָבָל כְּשִׁלּוּמֵד תּוֹרָה הִיא מְגַנָּה עָלָיו, וּמַצְלִיל אוֹתוֹ גַּם מֵהִתְלַהֲבוּת
הָאֵשׁ הַרַע הַזֶּה שֶׁל הַתְּאוּוֹת, שֶׁהָיָה רוּצָה לְשַׁרְפוֹ לְגַמְרֵי, חֵס וְשְׁלוֹם. נִמְצָא
שֶׁבְּלֹא הַתּוֹרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, לֹא הָיָה הָאָדָם מִתְקִים כֻּלָּל, כִּי הָיָה נִשְׁרָף וּמִתְבַטֵּל
מִרְבוּבֵי הַתְּבַעְרוֹת שֵׁישׁ בְּכַחוֹ, לְיָמִין יוֹתֵר מְדִי, אוּ לְשְׂמָאל, חֵס וְשְׁלוֹם. וְזֵהוּ
'אֶלְמָלָא כִּנְפֵי רָאָה', שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, 'דְּנִשְׁבִּי עַל לֵיבָא, הוּי לֵיבָא אוּקִיד כָּל
גּוּפָא', עַל יְדֵי שְׁנֵי מִינֵי תְּבַעְרוֹת הָאֵלוּ, וְרַק הַתּוֹרָה מַצְלִיל מִזֶּה.

רואים מכל זה שכשאחד רוצה לעשות יותר מדי טוב שזה למעלה מכוחותיו בחינת (שמות י"ט כ"א) "פן יהרסו אל הוי"ה לראות" שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב) שגם בענין ההתקרבות אל השם יתברך יש יצר הרע גדול, שלפעמים רבוי ההתלהבות חוץ מהמדה הוא מהיצר הרע, שהוא בוער יותר מדי, ואחר כך נופל לנוקבא דתהומא רבה וכו', וכמו כן אחד בוער תמיד אל הרע וכו', ובפרט תאות נאוף שהוא תבערה ומדורה גדולה מאד וכו'.

ולכן עקר העצה לתת לה הוא שתתחיל ללמד בכל יום הרבה משניות כסדרן, ואם תוכל ללמד ולומר בכל יום ח"י פרקים משניות, זה יעזר לה מאד, מצד אחד יקרר את ההתלהבות שלה לעלות יותר מהכחות שלה, ומצד שני יקרר אצלך את התבערה והמדורה של נאוף, וכך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן י"ט) שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלוש רחמנא לצלן רחמנא לישזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלוש. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך יהיה איה שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד; ומקבל אצל אנשי שלומנו אשר כך וכך סובב על למוד ואמירת ח"י פרקים משניות, וכן מובא (שיחות-הר"ן, סימן קפ"ה) שרבנו ז"ל נתן לכמה מאנשי שלומנו תקון לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, ומובא מהגורי האר"י שאמירת ח"י פרקים משניות בכל יום הורג את היצר הרע הבוער בו. ולכן ראה לקחת את עצמך בידיה, ותתחיל כבר מהיום לגרס ולומר פרק אחר פרק משניות כסדרן, ואם תוכל לחטף בכל יום ח"י פרקים משניות, זה יקרר את החמימות שיש בך וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ומה גם שתדע לה שעל ידי רבוי למוד משניות מקרבים את הגאולה, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה, פרשה ז', סימן ג') אין כל הגליות הללו

מִתְכַּנְסוֹת אֶלָּא בְּזָכוֹת מְשֻׁנּוּיּוֹת; אֲדַרְבֵּה תְּנַסֶּה וְתִרְאֶה שְׂאֵם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה יִתְקַרֵּר אֶצְלֶךָ תִּבְעֵרֶת הַמְדוּרָה, וְתִזְכֶּה לִזְכּוֹךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלֶךָ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גמ.ד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה שׁוֹאֵל שְׂאֵלָה טְפָשִׁית, אִיךָ יַעֲלֶה בְּדַעְתְּךָ לְהַפְסִיק לְלַמֵּד סֵפֶר קְדוּשׁ וּנְוָא כְּמוֹ סֵפֶר הַתְּנַיָּא קְדִישָׁא, אֲשֶׁר יְדוּעַ מַה שְׂאֵמֵר הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ רַבִּי לְוִי יִצְחָק מִבְּאֲרֵי טָשׁוּב זי"ע לְהַבְעֵל הַתְּנַיָּא זי"ע: מַחְתָּן, אֲנִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא אִיךָ לְקַחְתֶּם אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל כֶּךָ גְּדוֹל וְהַכְּנַסְתֶּם אוֹתוֹ בְּסֵפֶר כָּל כֶּךָ קָטָן? אֵיזָה יְהוּדִי לֹא לּוֹמֵד תְּנַיָּא? וְאִיךָ יְכוּלִים אֶפְלוּ לְשָׂאֵל שְׂאֵלָה כְּזוֹ? הֲלֹא יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת סִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, וְכֵן אָמַר (שיחות-ה'ר"ן, סימן כ"ח) רַאוי לְאָדָם שְׂיַעֲבֹר וְיִלֵּךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסִּפְרִים הַקְדוּשִׁים וְלִלְמַד בְּלֵם כְּדִי שְׂיִהְיֶה בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שְׂנַמְצָא הַשָּׂרִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהוֹלְכִים וְעוֹבְרִים בְּמִדִּינּוֹת, וּמוֹצִיָּאִים הוֹצָאוֹת רַבּוֹת עַל זֶה כְּדִי שְׂיִוְכַל אַחַר כֵּן לְהַתְּפָאֵר וְלוֹמֵר שֶׁהִיָּה בְּמִדִּינּוֹת, כְּמוֹ שְׂדָרְךָ הַשָּׂרִים לְהַתְּפָאֵר וְלוֹמֵר הִיִּיתִי בּוֹרְשָׁא וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. כְּמוֹ כֵּן רַאוי שְׂיִהְיֶה הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדִי שְׂיִוְכַל לְהַתְּפָאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁהִיָּה בְּכָל מְקוֹם דִּהְיִנוּ בְּכָל הַסִּפְרִים הַקְדוּשִׁים, וְלַעֲתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא מְזַכִּירִין אוֹתוֹ כָּל מַה שְׁלַמְד בְּעוֹלָם הַזֶּה; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, בְּדִיוֹק עַל סֵפֶר זֶה אֲתָה שׁוֹאֵל אִם לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד? תִּהְלֶה לְאֵל, לִי יֵשׁ כְּמָה סִפְרֵי תְּנַיָּא,

אָחַד בְּסֻטְגֵּדֵר הַתְּפִלָּה שְׁלִי, וְאָחַד בְּהַסְפָּרְיָה שְׁלִי, וְאָחַד בְּמִטְבָּח, וְאָחַד סְמוּךְ לְמִטָּתִי, וְאִיךְ תִּשְׁאַל שְׁאַלָה טְפָשִׁית כְּזוֹ, מְלֻכָד אֲשֶׁר יֵשׁ אֶצְלִי כָּל סִפְרֵי חֲב"ד מִכָּל הַשְּׁבַע אֲדַמְוִרִים לְדוֹרוֹתֵיהֶם, הַבְּעַל הַתְּנַיָּא, הָאֲדַמְוִר הָאֲמֻצְעִי, הַצִּמְח צָדֵק, הַמַּהֲר"ש, וְהַרְש"ב, וְהַרִי"ץ, וְהַרְבֵּי שֶׁל הַיּוֹם, אֲשֶׁר מְאִירִים אֶת נַפְשׁ הַהוֹגָה בָּהֶם, וּמְקַרְבִּים וּמְחַמְמִים אֶת הַלֵּב לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִיךְ תִּשְׁאַל שְׁאַלָה טְפָשִׁית כְּזוֹ? וְיָדוּעַ אִיךְ שָׂרְבֵנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הַבְּעַל הַתְּנַיָּא זִי"ע, וְקָרְאוּ 'שֶׁר הָאֱלֹהִי' וְעוֹד הִרְבֵּה שְׂבָחִים אָמַר עָלָיו.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְשִׁכְלָה שֶׁתִּתְחַיֵּל לְהִתְמַיֵּד בְּכָל סִפְרֵי חֲסִידוֹת, וְזֶה יֵאִיר אֶת מַחְךָ וְדַעְתְּךָ לְצֵאת מִהַקְּטָנוֹת שֶׁלָּךְ וְכו'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּמָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

יָדוּעַ שָׂרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ו) אֲשֶׁר הִרְצוֹן הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם רְצוֹנוֹת חֲזָקִים וּבִפְרָט שְׂמוּצִיא אֶת הִרְצוֹנוֹת שְׁלוֹ מִהַפָּה, עַל יְדֵי זֶה לְבִסּוּף הוּא מוֹצִיא מִן הַכַּח אֶל הַפַּעַל, כִּי הָעֵקֶר הוּא הִרְצוֹן וְכו', וּמוּבָא (זֶהוּ, תְּרוּמָה קס"ב:) כָּל מְלִין דְּעֵלְמָא לֹא תְלִין אֶלָּא בְּרַעוּתָא, הֵינּוּ אֵין לָךְ דְּבַר הָעוֹמֵד לְפָנֵי הִרְצוֹן, וּכְפִי גְדֵל הַמְּנִיעוֹת, כֵּן גְדֵל הַחֶשֶׁק, וְרוֹאִים שֶׁכָּל אָחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂנַכְנַס לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, הִיָּה לוֹ מְנִיעוֹת כְּמוֹ חוּמַת בְּרָזֵל, אֲבָל עִם רְצוֹן חֲזָק עָבְרוּ אֶת הַכָּל, וְכַמוֹכֵן שְׂצָרִיכִים גַּם לְרְצוֹנוֹת תְּפִלָּה, וְכַמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"א) שְׂצָרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הִרְצוֹנוֹת מִהַפָּה וְלְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַתְּפִלוֹת הָאֵלוּ אוֹרְגִין עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים, הָעֵקֶר לֹא לְהַפְסִיק לְרְצוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם בֵּית דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, אֲסוּר לְהַפְגִּס בְּשׁוּם לַחֲץ, כִּי

תְּהִלָּה לְאֵל, מִתְחִילִים לְבָנוֹת שְׁכוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת, עֶכְשָׁו אָמֹר לְהִבְנוֹת שְׁכוֹנוֹת צְרָפְתִּים, וְכַמוֹכֵן שֶׁהֵכַל בּוֹנִים רַק בְּשָׂבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְעֶכְשָׁו מִתְכַּנְּנִים שְׁכוֹנָה חֲדָשָׁה שִׁיקְרָא שְׁכוֹנוֹת יוֹנִים, כִּי הָיוּ שָׁמָּה כַּמָּה גּוֹרְמִים לְהִבְיָא אֶת הַיְהוּדִים מִיּוֹן וְכוּ', אָבָל גַּם זֶה בּוֹנִים רַק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי כָּל בֵּית דִּירָה שָׂרָק יִבְנוּ פֹה בְּיַבְנָאֵל, בְּהֵכַל נִכְנָסִים אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו וְכוּ', זֶה לֹא יוֹעִיל לְאֶפֶס אֶחָד שׁוֹם דְּבַר, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הוֹלֵךְ וְנִבְנָה פֹה "עִיר בְּרַסְלָב" בְּמִלּוֹא מוֹבֵן הַמְּלָה, קִהְלָה קְדוּשָׁה שְׁמוֹנָה כְּבָר לְמַעְלָה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וַיֵּשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת תְּלִמּוּד תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וּשְׁמוֹנָה גְּנִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת, וְכֵן פְּעוּטוֹנִים, שְׁבִיחַד הֵם כְּבָר קְרוֹב לְאֶלֶף יְלָדִים, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ מִקְוֵה נָשִׁים מִפְּאֶרֶת שְׁנִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ בְרוּסְיָה לְפָנֵי שְׁבָעִים שָׁנָה, (כִּי זֶה שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת מִמֶּנָּה עַל הַדָּת, מִסֵּר בְּכָל מִיּוֹן מִסִּירוֹת וְכוּ', וְהִצְרַכְנוּ לְבָנוֹת אֶת זֶה בְּהִסְתֵּר וְכוּ', מִי הָיָה מֵאֲמִין דְּבַר כְּזֶה?) וְלָכֵן הַמִּקְוֵה הַזֶּה מְסַגֶּלֶת לְפַקִּידַת עֲקָרוֹת, כִּי דְבַר שְׁנִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ, מְבִיא נִסִּים נִגְלִים וּפְתוּחִים לְמַעְלָה מִדְּרָךְ הַטְּבַע, וְכֵן יֵשׁ מִקְוֵה עֲנֻקִית לְגַבְרִים, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ מִנְיָנִים אַחַר מִנְיָנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, מִי הָיָה מֵאֲמִין שְׁבִאִיזָה מְקוֹם נְדָח כְּמוֹ יַבְנָאֵל שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדַע שְׂזָה עַל הַמְּפָה, הַיּוֹם יִמָּצֵא מִנְיָנִים אַחַר מִנְיָנִים הֵן שְׁחִרְיִת, הֵן מִנְחָה, הֵן עֲרִבִית כְּמוֹ בִירוּשָׁלַיִם וּבְבִנֵי בְרַק וְכוּ', זֶה לֹא יֵאֲמֵן כִּי יִסְפֹּר, צְרִיכִים לְבּוֹא וְלִרְאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹחַשׁ וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" מִטַּעַם הַקִּהְלָה, וְכוּ' יֵשׁ גְּאֻב"ד וְשְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צְדָק תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְפֻלְגִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי כּוֹלָלִים, כּוֹלָל אֶחָד לְהוֹרָאָה שְׁלוֹמִידִים לְמַעְלָה מִחֲמָשִׁים אַבְרָכִים, וְכוֹלָל לְבַעֲלֵי בָתִּים שְׁלוֹמִידִים שָׁמָּה בְּהִתְנַדְּבוֹת לְמַעְלָה מִמֵּאָה אַבְרָכִים, מִי הָיָה מֵאֲמִין שְׁבַמְקוֹם כְּזֶה יִצְמַח תּוֹרָה וּתְפִלָּה, צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֶסֶד וּקְדוּשָׁה כְּזוֹ בְּמְקוֹם שֶׁהָעֵבִירוּ עַל הַדָּת? וְעַל כָּלֵם גְּדַל הַחֶסֶד שֵׁיִשׁ פֹּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֵין בְּשׁוֹם מְקוֹם בְּעוֹלָם, יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם שְׁפָתוֹת לְכָל דְּכַפִּין, מוֹתִיקִין עַד הַלַּיְלָה לְגַבְרִים וּלְנָשִׁים וּלְיִלְדִים, לֹא יֵאֲמֵן כִּי יִסְפֹּר אֶת הַחֶסֶד שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּקִהְלָתֵנוּ, וְכֵן גַּמ"ח וְעֶזֶר לְיִלְדוֹת, וְכֵן יֵשׁ שְׂשֵׁה שְׁעוּרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁלוֹמִידִים בְּקִהְלָתֵנוּ אֶת דָּף הַיּוֹמִי, מִי הָיָה חוֹלֵם דְּבַר כְּזֶה שְׁבִאִיזָה מְקוֹם נְדָח בְּגִלְלֵי הַתְּחַתּוֹן, יִהְיֶה דְבַר כְּזֶה שְׂשֵׁה שְׁעוּרִים בְּדָף הַיּוֹמִי בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם וְכוּ', זֶה דְּבַר שְׂאֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְהֵאֲמִין

עד שהוא לא יראה את זה במו עיניו וכו', והעולה על הכל את גדל האהבה והאחדות שיש בין משפחות של אנשי שלומנו שהכנסתי בהם, זה לא יאמן כי יספר, כמו שאמר רבנו ז"ל (ת"י-מוהר"ן, סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שפינינו; ואנשי שלומנו תמיד היו אומרים שהדבור הזה עדין לא נתקיים, אבל אני יכול להתפאר שאצלנו בקהלתנו זה פן התקיים במלוא מובן המלה, כי מי שלא שיך אל רבנו ז"ל, הוא לא מחזיק פה מעמד והוא בורח מרב החסד והאהבה שיש בין אחד להשני, וכן פתחנו חנות יודאיקה "ברסלב סנטר", שנמכר שמה כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ציצית, תפלין, מזוזות, טליתות, כפות, אתרוגים, לולבים, ספות, וכו' וכו', ומזפים את הרבים בכל הישובים שסביב יבנאל, שמסתכם למעלה מארבעים ישובים שבאים יהודים לקנות תשמישי קדשה, אשרי עין ראתה זאת, ולכן אין לכם לדאג כלום, בונים עכשו דירות בשפע וכלם יוכלו להכניס שם, רק צריכים הרבה תפלות, כי זה מה שרבנו ז"ל למד אותנו, שעל כל דבר צריכים להתפלל, וכן גלה לנו שעל כל דבר טוב יש מניעות עצומות, וכפי גדל החשק והכסופים, כך מזמינים לו מניעות שמונעים את האדם וכו', ועל ידי זה נעשה התגברות החשק מאד וכו', עד שזוכים להוציא מכח אל הפעל וכו', וכמעט כל משפחה מאנשי שלומנו נכנסה פה ביבנאל במסירות נפש הכי גדולה, כי כנראה שיש פה טמון וגנוז קדשה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, כפי גדל המניעות והעכובים שיש זה לעמת זה, כי כנגד כל קדשה כאן זה לעמת זה טמאה גדולה וכו', כנגד משה קם בלעם וכו', ודבר זה נעשה בכל דור ודור, אשרי מי שמתגבר על הרצונות והכסופים שלו, והעולה על הכל שמוציא את זה בתוך תפלותיו, ועל ידי זה ישבר את כל המניעות, ויזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גמור.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּינַחֵס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תודה רבה על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יְעִזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

מה שאתה יכול לעשות בשבילי, זה רק להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, שתגיס עוד אנשים שיקחו קונטרסים וחברות, ויגלו את דעת רבנו ז"ל לכל שכבות העם, כי עם ישראל הם עם קדוש, אך מרב הצרות והיסורים שעובר על כלם וכו', נכנסו בתוך דפאון ועצבות וכו', ושוכחים ממנו יתברך, וכן מפני כל המנהיגים השקרנים והצבועים והרמאים וכו', שעובדים על בני אדם, מפני זה נתרחקו ממנו יתברך, ולכן עלינו נפל חובת היום לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, איך שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מפה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, ואת זה צריכים לגלות לכלם, ובפרט ענין השיחה בינו לבין קונו, שירגילו את עצמם לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, כי על זה שם רבנו ז"ל את הנקדה ביותה, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב, סימן ח) שצריכים להוסיף שכנים לבית התפלה, הינו לגלות לכל נשמות ישראל את הענין של שיחה בינו לבין קונו, ומעלת ההתבודדות, שכל זה הם הקונטרסים והחברות שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהר"ן ז"ל, ולכן רק את זה אתה יכול להחזיר לי, להפיץ אותם בין כלל נשמות ישראל שאין למעלה מזה, וכן להפעיל את הבית התבשיל - אהל אברהם, שדואגים

שִׁיחָה לְכָל הַמִּתְפַּלְלִים מֵהַלְאָכֵל, מִוִּתְיָקִין שִׁיחָה שְׂתִיחָה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם מֶרֶק חֵם, וְלֵעֵת עָרֵב סְעוּדָה דְּשָׁנָה וְכוּ', שְׁזֵה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, לְהַאֲכִיל רְעֵבִים וְצִמְאִים, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישׁ לוֹ חֶלֶק לְעֹזֵר לְהַאֲכִיל עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, שְׁזֵה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה שָׂרָק יֵשׁ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בַתְּרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רְעֵב וְצִמְאָ, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שֶׁבִּאֲמַת רְעֵב אוֹ צִמְאָ הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתָּה, וּמִי שֶׁלֹּא רְעֵב וְצִמְאָ הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתָּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּתֵת לְאָכֵל לְרְעֵבִים וְצִמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּכְלֶתְךָ לְעֹזֵר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיחָה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂאָדָם צְרִיף לְקַבֵּעַ לְעֻצְמוֹ שְׂתִי שְׁעוּרִים בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעוּר אַחַד בְּבִקְיָאוֹת שִׁילְמֵד בְּגִרְסָא הַרְבָּה מְאֹד, כִּכָּה יוּכַל לְהִסְפִּיק, וּמְרַב חֲזוּרָה יִקְנֶה לְעֻצְמוֹ הַמוֹן בְּקִיאוֹת, וְלַמּוּד אַחַד בְּעִיּוֹן, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְלַמֵּד פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת אַחַד בְּהַבְנָה עִם הַבְּרִטְנֹרָא, וּמִלְבַּד זֹאת לְגִרְסַת כְּסִדְרֵן פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, וְאוֹתוֹ דְּבַר עִם לַמּוּד גְּמָרָא, כְּדָאֵי לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי עִם פְּרוּשׁ רִש"י וְתוֹסְפוֹת וְכוּ', כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה פְּרוּשִׁים מְאֹד יְפִים, כְּגוֹן "שׁוֹטְנִשְׁטִיין" וְכֵן "מִתִּיבְתָא" וְכֵן "שְׁפָה בְּרוּרָה" וְכֵן "הַמְּאוּר" וְכֵן "וּשְׁנַנְתִּים" וְכֵן "חֲבֵרוֹתָא", תַּהֲלֵה לְאֵל, לֹא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל יֵשׁ הַרְבֵּה

פְּרוּשִׁים יָפִים וְקִלִּים לְהִבִּין אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה הַשַּׁעוּר בְּעֵינַי, מְלַבֵּד זֹאת כְּדַאי לְגַרֵס בְּכָל יוֹם הַמוֹן דְּפִים כְּרֻצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו) בְּעֵנִין הַלְמוּד תּוֹרָה שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וְלִבְלִי לְדַקְדָּק הַרְבֵּה בְּלִמּוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזִרְיוֹת. וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לִמּוּדוֹ מֵעֵנִין לְעֵנִין, רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדָּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינּוּ יְכוּל לְהִבִּין דָּבָר אַחַד, אַל יַעֲמֵד הַרְבֵּה שָׁם וַיִּנְיַח אוֹתוֹ הָעֵנִין וְיִלְמַד יוֹתֵר לְהִלָּן. וְעַל פִּי הָרֵב יֵדַע אַחַר כֵּן מִמִּילָא מַה שֶּׁלֹּא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה כִּשְׂיִלְמַד כִּסְדָּר בְּזִרְיוֹת לְהִלָּן יוֹתֵר.

וְאָמַר: שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמֵר הַדְּבָרִים כִּסְדָּר, וּמִמִּילָא יְבִין. וְלֹא יְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ בְּתַחֲלַת לִמּוּדוֹ שְׂיִרְצֶה לְהִבִּין תְּכַף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַף וְלֹא יְבִין כָּלֵל רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כִּסְדָּר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יְבִין. וְאִם לֹא יְבִין תְּכַף יְבִין אַחַר כֵּן. וְאִם יִשְׂאָרוּ אִיזָה דְּבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמֵד עַל כּוֹנְתּוֹ, מַה בְּכַף? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהִדָּר לְסִבָּר, וְאָף עַל גֵּב דִּלָּא יֵדַע מַה קָאֲמַר' שְׂנַאֲמַר: (תְּהִלִּים קי"ט כ') "גְּרָסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שְׂיִלְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר כְּמָה פְּעָמִים אֵלּוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמָה, לְגַמְרָם וּלְחֹזֵר לְהַתְחִיל וּלְגַמְרָם פַּעַם אַחַר פַּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יְבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֹּל מַה שֶּׁלֹּא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה, כֹּל מַה שְׂאֲפָשֶׁר לְהִבִּין וּלַעֲמֵד עַל דְּבָרֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (ביצה כ"ט). גִּזְלֵנוּ וְאֵינוּ יוֹדְעֵי לְמִי גִזְלֵנוּ יַעֲשֶׂה בָּהֶם צָרְכֵי רַבִּים; אֵין דְּבַר כְּזֶה שְׁלֵא מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִגִּיד לָךְ דְּבַר כְּזֶה, וְלָכֵן אִם עֲסַקְתָּ בְּרַבִּית וְכוּ', וְגִזְלֵנוּ וְכוּ', מִחֲסֵר יְדִיעָה, וְעַכְשָׁיו אַתָּה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, תִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת מִזֶּה צָרְכֵי רַבִּים, שְׂאֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, וְהִנֵּה מוֹהֲרֵנִי ז"ל מְבִיא (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גִּזְלָה, הַלְכָה ה', אוֹת י"ח) יֵשׁ שְׂפָגָם וְחָטָא כָּל כָּף עַד שֶׁגִּזְלֵנוּ אֶת הַרְבִּים שֶׁהִפְגָּמִים שְׁלוֹנוֹ נִוְגְעִים לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, בְּסוּד (מְשַׁלֵּי כ"ח כ"ד) "גִּזְלֵנוּ אֲבִיו וְאִמּוֹ" וְאָמְרוּ בַּזֶּהר (מִצְרַע מ"ד): דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְאֲזִי כָּל תְּקוּנָתוֹ הוּא רַק לַעֲסַק בְּצָרְכֵי רַבִּים לְשָׂמִים, וְעַקֵּר צָרְכֵי רַבִּים הוּא לְזוֹכוֹתָם לְתַכְלִית הַנְּצִחִי, שְׂצָרִיךְ כָּל אָדָם בְּפֶרֶט מִי שְׂחָטָא וּפְגַם הַרְבֵּה לַעֲסַק בָּזֶה, וְהַעֲקֹר לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַמְשָׁכַת הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁתִּתְפַּשֵּׁט וְתֵאִיר בְּעוֹלָם, שְׂעַל יְדֵי זֶה עַקֵּר תְּקוּן הַתְּשׁוּבָה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, הֵן עַל יְדֵי שְׂיִסְיַע בְּמִמוֹנוֹ לְהַעֲוִסְקִים בָּזֶה, הֵן בְּגוּפוֹ, וְהֵן בְּשָׂאֵר עֲנִינִים, כִּי כָּל אֶחָד יְכוּל לְזוֹכוֹת שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בָּזֶה, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים, שְׂזֶה גִזְלֵנוּ וְאֵינוּ יוֹדְעֵי לְמִי גִזְלֵנוּ יַעֲשֶׂה מֵהֶם צָרְכֵי רַבִּים. וְזֶה עַקֵּר תְּקוּן הַגִּזְלָה, שֶׁהוּא כָּלֵל כָּל הַחֲטָאִים, וְכָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנֻבָה וְגִזְלָה, סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגִזְלֵנוּ, וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לַעֲצֵמוֹ גִּזְלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹוֹן, וְאֵין תְּקֵנָה לְהִסִּירוֹ מִדְּרַכּוֹ הַרְעָה; עֵין שָׁם, וְלָכֵן הַעֲצָה שְׂיַעֲזֹר לְהַדְפָּסַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהֶם צָרְכֵי רַבִּים, וְכֵן הוּא (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, גִּזְלָה, הַלְכָה ב', אוֹת ט') שְׂאָמַר גִּזְלֵנוּ וְאֵינוּ יוֹדְעֵי לְמִי גִזְלֵנוּ יַעֲשֶׂה מֵהֵן צָרְכֵי רַבִּים. הֵינּוּ כִּי מֵאַחַר שְׂאֵינוּ יוֹדְעֵי אֶת מִי גִזְלֵנוּ, וְאֵף עַל פִּי כֵן הוּא חֲפִץ לְתַקֵּן חֲטָאוֹ, עַל כֵּן נִתְּנוּ לוֹ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים עֲצָה לַעֲשׂוֹת צָרְכֵי רַבִּים, כִּי עַל יְדֵי שְׂיַעֲשֶׂה צָרְכֵי רַבִּים שֶׁהֶם נִכְלָלִים יַחַד בְּתוֹךְ סוּד אֲבָן שֶׁתִּיָּה כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א) שֶׁהַצַּדִּיק הָאֲמֵת הוּא סוּד שֶׁל אֲבָן שֶׁתִּיָּה, שְׂשָׁם צָרִיכִים לְהַכְלִיל כָּל הָאֲבָנִים יַחַד, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ שְׂכָל פְּרָטִי, וְהוּא צָרִיךְ לְבוֹא עִם הַשְּׂכָל פְּרָטִי שְׁלוֹ אֶל

השכל הכולל שהוא הצדיק האמת, ולכן מאחר שאדם גזל ואינו יודע למי גזל, יעשה מהם צרכי רבים, שהוא ענין להביא את הרבים שהם יכללו עצמם ביחד אל השכל הפללי, הינו כל השכלים פּרטיים יכללו בהשכל הכללי, ולכן אם אחד עסק בגזלה או ברבית וכו', ועכשו הוא רוצה לחזור בתשובה ואינו יודע איך לחזור בתשובה, עצתו לעשות מהם צרכי רבים, הינו להחזיר את הרבים בתשובה, ולכן אשרי מי שמגדב להדפסת ספרי רבנו ז"ל, שהם הולכים מסוף העולם ועד סופו, ובפרט הקונטרסים והחוכרות שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, והם קרבו ככר רבבות יהודים אל דרכי רבנו ז"ל, ובכחות הצדקה הזו יהיה גם לה תקון לתקן את הכל, וכן יש לנו ביבנאל בית התבשיל - אהל אברהם שמחלקים אכל בחנם לכל הרעבים והצמאים גברים, נשים וילדים, ולכן אתה יכול לגדב גם להם, כי גם זה צרכי רבים שרבים נהנים מזה, ובזה יכפר לה כל עוונותיה, אבל שאף אחד לא יגיד לה שאין על זה תקנה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, וכל מי שחוזר בתשובה הקדוש ברוך הוא מקבלו, וכמאמרם ז"ל (פסחים ט"ט). ידו של הקדוש ברוך הוא שפורסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין, ואמרו (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מפחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, וכל זה שיך לכל העברות, אבל אם אחד גזל את הרבים, ההכרח שתקונו יהיה שיגדב עבור צרכי רבים, ולכן תשתדל לגדב להדפסת ספרי רבנו ז"ל, ובפרט להקונטרסים והחוכרות שמופצים בשמים עשרה שפות בכל העולם כלו, וכן לבית התבשיל - אהל אברהם שנותנים לאכל לרעבים וצמאים, ושב ורפא לה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גמט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה הימים האלו נקראים "בין המצרים", על שם הכתוב: (איכה א' ג') "כל רדפיה השיגוה בין המצרים", שבימים האלו התחיל כל הגלות על עם ישראל, כמאמרם ז"ל (תענית כ"ו). חמשה דברים ארעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז, וחמשה בתשעה באב, בשבעה עשר בתמוז, נשתברו הלוחות, ובטל התמיד, והבקעה העיר, ושרף אפוסטמוס את התורה, והעמיד צלם בהיכל, בתשעה באב, נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ, וחרב הבית בראשונה ובשניה, ונלכדה ביתר, ונחרשה העיר; ולכן הימים האלו הם ימי אבל שראוי להתאבל על הצרות ועל החרבנות שנגרמו לעם ישראל, והעקר זה בא מחמת שנאת חנם, כמאמרם ז"ל (יומא ט) שמקדש ראשון נחרב כי עברו על עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים, אבל מקדש שני נחרב מפני שנאת חנם ועדין מרקד בינן, ולצערנו הרב כל הגלות זה כאלפים שנה מאז חרבן בית המקדש, אנחנו סובלים רק מחמת שנאת חנם והגזענות האוירה שנמצא בינינו, ולכן בימים האלו עלינו לתקן את הפגם הזה, ולהשתדל לאחד את עם ישראל יותר ויותר, ולהרבות לעשות צדקה וחסד אחד עם השני, ולהרבות בלמוד תורה הקדושה, ומאחר שבי"ז בתמוז נשתברו הלוחות, ונשרף התורה, והעמידו צלם בהיכל, ולכן אנחנו צריכים בימים אלו יותר ויותר לעסק בתורה, ולבנות את התורה, ולקרב בני ישראל אל התורה, כי בלי התורה אין לנו שום קיום כלל, וכמו שכתוב: (ירמיה ל"ג כ"ה) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת", ולכן דיקא בימים

אָלוּ צָרִיכִים לְהִרְבּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּקִרְוֵי רְחוּקִים אֶל לְמוֹד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְסָבִיר לָהֶם אֶת מַעֲלַת לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי בְזִכּוֹת הַתּוֹרָה הַעוֹלָם קָיָם, וְלִכְן עַל זֶה אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים שְׂיִסּוֹר הַחֲרוֹן אַף מֵעַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִלְלֵי יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ חֲזָרָה אֶל הַשְּׂרָשִׁים, כִּי כְּלָנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְכֻלָּם יִתְחִילוּ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינֵינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וְלִכְן דִּיּוּקָא בִּימֵי הַמְּצָרִים הָאֵלוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת הִרְבֵּה חֶסֶד אַחַד עִם הַשָּׂנִי, וְכֵן לְהִרְבּוֹת בְּלְמוֹד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְרַבּוֹת חַיִּלִּים לְלְמוֹד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמְרֵנוּ וְיִבְנֵה לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְיִגְאֲלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יֵשׁ נוֹהֲגִים שֶׁבְּכֻלָּל לֹא עוֹשִׂים אוֹלְטֵרְסָאוּנְד כְּדֵי לְדַעַת אֵיזָה מִיֵּן עֶבֶר יֵשׁ בְּבִטָּן אִם זָכַר אִם נִקְבָּה, וְהַכֵּל מִפְּנֵי עֵינַי הָרַע, וְאִם כָּבַר בֶּן יוֹדְעִים, אֲזִי לֹא מִפְּרִסְמִים וְגַם בֶּן מִטְעָם זֶה, שְׁלֹא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם עֵינַי הָרַע, וְלִכְן לֹא כְּדַאי לְפָרְסַם אֵיזָה מִיֵּן עֶבֶר יֵשׁ בְּבִטָּן, וְזֶה פְּשׁוּט.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְאֵל תִּכְנְסֵי בְּלִחְץ, רַק תִּהְיֶי רְגִילָה לּוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמָּאֵד מִסְּגָל לְלִדְהָ קָלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהַבְיֵא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכְן טוֹב שְׂתַאֲמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֵמָה, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבֵּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנָזִי, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבֵּי נַחֲמָן בֶּן

פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גנא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חנוך זה עבודת קדש קדשים, זה לא סתם עבודה, כי המחנך מעצב את הבן או הבת על כל החיים, וידוע שגשמות ישראל הם יהלומים בכתר המלך, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ו') ולכן צריכים לשמר על כל יהלום שלא ילך לאבוד, ובדרך כלל יהלומים פשוטציאיים את זה מהאדמה, צריכים הרבה לעבד על זה עד שיצא יהלום מאיר וכו', צריכים לנקות אותו מכל הבץ והלכלוך שמסבב אותה וכו', וכן צריכים ללטש את זה בלטוש אחר לטוש, עד שיוצא יהלום מבריק וכו', אותו

דָּבָר וְיוֹתֵר מִזֶּה בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל, הוּא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה שֶׁהֵם בֶּן אוּ בַת יִשְׂרָאֵל, אֵיךְ שֶׁהִמְחִנֵּךְ צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ וּלְשַׁמֵּר עֲלֵיהֶם בְּעֵין פְּקוּחָה, וּלְעֵסֵק בְּחִנוּכָם עִם מְסִירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן הַחֲנוּךְ זֶה עֲבוּדַת קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא כָּל אֶחָד רְאוּי לְהִיּוֹת מְחֻנָּךְ וְכוּ', וְלֹא בְּחִנָּם שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא ח:): עַל הַפְּסוּק: (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" - אֵלוּ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא: כְּמוֹ שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לְאֵין סְפּוּר, כִּךָּ אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַשֶּׁכֶר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁמְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּבִכְפֻרֵט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ עַל עֲצָמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשוּטָה מִנְעָרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכּוּתוֹ גְּדוּלָה בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאֵין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזִּכְיוֹת שֵׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים. עִם כָּל זֹאת יֵשׁ יְלָדִים שֶׁהֵם הַיִּפְרָאקְטִיבִיִּים וְכוּ', אוּ שְׁסוּבְלִים מִהֶרְבֵּה סֵכֶר וְכוּ', אוּ מִשְׁאָר דְּבָרִים וְכוּ', שֶׁזֶה גּוֹרֵם לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם סְבֻלָּנוֹת לְשִׁבְתָּ בְּמָקוֹם אֶחָד וְכוּ', וְהַיּוֹם יֵשׁ עַל זֶה תְּרוּפּוֹת מְאֹד טוֹבוֹת, כְּגוֹן רִיטְאֵלִין, וְזֶה עוֹזֵר מְאֹד, אֲבָל כְּמוּכֵן זֶה צָרִיךְ לְתֵת רוּפָא מְמַחָה, לֹא לְקַחַת לְבַד, וְלֹא נוֹרָא אִם הֵבֵן אוּ הֵבַת שֶׁהֵם הַיִּפְרָאקְטִיבִיִּים וְכוּ', יִקְחוּ אֶת הַתְּרוּפָה הַזֶּה מֵהַ שְׁקוּדָאִים רִיטְאֵלִין, וְזֶה יִרְגִיעַ אוֹתָם וְכוּ', אֲבָל זֶה מְכַרַח לְהִיּוֹת תַּחַת פְּקוּחַ שֶׁל רוּפָא מְמַחָה, וְחִבְלֵי שֶׁהַהוֹרִים צְרִיכִים לְסַבֵּל וְהַיְלָדִים צְרִיכִים לְסַבֵּל בְּחִנָּם, בְּשַׁעֲהַ שֵׁישׁ הַיּוֹם תְּרוּפּוֹת עַל זֶה, וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּצְלִיחוּ עִם הַתְּרוּפָה, כִּי תִפְּלֵה מוֹעֵלַת עַל כָּל דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְצַעֲרֵי הָרַב עָלַי לֹוֹמֵר לָךְ שְׂאֵת צָרִיכָה לְהִתְרַחֵק מֵאָדָם כְּזֶה וְכוּ', כִּי מֵה שְׁעָדִין לֹא הִתְחַתְּנָתֶם, אַתֶּם רַק יוֹצְאִים בְּיַחַד כְּכֹר רַבִּים וְכוּ', וְכִשְׂאֵתֶם רַבִּים הוּא מִתְפָּרֵץ וְנִעֲשֶׂה עֲצָבָנִי בְרַמּוֹת שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתֹאֵר וְכוּ', כִּפִּי הִהַגְדֵּרָה שְׁלָךְ וְכוּ', אֲזִי אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שְׂאֵחֵר הַחֲתָנָה הוּא יִתֵּן לָךְ מִכּוֹת רִצַּח וְכוּ', כִּי מִי שֶׁהוּא כְּעֶסֶן וְעֲצָבָנִי וְכוּ', זֶה נּוֹבֵעַ מִשְׁגָּעוֹן וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ מִמֵּה הוּא סוֹבֵל? וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי תענית, פֶּרֶק ב', הַלְכָה א') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִף וְחִמָּה מִלְּאֲכִי חֲבֵלָה הֵן; וְכוּ', וּפְרָשׁוּ חֲכָמֵי הַמוֹסֵר שְׁמֵדַת הַכַּעַס וְהַחֲמָה זֶה כְּמוֹ שְׁמֵלֶאֱךָ חֲבֵלָה נִכְנָס בּוֹ, כִּי כִשְׂאָדָם נִכְנָס בְּכַעַס וּבִעֲצָבִים, הוּא מֵאֲבֵד אֶת שְׁכָלוֹ לְגַמְרֵי וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסֻחִים ס"ו): כָּל אָדָם שְׁכּוֹעֵס אִם חָכָם הוּא חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי תִּבְרָחִי מִמֶּנּוּ מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהָר, וּמֵה לָךְ וְלִצְרָה הַזֹּאת?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲזֹר לָךְ שְׁתִּזְכִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגֶךָ הָאֲמָתִי, אָדָם מִיֵּשֵׁב בְּדַעֲתוֹ, בַּעַל חֶסֶד, וּבַעַל נִימוּס וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיכִים הֵמוֹן סִבְלָנוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, לֹא יִכּוֹלִים לְכַפּוֹת אֶת דַּעֲתוֹ עַל אֲשֶׁתּוֹ, זֶה צָרִיךְ לְבוֹא בַּעֲדֵינוֹת וּבִאֲהָבָה וּבִהֲבָנָה הַדְּדִית וְכוּ' וְכוּ', אִין דָּבָר

כְּזֶה שֶׁל כַּפִּיָּה, צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שֶׁתִּזְכֶּה בְּעֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר וִירָא שְׁמַיִם אֲמַתִּי, וְאִזּוֹ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו:) כָּל אָדָם שֵׁשׁ בּוֹ יֵרָאֵת שְׁמַיִם דְּבָרָיו נִשְׁמָעִין, וְלִכֵּן תִּרְאֶה הָעֶקֶר לְעַבֵּד עַל עֲצֻמָּךְ וְעַל הַמְדוּת שְׁלֹךְ, שֶׁתִּהְיֶה אָדָם תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וּמְקַבֵּל אֶת כָּל־סֵבֶר פְּנִים יְפוֹת, וּבִפְרֹט אֶת אֲשֵׁתְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאֶמְרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיֶּהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוּם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שָׁבָת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֶמְרוּ (בְּבֹא מִצִּיֵּא ט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אֲשֵׁתוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשָׁבִיל אֲשֵׁתוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעַבְדֵּיךָ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוֹ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּעֲשֶׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאִזּוֹ אִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֶה, תוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ עַל אֲשֵׁתְךָ, אֲבָל רַק בְּדֶרֶךְ שֶׁל אַהֲבָה וְהִסְבָּרָה נְכוֹנָה.

וְאִם מְדַבְּרִים כְּכֹר מַגְלוֹי שְׁעַר אֶצֶל הָאִשָּׁה, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה לֹא אִיזָה חֲמָרָה וְכוּ', אֲלֵא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הִקְפִּידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדִי כִּף שְׂאֶמְרוּ (פְּתוּכּוֹת ע"ב.) וְאִיזוּהִי דַת יְהוּדִית יוֹצְאָה וְרֵאשָׁה פְּרוּעַ וְכוּ', וְהוּא אֲסוּר מִן הַתּוֹרָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שֵׁם) וְתִנָּא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אֲזַהֲרָה לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יֵצְאוּ בְּפְרוּעַ רֵאשׁ דְּאוּרֵיתָא, וּמַגִּיעַ עַל זֶה גִט, וְכֵן מוֹכָא אֶת הָעֲנֻשׁ עַל זֶה בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (נִשְׂא קכ"ה:) תוּנְבָא לִיתִי [קַלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בְּרַ נִשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיָּה [שְׁמַרְשָׁה לְאֲשֵׁתוֹ] דִּיתְחַזִּי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁא לְבַר [שִׁיְהִיָּה הַשְׁעָרוֹת שֶׁל הָרֵאשׁ מַגְלוֹת, וְרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וְדָא הוּא חֶד מְאִינּוּן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָא [וְזֶה אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בַּיִת יְהוּדִי] וְאַתְתָּא דְאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְרִישָׁא לְבַר [וְאִשָּׁה שְׁמַגְלִית אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה לְחוּץ] לְאַתְתְּקַנָּא בֵּיה [לִיְפוֹת אֶת עֲצֻמָּה בְּזָה] גְרִים מִסְכְּנוּתָא לְבֵיתָא [גְּוִרָם

עניות לביית], וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא [וגורמת שהילדים לא יהיו מצלחים, ולא יהיו חשובים בדור] וגרים מלה אחרא דשריא בביתא [וגורם שהסטרא אחרא והחיצונים ישרו בבית, שהם מביאים מריבות] מאן גרים דא? [מי גורמת כל הצרות האלו?] ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר. [השערות של האשה שרואים את זה בחוץ] ומה בביתא האי [ואם כל הקללות האלו מדברות כשהאשה הולכת מגלית בשערות בבית] כל שפן בשוקא [על אחת כמה וכמה כשיוצאת בחוץ בגלוי שער, היא גורמת לעצמה ולבעלה ולהילדים צרות משנות], וכל שפן חציפותא אחרא [על אחת כמה וכמה כשהאשה הולכת בחציפות אחרת, היינו שמסתובבת על הרחוב בבגדים צמודים ושקופים וכו' כדי לגרות גברים, הרי זה גורמת שהחיצונים יתאחזו בה].

וכל זה אני רושם שכל אשה עליה לדעת שכסוי שערות ראשה זה לא איזה חמרה וכו', או איזה מדה חסידות וכו', על פי התורה מגיע גט לאשה קזו, והזהר הקדוש מקלל את אשה שהולכת בגלוי שער, וגורמת צרות ועניות ודחקות וכו' וכו'.

עם כל זאת זוג שחזרו בתשובה, והאשה עדין קשה לה, כי היא לא רגילה לדבר זה, ולכן הבעל צריך ללכת בעדינות ובאהבה, ולהסביר לה בדרך נעים, וסוף כל סוף היא גם פן תספם, וצריכים הרבה סבלנות, אי אפשר להעמיס את דעתו עליה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שקדם תתקן את עצמך טוב טוב, ואז תזכה, שדברך יהיו נתקבלים אצלה, ותגורו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, והשכינה ישרה בתוך ביתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׂאֵת בְּיִתֵּר עֵז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה, אָסוּר לְהַשְׁכֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, יֵשׁ דְּבוּר רַבְּנוּ ז"ל "כְּשֶׁאָדָם אוֹכֵל חֲזִיר, עַל כָּל פְּנִים שִׁירָאָה שְׁלֹא יֵרַד הַשָּׁמַן עַל זְקָנוֹ", זֹאת אוֹמֵרֵת אִם אַחַד כָּבֵר נִכְשֵׁל בְּעוֹזוֹן חֲמוּה, שְׁעַל כָּל פְּנִים שְׁלֹא יֵלֵךְ לוֹ בְּתֵאֵוָה וּבְתֵאֵבוֹן, אוֹתוֹ דְּבַר נִפְלֵת וְנִכְשֵׁלֵת בְּהִסְתַּכְּלוּת תְּמוּנוֹת אָסוּרוֹת, וּבְכָל מִינֵי זָבֵל וְזֶהָמָא וְלִכְלוּף וְכוּ', זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂאֵתָה צָרִיךְ לְעֹזֵב עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הַקְּדוּשָׁה שְׂאֵתָה כֵּן זֹכָה.

עֲצָתִי שֶׁהַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן שֶׁתְּמַסֵּר אֶת נִפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַתְּאֻוֹת רְעוּת, וּבִפְרֵט תְּאֻוֹת נְאוּף שְׁבוּעֵר בְּאָדָם, זֶה בֹּא מֵהַקְּלָפָה שֶׁנִּקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה, שֶׁמְכַנְסֵת בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִפְאוֹן פְּנִימִי, וּמִזֶּה בֹּא שֶׁהוּא מִחַפֵּשׁ בּוֹזְבִלִים וְכוּ', אוֹ בְּכָלִי מְשַׁחֵת וְכוּ', כָּל מִינֵי עֲרוּם, תְּעוּב וְזֶהוּם וְכוּ', לְהִסְתַּפֵּל בְּהֵם וְכוּ', וּכְכֹל שֶׁנִּכְנָס בְּזֶה, נוֹפֵל יוֹתֵר בְּדִפְאוֹן פְּנִימִי, כִּי נִכְשֵׁל בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, שֶׁמְטַמְטֵם אֶת מַחוּ וְדַעְתּוֹ, וּמַעַקֵם אֶת לְבוֹ וְכוּ', עַד שֶׁהוּא מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', עַד שֶׁמִּשְׁתַּגַּע לְגַמְרִי, כִּי הַנְּאוּף מְשַׁגְעִים אֶת הָאָדָם, כְּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ל"ו) כִּי הַנְּאוּף הוּא מְשַׁגֵּעַ לְגַמְרִי, וּבִפְרֵט מִי שֶׁמְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְהִסְתַּפֵּל בְּתְמוּנוֹת תוֹעֵבָה וְכוּ', אוֹ מִסְתַּפֵּל עַל נְשִׁים, הוּא מְשַׁגֵּעַ לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהִיִּיתָ מְשַׁגֵּעַ מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שְׁלֹא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְרַב הַמְּשַׁגְעִים מְשַׁתְּגָעִים רַק מִחֲמַת תְּאֻוֹת נְאוּף, וְלִכֵּן כְּדִי לְהִתְרַפְּאוֹת מֵהַמְּחִלָּה הַזֶּה, אֲתָה צָרִיךְ לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק ב', סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמְּחִלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׁמִיחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ

בִּיתָר שֶׁאֵת בֵּיתָר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵינן הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רֹאֵה לְחַטֵּף שְׂמֵחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְהִרְגַע שְׂתֵהִיָּה שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, כִּכָּר תִּגְעַל לְהַסְתַּפֵּל עַל תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת, וְלֵאמֹר וְכוּ', לְהוֹצִיא זֶרְעוֹ לְבִטְלָה וְכוּ', שְׂזָה בְּעֲצָמוֹ הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּמִשְׁגַּע אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיְדִיךָ, אֲבָל בְּשׂוֹם פָּנִים וְאִפְּן אֵל תַּעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשָׁה, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הִרַע תָּבוֹא אֶל הַטּוֹב, רַק תִּחְזִיק מִמְּעַד וְלִהְתַּפְּלֵל בְּכָל יוֹם עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, שֶׁרַק זֶה מֵה שְׂיִכּוֹל לְהַצִּיל אוֹתָךְ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה רְגִיל לֹמֵר בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת אֶת הַתַּפְּלָה הַזֹּאת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנֵּי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשְּׂמֵחָה בְּרַמ"ח אַבְרָי וּשְׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמֵחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאֲזַכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמֵחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יוֹכֵל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנִי רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשְׂמֵחָה, וְאֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֵרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה אֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא אֲרֹאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יְתִבְרַךְ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכְּנֵי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאֲזַכֶּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׂאִתָּה נִמְצָא וְאֵינן בִּלְעֲדִיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עוֹנוֹתַי, וְאֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעִדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שלא נהוג שתהיה בכתה א' או ב' מורה אשה, והטעם הנכון הוא כדי שלא תהיה באותו מקום איפה שיש מלמדים גברים, מפני אסור יחוד וכו', וקלות ראש וכו', כי זה מאד מסכן, עם כל זאת יש הרבה תלמודי תורה שבהכתה הנמוכה כגון הגן והמכינה ואפלו כתה א', עדין לוקחים מורה, מטעם הזה שהן יותר מסורות לעבודה, ומשקיעות יותר בתוך התלמידים, אבל זה במקום נפרד שאין גברים מסתובבים שם.

בודאי אם יכולים למצא מלמדים גברים יותר חמים ומסורים להתלמידים, זה יותר טוב, כי לכתחלה צריך להיות מלמדים גברים להבנים, ומורות להבנות, וזה מעקר הדין.

צריכים לזכר טוב אשר מלמדות היא לא סתם עבודה, אלא היא עבודת קדש קדשים, ולכן צריכים לברר טוב טוב על איזה מלמד ואיזה מורה לוקחים להילדים, כי זה לא סתם עבודה כדי לקבל משפורת, זה עבודה שצריך להיות בלב ונפש עם חיות אמתי, ולדעת שהעתיד של הילדים תלוי בידו, אשרי מי שמוצא מלמדים יראי השם ומסורים מאד להבנים, וכן מורות יראות השם ומסורות מאד להבנות, שזה הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַּהַנְשׂוּאִין שֶׁלָּכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה יז) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֵכוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבֹת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהַעֲקָר שֶׁבְּכָל הַעֲקָרִים שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יָחַד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שִׁמַּח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שֶׁחֲזָק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַּעֲנוּג שֶׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֵל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנּוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

בְּעֵינֵי מָקוֹם מְגוּרִים וְכו', זֶה תְּלוּי בָכֶם, כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה מז) חֵן מָקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַחֲלִיט

איפה שאַתֶּם רוֹצִים לָגוּר, וְאִם אַחַד לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיד לָכֶם אוֹ לְשַׁכְנַע אֶתְכֶם
איפה לָבוֹא לָגוּר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלְיִחוּ.

הַמְאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עַז, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר כִּי
גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כְּמוֹ שְׁעֶזֶר לָךְ עַד עַכְשָׁיו הוּא יִמְשִׁיךְ לְעֶזֶר לָךְ,
רַק אִתָּה תִתְחַזַּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי וְכוּ', שְׂזֵה בָּא מִתְקַף הָאֲמוּנָה, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר
רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֵר ז"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׂאֲדָם צָרִיךְ שֶׁיְהִיָּה חֶזֶק בְּאֲמוּנָה
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּאֲמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, שֶׁהוּא יִכּוֹל
לְהַצְּלִיחַ, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בִּיְדֶיךָ, וְאֵל תִּפְחַד, תַּעֲבֹר גַּם עַל שְׁלֹב זֶה,
וְהַצִּימְרִים יִכְנִיס לָךְ הַכְּנָסָה מְכַבֶּדֶת כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֻבוֹת.

אֲנִי מְכַרְח לְהִגִּיד לָךְ שֶׁבְּכָל בִּקְרָא אֲנִי רוֹאֶה דְרָךְ הַמַּעֲגָל סָגוּר אֵיךְ שְׂאִתָּה
מִכִּין אֶת הָאֲרוּחַת בִּקְרָא לְמַגִּין וְתִיקִין, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים אִתָּה מִפִּיחַ בִּי,
תִּמְשִׁיךְ בְּזֶה וּבְזִכּוֹת זֶה יְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב, כִּי כָּל הַמִּיטִיב עִם הַבְּרִיּוֹת, הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מִיטִיב עִמוֹ.

נָא וְנָא תְצַטְרֵף אֶל אַחַד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁל הַדָּף הַיּוֹמִי שְׁלוֹמֵדִים בְּקִהְלָתְנוּ,
כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה מְכַנֵּס חַיִּים חֲדָשִׁים בְּאָדָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גנח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אני מאד מאד מבקש אותך רק אם יהיה לך איזה הזדמנות ופנאי, לגמר את הפתוח סביב המקוה של הנשים, כי באות המון נשים חלוניות וכו', ואני רוצה שהמקום יהיה מאד מכבד וכו', ואם אתה יכול לפרק את המנהרה, מה טוב ומה נעים, אני רוצה ליפות את כל הסביבה, ואני מודה לך מאד מאד על העבודה שאתה עושה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בהצלחה מרבה מאד.

וכן אם תוכל לעזור לי לפתח וליפות את האולם שמחות, שאני רוצה לעשות פנינה לרוחת אנשי שלומנו היקרים, שזה הצדקה הכי גדולה שרק יכולים לעשות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה הַיָּמִים הָאֵלוֹ נִקְרָאִים "בֵּין הַמְּצָרִים", עַל שֵׁם הַכְּתוּב: (אֵיכָה א' ג')
"כָּל רֹדְפֶיהָ הִשְׁיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים", שְׁבִימִים הָאֵלוֹ הִתְחִיל כָּל הַגְּלוּת עַל עַם
יִשְׂרָאֵל, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תַּעֲנִית כ"ו): חֲמֹשֶׁה דְּבָרִים אָרְעוּ אֶת אַבּוֹתֵינוּ בְּשִׁבְעָה
עָשׂוֹר בְּתַמוּז, וְחֲמֹשֶׁה בְּתַשְׁעָה בָּאָב, בְּשִׁבְעָה עָשׂוֹר בְּתַמוּז, נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחוֹת,
וּבִטַל הַתְּמִיד, וְהִבְקָעָה הָעֵיר, וְשָׂרָף אֶפּוֹסְטָמוֹס אֶת הַתּוֹרָה, וְהֶעֱמִיד צֶלֶם
בְּהֵיכַל, בְּתַשְׁעָה בָּאָב, נִגְזַר עַל אַבּוֹתֵינוּ שְׁלֹא יִכְנסוּ לְאֶרֶץ, וְחָרַב הַבַּיִת
בְּרֵאשׁוֹנָה וּבִשְׁנֵינָה, וְנִלְכְּדָה בֵּיתָהּ, וְנִחְרְשָׁה הָעֵיר; וְלִכֵּן הַיָּמִים הָאֵלוֹ הֵם יָמֵי
אֲבֵל יִשְׂרָאֵל לְהַתְּאָבֵל עַל הַצָּרוֹת וְעַל הַחֲרָבָנוֹת שֶׁנִּגְרַמוּ לָעַם יִשְׂרָאֵל, וְהָעֵקֶר
זֶה בֶּא מַחֲמַת שְׁנֵי חָנָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יוֹמָא ט) שְׁמֵקֻדֵּשׁ רֵאשׁוֹן נִחְרַב כִּי
עָבְרוּ עַל עֲבוּדָה זָרָה, גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיֹכוֹת דָּמִים, אֲבָל מְקֻדֵּשׁ שְׁנֵי נִחְרַב מִפְּנֵי
שְׁנֵי חָנָם וְעַדִּין מְרֻקָּד בֵּינָן, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב כָּל הַגְּלוּת זֶה כְּאַלְפִים שָׁנָה מֵאִז
חָרַבְנָן בֵּית הַמְּקֻדֵּשׁ, אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים רַק מַחֲמַת שְׁנֵי חָנָם וְהַגְּזֵעֵנוֹת הָאֲרוּרָה
שֶׁנִּמְצָא בֵּינֵינוּ, וְלִכֵּן בְּיָמֵים הָאֵלוֹ עָלִינוּ לְתַקֵּן אֶת הַפְּגָם הַזֶּה, וְלִהְיוֹת
לְאַחַד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִהְיוֹת לְעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֹסֵד אֶחָד עִם
הַשָּׁנִי, וְלִהְיוֹת בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמֵאַחַר שְׁבִי"ז בְּתַמוּז נִשְׁתַּבְּרוּ
הַלּוּחוֹת, וְנִשְׂרָף הַתּוֹרָה, וְהֶעֱמִידוּ צֶלֶם בְּהֵיכַל, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים בְּיָמֵים
אֵלוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְעִסֵּק בְּתוֹרָה, וְלִכְנוֹת אֶת הַתּוֹרָה, וְלִקְרֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל
הַתּוֹרָה, כִּי בְּלִי הַתּוֹרָה אֵין לָנוּ שׁוֹם קִיּוֹם כָּלָל, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב: (זְרִמְיָה ל"ג כ"ה)
"אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי", וְלִכֵּן דִּיקָא בְּיָמֵים
אֵלוֹ צָרִיכִים לְהִרְבּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּקִרְוֵב רְחוּקִים אֶל לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְלִהְיוֹת לָהֶם אֶת מַעֲלַת לומְדֵי הַתּוֹרָה, כִּי בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה הָעוֹלָם קַיָּם, וּמֵאַחַר
שְׂרוּצִים עָכְשׁוּ לְבִטֵּל חֵס וְשְׁלוֹם אֶת לומְדֵי תּוֹרָה, וְלִכֵּן הִתְקִינוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל
וּבִפְרָט מֶרְן הָרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, שְׁבִימִים אֵלוֹ דִּיקָא
צָרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה, וְלוֹמַר אַחַר שְׁחָרִית וְאַחַר מִנְחָה סֹדֵר אֲבִינוּ מְלַכְנוּ,
כְּדִי לְהֶעֱבִיר אֶת רַע הַגְּזֵרָה, וְעָלִינוּ לְקַיָּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי

כָּל תְּפִלָּה וְכָל תַּחֲנֻנָּה וְכָל בְּקִשָּׁה שֶׁמִּתְפַּלְלִים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹזֵר
 מְאֹד מְאֹד, כִּי בּוֹדֵאי זֶה גֹזְרָה נוֹרָאָה מְאֹד לְעַקֵּר אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', אִף שֶׁלֹּא
 יִצְלִיחוּ, כִּי כִּבֵּר אֲנַחְנוּ מִבְּטָחִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁאָמַר: (דְּבָרִים ל"א כ"א) "וַהֲיִהֶּה כִּי
 תִמְצָאֲךָ אֹתוֹ רְעוּת רְבוּת וְצָרוֹת וְעֲנֹתָהּ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח
 מִפִּי וְרַעוּ", וּבִמְשָׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת נִסּוּ לְבַטֵּל אֶת תְּלִמּוּד תּוֹרָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, אָבֵל
 לֹא הִצְלִיחוּ וְכוּ', כִּי עַם יִשְׂרָאֵל יִצָּא חַי וְקַיִם, (שְׁמוּאֵל א' ט"ו כ"ט) "וְגַם נִצַּח
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנְחָם", וְאִם כֵּן לָמָּה צְרִיכִים כָּל
 כֶּף הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וּבְקִשׁוֹת, וְכֵן לְהַגִּיד בְּקֶרֶב וְצִהָרִים אֶת תְּפִלַּת אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו?
 אֲלֹא כִּי כֶּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ב') מִי שֶׁרוֹדֵף אֶת חֲבֵרוֹ,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא עָלָיו רָעָה כְּדִי שִׁישְׁכַח אֶת חֲבֵרוֹ מִלְּרֵדֵף אוֹתוֹ; נִמְצָא
 כְּשֶׁרוֹדֵפִים אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאֶת לוֹמְדֵי הַתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא
 צָרוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁשׁוֹכְחִים מִלְּרֵדֵף אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת לוֹמְדֵי הַתּוֹרָה וְכוּ', וְלִכֵּן עַל
 זֶה אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְלִים שֶׁיִּסּוּר הַחֲרוֹן אִף מֵעַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֻלֵּל יִשְׂרָאֵל
 יַחְזְרוּ חֲזָרָה אֶל הַשְּׂרָשִׁים, כִּי כָּלֵנוּ בְּנֵי אֲבֵרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְכֻלָּם יַחְזְרוּ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְכֻלָּם יִתְחִילוּ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ
 וְאֶרֶץ יְמִינוּ, וְלִכֵּן דִּיקָא בִּימֵי הַמְּצָרִים הָאֵלוֹ צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת הַרְבֵּה חֶסֶד אֶחָד
 עִם הַשֵּׁנִי, וְכֵן לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלְהַרְבוֹת חֲזִילִים לְלִמּוּד תּוֹרָה
 הַקְּדוֹשָׁה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמְרֵנוּ וְיִכְנֶה לָנוּ אֶת
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְיִגְאָלֵנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל מַנְיָן וּמַנְיָן יִגִּידוּ אַחֲרַי אֲמִירַת תַּחֲנוּן הֵן בְּשַׁחֲרִית וְהֵן בְּמִנְחָה
 סֹדֵר אֲבִינוּ מִלְּפָנָיו, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִינֵי גְזֵרוֹת
 קָשׁוֹת וְרַעוּת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּרְבֶּה לְעַסֵּק בַּחֶסֶד, וְלִקְבֵּל אֶת כָּל הָאוֹרְחִים בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת,
 שְׂזֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכֵן לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנֵה כְּסֻדְרָן, גְּמָרָא אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שֶׁהוּא דְבַר נִפְלָא
 מְאֹד מְאֹד, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְשׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע,
 הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה נִדָּה מ"ט, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ בְּקִהְלָתֵנוּ שְׂשֵׁה שְׁעוּרִים
 בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצַטְרֵף אֶל אֵיזֶה שְׁעוֹר, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ
 לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, כִּי דָף גְּמָרָא זֶהוּ חֵיוֹת לְנַפֵּשׁ, וְזוֹכוּךְ הַגּוֹף, וְכִּבְרָ אָמְרוּ

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עבודה זרה יט) לְעוֹלָם לִיגָרִים אִינִישׁ וְהֵדֵר לִיסְבֵר, וְאָף עַל גֵּב דְּלָא יָדַע מְאִי קָאָמֵר, וּפְרִשׁ הַמְהַר"ל מְפָרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הֵינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכֵף אֶת נִשְׁמָתוֹ, וּבִאֲמַת אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר מַעֲלַת זֶה הָעֲנִיָּן, וְהָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי מִנְחֵם מְעַנְדִּיל מְקַאֲצָק זי"ע אָמַר מִילָא עִם הַשֶּׁכֶל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, כִּי אִם מִתְבּוֹנְנִים הֵיטֵב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלֻקוֹת, אָבֵל אִיךָ גַם גּוֹף הַגִּשְׁמִי שֶׁל הָאָדָם יִשִּׁיג אֱלֻקוֹת? זֶה אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אִפְּן אֲלֵא עַל יְדֵי דָף גְּמָרָא, וְלִכֵּן תַּהֲיֵה חֲזַק בְּזוֹה, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה הַחַיּוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלִכֵּן תַּהֲיֵה חֲזַק בְּזוֹה חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשָׁר לְלַמַּד וְלַחֲזֹר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אִין לְמַעְלָה מְזוּה.

וּבִפְרָט בְּעָרֵב לוֹמֵד הָרַב ... נֵרוּ יֵאִיר שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן מִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְהִסְפִּיק בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם לְלַמַּד אֲצֵל אִיזוּה מַגִּיד שְׁעוֹר מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹבֵד, שִׁישְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַצְטַרֵּף בְּעָרֵב אֶל הַשְּׁעוֹר, כִּי הוּא מִסְבִּיר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה נִפְלְאוּה מְאֹד, וְזוֹה טוֹב מְאֹד לְשִׁמְעַע שְׁעוֹר, כִּי כָךְ נִמְשָׁךְ הַלֵּב אֶל הַבְּנַת הַדָּף גְּמָרָא.

נָא וְנָא רַק תִּשְׁתַּדֵּל לְעִשׂוֹת חֶסֶד אַחַד עִם הַשֵּׁנִי, וְלְהַרְבּוֹת בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵים אֵלֶּה, כִּי כָל עַם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים, וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת, כִּי אַרְבֵּי עֲלִינוּ הַגְּלוּת וְכוּ', וְנִשְׁלַחוּ מִנְהִיגִים שֶׁל שֶׁקֶר שְׁמוֹלִיכִים אֶת הָעַם שׁוֹלָל, כְּמוּבָא בְּזוֹהֵר (רַעֲיָא מִהִימְנָא, נְשֵׂא קַחֵה): וְאִתְהַדְרוּ אִינוּן עָרֵב רַב רַעֲיִן עַל יִשְׂרָאֵל עֲאֲנָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִתְמַר בְּהוּ (יְחֻזְקָא ל"ד) "וְאִתְּן צִאֲנִי צֶאֱן מְרַעֲיִתִי אָדָם" וְכוּ', [הָעָרֵב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צִאֲנוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא], וְאִינוּן עָרֵב רַב אִינוּן עֲתִירִין בְּשִׁלּוּה, בְּחֻדּוּא, בְּלֵא צַעֲרָא, בְּלֵא יְגוֹנָא כָּלֶל [אֵלֶּה הָעָרֵב רַב הַמְנַהֲיָגִים הֵם עֲשִׂירִים וְיֹשְׁבֵימֵם בְּשִׁלּוּה, בְּשִׁמְחָה, בְּלֵי צַעַר וּבְלֵי יְגוֹן כָּלֶל], גְּזֻלְנִין מְאִרִי שַׁחַד דְּאִינוּן דְּנִיָּן רִישֵׁי עֲמָא (בְּרַאשִׁית ו') "כִּי מְלָאוּה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם" עֲלִיהוּ אִתְמַר (אִיכָה ה') "הָיוּ צָרִיָה לְרֵאשׁ", [הֵם גְּזֻלְנִים לוֹקְחִים שַׁחַד, וְהֵם הַדְּיָנִים וְהָרָאשִׁים שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֶּה הַצָּרִים נַעֲשִׂים רֵאשִׁים].

אשרי מי ששומע לחכמי ישראל חכמי התורה אמתיים, ועל ידי זה
נזכה להמשיך רוח טהרה בינינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.ס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שבמימים אלו תעשי כל מה שביכולתך
להרבות בעשיית חסד, ואני מאד מבקש אותך שתעזרי לי בבית התבשיל
- אהל אברהם, כי זה החסד הכי גדול שרק יכולים לעשות עם הזולת, וכן
תקבלי את כל האורחות בספר פנים יפות, שזה קדוש שם שמים וקדוש שם
רבנו ז"ל, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ס"ט) מי שאוהב את
הצדיק צריך לשמר את הצדיק שלא יצא עליו שם רע; ולכן אני מאד מאד
מקפיד על דבר זה, ואני רוצה שהקהלה שלנו יהיה יחידה במינה, מרב חסד
ואחדות שהיה בינינו.

נא ונא חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות
בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה
ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחדיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך,
והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור
הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש
אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה,
וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם
תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו
מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו
והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים,
ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה,
ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה תמיה, ורבנו ז"ל גלה לנו כשאדם

בְּשִׂמְחָה, אֲזוּ בְּקִלּוֹת לֹא אַחַר כֵּן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, כִּי כְּשֶׁאֲדַם נִמְצָא בְּעֶצְבוֹת וּבְמִירוֹת וּבְדַכְאֻן, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לֹא לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֵב הַלֵּב, וְיִכּוּלִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁצָּרִיכִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ס.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי אֲשֶׁתְּךָ צוֹדֶקֶת, הִיא צָרִיכָה אוֹתָךְ אַחַר הַצְּהָרִים שֶׁתַּעֲזוֹר לָהּ עִם הַיְלָדִים, וְלִכְן אִם אַתָּה מְרַגֵּשׁ שֶׁאַתָּה טוֹב לְמַלְמֵד, מִדּוּעַ לֹא תִהְיֶה מְלַמֵּד? וְכֵן יִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה, וְגַם תִּהְיֶה עִם אֲשֶׁתְּךָ. וְזִכְרֵךְ גַּם זִכְרֵךְ מָה שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻחוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֻט י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת. וְאָמְרוּ (בְּבֵא מִצֵּעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ'.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,

כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אט"ל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו) מלמעלה יורד רק אור פשוט, ואדם צריך לציר את האור, כי הוא נעשה ציר, אם זכה למוחין קדושים ואוחז בשלמות בתקון הברית, אזי מציר את האור לטוב, ואם חס ושלום להפוך, אזי מציר את האור לחשך וכו', וזה כלל על כל דבר בעולם.

אני יודע שכל אלו שגרים פה ביבנאל בא להם במסירות נפש הכי גדולה מכל הבחינות, אבל הם גרים פה מפני שמרגישים פה טוב מאד, ועוד מאות משפחות רוצים להכנס פה, אבל אין בתים, ומכל שכן שאין

דירות וכו', מְכַרְחַח לְהִיּוֹת שְׁמֵשֶׁהוּ בֶן טוֹב פֶּה וְכוּ', וּמָה שֵׁישׁ מְדַבְּרִים וְכוּ', כָּבֵר אָמַר רַבְּנֵי ז"ל סְפוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מַעֲשֵׂה ג', שֶׁבְּכֹל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה יֵשׁ מְדַבְּרִים שֶׁהֵם הַשְּׂדִים וְהַרוּחֹת וְכוּ' עֵין שָׁם. וְכֵן אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ב) כְּשֹׁמְעִים קוֹל הַבְּרָה צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁזֶה עֲוֹנוֹתֵינוּ, כִּי כִשְׁנִתְעוֹרֵר קוֹל דְּקִדְשָׁה אֲזִי נִתְעוֹרֵר מִמֶּנּוּ קוֹל דְּסִטְרָא אַחְרָא, כִּי עַל יְדֵי עֲבֵרוֹת נִבְרָאִים מַחְבְּלִים וְכוּ', וְזֶה: (יְרֵמְיָה י"ד) "אִם עֲוִינֵנו עֲנוּ בְנוֹ" הֵינּוּ שֶׁהָעוֹנוֹת צוּעִקִים בְּנוֹ וְכוּ', עֵין שָׁם. וְלָכֵן בְּכֹל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה יֵשׁ זֶה לְעַמַּת זֶה קוֹל הַבְּרָה דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְזֶה הַבְּחִירָה, אֶחָד מְרַגֵּישׁ כָּל הַתַּעֲנוּג וְאֶחָד מְרַגֵּישׁ כָּל הַמְרִירוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ', וְכֵן אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"א) שִׁיכּוֹלִים לְשַׁבֵּת בְּזֶה הָעוֹלָם אֶחָד עַל יַד הַשְּׂנִי, זֶה מְרַגֵּישׁ שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא שׁ"י עוֹלָמוֹת וְכוּ', וְהַשְּׂנִי לֹא מְרַגֵּישׁ כְּלוּם, אֲדַרְבָּה לְהַפְּךָ וְכוּ', וְלָכֵן הַבְּחִירָה בִּידֶךָ.

בְּעֵינֵי הַבַּת שְׁלֶךְ וְכוּ', כָּל דְּבַר יְכוּלִים לְתַקֵּן.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּתְחַזַּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שֶׁמִּחַ מִתְרַחֵב דַּעַתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהִרְגַע שִׁחְזֹק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּישׁ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנֵי ז"ל רוּצָה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני נגד גרושין, ובשום פנים ואפן שלא יתגרשו, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (שפת קט"ז) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ולכן אני נגד גרושין, תגידו לה שאני מבין את כאב לבה וכו', אבל הכל יכולים לתקן, אני בא בקרוב, ואני אשתדל לעשות אצלם שלום בית, אף שזה מאד מאד קשה לי לדבר עכשו ולבלות עם בני אדם וכו', עם כל זאת מאחר שהם עושים כל כך הרבה מסירות נפש עבורנו, גם אני אמסר את נפשי עבורם.

ראו לחזק אותה מאד שלא תשבר וכו', כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליתו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִק ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשָּׁב בְּשִׁקֹּט וְתִלְמַד בְּהִתְמַדָּה, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת אֶת זֶה, אֲזִי יִכּוֹל לְהִיּוֹת שֵׁישׁ מֵה לְדַבֵּר, אֲבָל לְפָנַי זֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, מִקֶּדֶם אֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת דְּגִמָּא חַיָּה, כִּי הֵהִתְנַהֲגוּת שְׁלֹךְ זֶה לֹא הִתְנַהֲגוּת נוֹרְמָלִי שֶׁל בַּחוּר בְּגִיל שְׁלֹךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבְתָךְ הַנְּצָחִי וְהַגְּשָׁמִי שֶׁבַּ בַּפְּנֵה וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד, וְאוֹי וְאֲבוֹי אִם אֶתָּה תִּרְכִּיב עִם מִישָׁהוּ אוֹ יְהַפֵּךְ אֶת הַמְּקוֹם, אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּבִּין.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חִלְקֶךָ שְׁאַתָּה זֹכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצָּחִי, וּבְזֶה רְאוֹי לְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁישָׁאָר מֵאַתְּנוּ, וְלִכֵּן חִזֹּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאָדָם שִׂמְחָה מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שִׁחִזֹּק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוּב: (וַיִּקְרָא כִּי י"ב) "וְהִתְנַהֲלְכָתִי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד

מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו ותברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

עקב שהרגישו היום רעידת אדמה וכו', ועקב השרפות שפרץ ביומים האחרונים ביבנאל וכו', ועקב שאר הגזרות שהולכים לגזר וכו', אני מבקש את כלל אנשי שלומנו להצטרף אל קריאת מרן הראשון לציון רבי עובדיה יוסף שליט"א, שיאמרו בכל המנינים מדי יום ביומו בשחרית ובמנחה אחר נפילת אפיים תפלת אבינו מלכנו, והעקר רחמנא ליבא בעי, לומר את זה בכונה גדולה, ולבקש ממנו יתברך שיוריד את רע הגזרות שנגזרו עכשו על כלל ישראל, וכן כל אחד בעת ההתבודדות שלו, שיבקש רחמי שמים על עצמו ועל בני ביתו וילדיו, ועל כלל ישראל, שכלם נמצאים עכשו במצב מאד מאד קשה וכו', ורבנו ז"ל למד אותנו שתפלה מועלת תמיד, בין קדם גזר דין, ובין אחר גזר דין, כי אין עוד דבר יותר חשוב מתפלה, ואין לנו על מי לסמוך אלא על אבינו שבשמים, אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים לא לקחת את זה בקלות, אלא במלוא הרצינות וכו', כי הרי הקדוש ברוך הוא רוצה מאתנו משהו, שתי שרפות שיהיה יום אחר יום, זה לא דבר פשוט וכו', בשעה שאנחנו רואים את הצביעות וכו', יש בקהלתנו למעלה

מחמשים מתנדבים שרוצים להתנדב בחפץ לב מאד למכבי אש, ובשום פנים לא רוצים לקבל אותנו וכו', אין בשום מקום בארץ ישראל אפלו בעירות הגדולות שמונות חצי מיליון או רבע מיליון וכו' תושבים, שיהיו כל כך הרבה מתנדבים וכו', ופה בישוב קטנטנה יש למעלה מחמשים מתנדבים, ואף אחד לא רוצה אותנו, האם אין זה צביעות? ולכן עלינו לעשות את שלנו, מאחר שפעמים קרה כבר שרפות, ובנסים נגלים נצלנו וכו', ולכן עלינו לעזור רחמי שמים על הגזרות שתלוי עכשו על כלל ישראל, ובפרט עכשו בימי בין המצרים עלינו להרבות בתפלה, וכמובן לפשפש במעשינו זה הדבר הראשון, אני מאד מאד מקפיד שבקהלתנו לא ימצא אחד שלא קובע עתים בתורה, אפלו בינו לבין עצמו, יש ללמד בכל יום קצת חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כדי שיסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום שזה סגולה לאריכות ימים, וכן ללמד בכל יום על כל פנים פרק אחד משניות, ועל כלם ללמד דף גמרא בסדרת דף היומי אפלו בגרסא, שהשלישה למודים האלו מקרא, משנה, גמרא הם עקר העשירות של אדם, כמאמרם ז"ל (שבח ק"כ). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; ואני מאד מקפיד שלא ימצא אצלנו שום תמהוני וכו', שום לוקח סמים וכו', או גברין אלים וכו', כי תהלה לאל, הקהלה שלנו, הוא קהלה קדושה מאד, חממה של אמונה, שאין קהלה כזו בכל ארץ ישראל, והעולה על הכל אני רוצה שכל אחד מאנשי שלומנו יעזר לי לפתח יותר ויותר את מדת החסד, הן בלתרם לבית התבשיל - אהל אברהם, שבזכותו אני חי, והן לבנות ולשפץ את האולם לרוחת אנשי שלומנו, והקדוש ברוך הוא יעזר שבזכות התפלות והתשובה שנעשה, נזכה לקרוע את רע הגזרה, כמאמרם ז"ל (ראש השנה ט"ז). גדולה תשובה שמקרעת גזר דינו של אדם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדִּי, מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְהִרְבוֹת בַּתְּפִלָּה, כִּי אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק הוּא יְכוּל לְעֻזֹר לָנוּ, וְרַק הוּא הַפְּתִיחַ לְבִרְחַת אֱלֹהֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל אֶת עֲנִיִן הַהִתְבּוֹדָדוֹת שִׂיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנוֹ, עַד שֶׁגָּזַר וְאָמַר שְׂאֵי אִפְשָׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר בְּאֻמַּת, כְּמוֹ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מַה זֶה אִישׁ כָּשֶׁר, אֲלֵא עַל יְדֵי שִׂיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנוֹ תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדָדוֹת, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׂיחָה חֲזָק בְּדַבָּר זֶה לְשִׁפּוֹךְ שִׂיחָה וְתְּפִלָּה אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, וְיִהְיֶה חֲזָק בְּזֶה מָאד מָאד, וְכֵן יִרְגִּיל אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו שִׂיחָהּ וְרַגִּילִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁמְדַבְּרִים וּמְשִׁיחִים לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ"ד): לְעוֹלָם יִקְדִּים אָדָם תְּפִלָּה לְצַרָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וִיקָרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ שֶׁאֵין לָהֶם לֹא מִלָּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבָּד אָמַר דּוֹד לְפָנָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבֹזֶה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תְּפִלָּתְךָ זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" - מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יָהּ" - שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְאָמְרוּ (תְּנַחֲמָא וְיָרָא) אָמַר לָהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל הֵוּוּ וְהִירִין בַּתְּפִלָּה שֶׁאֵין מִדָּה אַחֲרֵת יָפָה הַיְמִנָּה וְהִיא גְּדוּלָּה מְכַל הַקְּרַבְנוֹת וְכוּ' וְאָפְלוּ אֵין אָדָם כְּדָאֵי לְעֻנּוֹת בַּתְּפִלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ כִּיּוֹן שֶׁמִּתְפַּלֵּל וּמִרְכָּבָה בַּתְּחִנוּנִים אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ; וּמִצַּד שְׁנֵי תִרְאָה לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי רַק הַתּוֹרָה תִּצְלֵל אוֹתָנוּ, וְאֵל יִחְסֹר לָךְ יוֹם מִבְּלִי לְמוֹד קִצְתָּ חֶמֶשׁ וְרִשִׁי עִם הַתְּרַגּוֹם מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבִיבִיעַ, כְּדִי שִׁיִּסִּים כָּל שְׁבִיבִיעַ שְׁנַיִם מִקָּרָא וְאֶחָד תְּרַגּוֹם שְׁזֶה סְגֻלָּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַל כָּל פְּנִים פֶּרֶק אֶחָד מִשְׁנִיּוֹת, וְעַל כָּלֵם לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי אֲפִלוּ בְּגִרְסָא, שֶׁהַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ מִקָּרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא הֵם עֶקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל אָדָם, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (שִׁבְתָּ ק"כ) "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שֶׁאֵין בְּיַדִּי

לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; וּחְכָּמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי, פֶּרֶק ג', הלכה ח) אֵימָתִי שִׁישְׁרָאֵל מִשְׁלִיכִין דְּבָרֵי תוֹרָה לְאַרְצֵן הַמְּלָכוֹת הָעֹכוֹ"ם הַזֹּאת גּוֹזֶרֶת וּמְצַלַּחַת, מֵאֵי טַעְמָא (דניאל ח) "וְתִשְׁלַךְ אִמַּת אֶרְצָה וְעִשְׂתָּהּ וְהִצַּלְתָּהּ" וְאֵין אִמַּת אֲלֵא תוֹרָה, הֵיךְ מָה דַּאֲתָ אָמַר: (משלי כ"ג) "אִמַּת קָנָה וְאֵל תִּמְכַּר חֲכָמָה וּמוֹסֵר וּבִינָה".

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזור לי להרחיב את הפעילות של הבית התבשיל - אהל אברהם, להרבות בחסד בין אנשי שלומנו, ושלא ימצא אחד אדם אלים וכו', אדם כזה אין לו מקום בקהלתנו, נקדה. שילך מאיפה שבא וכו', אצלנו לומדים רק תורה, תפלה, וחסד, ולכן מי שלא יכול לעמד בזה, הוא לא רצוי אצלנו בכלל, תהלה לאל, יש לנו "בית הוראה", אם יש למישהו איזה דין ודברים עם הזולת, הוא מחיב ללכת על פי שלחן ערוך אל הבית דין, ותהלה לאל, יש לנו דינים ממחים יראי השם וחושבי שמו, ואין להם שום כונה עצמית כידוע לכל, הם פשוט פוסקים את ההלכה כמו שפתיב בשלחן ערוך, ולכן אם יש איזה דין ודברים בין אחד להשני, מרחחים להתפשר ב"בית הוראה", וכן אני מבקש את כל אחד שישמר על הילדים שלו איפה הם מסתובבים וכו', כי היום הסמ"ך מ"ם אורב מאד על הנער בכל העולם בלו, להפילם ולהכשילם ולדרדרם עד נוקבא דתהומא רבה וכו', ולכן כל אבא ואמא מחיבים לשמר על ילדיהם, וכן שלא יעשו אף אחד דין בעצמו וכו', להרפיץ את הילדים של הזולת וכו', זה לא דרך יהודי וכו', הפל יכולים לסדר ביניהם בדרך אהבה ונעם וכו', ובפרט עכשו בימי בין המצרים, צריכים מאד מאד לשמר לא להכות את הילדים של עצמו, ולא את הילדים של אחרים.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך לעזור לי לשפץ את האולם לרוחת אנשי שלומנו, כי סוף כל סוף למי אני עושה את זה? רק לך ולילדיך ולמשפחתך, שיהיה מקום לעשות את השמחות, כן ירבה שמחות בין אנשי שלומנו, עדי עד שנזכה לקבל בו את משיח צדקנו, שבוא יבוא ויגאלנו גאלת עולם.

כל זה אני כותב לך עם דם לבי ולא עם דיו וכו', ועם כאבים עזים בלב וכו', ודברים היוצאים מן הלב, אקוה שיכנסו אל לבך הטהור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך עכשו בימי בין המצרים לשמר מאד מאד שלא ימצא שום וכוהים או מריבות או אי הבנות בין הנשים, כי יש המון דינים על עם ישראל, והעקר כדי לבטל את זה וכו', זה נעשה רק על ידי מדת החסד ואהבה והותרנות וכו', שאנחנו צריכים לעשות חסד אחת עם השננה, ולותר אחת להשננה וכו', ולא להתעקש רק תמיד לריב ולנצח וכו', כי זה מה שהסמך מ"ם הרשע ימח שמו רוצה שיהיה תמיד מריבות ואי הבנות בינינו וכו', ועל ידי זה מעכבים את הגאולה.

והנה עקב שהרגישו היום רעידת אדמה וכו', ועקב השרפות שפרץ בימים האחרונים ביבנאל וכו', ועקב שאר הגזרות שהולכים לגזר וכו', אני מבקש את כל נשות אנשי שלומנו היקרים לא לקחת את זה בקלות, אלא במלוא הרצינות וכו', כי הרי הקדוש ברוך הוא רוצה מאתנו משהו, שתי שרפות שיהיה יום אחר יום, זה לא דבר פשוט וכו', בשעה שאנחנו רואים את הצביעות וכו', יש בקהלתנו למעלה מחמשים מתנדבים שרוצים להתנדב בחפץ לב מאד למכבי אש, ובשום פנים לא רוצים לקבל אותנו וכו', אין בשום מקום בארץ ישראל אפלו בעירות הגדולות שמונות חצי מיליון או רבע מיליון וכו' תושבים, שיהיו כל כך הרבה מתנדבים וכו', ופה בישוב קטנטנה יש למעלה מחמשים מתנדבים, ואף אחד לא רוצה אותנו, האם אין זה צביעות? ולכן עלינו לעשות את שלנו, מאחר שפעמים קרה כבר שרפות, ובנסים נגלים נצלנו וכו', ועל כן אנחנו צריכים הרבה להתפלל אל הקדוש

בְּרוּךְ הוּא שִׁישְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רָע, וַיִּשְׁמַר אוֹתָנוּ מִמַּחְלוּקוֹת וּמִמְרִיבוֹת וּמֵאֵי הַבְּנוֹת.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי להרחיב את הפעילות של הבית התבשיל - אהל אברהם, להרבות בחסד בין נשות אנשי שלומנו, ושלא ימצא אשה אחת אלימה בינינו וכו', אשה כזו אין לה מקום בקהלתנו, נקדה. שתלך מאיפה שהיא באה וכו', אצלנו היסוד והעקר זה דרך ארץ ומדות טובות, ולעשות חסד עם הזולת וכו', ולכן מי שלא יכולה לעמד בזה, היא לא רצויה אצלנו בכלל וכו', תהלה לאל, יש לנו "בית הוראה", אם יש למישהי איזה דין ודברים עם הזולת, היא מחיבת ללכת על פי שלחן ערוך אל הבית דין, ותהלה לאל, יש לנו דינים ממחים יראי השם וחושבי שמו, ואין להם שום כונה עצמית כידוע לכל, הם פשוט פוסקים את ההלכה כמו שכתוב בשלחן ערוך, ולכן אם יש איזה דין ודברים בין אחת להשניה, מרחמים להתפשר ב"בית הוראה", וכן אני מבקש את כל אחת שתשמר על הילדים שלה איפה הם מסתובבים וכו', כי היום הסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד על הנער בכל העולם כולו, להפילם ולהכשילם ולדרדרם עד נוקבא דתהומא רבה וכו', ולכן כל אבא ואמא מחיבים לשמר על ילדיהם, וכן שלא יעשו אף אחת דין בעצמה וכו', להרביץ את הילדים של הזולת וכו', זה לא דרך יהודי וכו', הכל יכולים לסדר ביניהם בדרך אהבה ונעם וכו', ובפרט עכשו בימי בין המצרים, צריכים מאד מאד לשמר לא להכות את הילדים של עצמו, ולא את הילדים של אחרים.

נא ונא תעשי כל מה שביקלתך לעזור לי לשפץ את האולם לרוחת אנשי שלומנו, כי סוף כל סוף למי אני עושה את זה? רק לך ולילדיך ולמשפחתך, שיהיה מקום לעשות את השמחות, כן ירבה שמחות בין אנשי שלומנו, עדי עד שגזקה לקבל בו את משיח צדקנו, שבוא יבוא ויגאלנו גאלת עולם.

כל זה אני כותב לך עם דם לבי ולא עם דיו וכו', ועם כאבים עזים בלב וכו', ודברים היוצאים מן הלב, אקווה שיכנסו אל לבך הטהורה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל
 להוראה "תפארת בנימין"

מאד מאד אני מבקש אותך שעכשו יותר מאי פעם שתשמר על הזמנים
 בהכולל, ואני מאד מאד מבקש אותך לטובתך ולטובת נשמתך, ולטובת
 העתיד שלך, שבכל יום תלמד או לברך או עם חברותא, מקרא חמש ורש"י
 עם התרגום מפרשת השבוע, משנה לגרס הרבה פרקים משניות, ועל כלם
 שתהיה חזק עם הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה הצלת נפשות, ושמידה
 להנפש, ואל יקל בעיניך דבר זה, ואת הלמודים האלו אני רוצה שתלמד
 בהכולל, וכן תלמד עכשו כל ההלכות של תשעה באב וכו', ותצטרף אם
 תוכל ללמד גם בעיון את הלכות נדה, העקר שאל תבלה את הזמן היקר
 שלך, כי אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל זכותך בשמים, כי מי שלומד
 בהכולל, הקדוש ברוך הוא משפיע עליו אחר כך פרנסה בשפע, כמו שכבר
 קרה לכמה אברכי הכולל שלמדו בהתמדה, ולבסוף קבלו משרה בפרנסה
 בכבוד, אני רוצה שגם אתה תהיה אחד מהם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתלך בשבת עם בגדים לבנים, ואל תתפעל
 משום בריה שבעולם, וכן תשמר מאד שלא יראו לאשתך את השערות
 בחוץ, כי זה עוון חמור מאד מאד, וכמוכא בזהר (נשא קכ"ה:) תונבא ליתי
 [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאנתתיה [שמרשה לאשתו]
 דיתחזי משערא דרישא לבר [שיהיה השערות של הראש מגלות, ורואים
 את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתא [וזה אחד מהיסודות
 של הצניעות של בית יהודי] ואתתא דאפיקת משערא דרישא לבר [ואשה
 שמגלית את שערות ראשה לחוץ] לאתקנא ביה [לפיות את עצמה בזה]
 גרים מסכנותא לביתא [גורם עניות לבית], וגרים לבנהא דלא יתחשבון
 בדרא [וגורמת שהילדים לא יהיו מצלחים, ולא יהיו חשוכים בדור] וגרים
 מלה אחרא דשריא בביתא [וגורם שהסטרא אחרא והחיצונים ישרו בבית,
 שהם מביאים מריבות] מאן גרים דא? [מי גורמת כל הצרות האלו?] ההוא

שְׁעָרָא דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבָר. [הַשְׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוּ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגֵלִית בְּשְׁעָרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׁפָן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁיּוֹצֵאת בַּחוּץ בְּגֵלוּי שְׁעָר, הִיא גּוֹרְמַת לְעֲצָמָה וּלְבַעֲלָהּ וּלְהִילָדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת], וְכָל שְׁפָן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּחֲצִיפוֹת אַחְרַת, הֵינּוּ שְׂמֻסְתּוֹכְכַת עַל הָרַחוּב בְּבִגְדִים צְמוּדִים וְשְׂקוּפִים וְכוּ' כְּדֵי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֲרִי זֶה גּוֹרְמַת שֶׁהַחֲצוֹנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ].

וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבָרִים אֵלוֹ, כִּי כָל הַשְּׁלוֹם בֵּית וְהַעֲתִיד שֶׁל בֵּיתְכֶם תְּלוּי בְּזָה, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, שְׁבֻזְכוֹת זֶה יִהְיֶה לְךָ בֵּית דִּירָה מְשֻׁלָּה, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

פֶּה תִּקְבְּלִי שֵׁי צְנוּעַ מְמֻנִי, וְהוּא שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שְׁלַבִּי וּנְפִשִׁי נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר הַזֶּה, כִּי הֵם הַמְּכַתְּבִים נִכְתְּבוּ עִם דָּם לְבִי וְלֹא עִם דָּיו, וְלִכֵּן זֶה מְאֹד מוֹשֶׁף אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַשֵּׁי הַזֶּה הוּא לְהִרְאוֹת לְךָ אֶת הוֹקְרַת לְבִי שְׂאֲנִי מִכִּיר לְךָ טוֹבָה מֵה שְׂאֵת מוֹסְרַת אֶת נְפִשְׁךָ בְּשִׁבְלִי, בְּזָה שְׂאֵת עוֹבְדַת בְּהַמְשָׁרָה, וְעוֹזֶרֶת לִי לְפִתַּח אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעִרִיךָ אֶת עֲבוֹדָתְךָ.

הקדוש ברוך הוא ישפיע עליך חן וחסד, וירחיב לך בגשמיות
וכרוחניות, ותהי הכי מאשרת כל ימי חייך.

פכותב וחותם פהוקרה

געא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

המח מחשבה זה לבוש להנשמה, כי הנשמה היא במח של אדם, ולכן
אדם צריך מאד מאד לשמר על מחשבתו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א',
סימן מ"ט) מחשבות טובות זה היצר טוב, מחשבות זרות זה היצר הרע, הינו
אדם צריך רק לחשב תמיד ממנו יתברך, ולחשב מחשבות טובות איך יכולים
לעשות את רצונו יתברך, ואיך יכולים לעשות טובה ליהודי, ורק מסתפל על
הטוב, זה נקרא יצר טוב, שמיצר את הטוב, ולהפך כשאדם חושב רק רע
שהוא רע וכו', והולכים עמו בדרך רעה וכו', וכל אחד רע וכו', ואיך יכולים
לסדר ברע את הזולת וכו', ורק מסתפל על הרע, זה נקרא יצר הרע שמיצר
את הרע, ולכן אדם צריך תמיד להרגיל את עצמו רק לחשב מחשבות טובות,
וכזה הוא מלביש את הנשמה שלו עם לבושים נהורין, ולכן תעשה כל מה
שביקלתך רק לחשב מחשבות טובות, והעקר תכניס בדעתך אשר אין שום
מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד
תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי
זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס
במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל
לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד
תענוג כתענוג הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שֶׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

געב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוּנוֹת שְׁלֶךְ, יִתְקַבְּלוּ בַשָּׁמַיִם לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם, זֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוּלָה, וְחֻבֵּל מְאֹד שְׁלֵא לּוֹמְדִים אֶת זֶה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים וּבְבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, עוֹד מְגִיל קִטְנוֹת, וְלַחֲזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אִין מִסְפָּר, עַד שֶׁיִּחַקֵּק בְּדָם שְׁלוֹ, וּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ט"ז.) אִין קוֹרְאִים אַבּוֹת אֶלָּא לְשִׁלְשָׁה, הֵינּוּ בְּכֹל דּוֹרוֹת עִם יִשְׂרָאֵל רַק אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב קְרוּאִין אַבּוֹת, וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים מִפְּנֵי שֶׁשְׁלֹשָׁתָם קִימוּ בְשִׁלְמוֹת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם, אַבְרָהָם אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ל"ט, סִימָן ז') הִיָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ מִהַפְּחָד אוֹמֵר אֶצְא וְהִנִּיחַ אָבִיו וְהִלֵּךְ לַעֲת זִקְנָתוֹ וְכוּ', אִף שֶׁהָיָה תָּרַח עוֹבֵד עַבּוּדָה זָרָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הָיָה יֵרָא אַבְרָהָם אָבִינוּ לַעֲזוֹב אוֹתוֹ, וְלֹא הִלֵּךְ מִמֶּנּוּ עַד שֶׁנִּפְטַר תָּרַח לְפָנַי יִצְיֵאת אַבְרָהָם מִחֶרֶן, וְכֵן יִצְחָק אָבִינוּ מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר אָבִיו אַבְרָהָם, וְהָיָה מוֹכֵן לְהַשְׁחֵט וְכוּ', וְלֹא לְהַמְרוֹת אֶת דְּבָרֵי אָבִיו, וְכֵן כְּשֶׁחָפַר יִצְחָק אֶת הַבָּאָרוֹת, כְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית כ"ו י"ח) "וַיִּקְרָא לְהֵן שְׁמוֹת כְּשִׁמַּת אֲשֶׁר קָרָא לְהֵן אָבִיו", וּמוֹבָא מִרְבֵּנוּ בַחֲיֵי עֲשָׂה כֵן לְכְבוֹד אָבִיו, וְזֶה הַזְכוּת שְׁלוֹ שְׁלֵא יִשְׁנֶה אָדָם מִדְּרָף אָבִיו, וְכֵן יַעֲקֹב מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי אָמוֹ, וְהִסְתַּכֵּן לְהַכְנִס אֶל אָבִיו לְקַחַת אֶת הַבְּרֻכּוֹת, וְהַכֵּל רַק בְּזְכוּת צוּוֵי אָמוֹ, רוּאִים מְכַל זֶה מַה זֶה נִקְרָא כְּבוֹד אָב וָאֵם, עַד כְּדֵי כֵן שֶׁהַשְׁלֵשֶׁת אַבּוֹת אַבְרָהָם, יִצְחָק,

יַעֲקֹב זָכוּ לְהַקְרִאות אַבוֹת, מִפְּנֵי שֶׁמָסְרוּ אֶת נַפְשָׁם בִּיְתֵר עַל כְּבוֹד אָב וְאָם, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְלִקְיָם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם, וְרֵאוּי לְכָל מַחֲנֶנֶךָ וּמַחֲנֻכַת בֵּת־לְמוּד תּוֹרָה וּבֵבֵית סֵפֶר, לְלַמֵּד עִם הַתְּלָמִידִים וְהַתְּלָמִידוֹת בְּכָל כֶּתֶה מִמְעַלַת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם.

וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁאֵת מִתְחַרְטֶת עַל פָּגַם כְּבוֹד הוֹרִים וְכו', תִּזְכְּרֵי שֶׁתְּמִיד יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכו', וְתְמִיד יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב תְּשׁוּבָה, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (פְּסָחִים ק"ט). יְדוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁפְּרוּסָה תַחַת כְּנִפְי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה מִיַּד מִדַת הַדֵּין; וְהַתְקוּן הוּא בְּמַה שֶׁקְּלָקְלַת וְכו', תִּתְקַנֵּי, שֶׁאֵת כְּבוֹר יְכוּלָה מִעַכְשָׁו לְכַבֵּד בִּיְתֵר שֶׁאֵת בִּיְתֵר עַז אֶת הָאָמָא, וְכֵן לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים שֶׁלֶךְ הִרְבָּה מִכְּבוֹד אָב וְאָם, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מִהָאָדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד אָב וְאָם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֹרוֹת כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנֵי שְׁאָדָם מִכְּבֹד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעֵלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רֵאוּיִם מְזֵה אִם מִכְּבָדִים אָבָא וְאִמָא בְּזֵה מִכְּבָדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְדַבֵּר זֶה צְרִיךְ כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה, כָּל מַה שֶׁעוֹשִׂים לְהַהוֹרִים, מִקְּבָלִים חֲזָרָה כְּפָל כְּפָלִים וְעַם רַבִּית מִהַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזוֹר בְּתְשׁוּבָה עַל זֶה שֶׁפָּגַם בְּכְבוֹד אָב וְאָם, וּמִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְעֲשׂוֹת לָהֶם נַחַת רוּחַ, וּמִשְׁרַת אוֹתָם כְּמוֹ שֶׁצְּרִיךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נִזְכָּה לְקִיָּם אֶת הַמִּצְוָה הַיְקָרָה הַזֹּאת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לִךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לִךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

געג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְהִבִּין אוֹתָהּ וְכוּ', הִיא עֲבָרָה טְרָאוּמָה לֹא קִטְנָה בְּחַיֶּיהָ וְכוּ', עִם בְּעֵלָה הֶרָאשׁוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה רַק נוֹרְמָלִי שֶׁהִיא מִפְחָדַת לְהִתְחַתֵּן, אָבֵל לֹא שֶׁהִיא לֹא רוֹצָה לְהִתְחַתֵּן אֲתָךְ וְכוּ', וְלִכֵּן תַּן אֶת הַזְּמַן שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וְכוּ', כִּי הִיא צְרִיכָה עוֹד לְעִכּוֹל שְׂיֵשׁ עוֹד אֲנָשִׁים טוֹבִים וְכוּ', כִּי מֵרַב צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְיִסּוּרִים שֶׁעֲבָרָה עִם בְּעֵלָה הֶרָאשׁוֹן וְכוּ', הִיא פְּשוּט מִפְחָדַת, וְזֶה טְבֻעֵי וְכוּ', וְלִכֵּן אֲתָה רַק תִּחְזַק אוֹתָהּ וְאֵת יְלָדֶיהָ, וְתַעֲשֶׂה עִמָּה רַק חֶסֶד, וְרַק מִחֲמָאוֹת, וְתִרְאֶה אֶת הַמַּדּוֹת שֶׁלָּךְ כְּפִי שֶׁקִּבְלָתְ מֵרַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁבְקָלוֹת הִיא תִרְצֶה אוֹתָךְ וְכוּ', תוֹכִיחַ עִם מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

וּבְאִמַּת אָדָם צְרִיךְ הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיְהִי לּוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְיְהִי בַעַל חֶסֶד וְרוּחַמָן גָּדוֹל, וְיַעֲקֹר מַעֲצָמוֹ אֶת מַדַּת הַכַּעַס לְגַמְרֵי, שֶׁהַמַּדָּה הַמְּגַנָּה הַזֶּה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, עַד כַּדֵּי כֶּף שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זֶהר חֲדָשׁ נח) "לֹא יְהִי בְּךָ אֶל זֶר", שְׁלֹא תִהְיֶה נוֹחַ לְכַעַס; וְכַעֲסֵן זֶה מְשַׁגֵּעַ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְלִכֵּן צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְעַבֵּד עַל עֲצָמוֹ לְעַקֵּר מִמֶּנּוּ אֶת מַדַּת הַכַּעַס לְגַמְרֵי, עַד שֶׁיְהִי כָּלוּ טוֹב כָּלוּ חֶסֶד, וְאֵז עוֹלָמוֹ יִירָשׁ בְּחַיָּיו.

שְׁמֹר עַל עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא תִכְשַׁל חֶסֶד וְחִלְיָה בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, שְׂאֵז אֲתָה דוֹחָה מַעֲצָמְךָ אֶת מִזְלֶךְ וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקֹר תִּקְיָם מֵה שְׂאֵנִי כּוֹתֵב לָךְ, וְהָעוֹלָה עַל הַכֵּל תִּרְבֶּה בַתְּפִלָּה וּבַתְּחִנוּנִים כְּמוֹ שֶׁלָּמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וְתִרְאֶה שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד אַתָּם מִתְחַתְּנִים בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתִהְיֶה בַעַל לְהַפְּלִיא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

געד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רל"ד) שְׁעַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מצדיקים זוכים לטְהָרַת הַמַּחְשְׁבָה, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים תָּמִיד רַק לְדַבֵּר מִשְׁבַּח הצדיקים, ולהרבות בספורי מעשיות לספר הן לאשתו והן לילדיו, וזה מועיל מאד מאד, כְּמוֹ שָׁאֵמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ח) דַּע שְׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מצדיקים, הוא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מצדיקים נתעוורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעָשָׂה אוֹתוֹ הצדיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בַּעַת שְׁמִסְפְּרִין מֵהַצְדִּיק, וְהִיא מֵעוֹרְרַת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכְּנֹן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לִהְיוֹת רְגִיל וּלְסַפֵּר סְפוּרִים לִילְדָיו, וּלְכָל שׁוֹמְעֵי דְבָרָיו, שְׁזֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵךְ כְּדֵי לְדַעַת מִמִּי לְסַפֵּר? וְאֵיךְ לְסַפֵּר? יֵשׁ תְּפִלָּה בְּלִקּוּטֵי תְּפִלוֹת חֵלֶק א' תְּפִלָּה ק"ה שְׁכַדְאֵי לִהְיוֹת רְגִיל בַּתְּפִלָּה זו, וְאִזּוּ יֵדַע אֵיךְ לְסַפֵּר סְפוּרֵי וְכוּ', וּמִמֵּי יְכוּלִים לְסַפֵּר סְפוּרֵי וְכוּ'.

וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קנ"ז) עַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מצדיקים, עַל יְדֵי זֶה זֹכִים לְהִתְקַרֵּב לָהֶם, וְאָמַר (שם, אות בגדים, חלק ב', סימן א') עַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל צְדִיקִים מִמְּשִׁיכִין אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְרוֹחָה הַרְבֵּה חֶשֶׁךְ וְצָרוֹת מִן הָעוֹלָם, גַּם זֹכֶה לְבִגְדִים נְאִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שֶׁתָּמִיד נִזְכָּה לְעַסֵּק בְּסְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל צְדִיקִים, וּנְדַבֵּר בְּשִׁבְחָם, כִּי כָךְ

אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ט) אִם מְדַבְּרִים מִשְׁבַּח הַצַּדִּיקִים, עַל יְדֵי זֶה דְּבוּרָיו נִשְׁמָעִים וְנִתְקַבְּלִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

געה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מְחַדֵּשׁ שׁוֹם דְּבָר, אֲנִי רַק מַעֲתִיק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וּמַעֲוֹרֵר וּמְחַזֵּק אֶת כָּל הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרַי שִׁיְצִיטוּ אֶת רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַרְבֵּי וְהַצַּדִּיק שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיטָּה אֶזֶן קִשְׁבָת אֵלָיו, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָּא כָּל הַיָּמִים.

אֲף שְׁמוּכָא שְׂאִשָּׁה הָרָה לֹא תֵלֵךְ לְבֵית הַקְּבָרוֹת, וַיֵּשׁ בְּזֶה כַּמָּה טְעָמִים, מִפְּנֵי פַחַד וְכו', מִפְּנֵי רוּחַ הַטְּמָאָה הַשּׁוֹרָה שָׁם וְכו', עִם כָּל זֹאת אִם הוֹלְכִים אֶל קְבָרֵי צַדִּיקִים, אֵין מָה לְחַשֵּׁשׁ כְּלָל, כִּי גְדוּלִים צַדִּיקִים בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם, וְזִכּוֹתָם מִגֵּן בְּעַד כָּל הַבָּאָה לְקַבְּרָם הַקְּדוֹשׁ, כִּי מַעֲלַת הַבָּא לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבָרֵי צַדִּיקִים, זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כְּלָל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטַּחוֹת עַל קְבָרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֲף עַל פִּי שְׂאִינּוּ רְאוּי לְכָךְ; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁרָגִיל לֵילֵךְ עַל קְבָרֵי צַדִּיקִים, שְׁבַמְקוֹמוֹתֵיהֶם שָׁם שׁוֹרָה אֲוִיר הַנוּחַ וְהַזֶּה, וְהַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת שָׁם לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלִיחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גער.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה לזכר שהזכות שלך שיש לך בעל שלומד תורה ואת עוזרת לו ללמד תורה, עולה על כל הזכיות, ואפלו על זכות בעלך, כמאמרם ז"ל (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש-ברוך-הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חיאי נשים במאי זכיין? באקרוי בנייהו לבי בנישתא ובאתנוי גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהפולל שלומדים שמה תורה, והנה חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק א') אל תרבה שיחה עם האשה, באשתו אמרו קל וחמר באשת חברו, והנה ענין השיחה הזה שהזהירונו כל כך חכמינו הקדושים, פרש המאירי זה סובב על דבורים של קלות ראש וכו', ואין יוצא מזה מאומה וכו', כי לא ימלט משיחה כזו שלבסוף נכנסים בוכוחים וכו', וקללות וכו', עד שמגיעים למריבות, אבל שיחות שמקרכת את הלב אחד להשני, וזה מתור לדבר ואדרבה זה מצוה גדולה כדי לקרב לבבות, וישרה ביניהם אהבה גדולה, אבל רק דבורים שמקרבים אחד להשני, ולא דבורים עוקצניים אחד את השני, וזה סובב הן על הבעל והן על האשה, אסור לשניהם לעקץ אחד את השני בדבורי סרק וכו', או לעשות בקרת אחד על השני וכו', שזה נקרא שיחה בטלה, ולא יוצא מזה שום דבר, ועל זה הזהירונו חכמינו הקדושים אל תרבה שיחה עם האשה, כי יוצא מזה רק צרות וכו', מחלקת או ופוחים וכו', ולכן אשרי הבעל שמדבר עם אשתו דבורי ראות שמים, ספורי צדיקים, וחדוש יפה שראה באיזה ספר וכו', ובזה שניהם יהיו הכי מאשרים, וכך מובא (מכתבי רבי עקיבא איגר, סימן קמ"ט) שכתב על אשתו "פעמים רבות היה לי משא ומתן עמה בוכוח ביראת השם עד חצי הלילה", תתארו לעצמכם, רבי עקיבא איגר זי"ע גאון הגאונים, שמתנגעים תלמידי חכמים גדולים להבין את דבריו מרב עמקם, עם כל זאת מה היה הדבורים בינו לבין אשתו?

שֶׁהַתּוֹכְחוֹ בִּירֵאת שָׁמַיִם, אֲשֶׁרֵי זוּג כְּזֶה שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁלָּהֶם תְּמִיד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְאוֹמְרִים לְפָנֵיהֶם חֲדוּשִׁים יָפִים שָׂרְאוּ בְּאֵיזָה סִפּוּר מְאִיזָה גְאוֹן וְכוּ', וְהִיא שׁוֹאֵלֶת עַל זֶה וְכוּ', אוֹ מִפְּלֶלֶת עַל זֶה וְכוּ', וְכֵן זֶה מְבִיא לְיַדֵּי קְרוֹב לְכַבוֹת לְשִׁנְיָהֶם, וְכַמוֹכֵן שֶׁהַבַּעַל צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם אֲשֶׁתּוֹ דְּבָרֵי אֲהָבָה וְחֻבָּה וּפְיוּס וְכוּ', שֶׁכֵּל זֶה מְצִוָּה גְדוּלָּה מְאֹד.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּקַיְמוּ אֶת זֹאת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

תִּרְאֵי אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְבַעֲלֵךְ, וְאֲנִי מְקַנָּה שֶׁזֶה יַעֲשֶׂה אֶת הַפְּעֻלָּה הַנְּצִרְכָּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְגְּנֵי תִשְׁפִּילֵי וְתִצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּעוּז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שֶׁאֲנִי לֹא מְחַדֵּשׁ שׁוּם דְּבָר, אֲנִי רַק חוֹזֵר עַל דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי מִהֲרַגַע שְׁזִכִּיתִי לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּגִיל חֲמֵשׁ עָשָׂרָה וְחֻצֵי, תְּהִלָּה לְאֵל, לֹא הִכְרַתִּי אֶת אִף אַחַד, רַק אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֶפְלוּ לֹא יָדַעְתִּי אִזּוֹ שֵׁישׁ דְּבָר כְּזֶה חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, אֲלֹא כָּל הַתְּקַרְבוּתֵי הַיְתָה רַק עַל יְדֵי סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁשָּׁקַדְתִּי יוֹמָם וּלְיָלָה רַק בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וּמִסְרַתִּי אֶת נַפְשִׁי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְחוֹזֵר עֲלֵיהֶם פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְהַשְׁתַּדְּלֵתִי לְקִיָּם אֶת כָּל הַמוֹבָא בְּדְבָרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא הִתְבַּלְבַּלְתִּי מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוּלָם, כִּי לֹא הָיָה מִי שֶׁיִּבְלַבֵּל אוֹתִי, וְלִכֵּן כָּל

שיחה ותורה ומאמר וספור מרבנו ז"ל, זה כל החיות שלי, וכך גדלתי שנים על גבי שנים, ולכן אף אחד בעולם לא היה יכול ולא יכול לבלבל אותי, כי אצלי מה שרבנו ז"ל אומר, זהו זה, לא מעניין אותי מה שאחרים אומרים וכו', אני יודע שאני מקרב אל רבנו ז"ל, ולכן כל דבריו אצלי קדושים ואמתיים, ואני לא נכנס בוכוחים עם אף אחד, אמת נסיתי במשך חמשים שנה שאני עוסק עם רבים לשכנע שיקימו את דברי רבנו ז"ל כפשוטם וכו', ואצל מי שפעלתי גדלו והצלחתו וכו', ואצל מי שלא פעלתי הוא עדין עומד בחוץ בדיוק כמו שהיה בהתחלה וכו'.

ועכשו אני שואל אותך מאחר שזכית לסים פעמים את הש"ס בלו, וכן חמש פעמים ששה סדרי משנה, תתאר לעצמך אם לא תבלבל את עצמך משום ברירה, הרי אתה יכול לסים במשך כל ימי חייך עשירות פעמים את כל הש"ס אם לא יותר, וכן ששה סדרי משנה, ותנ"ך, כל המדרשים, וזהו ותקונים וכו' וכו', ולכן אני לא מבין למה אתה צריך להתבלבל מאחרים? מה יש לך עם אחרים? זכור תזכר שבקבר אתה תשכב לבד, שמה לא יהיה לך אף אחד שיבלבל אותך וכו', אבל אז כבר יהיה מאחר אם לא תקבל עכשו את למוד רבנו ז"ל כפשוטם, לא להסתפל על אף ברירה שבעולם יהיה מי שיהיה ויהיה איך שיהיה וכו'.

אתה צריך לזכר שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שני"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה ש(אזוי ויא איך מיין איין גוטער איד) אם ירצה לילך עמה לקים כפי שיחתו הקדושה, נגם אפלו עכשו כשלומדיון דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה

ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם.], ולכן מה יש לך עם אחרים? כלל אחד תקח בידך, כל מי שמדבר נגד דברי שהם דברי רבנו ז"ל מממש, הוא פגום מאד מאד בבריתו, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ל"ו) דוזה הוא כלל גדול, שאי אפשר לשום אדם להשיג ולתפס בדבורו של הצדיק, אם לא שתקן תחלה אות ברית קדש כראוי, ואזי יכול להבין ולתפס דבורו של הצדיק. דאיתא בזהר (משפטים ק"י) 'סלוקא דיסודא עד אבא ואמא' שהם בחינת חכמה ובינה, שהם י"ה, שהם מוחין. נמצא כשתקן אות ברית קדש כראוי, אזי המוחין שלו בשלמות, ויכול להבין דבורו של הצדיק. כפי התקון של כל אחד, כך הוא השגתו;

והנה אם רבנו ז"ל נתן לנו סדר דרך הלמוד, מה יש לאיזה פרחח פגום בפגם הברית וכו', המונח בשאול תחתית ומתחתיו וכו', להתערב בזה וכו', או לומר את הדעות נפסדות שלו וכו', ומה צריכים לשמע אותו לגמרי? וחבל על הוכוחים ועל הדבורים, לך נא וראה מה שרבנו ז"ל אומר (שיחות-ה"ן, סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולכלי לזקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמר והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: (תהלים קי"ט כ') 'אגרסה נפשי

לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לכאר דברים אלו בכתיב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה:

ופעם אחד חשב רבנו ז"ל מה שהאדם צריך ללמד בכל יום עד שאין היום מספיק. דהינו לגמר בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר והתקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאריו"ל, גם צריכין ללמד איזה שעור ביום בקצת עיון. ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ותחנונות ובקשות הרבה הרבה. ואז ספר הרבה מענין זה שצריכין ללמד במהירות גדול ובזריזות ולבלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים הללו הם בדוקים ומגסים, גם לא היה מצנה לחזור תכף על למודו רק רצונו תמיד היה ללמד הספר או הפוסק שלומד כסדר מראשו לסופו בזריזות, ואחר כך יתחיל פעם שני ויגמר אותו בלו. וכן פעם אחר פעם וכו', עין שם.

ולכן אם תקבל את דברי שהם דברי רבנו ז"ל, מה טוב ומה נעים, תחיה חיים טובים ונעימים, ותזכה לעבר בימי חיך כל התורה בלה, ותהיה תמיד שש ושמיח על נעם חלקה, ויהיה לך שלום בית אמתי, ותרבה בשיתחב בינה לבין קונה, ותהיה הכי מאשר בחייה, כי רק זה מה שילווה אותה, כמאמרם ז"ל (אבות פ"ק ו) לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלוין לו לאדם לא כסף

ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד; ואמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלויים אותו עד שייגיע לבית עולמו; אין עוד דבר שמלוה את האדם עד הרגע האחרונה כמו השיחה בינו לבין קונו; ואם תלך אחר אברכים פגומים בפגם הברית וכו', שמשם נובע הגאווה והגדלות שלהם, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן י"א) שגאות ונאוף תלויים זה בזה, מאומה לא יהיה לה, ותצא מזה העולם ערם ויחף וכו', ואף אחד לא ירחם עליך שם וכו', כי כבר יהיה מאחר וכו', ויסחבו אותך כמו נבלה וכו', ולכן הבחירה בידך, וזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה נ"ט, סימן ב) על הפסוק: (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שותקת? מתן שכרה לעתיד לבא; וכן אמרו (שמות רבה, פרשה נ"ב, סימן ג) אימתי התורה משתקת? למי שהוא עמל בה ליום אחרון הוי ותשחק ליום אחרון; כי אז ביום אחרון של האדם שלמד כל יום תורה, אפלו שעבר עליו מה שעבר, הוא שותק מפל העולם כלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

געה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן נ"א) כנגד התאוות המטרידים את האדם, באמת אין נמצא שום תאוה כלל, כי אכילה ושתייה הוא הכרח לקיום הגוף, וגם בנים מכרחים להוליד, וכך זה האדם מְכַרַח, ואם כן אין שום תאוה כלל,

רק שצריכים להתנהג בהם בקדושה ובטהרה. והשכל של האדם יכול לעמד כנגד כל התאוות. כי הקדוש ברוך הוא יתבונן חכמתא לחכימין (דניאל ב' כ"א), פי יש לכל אחד חכמה בכח, רק שצריכין להוציאם מכח אל הפעל. ובזה השכל לבד שיש לכל אחד בכח חכמתו דהינו מה שיש לו מעצם בריאתו, מלבד מה שהשם יתברך מוסיף לתן חכמה לחכימין, בכח חכמתו לבד יכול גם כן לעמד כנגד התאוות. ואפלו מי שכבר נמשך אחר תאוות עולם הזה ועבר מה שעבר, ונפגם שכלו ונתבלבל ונתמעט, אף על פי כן במעט מעט שכל הנשאר יכול גם כן לעמד. ואפלו נקדה אחת מן השכל יכולה לעמד כנגד כל העולם עם התאוות. ובכל מקום שהוא יכולין להיות סמוכין להשם יתברך וכו', עיני שם. רואים מכל זה שהעקר מה שאדם צריך לבקש את הקדוש ברוך הוא הוא שיהיה לו שכל ודעת, כדי שידע איך להתנהג עם כל דבר.

אדם צריך לאכל, והוא מכרח לאכל, כדי שיהיה לו כח לעבד את הבורא יתברך שמו בתמימות ובפשטות גמורה, והסמ"ך מ"ם תופס את האדם עם החכמות שלו וכך מפילו, הרי רבנו ז"ל גלה לנו בפרוש (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) שעל ידי אכילתן של ישראל נעשה יחוד בין קדשא בריך הוא ושכינתיה אפין באפין, כמו שכתוב: (רות ב') "לעת האכל גשי הלם" דיקא בעת אכילה יכולים לעשות יחוד בין קדשא בריך הוא ושכינתא, רק אם המאכלים הם כשרות, שבהם צריכים מאד מאד להקפיד, ואז דיקא בעת אכילה נעשה יחוד בין קדשא בריך הוא ושכינתא, כי באמת המאכל הוא דבר גשמי, וכשבר ישראל חושב בעת האכל הרי המאכל שאני אוכל זה גם כן ממנו יתברך, ובתוך המאכל גם כן יש אלקות, נמצא שעל ידי שחושב דבר זה נעשה יחוד בין קדשא בריך הוא ושכינתא, כי מכיון שגם גשמיית המאכל זה אלקותו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') שבעת אכילה אדם יכול להגיע לרצון גדול שיתלהב מאד אחריו יתברך, רואים מכל זה אשר דיקא להפך כשבר ישראל אוכל עם כוונה פשוטה שיהיה לו כח לעבד את הבורא יתברך שמו, וכן מכון שהמאכל גם כן אלקות יתברך, על ידי זה נעשה יחוד גדול למעלה, ולכן מאין אתה לוקח הנהגות כאלו לסגף את עצמך לא לאכל וכו', הרי זה יחליש את גופך ולא תוכל לא להתפלל ולא ללמד ולא לקים שאר מצוות, הרי שלך לפניך מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-

מוהר"ן, חלק א', סימן א') שֶׁהֵיצַר הָרַע מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוּ בְּמִצְוֹת הָעֶקֶר שֶׁיִּפְּלוּ אַחַר כֶּף עַל יְדֵי זֶה בְּנִפְיֵהָ כְּזוֹ שֶׁלֹּא יוּכַל לְקוֹם, וְאַנְחָנוּ יוֹדְעִים שָׂרְבָנוּ ז"ל הַקְּפִיד עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַחַת לְעֲצָמָנוּ שׁוּם תַּעֲנִיתִים וְסִגּוּפִים וְכוּ', רַק לְהַרְבוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּכְתֵּף וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם מֵרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲזִי כָּל הַמַּח שְׁלוֹ הוֹלְכַת כֶּכֶר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְכֵן זוֹכָה לִישׁוּב הַדַּעַת אַחֲרַת, וְכָל הַהִתְנַהֲגוֹת שְׁלוֹ זֶה בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ הַנְּהַגָּה מֵרַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִזְהִיר (חיי-מוהר"ן, סימן תקט"ו) שֶׁלֹּא לְאָכַל בְּהַלְעֻטָּה, הֵינּוּ בְּמַהֲרֵי כְּדֶרֶךְ גְּרַגְרוֹן, כִּי זֶהוּ בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ה ל') "הַלְעִיטְנִי נָא", רַק לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְאָכַל בְּמִתְנִינּוֹת, בִּישׁוּב הַדַּעַת וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ, כְּדֶרֶךְ שְׂאוּכְלִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּשִׁישׁוּב אָדָם חָשׁוּב עַל הַשְּׁלֶחַן, כֶּף יֹאכַל תְּמִיד, אֲפֹלוּ כְּשֶׁאוּכַל לְבַד; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁזֶה נִקְרָא שְׁבִירַת תְּאוֹת אֲכִילָה, שֶׁאֲדָם לֹא אוּכַל כְּמוֹ רַעֲבָתָן זְוֹלֵל וְסוּבָא וְכוּ', וְכֶךְ נִהְיָו אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, לְאָכַל בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, וְאִם יֵשׁ לוֹ אוֹרְחִים הוּא מְקַים מֵה שֶׁאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ג') שֶׁלִּשָּׂה שֶׁאֲכָלוּ עַל שְׁלֶחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבַרֵי תוֹרָה, כְּאֵלוֹ אֲכָלוּ מִשְׁלַחְנוּ שֶׁל מְקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר: (יִחְזָקֵאל מ"א) "וַיְדַבֵּר אֵלָי זֶה הַשְּׁלֶחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי הוֹי"ה"; וְזֶה נִקְרָא שְׁלֵמוֹת שְׁבִירַת תְּאוֹת אֲכִילָה, שֶׁלֹּא אוּכַל כְּמוֹ רַעֲבָתָן זְוֹלֵל וְסוּבָא, אֲלֵא בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְשׁוֹמֵר מֵה הוּא אוּכַל וְכוּ', הֵינּוּ לֹא מֵאֲכִלֵי בְּהֵמָה וְכוּ', וְכִבְּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן ד') מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם מוֹלִידִין טַבֵּעַ בְּאָדָם לִפִּי טַבֵּעָם; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר מֵה אוּכְלִים, הָעֶקֶר שֶׁבְּכָל הָעֶקְרִים לְהִיֹּת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ עִם שׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גַם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְכוּלִים לִפְלֵ בְּטַעֲוִיּוֹת גְּדוֹלוֹת אִם אֵין לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלִישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי זוֹכִים רַק עַל יְדֵי שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ לְהַרְבוֹת בְּהִתְבּוֹדְדוֹת בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְכִבְּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שֶׁהָעֶקֶר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מֵה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דִּהְיֵנוּ חֲדוֹשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה

כִּלְמָה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פֶּרְאֶסְטִיק (פשיטות) בְּאֵמֶת, וְאָמַר: אֵי, אֵי פֶּרְאֶסְטִיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פֶּרְאֶסְטִיק, שְׁעֶסְקוּ בְּעֵבֹדְתָם עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁיטוֹת גָּמוֹר בְּהִתְבוֹדְדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְחִיל לְהִתְבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁתִּזְכֶּה לִישׁוֹב הַדַּעַת אִמְתִּי, וְתֹאכַל וְתִשְׁתֶּה וְתִישֵׁן כְּדִי שִׁיְהִי לָךְ כַּח לַעֲבֹד אֶת הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ע.ט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׂאֵדָם צְרִיף לַעֲבֹד רַק עַל נִקְדָּה אַחַת, וְהוּא נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, לְהִיּוֹת תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּו, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מְצוּוֹת כְּרֵמוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נו). עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְּלַח הָרֵמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרֵמוֹן; וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט, הִלְכָה ה') "תִּנְי בִשְׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵינן לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרֵא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֶיהָ. וְכֵן הִיא רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵינן לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ, מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר: (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בְּיוֹם הַלְלֹתֶיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן

הוא אומר: (תהלים ל"ד) "חֲנֵה מִלֵּאךְ הַיְיִ"ה סְבִיב לִירְאִיו וַיַּחְלְצֵם"; נִמְצָא שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ הַכִּי פְּשׁוּט יֵשׁ אֶצְלוֹ כֹּל כֶּף הַרְבֵּה מְצוּת, וְרֵאוּי לוֹ לְשִׁמַּח עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, אֵךְ הַסְּמִיךְ מִ"ם שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם לְהַכְנִיס בּוֹ יְאוֹשׁ וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדִכְאוֹן, וּמְרָאָה לוֹ שֶׁהוּא לֹא שׁוֹה לְשׁוֹם דְּבַר, וְכֹל זֶה בָּא לֹא מִפְּנֵי שְׂאִינוּ מִחֶפֶז וּמִבְקֵשׁ וּמוֹצֵא בְּעֵצְמוֹ אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) שְׁצַרִּיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֵצְמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׁלֵא עֲשָׂה אֵיזָה טוֹב מִיָּמָיו? וְעַל יְדֵי שִׁדְוֹן אֶת עֵצְמוֹ לְכַף זְכוּת, יֵצֵא מִכֶּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, וַיִּזְכֶּה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע אֲשֶׁר כְּמוֹ שֶׁאָסוּר לְשַׁנֵּא אֶת הַזּוּלָּת שְׁזֵה לֹא בַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא י"ט י"ז) "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְכֶךָ", כֶּךָ אָסוּר לְשַׁנֵּא אֶת עֵצְמוֹ, כִּי הוּא לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִחֲבֵרוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָסוּר לְשַׁנֵּא אֶת הַזּוּלָּת כֶּךָ אָסוּר לְשַׁנֵּא אֶת עֵצְמוֹ, נִמְצָא שְׁזֵה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כֹּל הַעֲבוּדָה שֶׁל הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִקוֹמוֹ, וּלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נ"ו) כְּשֵׁישׁ לְהָאָדָם לֵב, אֵין שִׁיךְ אֶצְלוֹ מְקוֹם כָּלֵל, כִּי אֲדִרְבָּא, הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְכוּ'. כִּי הָאֱלֻקוֹת הוּא בְּלֵב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תהלים ע"ג) "צוֹר לְכַבִּי". וְאֶצֶּל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ נֶאֱמַר: (שמות ל"ג) "הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי" שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ. נִמְצָא, מִי שֵׁישׁ לוֹ לֵב יִשְׂרָאֵלִי, אֵין רְאוּי לוֹ לומר שֶׁמְקוֹם זֶה אֵין טוֹב לְפָנָיו, כִּי אֵין שִׁיךְ אֶצְלוֹ מְקוֹם כָּלֵל, כִּי אֲדִרְבָּא, הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ; וְלִכֵּן זֶה הַבְּעָיָה שֶׁלךְ שְׂאִינְךָ מְכַנִּים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַתּוֹךְ לְבָךְ, כִּי אִם הֵייתָ חוֹשֵׁב מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהֵייתָ מִתְבּוֹדֵד עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, הֵייתָ רוֹאֵה שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְאֵיפֹה שֶׁרַק גְּרִים שֵׁם מוֹצְאִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה שְׁמוּבָא בְּדַבְרֵי הַמְּקַבְּלִים הַיְיִ"ה בְּהַכְּאָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר מְקוֹ"ם, הֵינּוּ י' פְּעַם י', ה' פְּעַם ה', ו' פְּעַם ו', ה' פְּעַם ה', עוֹלָה בְּדִיוֹק כְּמִסְפַּר מְקוֹ"ם, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל מְקוֹם שְׂבָא, וְאֵזֵי יִהְיֶה שֵׁשׁ וְשִׁמַּח בְּמִקוֹמוֹ, אָבֵל עַל זֶה צָרִיכִים תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּדוֹל מְאֹד, שִׁיזְכֶּה לְהַחֲיִיתָ אֶת עֵצְמוֹ עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְלֹא יִשְׁנֵא אֶת עֵצְמוֹ, וְאֵז בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁרַק יְבוֹא יִהְיֶה מְלֵא שְׂמֵחָה, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְלַכֵּת נַע וְנָה, אָבֵל אִם אָדָם הוֹלֵךְ בְּלִיצְנוּת כְּבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספֶר-הַמְּדוּת, אוֹת לִיצְנוּת, סִימָן ב') עַל יְדֵי

ליצנות הולך ונופל גם בא למדת שקר ונע ונד ממקום למקום; ולכן תקח את עצמך בידך, ותתחיל לשמח עם הנקדות טובות שיש בה, ותחיה את עצמך, וכך גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן כ"ד) סוד נפלא ששאלו סבי דבי אתונא את רבי יהושע בן חנניה, איפה אמצע העולם? הגביה אצבעו והראה להם כאן, ושאלו מי אומר? וכו', הינו שרבי יהושע בן חנניה גלה להם שבר ישראל איפה שרק הולך והוא שש ושמח עם מצוותיו יתברך על ידי זה במקום הזה ימצא השראת השכינה, ויאר עליו אור אין סוף ברוך הוא, ואת זה אתה צריך להכניס בעצמך, ואז כבר לא תצטרך ללכת נע ונד, ולא תהיה במרה שחורה ועצבות ובמרירות ובדכאון, ולכן חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ועל ידי זה תמצא את מקומך ולא תצטרך כבר לעבר מעיר לעיר וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מָאָד ... נְרוּ יֵאִיר

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאת וְיִתֵּר עֲזוֹ, וְלֹא לִפְלַב בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֶלֶּא לְהִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים עֲצוּמִים אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי מַעֲלַת הַרְצוֹן אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, כִּי רִצּוֹן אוֹתִיוֹת צְנוּ"ר הֵינּוּ אִם אָדָם מִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צְנוּר הַמְּשַׁכֵּת אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל שֶׁמִּתְגַּבְּרִים בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים יוֹתֵר חֲזָקִים אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ אֵין לְתַאֵר וְאֵין לִשְׁעַר אֶל אֵיזָה מְדַרְגּוֹת אָדָם יְכוּל לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהַכֵּל תְּלוּי כְּפִי חֲזֵק וְתִקְףָה הַרְצוֹנוֹת וְהַכִּסּוּפִין שְׁלוֹ, וְזֶה הַהִפְרָשׁ בֵּין גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים לְבֵין שְׂאָר הַמוֹן עִם, כִּי בְּאַמַּת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא חֵלֶק אֱלֹקֵי מִמַּעַל, וְיֵשׁ לוֹ רִצּוֹנוֹת לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, אֶלֶּא הַסְּמִ"ךְ מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְדוּחָה אוֹתוֹ וְכוּ', שׁוֹבֵר אוֹתוֹ וְכוּ', אֵיךְ אִתָּה יְלִיד אִשָּׁה וְכוּ' רוּצָה לַעֲלוֹת לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה וְלְהַשִּׁיג אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וּמְכַנֵּס בּוֹ רַפְיוֹן גְּדוֹל וְכוּ', וְלִכְנֵן רַב בְּנֵי אָדָם נִשְׁפָּרִים וְחוֹזְרִים וְכוּ', כִּי עוֹבֵר עֲלֵיהֶם נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, עַד שֶׁמִּחְלִיטִים שְׁזָה לֹא בְּשִׁבְלֵם, מַה שְּׂאֵין כֵּן גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים, אֵף שְׁגַם עֲלֵיהֶם עוֹבֵר מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת עַד אֵין סוּף, וְנְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים שְׁדוּחִים אוֹתָם בְּכָל מִינֵי דְחִיּוֹת שְׁבַעְעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הֵם כָּל כֵּךְ חֲזָקִים בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים, עַד שְׁלֹא עוֹזְבִים אֶת עֲצָמָם בְּשׁוּם אֶפְן בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַל יְדֵי תִקְףָה רִצּוֹנָם וְכִסּוּפִים לֹא לַעֲזוֹב אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סוּף כָּל סוּף זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתָם הַגְּדוּלָה מָאָד.

וְלִכְנֵן עֲלֵינוּ לְשַׁמַּח מָאָד מָאָד עַל שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא לֹא נוֹתֵן לָנוּ לִישָׁן וּמַעוֹרֵר אוֹתָנוּ יוֹם אַחַר יוֹם לֹא לַעֲזוֹב אֶת עֲצָמָנוּ וְכוּ', אֶלֶּא לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְלְהִיּוֹת חֲזָקִים לְבֹא בְּכָל יוֹם בְּבִקְרַב בְּצִהָרִים וּבְעֵרֵב לְהַבִּיט הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, שְׁזָה דְּבַר גְּדוֹל מָאָד, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִּיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בֹא יוֹם אַחַד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשִׁאֵל בּוּ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת

השֵׁלש תּפִלוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַתְּעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמַשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הָרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ. וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ עַל לְמוֹד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּזְכָּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שֶׁהַלְמוּדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלּוּ, מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרְהָ גְדוּלָּה וְנִפְלְאוּת מְאֹד, מִקְרָא: הִיא בְּעֲשִׂיָּה, מִשְׁנָה: הִיא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה, מִדְּרָשׁ וְזֵה: הִיא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלּוּ לְכָל הַפְּחוֹת, וְחָבֵל שֶׁנִּחְסָר יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הָאֲרָבַע לְמוּדִים הָאֵלּוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישְׁאָר מֵאֲתָנוּ, וְאִפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מִכָּל שְׁעוֹר קֶצֶת, זֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמָנוּ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בְּנוֹ, וְנִרְבֵּה בְּשִׂיחָה בִּינֵינוּ לְבִין קוֹנָנוּ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹזוֹ שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְכֵן מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ עַל קִיּוֹם מִצְוֹת מְעֻשְׂיוֹת, וְהַעֲקֹר שֶׁנִּרְבֵּה בְּצַדִּיקָה וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְלִכְּן רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גפא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בִּיתֵךְ שְׂאֵת וְיִתֵּר עִז עִם רְצוֹנוֹת וְכַסּוּפִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲזוֹר לִי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

יְדוּעַ אֲשֶׁר הַיּוֹם בְּלִילָהּ הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצְדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבֵּי אַבְרָהָם מִתְתִּיחוּ מִשְׁטַפְּנֻשׁ זי"ע (מְנוּחַת כְּבוֹדוֹ הִיא בְּגִבְעוֹתַיִם) שָׂרְאוּ אֶצְלוֹ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, שְׂדוּד הַטְּבַע מִמֶּשׁ, כְּאֲשֶׁר סִפֵּר לִי הַרֵב הַקְדוֹשׁ רַבֵּי חַיִּים זַאֲנוּוִיל מְרִיבְנִיץ זי"ע שֶׁהָיָה תַלְמִידוֹ, (בְּשַׁעָה שֶׁהִתְאַכְסֵן אֶצְלִי), שָׁמָּה שָׂרְאוּ גְדֻלַּת רַבּוֹ וְאֵת הַנְּסִים וְהַמוֹפְתִים שֶׁהִתְגַּלְּגְלוּ אֶצְלוֹ הָיָה רַק מְרַב אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל שְׂאֵהָב אֵת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמִסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ עֲבוּר כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְדָאָג שִׁיְהִיָּה לְכֻלָּם אֶכֶל לְאָכֵל לְשַׁבַּע, וְעַד הַיּוֹם מִסְפָּרִים אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים מֵהַצְדִּיק הַזֶּה, רוֹאִים מִכָּל זֶה, מַה זֶה לְתַת לְאָכֵל לְרַעֲבִים? וּמַה זֶה לְעֶזֶר לַיהוּדִים?. וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ לְעֶזֶר לִי לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּכַשִּׁיל אֶהֱל אַבְרָהָם, אֲשֶׁר כָּל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים בְּזֶה, וְכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי שֶׁמְצַדֵּךְ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם רִיב וּמַחְלָקַת בֵּין הַשְּׂכָנוֹת וְכוּ', וּבֵין שָׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְכוּ', כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מֵאֵד מֵאֵד שִׁיְהִיָּה אֱלִימוֹת וְכוּ', אוֹ וְכוּחִים וְכוּ', אוֹ מְרִיבוֹת וְכוּ', הֶעֱקַר שְׁלֹא יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה, וְלִכֵּן דִּיקָא בְיָמִים טְרוּפִים אֱלוֹ הַנִּקְרָאִים "בֵּין הַמְּצָרִים" בֵּין שְׂבַעָה עֶשֶׂר בְּתַמוּז לְבֵין תְּשַׁעָה בְּאָב, הַסְּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מֵאֵד מֵאֵד שִׁיְהִיָּה מַחְלָקַת בֵּין נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, תַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה, וְכֵן תְּדוּנִי אֵת בְּעַלְךָ לְכַף זְכוּת, וּמִמִּילָא יִהְיֶה אוֹיְרָה שֶׁל רְגִיעָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְכֵן לְקַבֵּל אֵת כָּל הָאוֹרְחוֹת בְּסִכְר פְּנִים יְפוֹת, כְּדִי לְקַדֵּשׁ שָׁם שָׁמַיִם וְשָׁם רַבְנוּ ז"ל.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחֻמָּן, וּמִיִּטִּיב אֶת בְּרִיּוֹתָיו, וְלִכְּן עָלֶיךָ לְהִתְפַּלֵּל עִכְשָׁו בְּעַת הַהֲרִיזוֹן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ שֶׁהוֹלֵד יֵצֵא בְּרִיא בְּנַפְשׁוֹ וּבְשִׁכְלוֹ, וְנִכּוֹן לְבָרְךָ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְלִכְּן אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקִלּוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לּוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְּגֹל לְלֶדָה קָלָה, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמְרוּ: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִמֵּן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוֹלִין לְהַבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכְּן טוֹב שֶׁתֵּאֲמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרִיאֵי אֲשֶׁכְּנִזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נֹתָן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זֹכְרָתָהּ, תִּהְיֶי רְגִילָה לּוֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּן תֵּאֲמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוֹלִידִי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזֻכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבֵּר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הַרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור לישראל לבנות כנסיה של נוצרים, והוא אסור חמור ליהודי לבנות כנסיה, וידוע שרבי נפתלי כהן ז"ל הוא היה המתנגד והבונה את הקלוז באומן שרואים ממול ציון רבנו ז"ל, וזה היה מבנה מאד מאד יפה, הוא בנה את זה בשנת תרס"ג, וראה כמר את המבנה הזה, ורצה שרבי נפתלי יבנה לו כנסיה כזו, והתקפל וברח ונסע לארץ ישראל, כי לא רצה שיהיה לו חלק בבניית כנסיה, על כל פנים איך שהוא אתה אנוס ואתה לא ידעת שאסור, ולכן אסור לך להשבר מזה, ולעשות התחלה חדשה, כי תמיד יכולים לחזר בתשובה שלמה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חזרה בתשובה, ותכף ומיד כשחוזרים בתשובה, הקדוש ברוך הוא מיד מקבלו, כמאמר ז"ל (פסחים קט). ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין, ואמרו (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפתח מבין אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כ', סימן י"ג) בלעם

הִיָּה רִשְׁע עָרוּם וַיִּדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרָעָנוּת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׂכַל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר "חֲטָאֵתִי", אִין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִגְע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֵת כָּל אָדָם מֵה לֵךְ לַחֲזוֹר בְּתְּשׁוּבָה? וּמֵה לֵךְ לְהַתְּוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂמִי שְׁחֲזוֹר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתְּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לִגְע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא נַח) אִין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה; וְלִכְּן הֵעֲצָה הַכִּי טוֹבָה בְּשִׁבִילָךְ שְׁתַּרְגִּיל אֵת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוּדָד אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִתְּוֹדָה אֵלָיו יִתְּבָרַךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְּבָרַךְ שֶׁלֹּא יִדְעֵת שְׂאָסוּר, וְעַל זֶה וְשֵׁב וּמַחֵל לוֹ, כִּי אִין לָךְ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנָי הַתְּשׁוּבָה, וּבִפְרֻט כְּשֵׁאתָה מִתְּוֹדָה וּבִפְרֻטֵי פְּרֻטִיּוֹת שֶׁלֹּא יִדְעֵת שְׂאָסוּר, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמַּחֵל לָךְ, וּמְזַלְךָ יִתְּהַפֵּךְ לְטוֹבָה, רַק אַל תִּכְנַס בְּלַחֲץ וְלֹא תִשְׁכַּר מְשׁוּם דְּבַר.

תְּבַדֵּק אֵת הַמְּזוּזוֹת עַל דְּלִתוֹת בֵּיתְךָ, וְכֵן תְּבַדֵּק אֵת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵם כְּשִׁרוֹת, וְתִקְפִיד מְאֹד לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין דְּרִשׁ"י וְתְּפִלִּין דְּרַבְּנָנוּ תַּם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּפְד .

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבָרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָּךְ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, אָסוּר לָּךְ לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ תְּרוּפוֹת גַּם עַל אַרְוַע מַח וְכוּ', חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נ"ג, סִימָן י"ד) יָפָה תְּפִלַּת הַחוּלָה לְעֲצָמוֹ יוֹתֵר מִכָּל; וְלִכְּן הִרְגֵּל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלָּךְ בְּתַמִּימוֹת

ובפשיטות, שְׁזָה נִקְרָא אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל "הַתְּבוּדוֹת", וְתִהְיֶה חֶזֶק בְּזָה, וְזֶה יִכְנִיס בָּךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, הָעֵקֶר לֹא לִפְחַד כָּלֵל, וְלִהְשִׁתְּדֵל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל, וּבִדְרוֹךְ כָּלֵל כְּשֶׁאֶחָד חוֹלָה הוּא נִכְנָס בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי וְנִשְׁבֵּר לְשִׁבְרֵי שְׂבָרִים וְכוּ', וְזֶה מֵה שֶׁמִּחְלִיא אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן רָאֵה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עֵז, הָעֵקֶר תִּשְׁתְּדֵל שִׁיְהִיָּה לָךְ תְּמִיד מִצָּב רוּחַ טוֹב, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פָּחַד, סִימָן ח') פָּחַד מִכְחִישׁ כַּחוֹ שֶׁל אָדָם; וְכֵן אָמַר (שֵׁם, אוֹת עֲצִיבוּת, סִימָן י"ג) עֲצִיבוּת סִימָן לְאִיזָה חוֹלֵאת שֶׁמִּשְׁמֵשׁ לְבוֹא; וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁהוּא מְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמוֹ חוֹלָה, יִשְׁתְּדֵל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לִפְחַד וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְצִאֵת מִכָּל הַלְחָצִים וְהַפְחָדִים שֶׁמִּסְבְּבִים אוֹתוֹ וְכוּ'.

בְּוִדְאֵי נַחֲלֵשֶׁת וְנִשְׁבַּרְתָּ וְכוּ', כִּי זֶה טִבֵּעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנַּחֲלָה, שֶׁנִּכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ וְכוּ', וְלֹא רוּצָה לְדַבֵּר עִם אָף אָחֵה, וּמֵר לוֹ הַחַיִּים וְכוּ', אֲבָל זֶה לֹא יַעֲצֶה, כִּי זֶה רַק יִסְבֵּךְ אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׁגָם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁהָעֲצִיבוּת וְהַדְּכָאוֹן מִחְלִיא אֶת הָאָדָם יוֹתֵר, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם רַק שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה וְעוֹשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלָתוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָךְ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּפְהָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כִּי תִמְנוֹז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תרגיל את עצמך להתאזר במדת הסבלנות, ואל תגיב על הקללות שקללו אותך, כי כך אמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ו ב') "קללת חנם לא תבא", ואתה צריך לדעת שכך החיים יש עליהם וירידות, לא צריכים להשבר משום דבר.

העקר תשמר על כבוד אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (פבא מציצא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, "אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדף היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים בריבים את הדף היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו ששה שעורים בזמנים

נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גפּו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מפתבכם.

יעזר הקדוש ברוך הוא שהעסק יצא מפת אל הפעל, ושיהיה לכם הצלחה מפלגת, העקר תחזיקו את עצמכם ביחד באהבה גדולה מאד, ותכבדו אחד את השני, ושיהיה לכם שמחה גדולה ביחד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

... נרו יאיר תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית,

מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפלל; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן ח) על מאמרם

ו"ל (ברכות נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

... תחיה מה שאת יכולה לפאר ולשבח את קהלתנו כפי ראות עיניך וכו', בכתבות, מה טוב ומה נעים, כי עדין לא קבלנו שום דבר מהמועצה המקומית מלבד הבטחות וכו', ועוד הבטחות וכו', ולא רואים שום דבר על השטח וכו', וכן יש אצלנו חמשים מתנדבים למכבי אש שרק אתמול ושלשום היו שתי שרפות גדולות ביבנאל, והיה סמוך לבתי מגורים, ורק אנשי שלומנו מסרו את נפשם לכבות את זה, ואנחנו רוצים להצטרף אל מכבי אש, ולא רוצים לקבל אותנו בשום פנים ואפן, בשעה שכל המדינה רועשת וגועשת וכו', שהחרדים לא רוצים להצטרף לנטל הצבור וכו', ופה רואים עין בעין איך שהכל שקה, שלא רוצים לקבל אותנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיי שליחה נאמנה, ונוכל להצטרף לעזר להזולת כמו שאנחנו עוזרים במד"א, וכל ענייני שיהיה רק עזרה להזולת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גפז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שאתה גורם לי שלקחת על עצמך את בית התבשיל - אהל אברהם בבקר, ומי יתן שתקח את כל

הַפְּרוֹיֶקט שֶׁל כָּל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל עַל כָּל הַחֲדוּשׁ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת
 עֲצוּמִים, וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁכָּל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים אִךְ וְרַק בְּבֵית
 הַתְּבַשִּׁיל, וְאִךְ אֶחָד לֹא קוֹלֵט אֶת זֶה וְכוּ', כִּי אֲנִי בִקְשָׁתִי תָמִיד אֶת הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתֵּן לִי רַק שְׁבַעִים שָׁנָה וְכוּ', וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים (בְּכֹא
 בְּתוֹרָא יֵא.) תִּנְיָא אָמְרוּ עָלָיו עַל בְּנֵימִין הַצְּדִיק שֶׁהָיָה מְמַנֶּה עַל קַפָּה שֶׁל צְדָקָה
 פַּעַם אַחַת בְּאַתָּה אֲשֶׁה לְפָנָיו בְּשָׁנֵי בְּצֻרַת אֲמָרָה לּוֹ: רַבִּי, פְּרַנְסֵנִי, אָמַר לָהּ:
 הַעֲבוּדָה שְׂאִין בְּקַפָּה שֶׁל צְדָקָה כְּלוּם אֲמָרָה לּוֹ: רַבִּי, אִם אֵינן אֲתָה מְפַרְנְסֵנִי
 הָרִי אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ מֵתִים עֶמֶד וּפְרַנְסָה מְשָׁלוּ, לְיָמִים חָלָה וְנָטָה לְמוֹת,
 אָמְרוּ מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה אֲמַרְתָּ
 כָּל הַמְּקִיָּם נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוּ קִיָּם עוֹלָם מְלֵא וּבְנֵימִין הַצְּדִיק שֶׁהַחַיָּה
 אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ יָמוֹת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הִלְלוּ? מִיָּד קָרְעוּ לוֹ גִּזְרֵי דִינּוֹ, תִּנְיָא
 הוֹסִיפוּ לוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוּתָיו; וְלִכֵּן רַק בְּזִכּוֹת שְׂאֵנִי נוֹתֵן לְאָכַל
 וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְצַמְאִים אֲנִי חַי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מַעְרִיף מַה שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה, אִךְ
 שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה בְּרוּךְ בְּעִגְמַת נַפְשׁ וְחַלִּישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', כִּי רַק הַיּוֹם שֶׁמַּעֲתִי
 סְפוּר שֶׁלְּפָנָי כְּמָה יָמִים הִבַּאתָ שְׁפַע כָּל מֵינֵי שְׁמוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וְכַמָּה אֲבָרְכִים
 שֶׁהָיוּ אֲתָךְ בְּרִכָּב אֲלֻצוּ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲלַק אֶת זֶה בֵּינֵיהֶם, וְאַתָּה הַתְּעַקְשָׁתָּ שְׁזֶה
 כְּסָפִי צְדָקָה וְאֶסוּר לָךְ לְקַחַת אֶת זֶה וְלַחֲלַק לְאַחֲרִים וְכוּ', אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מְאֹד
 כּוֹאֵב לִי אִיךְ אֲבָרְכִים אֵינן לָהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, וּמִשְׁחָקִים עִם כְּסָפִי צְבוּר וְכוּ',
 וְלִכֵּן תִּגִּיד לָהֶם בְּשֵׁמִי שְׁזֶה עוֹזֵן חֲמוּר מְאֹד, וְאַתָּה תִּתְחַזַּק מְאֹד וְשׁוּם דָּבָר
 בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִיִּם
 נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב,
 וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
 וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך ללכת עם סבלנות גדולה עם אשתך, לא יכולים בן לילה ליום להפוך את דעתה וכו', ואת ההקדמות שקבלה וכו', צריכים רק להסביר את החומר העוון של ראית שערות בחוץ, שהזהר הקדוש מקפיד מאד, זה לא איזה חמרא וכו', או איזה דין שבודאי צריכים לקים, אלא זה קללה מהזהר הקדוש, כמובא (נשא קכ"ה): תונבא לייתי [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאנתתיה [שמרשה לאשתו] דיתחזי משערא דרישא לבר [שהיה השערות של הראש מגלות, ורואים את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתא [וזה אחד מהיסודות של הצניעות של בית יהודי] ואתתא דאפיקת משערא דרישא לבר [ואשה שמגלית את שערות ראשה לחוץ] לאתתקנא ביה [ליפות את עצמה בזה] גרים מספנותא לביתא [גורם עניות לבית], וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא [וגורמת שהילדים לא יהיו מצלחים, ולא יהיו חשוכים בדור] וגרים מלה אחרא דשריא בביתא [וגורם שהסטרא אחרא והחיצונים ישרו בבית, שהם מביאים מריבות] מאן גרים דא? [מי גורמת כל הצרות האלו?] ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר. [השערות של האשה שרואים את זה בחוץ] ומה בביתא האי [ואם כל הקללות האלו מדברות כשהאשה הולכת מגלית בשערות בבית] כל שכן בשוקא [על אחת כמה וכמה כשיוצאת בחוץ בגלוי שער, היא גורמת לעצמה ולבעלה ולהילדים צרות משנות], וכל שכן חציפותא אחרא [על אחת כמה וכמה כשהאשה הולכת בחציפות אחרת, היינו שמסתובבת על הרחוב בבגדים צמודים ושקופים וכו' כדי לגרות גברים, הרי זה גורמת שהחיצונים יתאחזו בה].

ואתה יכול להראות לה את זה, אבל הכל בעדינות, ולא חס וחלילה בתקיפות, כי צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כי כך אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (סוּטָה יז). אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרָכוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י'). זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אַתָּה צָרִיךְ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה אֶתְךָ שְׂנַתָּן לְךָ שְׂדוּף כָּל כֶּף טוֹב וּמִתְאִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִישִׁית שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שֶׁבְּעוֹלָם לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי הַיּוֹם, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְאִף שְׂבָא לְךָ קֶשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּרְאֶה לְלַמַּד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא שְׁזָה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קְאָמְר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיחֵיהָ לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּפְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ גּוֹדְלֵת וְגוֹדְלֵת וַיֵּשׁ לָנוּ כְּבָר יוֹתֵר מֵאַרְבַּע

מאות משפחות כן ירבו, הן אמת משפחה אחת עוזבת וכו', אבל כנגדה נכנסים עשר משפחות חדשות כמו שהבטחתי, רק הבעיה שאין דירות, כי אם היה דירות מצויים, היינו מגיעים כבר ללמעלה מאלף משפחות בלי שום גזמא כלל.

אך שהוא צריכים רק להתחזק ולא להשבר משום דבר, ובפרט בעניני דין ודברים שבנוקי שכנים וכו', בודאי זה בעיה גדולה בכל העולם כולו, כי אף אחד עדין לא למד בשיבת מוסר ב"קלם", ואתה לא יכול לצפות שיהיה אחרת.

ובענין הדירות שהולכות ונכנות, זה הכל עבור אנשי שלומנו, שום דירה לא בונים לאחד שלא מאנשי שלומנו, כל הבניה והשכונות וכו', שמתכננים ובונים זה הכל בשביל אנשי שלומנו, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

בענין בנד ... גרו יאיר בודאי צריכים לבקש רחמי שמים מרבים, ואין לנו עצה אחרת אלא תפלה, ורק תפלה ועוד פעם תפלה וכו' וכו', ותפלה אבות על בנים זה מאד מקבל בשמים.

שתי בניך עושים חיל פה, לומדים והם בעלי דרך ארץ, ובודאי אם הם רוצים לנסע אל ציון רבנו ז"ל בראש השנה אין למעלה מזה אם יש להם דרכון אמריקאי, כי אחרת הם לא יוכלו לחזור.

אלו הבחורים שהורידו את הכפות, זה סך הכל שתים או שלש שההורים שלהם לא אכפת להם וכו', מה אני יכול לעשות?

בענין בריאותי אני צריך עוד הרבה רחמי שמים שהכל יסתדר על צד הכי טוב, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאוכל לבוא לשבת נחמו (ואתחנן) וכן על שבת עקב, הקדוש ברוך הוא יתן את החיים ונזכה לראות ישועות גדולות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּגִידִי לְבַעַלְךָ שֶׁלֹּא יִפְחַד מִשּׁוֹם דָּבָר וְשֶׁלֹּא יִכְרְתוּ חֵס וְשְׁלוֹם אֶת הַרְגְּלִי, הַכֹּל יִתְרַפֵּא עַל צַד הַכִּי טוֹב, שֶׁלֹּא יִבְלָבוּ אֶת הַמַּחַ שֵׁישׁ חִידֵק וְכוּ', הַיּוֹם רֹפֵא שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְרַפְּאוֹת וְכוּ', אוֹמֵר וּמְמַלִּיץ וְכוּ', שֵׁישׁ חִידֵק וְכוּ', וְהוּא לֹא יִכּוֹל לְלַחֵם עִם הַחִידֵקִים, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ט.) עַל הַפְּסוּק: (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרַפֵּא יִרְפֵּא" מִכָּאֵן שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְרֹפֵא לְרַפְּאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְרֹפֵא לְרַפְּאוֹת, אֲבָל לֹא לִיֵּאשׁ, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיו שִׁיְהִי לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַיּוֹת שֶׁשְׁלַחְתָּ לִּי אֶת מִסְפַּר הַטֵּלְפוֹן שְׁלוֹ, אֲשֶׁתְּדַל מִחַר לְהַתְקַשֵּׁר אֵלָיו, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל אֲנִי לֹא נִמְצָא בְּחִדְרֵי מֵרֵב חֲלֻשְׁתִּי, יִשְׁלַח לִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גַם כֵּן רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר לֹא לְפָחוּד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְכֹל הַחִידֵקִים שִׁיִּלְכוּ אֶל הַעֲמֻלָּקִים וְכוּ', וְעַם יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ בְּזֶה שְׂאֵת עוֹסְקֵת בְּחֶסֶד, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאמְרָם וְ"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזֻבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת; וְאָמְרוּ (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׁבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אֶדָם הֲרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים "יְבָרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יְבָרָא", חֶסֶד אוֹמֵר "יְבָרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים.

בְּעֵינַי הַתְּפִלִּין וְכוּ', כְּדַאי לְקַחַת מֵהָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר, כִּי הוּא תְּלַמִּיד חֶסֶם גְּדוֹל מְאֹד, וְגַם נוֹהֵג בְּקִדְשָׁה וְכוּ', וּמִתְנַהֵג כְּפִאוֹת לְאֲבָרָךְ יֵרָא שְׁמִים.

אִם תְּהִי תְּמִיד שְׂמִיחָה יִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ וְ"ל (ספר-המדות, אוֹת שְׂמִיחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׂיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תְּפָנִי תְּשְׁכִּילִי וְתְּצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח שאתה שמח, ועקר השמחה שלי שאתה ממשיך ללמד תורה הקדושה, שהיא חיינו וארץ ימינו, וכן אתה עוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה שזה מתנה מהשמים.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ותוכלו להתחתן בסימן טוב ובמזל טוב.

תשתדלי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלקת לשבעה חלקים כימי השבוע.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

לצערי הרב אני כבר לא יכול להיות בשום חתונה מחוץ ליבנאל מטעם בריאותי, וביבנאל לא שיך כל זמן שהסמ"ך מ"ם ימח שמו נמצא שמה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תשימי לב לכל הבזיונות שאת סופגת, תאמיני לי שזה כפרת
 צוונות, ואם אדם היה יודע מה הוא מחסל ומתפטר דרך הבזיונות וכו',
 היה רוקד מרב שמחה.

אשתדל להיות אתך בקשר טלפוני, רק חזקי ואמצי להיות בשמחה,
 ושום דבר בעולם לא ישבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד נזכה
 לראות הרבה נסים נגלים בבית ספר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי
 ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

באתי לאחל לכם ברכת מזל טוב חמה ולבבית על הלדת בנכם, וממש
 החייתם אותי עם ההודעה, יעזר הקדוש ברוך הוא ש... תחיה תחזור אל
 הכחות שלה, ותרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציכם, והברית שיהיה
 בעתו ובזמנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו
 ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

באתי לברך אתכם בברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הבת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכו לגדלה ולרוות רב נחת דקדשה ממנה ומכל יוצאי חלציקם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גצו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

באתי לברך אתכם בברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הבן, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכו להכניסו בביתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו, ותרוו רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציקם באריכות ימים ושנים טובות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה מקרב רחוקים וכו', ולא בחנם שהסמ"ך מ"ם מנסה לשבר אותך בכל מיני כוונים וכו', ולכן אתה צריך להיות חזק מאד מאד בדעתך, לא לפחד משום בריה שבעולם, כי כבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת: (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו: (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולכש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות.

אל תשים לב אל כל הבזיונות וכו', שמנת חלקך וכו', כי כל מי שעוסק בעסק הרבים, צריך לסבל עלבונות, חרופים וגדופים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר.

אודות טבילת עזרא וכו', אם זה ארבעים סאה אפלו שזה שאובים, יכולים לטבל בזה, ויכולים להתפלל אחר כך או ללמד בלי שום פקפוק כלל.

בענין הגזרות וכו', הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יתבטל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂאֵתֶם שְׂמֵחִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֵּית דִּיָּרָה מִשְׁלָכֶם בְּהַרְחֻבָּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם יָשׁוּב טוֹב.

הָעֵקֶר לְהַקְפִּיד עַל כְּבוֹד אָב וְאִם שְׂזָה מִצְוָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֵׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַחְמוּרוֹת כְּבִד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׂתַפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנָן שְׂאָדָם מִכְּבִד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוּנִי; רוֹאִים מְזָה אִם מִכְּבָדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזָה מִכְּבָדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא כְּדָאִי לְקַחַת אֶת בְּנֵךְ עִכְשׁוֹ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי הַשָּׁנָה

יוצא שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים שְׁמָה שְׁבוּעַ שְׁלֵם, כִּי לַיִל זָכַר בְּרִית הוּא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְצָרִיכִים כְּבֹר לְהַקְדִּים אֶת הַטִּיֶּסָה לְפָנַי שֶׁבֶת, וְזֶה יִהְיֶה מְאֹד קָשָׁה לְהַחְזִיק אֶת הַבֵּן, וְלָכֵן לְדַעְתִּי כְּדָאִי לְקַחַת אוֹתוֹ לְקִרְאָת שְׁנָה הַבָּאָה בְּאֲמֻצֵּעַ הַקִּיָּץ לְיוֹם אוֹ לְיוֹמַיִם, וְזֶה יִקַּל לָךְ מְאֹד מְאֹד.

חֲזוֹק וְאֲמִץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֲזוֹק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מֵכֶם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקָא.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁהַעֲסָקָה תִּצָּא מִכָּח אֶל הַפַּעַל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אני בדרך כלל לוקח את העורך דין ... מטבריה, ויש לו עורכת דין שמתעסקת בנדל"ן בשם ... , ולכן תתיעצו איתה, כי בדברים אלו צריכים לבדק טוב טוב כדי לא לפל בפח וכו', צריכים לבדק אם הכל רשום בטאבו וכו', רק חזקו ואמצו מאד ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גקב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסד זה דבר גדול מאד ויקר בעיניו יתברך, כמאמרם ז"ל: (ילקוט תהלים, רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים "יברא" ומהם אומרים "אל יברא", חסד אומר "יברא" שהוא גומל חסדים.

הבנתי את הבעיה וכו', עם כל זאת הייתי מיעץ לך תמשיכי לעשות את החסד, אבל תתני את זה רק אל משפחות נזקקות וכו', וגם זה דרך גוף שלישי, וכמוכן בעלום שם שזה הצדקה הכי גדולה.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש

אֶל רְעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוּ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזֶה תְּעֲנוּג שְׂאֵשָׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ וּתְבַרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

הַבְּנֵתִי אֶת הַמְּצוּקָה שֶׁלְּךָ וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ עַל דְּבַר אַחַד, שֶׁתִּרְאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה כִּי אִין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שִׂמְחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֻחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קִשׁוּת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הַעֲקֵר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן עַל שִׂמְחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְּתַנְתַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמְּתַנְתַּת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שֶׁלְּךָ יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגִמְרֵי, כִּי תִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר ז', חֶלֶק ב', סִימָן י') מֶה שְׂבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת

חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, אדרבה תנסה לקים את כל זאת ותראה שתכף ומיד כשתהיה שמח, כבר לא יהיה לך שום בעיות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשי כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי אין זה עצה לפל בעתך ולהשבר, תתאזרי במדת הסבלנות, שאין לך מדה יותר יפה וטובה מזו, ותזכרי שהסבלן תמיד הוא המנצח, והבעיה שאין לאדם כחות הנפש להיות סבלן, והוא דוחק את השעה, ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות סד.) כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו וכל הנדחה מפני השעה שעה נדחית מפניו.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו

מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג ש'אשה מרגישה ש'מלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, כ' תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהחיים של אדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ועקר גדלת בר ישראל נמדד כפי שמחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר וכו', ובודאי זה קשה לקבל וכו', עם כל זאת אדם צריך לעשות לעצמו חשבון הנפש וכו', נשמתו ירדה מן השמים והתלבשה בגוף גשמי וחמרי, וצריך לעבר דרך ארצה או קצרה וכו', כל אחד כפי מספר שנותיו הקצובים לו וכו', ואחר כך הוא חוזר אל הקדוש ברוך הוא למקום שנשתלשלה נשמתו וכו', את הגוף מכניסים בקבר והנשמה חוזרת למעלה למקום שחצבה משם וכו', וכל הבעיות של אדם זה רק על הדרך הזה, שהוא צריך לעבר על זה בימי חיי הבלו, וזה דרך צר מאד, ויכולים לפל משם וכו', ולכן צריכים להיות מקרב אל צדיק אמת שמחזק ומעודד ומשמח את נשמות ישראל שיחזיקו מעמד ולא יפלו מהדרך הזה, ולא יתרחקו מהתורה ומקיום מצוות מעשיות וכו', כי ממילא צריכים לחזר אל המקום שמשם באנו וכו', ולכן למה צריכים להתיאש, הרי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, כמאמרם ז"ל (פסחים

ק"ט). ידו של הקדוש ברוך הוא שפְּרוּסָה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין, ואמרו חכמינו הקדושים (פְּרֻכּוֹת ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה, ולכן ראה לקחת את עצמך בידך ולחזור אל הקדוש ברוך הוא, שהוא יקבל אותך וכו', ועקר התשובה היא כמו שכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר: (במדבר ה') "איש או אשה פי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים, ודוי זה מצות עשה, כיצד מתודין? אומר: אנא השם, חטאתי, עויתי, פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה, וזהו עקרו של ודוי, וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ותעשה התחלה חדשה, ואל תהיה שבור משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתו בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ומי יתן שתכניס גם שמחה בכל המשפחה, והיה זה שְׂכָרָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעֶדֶד תְּמִיד שֶׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָהּ, וְצִרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל דְּבָרִים הַנוֹגְעִים בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פּה:): עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּה, עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ אִין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת חֵבְרוֹ; וּבְגֵי אָדָם לֹא מְקַפִּידִים עַל זֶה וְכוּ', יֵשׁ שִׁיכּוּלִים לְהִיּוֹת עוֹבְדִים גְּדוּלִים וְכוּ', קָמִים בְּחֻצוֹת וְכוּ', וּמְרַבִּים בְּעִבּוּדוֹת וְכוּ', צוּמוֹת וּמְקַנְאוֹת וְכוּ', וּכְשׁוֹבְאִים לְעִנְיָנִי "בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ", הֵם מְאֹד מְאֹד מְזוּזָלִים בְּזָה, יְכוּלִים לְגַנֵּב וּלְגַזֵּל וְכוּ', לְהַלּוֹת כֶּסֶף וְלֹא לְהַחְזִיר וְכוּ', לְעֲשׂוֹת נֹזֵק לְהַזוּלָת וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ וְכוּ', וְאִף אֲחֵד לֹא חוֹלֵם שֶׁיִּקְבֵּל חֲזָרָה מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה וְכוּ', וּלְכַן דִּיקָא עֲכָשׁוּ "בֵּין הַמְּצָרִים" שְׁאָנוּ מִתְאַבְּלִים עַל צְרוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ', שֶׁהַכֵּל נוֹבֵעַ מִשְׁנֵאת חֲנָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יוֹמָא ט) וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָן, עֲלִינוּ לְעַבֵּד עַל עֲצֻמְנוּ לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלוֹת וְהַשְּׁחִיתוֹת שְׁאֵנְחָנוּ עוֹשִׂים אֲחֵד לְחֵבְרוֹ, בֵּין בְּיוֹדְעִים וּבֵין בְּלֹא יוֹדְעִים, כִּי בְּשִׁלְשָׁה שְׁבוּעוֹת הָאֵלוּ עֲלִינוּ לְתַקֵּן אֶת מַה שֶּׁקְּלַקְלָנוּ בְּשֵׁנֵאת חֲנָם וּבְגִזְעָנוֹת וְכוּ', וּבְזָה שֶׁצְּעָרְנוּ אֶת זוּלְתָנוּ וְכוּ', כִּי אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁהִסְמַךְ מ"ם עוֹבֵד בְּיָמִים אֵלוּ יוֹתֵר מְכַל יָמוֹת הַשָּׁנָה רַק לְהַכְשִׁיל בְּנֵי אָדָם בְּעִנְיָנִים שֶׁל "בֵּין אָדָם לְבֵין חֵבְרוֹ", וְזֶה נַעֲשֶׂה זוֹל בְּעִנְיָנוּ וְכוּ', עַד שְׁאֵנְחָנוּ לֹא קוֹלְטִים שְׂזָה עֲבָרָה וְעוֹוֹן לְצַעַר אֶת הַזוּלָת וְכוּ', וּלְכַן דִּיקָא בְּיָמִים אֵלוּ עֲלִינוּ לְהִרְבּוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוּ, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁנֵהִיָּה נְקִיִּים מְכַל זֶה, אִם אָדָם שֶׁהוּא חַיֵּב כֶּסֶף לְהַזוּלָת שִׁשְׁלָם לוֹ, וְאִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁפָּגַע בְּהַזוּלָת יִבְקֵשׁ אֶת סְלִיחָתוֹ וְכוּ', כִּי רַק עַל יְדֵי שְׁנֵהִיָּה

נזוהרים בדברים שבין אדם לחברו, ולתקן מה שקלקלנו בזה וכו', דיקא על ידי דברים אלו נזכה לראות במו עינינו בבנין בית המקדש, שזה תלוי רק כפי האהבה והאחדות שיהיה בין נשמות ישראל, והנה לתקן את כל העולם בלו זה דבר קשה מאד, אזי הלואי שנזכה לתקן את קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ומוכא (והר חדש נח) שעל ידי בי כנישתא חדא, על ידי בית הכנסת אחד שיחזיקו את עצמם ביחד, נזכה להמשיך את הגאולה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזר לי מאד בקהלתנו הקדושה במה שאתה יכול לעזר, ועקר העזרה מה שאני צריך ממך, לעקר את השנאת חנם וכו', ואת הצער שמציערים את השני וכו', כי אני לא רוצה בשום פנים ואפן שימצא אפלו אחד שמציק ומצער את הזולת וכו', כי זה עוון חמור מאד מאד.

והנה אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא פינחס) ברוך חכם הרזים כשם שאין פרצופותיהם שוין זה לזה, כך אין דעתם שוין זה לזה, אלא כל אחד ואחד יש לו דעת בפני עצמו, וכן אומר (איוב כ"ח) "לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה" - כל ברירה וברירה יש לו דעת בפני עצמו, תדע לך שהוא כן משה מבקש מן הקדוש ברוך הוא בשעת מיתתו, ואומר לפניו: רבוננו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתם של כל אחד ואחד, ואין בשל בניך דומה זה לזה, כשאני מסתלק מהן בבקשה ממך אם בקשת למנות עליהם מנהיג, מנה עליהם אדם שיהא סובל לכל אחד ואחד לפי דעתו, מנין, ממה שקראו בענין, שנאמר: (במדבר כ"ז ט"ו) "יפקד הוי"ה אלהי הרוחת לכל בשר" וגו', ולכן עלינו לדעת שכל אדם הוא משנה מחברו וכו', במחשבה, בדבור, ובמעשה, ולכן צריכים ללכת כפי רוח כל אחד ואחד, והעקר לדון את כל אחד לכף זכות, כמו שהזכירנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) לחפש ולבקש ולמצא את הטוב שיש בכל אחד ואחד, ועל ידי זה דיקא נזכה שיתקבל תפלתנו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה בא להתפלל בבית הכנסת שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי על זה אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; והאריז"ל תקן

שְׁקֵדָם כֹּל תִּפְלָה צְרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתְךָ לְרַעֲךָ כְּמוֹךְ", וְהִסְבִּירוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רל"ט) שֶׁאִם יֵשׁ אַחְדוּת בֵּינָם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת לְרַחֲמִים וְלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כֹּל, כִּי עֵקֶר הַדְּבוּר הוּא מִשְׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קכ"ב) "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם", וְלִכְן כִּדֵּי שִׁיתְקַבֵּל הַתְּפִלוֹת, צְרִיכִים לְהִקְדִּים שְׁלוֹם בֵּינָם אִישׁ לְרַעְהוּ, וְכֵן צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְהִכְנִיס לִפְנֵי כֹל תְּפִלָּה כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבֵּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהִדַּר מִצְּלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵאן בְּזֶה הָעוֹלָם נִדְמָה מֵה כְּבֹר יִהְיֶה שְׂאֵנִי יִכְנִיס בְּהִקְפָּה כְּמָה אֲגוּרוֹת? אֲבָל בְּאִמַּת בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְגוֹרֵם יַחֲוֹד נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, מֵה שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְאִמַּת זֶה הַטְּעוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם, שֶׁלֹּא נוֹתְנִים צַדִּיקָה בְּכֹל יוֹם, כִּי חוֹשְׁבִים שֶׁאִם כְּבֹר נוֹתְנִים צַדִּיקָה, צְרִיכִים לְתַת אִיזָה מִתְּנָה הָרְאוּיָה לְהַתְּכַבֵּד וְכו', אֲבָל יַעַן שְׂאִין לִי, אִז לֹא נוֹתְנִים צַדִּיקָה כְּלוּם, בְּשַׁעֲהָ שֶׁלֹּא מִבְּקָשִׁים מִמֶּךָ רַק כְּמָה אֲגוּרוֹת, וְזֶה חֵיב אֶפְלוּ הָעַנִּי הַכִּי גְדוֹל, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע כִּי סוּף כֹּל סוּף רַק אֵלּוּ הַפְּרוּטוֹת שֶׁהִכְנַסְתָּ בְּקַפְתָּ הַצַּדִּיקָה כֹּל יוֹם, לִפְנֵי כֹל תְּפִלָּה וְכו' וְכו', זֶה מֵה שִׁישְׂאָר מִמֶּךָ, וְזֶה יִלְוֶה אוֹתְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (יִשְׁעִיָּה ג"ח ח') "וְהִלַּךְ לִפְנֵיךָ צַדִּיקָךְ", וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתָאֵר וְלְשַׁעַר מֵה אֵלּוּ הַפְּרוּטוֹת שְׂאִתָּה מִכְּנִיס בְּקַפְתָּ הַצַּדִּיקָה לִפְנֵי הַתְּפִלָּה, יַעֲזוּרוּ לְךָ בְּעַת שֶׁתִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, כִּי אִין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּרְף וּמְבַטֵּל אֶת כֹּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא הָאָדָם מִעוֹנוֹתָיו כְּמוֹ צַדִּיקָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פֶּרֶק י.) אִין לְךָ סַם חַיִּים לְמִלְאָף הַמּוֹת אֲלֵא מִדַּת הַצַּדִּיקָה בְּלִבְךָ, וְלִמָּה אָדָם לֹא נוֹתֵן צַדִּיקָה? כִּי חוֹשֵׁב שֶׁצָּרִיךְ לְתַת בְּפַעַם אַחַת סְכוּם גְּדוֹל, וּמִחֲמַת שְׂאִין לוֹ אִזִּי יָכוֹל לְעַבֵּר יוֹם אַחַר יוֹם וְלֹא נוֹתֵן צַדִּיקָה, שְׂזָה מִצּוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין וְצִיצִית וּמְזוּזָה וְכו' וְכו', וְאִם הָאָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שֶׁבְּזֶה שְׁנוֹתֵן בְּכֹל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה קִיַּם מִצּוֹת צַדִּיקָה, הִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה לְתַת כֹּל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת, וְעַל כָּלֵם אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְךָ! רַק רְאֵה לְחֻטֵּף בְּכֹל יוֹם קִצְתָּ מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, קִצְתָּ מִשְׁנֵה כְּסִדְרֵן, וְאֵת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂזָה מֵה שִׁיִּצִּיל אוֹתְךָ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם הַטּוֹב שִׁישׁ בְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת הַזּוּלַת לְכַף זְכוּת, וּבִפְרָט בְּיָמִים אֵלּוּ שֶׁצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְעוֹרֵר רַחֲמִים עַל עֲצָמֵנוּ, וְעַל הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים וְכו'.

וכו', כי בימים אלו הסמ"ך מ"ם אורב מאד על כל נשמות ישראל, ולכן צריכים הרבה לבקש רחמי שמים שלא ינזק שום בריה, וימשך אף טוב וחסד לנשמות ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז, ובפרט עכשו "בין המצרים" שהם הימים שאנחנו מתאבלים על חרבן בית המקדש ועל צרות ישראל שבכל דור ודור, ובפרט בהדור הזה שיש כל כך הרבה סובלי חלאים רעים רחמנא לישזבן, ששוכבים בכל הפתי חולים, ועלינו לבקש עליהם רחמים מרבים שיהיה להם רפואה שלמה, ויש כל כך הרבה הורים אמללים שסובלים סבל גדול מילדיהם וכו', וכן יש כל כך הרבה עניים ואביונים שבקשי יש להם לעבר את היום וכו', ועלינו לבקש עליהם שהקדוש ברוך הוא יוציא אותם מכל צרותם, וירחיב להם בגשמיות וברוחניות גם יחד, ולכן דיקא בימים אלו עלינו לעבד מאד מאד על נקדת אהבת חנם, לאהב את הזולת, ולשמר מאד שאשה אחת לא תצער את השניה, ולא לגרם נזקים אחת להשניה וכו' וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יומא פה:) עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו; ובני אדם לא מקפידים על זה וכו', יש אנשים שיכולים להיות עובדים גדולים וכו', קמים בחצות וכו', ומרבים בעבודות וכו', צומות ומקנאות וכו', וכשבאים לעניני "בין אדם לחברו", הם מאד מאד מזלזלים בזה, יכולים לגנב ולגזל וכו', להלוות כסף ולא להחזיר וכו', לעשות נזק להזולת ולא אכפת לו וכו', ואף אחד לא חולם שיקבל חזרה מדה כנגד מדה וכו', ולכן דיקא עכשו "בין המצרים" שאנו מתאבלים על צרות ישראל ועל חרבן בית המקדש

וכו', שהכל נובע משנאת חנם, כמאמרם ז"ל (יומא ט) ועדין מרקד בינן, עלינו לעבד על עצמנו לתקן את העולות והשחיתות שאנו עושות אחת לחברתה, בין ביודעים ובין בלא יודעים, כי בשלשה שבועות האלו עלינו לתקן את מה שקלקלנו בשנאת חנם ובגזענות וכו', ובזה שצערנו את זולתנו וכו', כי אנחנו רואים שהסמ"ך מ"ם עובד בימים אלו יותר מפל ימות השנה רק להכשיל בני אדם בענינים של "בין אדם לבין חברו", וזה נעשה זול בעינינו וכו', עד שאנחנו לא קולטים שזה עברה ועוון לצער את הזולת וכו', ולכן ראי להתחזק ב"יתר שאת ב"יתר עז רק להיות בשמחה, ותתרמי מהשמחה שלך גם לנשים אחרות, שזה הצדקה הכי גדולה, שאשה מקבלת את פני בעלה בסבר פנים יפות, ומרגיעה את כעסו וכו', וכן ראוי לכל אשה לעזור לזולתה וכו', לדבר על לבה ולהוציא את כל המועקה שמעיק לה, וזה מצוה הכי גדולה שרק יכול להיות.

נא ונא תראי למסר את נפשך לעזר לי בבית התבשיל - אהל אברהם, כי אני יכול לראות מי באה לעזר וכו', ומי לא וכו', ותאמיני לי אם היית יודעת איך שכל החיים שלי זה תלוי רק בבית התבשיל לתת אכל לרעבים וצמאים, היית מודרזת לבוא על כל פנים פעם בשבוע, ואשרי האשה שתעשה רפזת וכו', הינו שהיא תהיה ממנה לרכז רשימה של כל נשות אנשי שלומנו כדי שיצא לכל אשה להיות על כל פנים פעם בחדש בבית התבשיל לעזר במה שרק יכולים, כי תהלה לאל, יש לנו קהלה המונה למעלה מארבע מאות משפחות, ולכן מה טוב ומה נעים שאשה תודרז לבוא על כל פנים פעם בחדש, וזה זכות מאד גדולה בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּקָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵךְ אֶת מֵר נִפְשֶׁךָ וְכוּ'.

הַגָּה אֵי עֶצְף וַיְהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ, מֵהַיּוֹם תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְהִתְחַמֵּק מִכָּל מִינֵי אֲרוּעִים שְׁבַעוּלָם, וַיְדוּעַ הַפֶּתַח גַּם שְׁאֵמֵר הַצַּדִּיק רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִקְאֲמָרְנָא זִי"ע בְּשֵׁם אִמּוֹ "אִז מֵעַן זִי צִט אֹנֶטְעֵר דִּי מְזוּזָה, וְוַעֲרֵט מֵעַן נִישֵׁט מְבֹזָה" [אם יושבים בחדרו בפנים מהמזוזה לא נעשים מבזה]. וַיֵּשׁ בְּדַבּוּרִים אֵלּוֹ חֲכָמָה עֲמָקָה לְמִי שְׁמַבִּינָם.

עֲלִיךָ לְדַעַת שְׁתַּכְלִית הַבְּרִיאָה הַיָּהֲרִיד אֶת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה, אַתָּה הוּא קֹדֶם שְׁבָרָאֵת אֶת הָעוֹלָם, וְאַתָּה מְשַׁבְּרָאֵת אֶת הָעוֹלָם, זֶה אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא נִמְצָא וּבִלְעָדוֹ אֵין שׁוּם נִמְצָא, הַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת, וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל, וְכָל מָה שְׁקוּרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, הַכֹּל מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְלִכְּן אֵין לָךְ מָה לְהִיּוֹת שְׁבוּר וְכוּ', וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁכָךְ רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַכֹּל לְטוֹבְתָךְ הַנְּצַחִית, וְכִמּוֹ שְׁאֵמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁכָל מֵאַרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבְתוֹ זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְנִים דְּבוּרִים אֵלּוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ וְאִז אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה מְאֻכָּזֵב, רַק יִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחַ תְּמִיד בְּחֶלְקוֹ, וְכִבֵּר אָמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (אֲבוֹת פָּרָק ד') אֵיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׁמִיחַ בְּחֶלְקוֹ. אָדָם שְׁלֹא צְרִיךְ אֶת אֵף אַחַד וְהוּא חַי אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה זֶהוּ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, וְאֵל זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת הַשְּׁאִיפָה שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לֹא לְרִצּוֹת שׁוּם רִצּוֹן אַחַר מִלְּבַד רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רע"ח) שְׁהַצַּדִּיק אֵינוֹ מִקְנָא בְּשׁוּם צַדִּיק לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא רַק אוֹתוֹ לְכַדּוֹ יִתְבָּרֵךְ. הֵינּוּ שְׁהַצַּדִּיק זָכָה לְהַגִּיעַ אֵל בְּטוֹל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁכִבֵּר לֹא מִקְנָא אֶת אֵף אַחַד, רַק רוֹצֵה לְהַפְּלִל יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִי שְׁאוּחֵז בְּמַדְרָגָה זוֹ כִּבֵּר אֵף אַחַד בְּעוֹלָם לֹא יְכוֹל לְדַחֹת אוֹתוֹ, אוֹ לְהַפִּילוֹ, אוֹ לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי מֵאַחַר שְׁכִבֵּר אֵינוֹ רוֹצֵה שׁוּם אַחַר

מבלעדי רצונו יתברך, אשרי מי שמגיע אל מדרגה זו, ואז אף פעם לא יהיה לו אכזבות מאף אחד בעולם, אל מדרגה זו רוצה רבנו ז"ל להביא אותנו וכו', ואף שזה מדרגה גבוהה מאד מאד וכו', עם כל זאת רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו לכל המדרגות שבעולם להיות בטל ומבטל באין סוף וכו' וכו'.

אתה צריך לדעת שזה שאתה טוען שכל החיים שלך הרגשת נחות דרגא וכו', אני מכרח להגיד לך שזה בא לך שלא קבלת אף פעם חם ואהבה וכו', ומתמאות וכו', תמיד השפילו אותך וכו', ולכן עצתי שתקח את עצמך עכשו בידך, ותעבד על עצמך שמהיום והלאה אתה לא צריך שום תשומת לב מאף אחד בעולם, ולזה תזכה אם תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמור כאשר ידבר איש אל רעהו, ואת הדרך הזה גלה לנו רבנו ז"ל שזה יסוד גדול בעבודת השם יתברך, ובקיום האדם בגשמיות וברוחניות, כי בו ברגע שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, על ידי זה נבנה האמונה אצלו, כי מאחר שהוא מדבר אליו יתברך, הוא מכרח להאמין בו, כי תפלה ואמונה תלויים זה בזה, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ו, סימן קנ"ד) שהעקר מה שהגיע למדרגתו, היה רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהיננו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר: איי, איי פראסטיק. (פשיטות) גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, (פשיטות) שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתקח את עצמך בידך, הרי אתה כבר נשוי ואבא ליש ילדים, ואם תמשיך ללכת בדרך זה וכו', תמיד להיות ממרמר וכו', שאתה לא מקבל תשומת לב וכו', ואתה לא הכוכב העקרי וכו', אזי תמיד יהיה לך בעיות וכו', ותשתגע מרב צער ועגמת נפש וקנאה וכו' וכו', אבל בזה שלא תבלבל עצמך משום

בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְתִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְח בְּחֻלְקֶךָ תָּמִיד, עַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

אָבֵל אָנִי מוֹסִיף לְהוֹדִיעַ לְךָ שְׂמֵה שֶׁהִחְסִירוּ מִמֶּךָ וְכוּ', תִּרְאֶה לְהַשְׁלִים לִילְדֵיךָ, תֵּן לָהֶם אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב שְׁלָהֶם, וְרַק תִּתֵּן לָהֶם מַחְמָאוֹת, וְתִבְנֶה אוֹתָם, וְאִף פַּעַם לֹא תִשְׁפִּיל אוֹתָם, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ יְלָדִים בְּרִיאִים בְּנַפְשָׁם, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוֹנוֹת שְׁלֶךָ, יִתְקַבְּלוּ בְּשָׁמַיִם לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רַבְּנוּ ז"ל מְסַפֵּר (חיי-מוה"ר, סימן ק"א) אִיךָ שְׂאֲחָר שְׂאָדָם מְסַתְּלֵק מִזֶּה הָעוֹלָם, הוּא צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים שֶׁלֹּא יִסִּיתוּ אוֹתוֹ מְלֶאכִי חֲבֵלָה וְהַקְּלָפוֹת נֶגֶד הַצְּדִיק שֶׁהִיָּה מְקָרֵב אֵלָיו בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, וְאָמַר שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּהָאֱמוּנָה בְּהַצְּדִיק הָאֱמֶת בְּהִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל עַד שִׁיִּהְיֶה חֲזֹק כָּל כָּף שְׂאֵפְלוֹ אַחַר מִיתָתוֹ יִהְיֶה חֲזֹק בְּאֱמוּנָה, וְלֹא יוּכְלוּ לְהַטְעוֹתוֹ שֶׁם בְּשׁוֹם אִפְּן, כִּי גַם שֶׁם צָרִיכִין הִתְחַזְּקוֹת גְּדוֹל לְהֵאֱמִין בְּהַצְּדִיק, וְאָמַר כִּי יֵשׁ נִשְׁמוֹת הַרְשָׁעִים הַמִּתְנַגְּדִים שְׂרוּצִים לְהַטְעוֹתוֹ מֵהַצְּדִיק הָאֱמֶת כְּדֵי לְמַנְעוֹ שֶׁלֹּא יִתְחַזֵּק לְבוֹא אֵלָיו בְּשִׁבִיל תְּקוּן. וְאָמַר שְׂמִי שִׁיִּהְיֶה חֲזֹק בְּאֱמוּנָה בְּדוֹדָי לֹא יוּכְלוּ שֶׁם

המונעים למנעו מלילך להצדיק לקבל תקון לנשמתו. כי עקר המניעות גם שם הם רק מה שהמקטרגים והמחבלים מדברים כל דבר אסור על הצדיק האמת וכו', כי גם שם יש מתנגדים שמבלבלין ומחלישין דעתו, ומטעין אותו, ודוברין על הצדיק האמת מה שדוברין וכו', כדי שלא יתחזק לבוא אליו, (כי בודאי אפלו אחר פטירת האדם כל זמן שאינו זוכה עדין לבוא למקום מנוחתו בשלמות, עדין אינו בעלמא דקשוט. אדרבה עקר עניו ויסורים שסובל על ידי המחבלים שמוליכין אותו בעולם התהו, ונדמה לו כאלו עדין הוא בזה העולם, ומטעים אותו בכמה הטעות כמפרסם בספרים) אבל אם האדם חזק בדעתו ואינו שומע לדבריהם ומתעקש עצמו ואומר איני שומע לכם, ואני רוצה דיקא לילך ולבוא אל הצדיק, הם מכרחים להניח אותו, ואינם יכולים למנעו מזה בשום אופן, כי עקר המניעות שהן מונעין הוא רק מה שמטעין אותו עם כל מיני דמיונות שמכניסים באדם כל מיני שקרים והבלים וכו' וכו', ומסים מוהרנ"ת ז"ל ששמע מאנשי שלומנו שאמרו בשם רבנו ז"ל, שיש עצה על זה שיוכל לבוא אחר פטירתו אל הצדיק, להשבע על זה בנקיטת חפץ, והדבר הזה הוא פשוט, וכך נוהגים אנשי שלומנו, בפרט בשמחת תורה כשמחזיקים את הספר תורה, נשבעים להשאר אצל הצדיק האמת, ושום מחבל או משחית וכו', יוכל להטעות אותו, ולהסית אותו, נגד רבנו ז"ל וישאר אצלו תמיד בעולם הזה ומפל שפן בעולם הבא, ואין מה להוסיף על זה, ושמעתי מהרבה מאנשי שלומנו אם מכבדים אותם בהגבהת ספר תורה, אז כשמרימים את הספר תורה, נשבעים עם הספר תורה שאף פעם לא יעזבו את הצדיק.

ולכן אין לי מה להוסיף על זה, רק להביא לך דגמא איך שיכול להיות דבר כזה, אדם היה בנוקבא דתהומא רבה, והתקרב אל הצדיק, והצדיק רחץ אותו מטנוף מעשיו וכו', והלביש אותו לבושים יקרים מאד וכו', ועל ידי הצדיק הזה זכה לסים מקרא, ששה סדרי משנה, כל הש"ס בלו, וספרי הזהר והתקונים, וד' חלקי שלחן ערוך וכו' וכו', והצדיק מסר את נפשו בשבילו שיהיה לו שלום בית אמת, והשלים בינו לבין אשתו המון פעמים וכו', ונתן לו לאכל פשוטו כמשמעו יום אחר יום אכל מהצלחת שלו וכו', ומהאכל שלו וכו', ולבסוף בא איזה בעל עברה וכו', ושכנע אותו נגד הצדיק וכו', בכל מיני סברות וכו', האם זה לא מצחיק? שאדם יהיה שוטה ויעזב את

הַצַּדִּיק שֶׁזָּכָה אוֹתוֹ עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה טוֹב בְּרוּחָנִיּוֹת וְכוּ', כִּי לִדְלִי הַצַּדִּיק הַזֶּה אַף פַּעַם לֹא הָיָה מְסִים אֶפְלוֹ פַּעַם אַחַת אֶת הַתַּנְ"ךְ, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא אֶת שְׁשֵׁה סֻדְרֵי מִשְׁנָה, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכַל שֶׁכֵּן אֶת כָּל הַש"ס כְּלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁעַל יְדֵי הַצַּדִּיק הַזֶּה זָכָה לְסִים כַּמָּה וְכַמָּה פַּעַמִּים וְכוּ', וְכֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת אֶכַל כָּל יוֹם מֵהָאֶכַל שְׁלוֹ וְכוּ', בְּפָרֵט שֵׁישׁ לוֹ שְׁלוֹם בֵּית בְּזֻכּוֹת הַצַּדִּיק הַזֶּה וְכוּ', וְעַכְשָׁו בֶּא אֵיזָה מְחַבֵּל וְכוּ', שְׁעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמֵרִי וּמִבְקָשׁ שְׁכָר כַּפְנָחֶס, וּמִסִּית וּמִדִּיחַ אוֹתוֹ נֶגֶד הַצַּדִּיק וְכוּ', וּכְבָר אֲמַרְתִּי לֹא בַחֲנָם שֶׁהֵיּוֹם רוֹאִים דְּבָר מוֹזֵה, הוֹלְכִים עִם כַּפָּה מְאֹד גְּדוֹלָה, וְעִם פְּאוֹת אֲרָכִים, אֲבָל עִם סַנְדְּלִים בְּלֵי גְרָבִים וְכוּ', וְזֶה מֵרָאָה כְּמוֹ הַחֲזִיר שֶׁפּוֹשֵׁט אֶת טְלָפָיו לְהִרְאוֹת כְּשֶׁר אֲנִי וְכוּ', אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁזֶה רְקוֹב מִבְּפָנִים מְאֹד מְאֹד בְּדַעוֹת נִפְסְדוֹת וְכוּ', וְאֵלוֹ הֵם נֶגֶד הַצַּדִּיק וְכוּ', וְנֶגֶד לְנִסְעֵ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן וְכוּ', וְלֹא בַחֲנָם שְׁמַצְלִיחִים לְעַבֵּד עַל אֲנָשִׁים וּלְרַחֲקֵם מִן הַצַּדִּיק וְכוּ', וְכַל זֶה עוֹד בַּחֲיִים חִיּוֹתוֹ שֶׁל אָדָם וְכוּ', עַכְשָׁו תְּבִין הֵיטֵב אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, אַחַר הַמּוֹת יְבוֹאוּ כָּל מִינֵי מְחַבְלִים וּמִשְׁחִיתִים וְכוּ', וְיִסִּיתוּ אוֹתוֹ נֶגֶד הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁמִּסֵּר עֲבוּרוֹ וְכוּ', הָאֵם אִזּוֹ הוּא לֹא יִלָּךְ אַחֲרֵיהֶם? מַה בַּחֲיִים חִיּוֹתוֹ שְׁעֵדִין הָיָה לוֹ בַּחֲרִירָה נִמְשָׁךְ אַחַר מְחַבֵּל וּמִשְׁחִית כְּזֶה וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁאַחַר הַמִּיתָה שְׁאִין כְּבָר בַּחֲרִירָה וְכוּ', בּוֹדָאֵי יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אוֹתוֹ בְּקָלוֹת, וְלִכְּנֵן עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתֵּן לוֹ שְׁכָל וְדַעַת שְׁלֵא יִלָּךְ שׁוֹלֵל אַחַר כָּל טַפֵּשׁ וְשׁוֹטֵה הַרוּצָה לְמַנְעוֹ מֵהַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהָיָה לוֹ עַד עַכְשָׁו חֲבֵל הַצְּלָה וְכוּ', וְעַכְשָׁו בְּשִׁבִיל פְּטוּטֵי הֶבֶל שֶׁל אֵיזָה מִלֵּאָךְ חֲבֵלָה, מִלֵּאָךְ מִשְׁחִית וְכוּ', יוֹכַל לְפַתּוֹתוֹ שְׁלֵא יִלָּךְ אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת אֶל תִּקּוֹן וְכוּ', בְּשִׁבִיל זֶה אָדָם צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל כֶּף חֲזָק עִם עֲצָמוֹ בַּחֲיִים חִיּוֹתוֹ, לְשַׁבַּע בְּנִקִּיטַת חִפְץֵי שֶׁהוּא אֶת הַצַּדִּיק לֹא יַעֲזוֹב בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, יִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךְ שְׁיִהְיֶה, וְעַל יְדֵי זֶה נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁגָם אַחַר מִיתָתוֹ לֹא יוֹכְלוּ לְהַטְעוֹתוֹ בְּטַעֲיוֹת וְכוּ', וּלְרַחֲקוֹ מֵהַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וְזָכָר כָּלֵל זֶה כִּי תַצְטַרֵּךְ אֶת זֶה לְיָמִים הַבָּאִים וְכוּ', כִּי הֵיּוֹם רוֹאִים דְּבָר פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, הוֹלְכִים לְבוֹשׁ מוֹזֵר מְאֹד וְכוּ', שְׁנֵי נֶגְדִים, פְּאוֹת אֲרָכִים וְכוּ', וְסַנְדְּלִים בְּלֵי גְרָבִים וְכוּ', וְעוֹד מְדַבְּרִים נֶגֶד רַבֵּנוּ ז"ל, וּכְבָר הַקְּדִים הַחֲכָם

מִכָּל אָדָם וְאָמַר: (קהלת י' ג') "וְגַם בְּדֶרֶךְ כְּשֶׁהִסְכֵּל הַלֵּךְ לְבוֹ חֶסֶד וְאָמַר לְכָל סֹכֵל הוּא", אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר מֵאֵלּוּ שְׂמֵדֻבְרִים נֶגְדַּ הַצְדִּיק.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻלִּים, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוֹנוֹת שְׁלָךְ, יִתְקַבְּלוּ בַשָּׁמַיִם לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַבְּעִיָּה הַכִּי רְצִינִית שֶׁיֵּשׁ הַיּוֹם עִם רְיוֹקִים וְרִיוָקוֹת שְׂמֵתִבְגְּרִים כָּל כָּף וְכוּ', כִּי בַצְּעִירוֹתָם יֵצְאוּ כָּל כָּף הַרְבֵּה וְכוּ', וְלִכֵּן אַחַר כָּף קִשָּׁה לָהֶם לְבַחַר וְכוּ', וּבֵינָן כָּף הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים לֹא מַחְכוֹת וְכוּ', וּמִתְבָּגְרִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יבמות סג.) "נִחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", צְרִיכִים לְרַדַּת מְדֻרְגָה וְאֵז מוֹצְאִים אֶת הַזּוּג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחוֹר אוֹ בַחֲנִיָּה הֵם גְּאוֹתָנִים וְכוּ', וְלֹא מֵתָאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הַכִּי חֲכָם וְהַכִּי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הַכִּי חֲכָמָה וְהַכִּי יָפֵה וְהַכִּי מִשְׁכַּלֵּת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסֻתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזּוּג שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאֶחָת כָּאֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שֶׁיָּבֹאוּ לָהֶם זוּג מִשְׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבְבִים וְיוֹצְאִים לִפְגִּישׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אֲמָצָא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שֶׁיָּבֹאוּ אֵלַי עַל סוּס לְבֵן עִם שְׂקִים

מֵלֵאֵינן כֶּסֶף וְכוּ', וּבשְׂבִיל זֶה הַבְּחֹר אוֹ הַבְּחֹרָה מַחֲפִים עַד שֶׁיִּוָּלַד זֹוג כָּזֶה, וּבֵין כֵּן הֵם לֹא קוֹלְטִים שֶׁהַזְּמַן לֹא מַחֲכָה, כְּמֵאֲמַר הַחֶכֶם "הִזְהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שֶׁאֲנַחְנוּ כְּכֹר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבִמוֹת ג.ט) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תְּרַדּוּ מִדְּרָגָה וְאֵל תַּחֲזִיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כֹּל כֵּן בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאִזּוּ תִמְצְאוּ בְּקִלּוֹת זֹוג מֵה שְׂיִתְאִים לָכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּזְכִּי לְמִצָּא בֶּן זֹוג מֵתְאִים לָךְ לְפִי שֶׁרַשׁ נִשְׁמָתְךָ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְתִשְׁמָעֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, רַק לֹא לְהִתְיַאֵשׁ, לְבַקֵּשׁ כֹּל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּשִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ שִׂיחוּס וִירַחֵם עֲלֶיךָ שֶׁתִּזְכִּי כְּכֹר לְמִצָּא אֶת בֶּן זֹוגְךָ, וּמֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֶלֶת שׁוֹם דְּכַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְזֶה הַמִּפְתָּח שֶׁל הַצְּלָחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִיא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם אַתְּ גֵּרָה בְּמִרְכּוּז, אִזִּי כְּדָאֵי לְלַכֵּת לְהוֹלִיד בְּבֵית חוֹלִים לְנִיאוֹדוּ בְּנִתְנִיָּה, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד מְסוּרִים לְכָל יוֹלָדוֹת, וְקַבְּלוּ הַקְּדָמוֹת וִיסוּדוֹת וְהַדְּרָכוֹת מְאֹד מְאֹד נַחֲוֹצוֹת לְיוֹלָדוֹת וְלַחוֹלִים וְכוּ', מֵהַמִּסָּד אֶת הַבֵּית חוֹלִים, שֶׁהוּא הֶרֶב הַקְּדוּשׁ מִצְאָנוּ קְלוּיִזְנְבוֹרְג זי"ע, וְהֵם מְאֹד אַחֲרָאִים.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקִלּוֹת, וְתַהֲיִי רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לְלָדָה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל אָמְרוּ: (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלָכֵן טוֹב שֶׁתֵּאֲמָרִי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב,

מִשֶּׁה, אֶהְרֵן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרְיָא אֲשַׁכְּנֻזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מְבַרְסֵלָב, רַבִּי נִתַן מְבַרְסֵלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זֹכֶרֶת, תִּהְיֶי רַגְלָהּ לֹמֵר אֵת זֶה מְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֵּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאֵי שְׁתוּלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרֹתֵי לְפָנֶיךָ, בְּזֻכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי הַלְוִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֵת הַהַרְוִיֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הַרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לַהְלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׁיַעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַיּוֹם כֹּל דְּבַר שֶׁהַרְוִפָּאִים לֹא יוֹדְעִים מֵה זֶה וְכוּ', מְדַבְּרִים בְּאָדָם שֵׁשׁ לֶךְ חִידָק וְכוּ', וּמְפַחֲדִים אֵת הָאָדָם וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְלְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי דַעַת וְשִׁכַל שְׂאֲזַכֶּה לְהִבִּין שְׂאֵתָה מְנַהֵיג אֵת הָעוֹלָם בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְתִרְחִיב אֵת מַחֲזִי וְאֵת דַּעַתִּי שְׂאֲזַכֶּה לְדַעַת שְׁרַפּוּאָתִי תְלוּיָהּ רַק בְּיָדֶךָ, וְשִׁלֵּא יִפְחִידוּ אוֹתִי עִם שׁוּם פֶּחַד שֶׁל שׁוּא, וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וְתִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֹמָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּאִבְרֵי וּבְגִידֵי וּבְכָל טַפֵּי דְמִי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֵה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתַצִּילִחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת י.) שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָנָה אֶת יִשְׁעֶיהָ הַנְּבִיא שִׁילֵךְ לְבַקּוֹר חוֹלִים אֶל תְּזַקֶּיהוּ הַמֶּלֶךְ, וּכְשֶׁבָא אָמַר לוֹ יִשְׁעִיהָ "צוּ לְבִיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחֲיֶה" וְגו' מֵאֵי "כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחֲיֶה", מֵת אַתָּה - בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא תַחֲיֶה - לְעוֹלָם הַבָּא, אָמַר לִיהָ מֵאֵי כּוֹלֵי הָאֵי, אָמַר לִיהָ מִשׁוּם דְּלֹא עֲסַקְתָּ בְּפִרְיָהּ וּרְבִיָּהּ, אָמַר לִיהָ מִשׁוּם דְּחִזְזֵי לִי בְּרוּחַ הַקְדֻשׁ - דִּנְפַקִי מִיַּנְיָה בְּנִי דְלֹא מַעְלִי, אָמַר לִיהָ: בְּהַדִּי כְּבָשִׁי דְרַחֲמָנָא לְמָה לָךְ, אַתְּ אֵיבָעִי לָךְ לְאַעְסוּקִי בְּפִרְיָהּ וּרְבִיָּהּ וּמֵא יִדְנִיחָא קַמִּיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד. אָמַר לִיהָ: הֵב לִי בְרִתְךָ, אֲפָשֶׁר דְּגִרְמָא זְכוּתָא דִּידִי וְדִידְךָ וְנִפְקָא מִיַּנְיָה בְּנִין מַעְלִיא. אָמַר לִיהָ: כְּבָר נְגוּזָרָה גְּזוּרָה. אָמַר לִיהָ: בֶּן אֲמוּזָן, כֻּלָּה נְבוֹאֲתָךְ וְצֵא. כֶּךָ מְקַבְּלֵנִי מִבֵּית אָבִי אָבָא: אֲפִילוּ חֶרֶב חִדָּה מוֹנִיחַת עַל צוּאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׂדֵבְרִים שְׁנַעְלָמִים וְנִסְתָּרִים מֵאֲתָנּוּ כְּבָשִׁי דְרַחֲמָנָא, לְמָה לָּנוּ לְהִתְעַרֵּב בְּזָה? יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׂאֲנַחְנוּ לֹא מְבִינִים, הֶעָקֵר שְׁהוּרִים צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עַל שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, כִּי מַה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלַת, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וּבְפִרְט תְּפַלַּת הַהוּרִים עַל הַיְלָדִים, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

בְּוִדְאֵי נִזְכָּה לְהַגְאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם, וְרוֹאִים אֶת כָּל הַסִּימָנִים לְזָה, שְׁנַתְקִים בְּשִׁלְמוֹת מַה שְׂאֲמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מ"ט): בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא חֲצָפָא יִסְגָּא, וְיִקָּר יֵאֲמִיר וְכו', וְהַמְלָכוֹת תַּהֲפֹךְ לְמִינּוּת, וְאִין תּוֹכַחָה. בֵּית וְעַד יִהְיֶה לְזִנוּת וְכו', וְחֲכַמַת סוֹפְרִים תִּסְרַח, וְיִרְאֵי חֲטָא יִמְאָסוּ, וְהָאֲמַת תַּהֵא נַעְדָּרַת. נַעְרִים פְּנִי זְקָנִים יִלְבִּינוּ, זְקָנִים יַעֲמְדוּ מִפְּנֵי קִטְנִים. בֶּן מְנַבֵּל אָב, בַּת קָמָה בְּאֵמָה, כֻּלָּה בְּחַמְתָּהּ, אוֹיְבֵי אִישׁ אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ, פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכֹּלֵב, הַבֶּן אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ מֵאֲבִיו, וְעַל מַה יֵּשׁ לָנוּ לְהַשְׁעֵן עַל אֲבִינוֹ שְׂבִשְׂמִים.

דַּע לָךְ שְׁעֵנִין הַכֶּרֶת הַטּוֹב זֶה הַמְדָּה הַכִּי יִפֶּה שָׂרָק יְכוֹל לְהִיּוֹת, וְזֶה

מֵרָאָה אֶת טֹהַר לְבָבוֹ וְנִפְשׁוֹ, כִּי לְהִפָּךְ מִי שֶׁהוּא כְּפוּי טוֹבָה וּמְשַׁלֵּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה וְכוּ', בְּזֶה הוּא מֵרָאָה אֶת גְּרִיעוֹת נִפְשׁוֹ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רְקוּב מִבְּפָנִים וְכוּ', וְאֵף שֶׁהוּא מֵרָאָה פְּרֻצוֹף שֶׁל תָּמִים וְכוּ', הוּא מְשַׁחַת מְאֹד, וְהַגְּאוֹן הַצַּדִּיק הַסְּטִיפְלֵר זִי"ע מְאֹד מְגַנֵּה בְּאֶחָד מִמְּכַתְּבָיו עַל מִי שֶׁמְשַׁלֵּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה, וְקוֹרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאִי וְכוּ', וְאוֹמֵר שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מִזֶּה שֶׁאֵדָם מְשַׁלֵּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', אֶת לֹא כוֹתֵבֶת שֶׁהַתְּגַרְשָׁתָם וְכוּ', וְרַק מְזִכִּירָה בְּעֵלֵי וְכוּ', סִימָן שְׁעֵדִין אֲתֵם נִשׁוֹאִין וְכוּ', וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַכֹּל יְכוּלִים לְתַקֵּן, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ז, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ב) אִם אֲתָה מְאָמִין שְׂיְכוּלִים לְקַלְקֵל תְּאָמִין שְׂיְכוּלִים לְתַקֵּן.

בְּוֹדָאֵי אֲנִי צָרִיךְ לְשָׁמַע גַּם אֶת הַצַּד שְׁלוֹ, כִּי אֶסוּר לִי לְשָׁמַע רַק צַד אֶחָד, כִּי בְּוֹדָאֵי גַם לוֹ יֵשׁ סְפוּרִים וְכוּ', מֵה הֵבִיא אוֹתוֹ לְדְבַר זֶה וְכוּ', וְחָבֵל מְאֹד שֶׁמְשַׁפְּחָה עִם שְׁבַע יְלָדִים שְׂיִתְפָּרֵק וְכוּ'.

וְלִכֵּן הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן אֶת מְכַרְחָה לְהַשְׁלִים עִם הָאָמָא מִפְּנֵי כְּבוֹד אָב וְאֵם, שֶׁזֶּה מְצוּה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהַתְּפִיס אֶתָּה וְכוּ', וְאִם הוּא

עֲזֹב אוֹתָהּ, מִה יֵשׁ לוֹ לְהִתְעַרֵּב? אֲלֵא אִם עֲדִין רוֹצֵה לְחֹזֵר וְכוּ', וְאֲנִי בְטוֹחַ שֶׁהוּא יִחְזֹר בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים וְכוּ'.

הַעֲצָה הַיְחִידָה שְׁאֲנִי יְכוּל לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁתֵּרְאִי לוֹ אֶהְבֶּה וְחַם וְכוּ', (כַּנְרֵאָה שֶׁזֶה מֵה שֶׁחִסַּר לוֹ, וְהוּא הוֹלֵךְ לַחֲפֹשׁ אֶת זֶה בְּמִקְוֵמוֹת אַחֵרִים וְכוּ'), וְכִינן כִּךְ תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מֵאֵד קָשָׁה, זְכָרִי מִה שְׁאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לָךְ כִּשְׂאִשָּׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כֹּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כְּלָה אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׂרִי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמִוַּחֲלַת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּוֹה שְׁאֵם תְּקִימִי אֶת דְּבָרִי, עוֹד יִחְזֹר אֲלֵיךְ, רַק לְדַבֵּר אֶתוֹ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְאֶהְבֶּה וְכוּ' וְכוּ', וְסוֹף כֹּל סוֹף אַחֵר הִרַע יְבוֹא הַטּוֹב.

נֹא לְבַדֵּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהַפֵּךְ אֶת לְבוֹ וְיִחְזֹר אֲלֵיךְ, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִידָה.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שגרמתם לי שהשלמתם ביניכם וכו', ובזה אתם גורמים שלום בכל העולמות וכו', כי: (סוטה י"ד.) איש ואשה זכו שכינה ביניהם, לא זכו אש אוכלתם, ואמרו חכמינו הקדושים: (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ולכן אני מאד מאד שמח שהשלמתם ביניכם, ותשתדלו מאד מאד לדון אחד את השני לכף זכות, ולהתאזר בסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' או על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתיים, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקן השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גקטו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את עדין צעירה מאד וכו', תוציאי את כל הדמיונות מהראש שלך, לפני גיל שבע עשרה אי אפשר להתחתן בשום פנים ואפן, ולכן שלא יבלבלו לך את המח וכו'.

תראי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבעה חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סף הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

תלמדי הרבה ספר-המדות, כי המדות הם עקר האדם, ובלי מדות אדם הוא חיה בצורת אדם, ולכן צריכים להתמיד בספר המדות, ורבנו ז"ל רצה שנעסק בספר הזה תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצָּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרויד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

ואתם צריכים לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ולכן אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, וזכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל בלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' או על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתייהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמת מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שתזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גק"ז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאני רואה אותך בכל בקר להתפלל ותיקין, ממש חיים חדשים אתה מפיח בי בכל יום מחדש, אשריך ואשרי חלקך.

העקר ראה ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, שהלמודים האלו הם כנגד הד' עולמות, אצילות בריאה יצירה עשייה, ומי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו, ממשיך על עצמו הארה גדולה ונפלאה מאד,

מקרא: היא בעֲשֵׂיָהּ, משנה: היא ביצירה, גמרא: היא בבְּרִיאָה, מדרש וזהר: היא באצילות, אשרי מי שלומד בכל יום את הד' למודים האלו לכל הפחות, וחבל שתחסר יום אחד מלמוד הארבע למודים האלו, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, ואפלו שתלמד מכל שעור קצת, זה גם כן דבר גדול מאד.

מי יתן שתהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא במסגרת דף היומי, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ושומרת את האדם מכל מיני צרות ויסורים מחלות וחלאים רעים, בשביל זה הסמ"ך מ"ם כל כך מפחד מאדם שלומד גמרא, כי על ידי למוד גמרא ממשיך על עצמו את הד' מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א' ג'ב'ר'י'א'ל, מ'י'כ'א'ל, ר'פ'א'ל, א'ו'ר'י'א'ל, הדף היומי של היום זה נדה נ"א, ואפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניה.

וכן תקפיד להתפלל גם מנחה וערבית במנין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:) כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּקִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד מִמְרִיבוֹת, וּמֵה שְׂאֲמֵרְתִּי זֶהוּ זֶה, כְּשִׁמְתָּר מִתָּר הַכּל, כְּשִׁאֲסוֹר אֲסוֹר הַכּל וְכו', וּבְעֶלְךָ צוּדֵק וְכו'.

בְּוִדְאֵי אֶת צוּדְקַת שְׁלֵא יִסַּע בְּעֶרְב שֶׁבֶת רְחוֹק, כִּי אֲסוֹר לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲסוֹר הַחֲמוֹר שֶׁל חֲלוּל שֶׁבֶת, כִּי יִכּוֹל לְהִיּוֹת פְּקָקִים וְהוּא יִצְטָרֵךְ לְהִגִּיעַ בְּלֵיל שֶׁבֶת, וְעַל יָדֵי הוּא יִחַלֵּל שֶׁבֶת וְכו'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאָזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאִפְלוּ שְׂזָה בְּאֶלְכֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכְרוּ מֵה שְׂאֲמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֻּם צִעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעוּ לְכֶם כְּשִׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אִפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְדָּרֵךְ כָּלֵל בְּאֵ מַגָּאוֹת וְיִשׁוּת, אֲדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ אִפְלוּ מִשְׁהוֹ תִרְעַמֶּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכו' אוֹ עַל בַּעֲלָהּ וְכו', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיֵהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צָרִיכִים לְהִתְעַצֵּבֵן וְלָרִיב בְּבֵית?

רַק חֲזִקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשִּׁאֲדָם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׁחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכּל לְכַל אֱלֻקוֹת גְּמוֹר הוּא, עַל יָדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיְיִתִּי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזוּדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תְּעִנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ

נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּקִיט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שהצלחת וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שתמצאי את הבן זוג שלך מה שיותר מהר, ורק לשמר לא לפל בפח וכו', עם איזה תמהוני וכו'.

תראי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סף הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְיָבִיא אוֹר בְּבִיתְכֶם, וְתָרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

תִּרְאֵי לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעַת חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִיָּנִי יְשׁוּעוֹת שְׁבַע־וָאֵלֶם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לּוֹקַח סֵף הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכֵךְ תִּזְכֵּי לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֵי נְסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְנַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְתִהְיֵי רְגִילָה לוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמָאֵד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֻלַּק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי

בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוּמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכְּן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיאֵי אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זוֹכְרָת, תִּהְיֶי רִגְלָה לֹמַר אֵת זֶה מְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבְרָא אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׁיַעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אֵת מְכַרְחָה לְחִזֵּק אֵת בְּעַלְךָ, לְעוֹדֵד אוֹתוֹ וּלְשַׂמַּח אוֹתוֹ, כִּי אֲשֶׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מַגְבֻּלוֹת, וּכְשֶׁהוּא יְהִיָּה רְגוּעַ וְשַׂמַּח, אֲזִי הִילְדִים יְהִיוּ גַם כֵּן רְגוּעִים וְשַׂמְחִים, וְלִכְּן תִּתְאַזְרֵי בְּסִבְלָנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יְפֶה מְזוֹ, וְאַפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׁאֲמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה')

לְפּוּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֲפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמְדוּר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרוּךְ כָּלָל בָּא מִגֵּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֵת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בְּעַלְהָ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעַלְהָ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזוֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכְּן אֲשָׁרֵי הָאֲשֶׁה שְׁקַנְתָּה לְעֲצָמָה אֵת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בְּעַלְהָ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֵת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק חִזְקֵי וְאַמְצֵי מְאֹד לְהִיוֹת בְּשַׂמְחָה, וְתִכְרִיחֵי אֵת עֲצָמְךָ רַק לְהִיוֹת

בשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֻשָּׁה שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּהּ וִיכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמָה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֶמֶת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מֵכֶם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֻשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מִדְרָגָה זוֹ רְבִנּוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תִּמְיֵד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּקְכָּב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַצְּרוֹת שֶׁלָּךְ זֶה רַק מַחְמַת שְׂאֵתָה לֹא בְּשִׁמְחָה, כִּי אִם הִיִּית בְּשִׁמְחָה, לֹא הָיָה קוֹרָה לָךְ שׁוֹם רַע וְכוּ', כִּי לֹא הִיִּית חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבֻדוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֶף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם

כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמת שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים ברבים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו ששה שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אם אתם רוצים להצליח, תעשו כל מה שבדיכם לא לריב ולהתוכח ביניכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפגס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' או על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתייהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

... נרו יאיר תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח). מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח) על מאמרם ז"ל (ברכות נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקורר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גקכד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הבית הזה וכו', אתם צריכים ברור טוב וכו', כי שמעתי שזה להירסה וכו', עם כל זאת צריכים לברר את הדבר טוב טוב.

תשתדל מאד מאד לעזור לאשתך ולשמחה, כי (ראש השנה ו): אשה בעלה משמחה; שמר מאד על הבריאות שלך, תאכל ותישן כדי שיהיה לך כח לעבד וללמד תורה.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו

ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם צריכים לדעת כל מי שיש לו עסק עם הצבור, תמיד ידברו עליו, ולכן או שאתם יורדים מזה וכו', או שאתם חזקים בדעתכם ולא מתפעלים משום בריה שבעולם, וכך צריך להיות לא להסתכל על אף אחד בעולם, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל על הפסוק: (יחזקאל ל"ג) "אחד היה אברהם" שאברהם עבד השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי השם ומונעים אותו, לא להסתכל על שום בן אדם ושאר המונעים, רק כאלו הוא אחד בעולם; ודיקא

על ידי זה מצליחים בגדול, ואל תקחו את זה בקלות, כי זה דבר גדול מאד וכלל בחיים.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גקכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ימתיק את כל הדינים מכם, וימשיך רפואה שלמה לאשתך, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לה שהיא אופה

עוגות ולחמניות לבית התבשיל, שזה הצדקה הכי גדולה, כי אין עוד צדקה יותר גדולה מלעזור לבית התבשיל.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקכז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ותמסר את נפשך להיות בשמחה, כי אי אפשר להיות בשמחה אלא על ידי מסירות נפש כפי רבוי פגעי הזמן שעוברים על כל אחד, ואם תהיה בשמחה תראה איך שהכל יסתדר לך על צד הכי טוב, ולא יחסר לך שום דבר בחיים, וכמו

שָׂרְבֵנוּ ז"ל אָמַר (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֹחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שֹׁמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מִצְלִיחַ.

אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכֶלְתָּךְ לַחֲטוֹף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּךְ, וְהַלּוֹאֵי שְׂתוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁבִקְהֶלְתָּנוּ, שְׁלוּמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כְּבֹר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים בְּזִמְנֵים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׂמֵתָאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִיחָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"א תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק יַחַד עִם בְּעֵלְךָ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָךְ בְּעַל נִפְלָא, וְזִכְרֵי אֶת הַכָּלָל הַזֶּה כְּשִׁמְתָר מִתָּר הַכָּל, כְּשִׁאֲסוּר אֲסוּר הַכָּל וְכוּ', וּבְעֵלְךָ צוּדֵךְ וְכוּ', וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ד) שֶׁגַּם מִחֻמְרוֹת שְׂיֵשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֵצְמוֹ צָרִיךְ לְהִרְחִיק מֵאֹד. כִּי כָּל אֵלוֹ הַחֻמְרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שְׂיֵשׁ לְהַנְכַסֵּין וּמִתְחִילִין קֶצֶת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵינָם חֻמְרוֹת כָּלָל, וְהֵם רַק דְּמִיּוֹנוֹת וּשְׂטוּתִים וּבְלִבּוּלִים גְּדוּלִים. וְאֵלוֹ הַחֻמְרוֹת מִפְּלִינְ מְאֹד אֶת הָאָדָם מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ מֵה שְׁחוּשָׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵּק בְּיוֹתֵר, אִם הוּא יוֹצֵא

כְּרֵאוּי בְּמַה שְּׁעוֹשָׂה. כִּי בְּשֶׁר וְדָם אֵי אֶפְשֶׁר לוֹ שִׁיצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ בְּשְׁלֹמוֹת, וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוּתֵיו (עֲבוּדָה זָרָה ג.), וְלֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמִלְאָכֵי הַשָּׁרָת (קְדוּשֵׁין נ"ד). וְעַל אֵלוֹ הַמְדַקְדָּקִים וּמַחְמִירִים בַּחֲמֻרוֹת יְתֻרוֹת, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר: (וַיִּקְרָא י"ח) "וְחֵי בְהֵם", וְלֹא שְׁיִמּוֹת בְּהֵם, (יּוֹמָא פ"ה:) כִּי אִין לְהֵם שׁוּם חֵיווֹת כְּלָל, וְתַמִּיד הֵם בְּמֵרָה שְׁחוּרָה, מַחֲמַת שְׁנֵדְמָה לְהֵם שְׂאִינֵם יּוֹצֵאִים יְדֵי חוֹבְתָם בְּהַמְצוּוֹת שְׁעוֹשֵׁין, וְאִין לְהֵם שׁוּם חֵיווֹת מִשׁוּם מַצְוָה מַחֲמַת הַדְּקוּדוּקִים וְהַמְרָה שְׁחוּרוֹת שְׁלֵהֶם (וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ אִינוּ מַחֲמִיר שׁוּם חֲמֵרָא כְּלָל).

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַכְרִיחִי אֶת עַצְמְךָ רַק לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחֲנִי, וְכִשְׂאִשָּׂה שְׁמִיחָה וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶבֶת דְּעֵתָה וְיִכּוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעַצְמָה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׁחֻזְקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בַּלְעֵדוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלָל וְהַכֵּל לְכֵל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעֵדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנּוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זּוֹכִים עַל יְדֵי תַקְפָּה הַשְּׁמִיחָה, וְלִכֵּן תַמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תַמִּיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּקְטָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּכְּל יוֹם שְׁעוֹבָה, וְכֵל יוֹם שְׁמִתְקָדֵם, אֲנִי רַק רוֹאֶה אֶת יְפֵי קַהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהַחֲסֵד שֶׁיֵּשׁ בְּקַהְלָתְנוּ, זֶה צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ בְּכָל הַקְהָלוֹת בְּעוֹלָם, וְאֲנִי לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְכַתֵּב אֶת זֶה וּלְפָרְסֵם אֶת זֶה בְּרַבִּים, הֵן אֲמַת שְׁתַּמִּיד יֵשׁ פֶּה וְשֵׁם אֵיזֶה עֲשׂוּבִים שׁוֹטִים וְכוּ', שְׂיֵהִיָּה לָהֶם מַה לְדַבֵּר עַל הַקְהָלָה וְכוּ', עַל אִף שֶׁהֵם אוֹכְלִים בְּאֲמוּנָה וּבִשְׂבַע בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל, וּמְבִיאִים עוֹד אֶת הַיְלָדִים, וּמְקַבְּלִים מִנָּה נוֹסֶפֶת כִּכְּל תַּאֲוֹת לְבָם, אִף עַל פִּי כֵן יוֹרְקִים בְּתוֹךְ הַצִּלְחַת שֶׁהֵם אוֹכְלִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה נוֹתֵן לִי אֶת הַשְּׂמִחָה וְהַנִּחַת רוּחַ שְׁאֲנִי רוֹאֶה מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ אֶת יְפֵי קַהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֵיךְ שְׁמִתְקִים אֲצִלְנוּ הַדְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁאָמַר (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן רצ"ב) הַעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׂבִינִינוּ; וְאֲצִלְנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם כָּל אֶחָד מִשְׁתַּקֵּק רַק לְהַתְעַלּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', וּבּוֹדָאִי כְּפִי הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִם יֵהִיָּה עַקְשָׁן גְּדוֹל וְלֹא יִשְׁמַע לְהַסְמִיךְ מ"ם וּגּוֹנְדָא דִּילִיָּה שֶׁהֵם שְׁלִיחֵיו שׁוֹעֲלִים קְטַנִּים הַרוֹצִים לְחַבֵּל אֶת הַכֶּרֶם וְכוּ', בּוֹדָאִי יִזְכּוּ לְהַתְעַלּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיֵהִיָּה לָהֶם בֵּית דִּירָה מִשְׁלָהֶם, וְרַכֵּב מִשְׁלָהֶם, וּפְרַנְסָה בְּשַׁפַּע, כְּמוֹ שְׁקָרָה כְּבָר לְהַמוֹן מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי הָעֵקֶר צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וּמַה שֶׁיֵּשׁ קִשְׁיוֹת וְכוּ', כְּבָר הַקְּדִים לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל תְּרוּפָה לְמַכּוֹתֵינוּ, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ב) מַה שְׁקָשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מְכַרַח לְהֵיוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצֵרֵם, כְּמוֹבָא, וְכְמוֹ שְׁקָשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵן בְּהִכְרַח שְׂיֵהִיָּה קִשָּׁה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֵּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְעֵנִין הַקִּשְׁיוֹת שְׁקָשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְרַגְּלָא בְּפוּמִיָּה רַבְּנוּ ז"ל לּוֹמֵר, אֲדַרְבָּא, כִּךְ רָאוּי לְהֵיוֹת דִּיקָא, שְׂיֵהִיָּו קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִךְ נֶאֱהָ וְיִפְּה לּוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְּדַלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדַלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוּמָם מְאֹד מְדַעַתְנוּ, עַל כֵּן בּוֹדָאִי אִי אֶפְשָׁר שְׁנַכִּין וְנִשְׁיָג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שְׂיֵהִיָּו עֲלָיו יִתְבָּרֵךְ קִשְׁיוֹת, כִּי כִךְ נֶאֱהָ וְיִפְּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ,

שִׁיחֵיהָ מְרוֹמָם וְנִשְׂא מִדְּעַתְנּוּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה קִשָּׁה קִשְׁיוֹת, וְאִם הִיא הִנְהִיגְתוּ כְּפִי חַיִּיב דְּעַתְנּוּ, אִם כֵּן הִיא, חֵס וְשָׁלוֹם, דַּעְתוֹ כְּדַעְתְּנּוּ.

מָה אָמַר לָךְ! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עֲזוֹ, וְלֹא תִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְדַע לָךְ שֶׁקֵּהֲלַתְנוּ הַקְדוּשָׁה בְּנוּיָה עַל הַשְּׁלֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהַעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וְהֵם תּוֹרָה, עֲבוּדָה וְגִמְלוּת חֲסָדִים, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ אֲצִלְנוּ כּוֹלֵל אֲבָרְכִים "אוֹר הַמַּאִיר" פְּתוּחַ לְכֹל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרוּצָה לְלַמֵּד אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלוֹ פְּפִי סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, יְכוּל לְהַכְנִס וְלִלְמַד, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל אֲבָרְכִים "תְּפָאֶרֶת בְּנִימִין", אֲבָרְכִים שְׁמִשְׁלִימִים אֶת עֲצָמָם בְּהוֹרָאָה, וְעַכְשָׁו יֵשׁ גַּם כּוֹלֵל חֲצוֹת, וְכֵן יֵשׁ בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם שֶׁשָׂה שְׁעוּרִים שְׁלוֹמִדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁר רְאוּי לְכֹל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְשִׁמְעַלְכָּל הַפְּחוֹת שְׁעוֹר אֶחָד בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיִּית לְהִנְפֹּשׁ, וְזֶה שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל רַע, וְאֵף אֶחָד לֹא שָׁם לֵב מַה זֶה לְמוֹד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם וְכוּ', וּבִשְׁבִיל זֶה עוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלְמִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת וְכוּ', כִּי אִם הֵינּוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, הֵיוּ פְּשׁוּט גּוֹנְבִים שְׁעָה בִּימְמָה לְלַכֵּת לְשִׁמְעַלְכָּל שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, וְלִקְיָם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ד) שְׁאָמַר לְאָדָם אֶחָד שֶׁהִתְנַצַּל לְפָנָי רַבְּנוּ ז"ל שְׁאִין לוֹ פְּנָאֵי לְלַמֵּד מִחֲמַת שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׂא וּמִתֵּן, אָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל אֵף עַל כֵּן רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף אֵיזָה זְמַן לְעַסֵּק בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר, שְׁזַהֵוּ מַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ל"א) שְׁשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם קְבַעְתָּ עֵתִים לְתוֹרָה? קְבַע הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (מִשְׁלֵי כ"ב) "וְקַבַּע אֶת קְבַעֵיהֶם נִפְשָׁ"; הֵינּוּ שְׁשׁוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גְּזַל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוֹד בְּעַסְקָיו, אִם גְּזֻלָּתָ מֵהֵן עֵתִים לְתוֹרָה, כִּי צְרִיךְ הָאָדָם לְחַטֵּף וְלְגַזֵּל עֵתִים לְתוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְרָדָא וְהַעֲסֵק דִּיקָא; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! אִם יַחֲסֵר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד דָּף גְּמָרָא, אֲזִי חֲסֵר לָךְ חַיִּים בְּיוֹם הַזֶּה, כִּי עָקַר הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם זֶה דָּף גְּמָרָא, שְׁזַה מִמִּשְׁיָךְ עַל הָאָדָם אֶת הַד' מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גִּמְ'ר'א' גִּבְרִיאֵל, מ'כָּאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה נִדָּה נ"ב, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבִּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דָּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעִלְמָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֵא יַדַּע מַאי קָאֲמַר; הַלּוֹאֵי

שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדִי יָרָא שְׁמַיִם, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלָּן! וְרָאָה מַה לִּפְנֵיךָ, וְהִרְבַּ הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁלֹמֹה מְזוּוִיָּהֵל זִי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם אֵינּוּ לוֹמֵד כָּל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חֵיה וּבִהְמָה וְכוּ', תִּאֲמִין לִי שְׁכָל מַה שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִעוֹרֵר אוֹתְךָ עַל לְמוּד דֶּף גְּמָרָא, זֶה לְטוֹבְתְךָ הַנְּצַחִית, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שְׁאֵלוֹ הַדְּפִי גְמָרָא יַעֲטֹפוּ אוֹתְךָ וַיִּצִּילוּ אוֹתְךָ מִכָּל הַעֲנָשִׁים הַקְּשִׁים שֶׁמַּחֲכִים עַל הָאָדָם וְכוּ', וְלִכְּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ תַּצִּיֵּת אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁמַע לְהִסְתוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם וְכוּ', שְׁאוּכָלִים מֵהַצְּלַחַת שְׁלִי וְכוּ', וַיִּוְרָקִים לִי חֲזָרָה בְּאוֹתוֹ צִלַּחַת וְכוּ', הָאֵם אֵין זֶה גַּעַל נִפְשׁ? הָאֵם הֵם שׁוֹכְחִים אוֹ לֹא לְמִדּוֹ מַה שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (מְשָׁלִי י"ז) "מְשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ", כִּי אָדָם שֶׁמְשַׁלֵּם רַע תַּחַת טוֹבָה, בְּזֶה הוּא מִרְאָה אֶת גְּרִיעוֹת נִפְשׁוֹ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רְקוּב מִבְּפָנִים וְכוּ', וְאֵף שֶׁהוּא מִרְאָה פְּרָצוּף שֶׁל תָּמִים וְכוּ', הוּא מְשַׁחַת מְאֹד, וְהַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַסְּטִיפְלָעַר זִי"ע מְאֹד מְגַנֵּה בְּאֶחָד מִמַּכְתָּבָיו עַל מִי שֶׁמְשַׁלֵּם רַעָה תַּחַת טוֹבָה, וְקוֹרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאִי וְכוּ', וְאוֹמֵר שְׁאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מִזֶּה שְׁאָדָם מְשַׁלֵּם רַעָה תַּחַת טוֹבָה.

נָא וְנָא תַעֲזוֹר לִי בְמַה שְׁאֲתָה רַק יְכוּל, לְהַחֲזִיק וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱלֵ אַבְרָהָם, שֶׁהִיָּה פְתוּחַ מֵאַרְבַּע צְדָדִים, שְׁמַאִיזָה צַד שֶׁרַק יָבוֹא יוֹכֵל לְהִכְנֵס וּלְאָכַל, שְׁזֶה הִיָּתָה עֲבוּדָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינּוּ, וּבְזֶה גִלָּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל עוֹבֵר וְשָׁב, וּכְמַאֲמָרָם ז"ל (תְּנַחֲוּמָא לָךְ לָךְ) עַל הַפְּסוּק: (מְשָׁלִי י"א). "וַיִּזְרַע צְדָקָה שְׁכָר אֲמַת", זֶה אַבְרָהָם שֶׁזָּרַע צְדָקָה וְהִיָּה מְאָכִיל עוֹבְרִים וְשָׁבִים, שְׁנֹאֲמַר: "וַיִּטַּע אֲשֶׁל בְּכָאֵר שְׁבַע וַיִּקְרָא שְׁם בְּשֵׁם ה' אֵל עוֹלָם" (בְּרַאשִׁית כ"א, ל"ג). לְאַחַר שֶׁהִיָּה מְאָכִילָן וּמְשַׁקֵּן, הִיָּו מְבָרְכִין אוֹתוֹ. וְאָמַר לָהֶם: לִי אַתֶּן מְבָרְכִין? בְּרַכּוּ לְבַעַל הַבַּיִת שְׁנוֹתָן לְכָל הַבְּרִיּוֹת אֲכָל וּמִשְׁקָה וְנוֹתֵן בָּהֶם רוּחַ. וְהִיָּו אוֹמְרִים לוֹ: הֵיכֵן הוּא? אָמַר לָהֶם: שְׁלִיט בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וּמִמִּית וּמִחַיָּה, מוֹחֵץ וְרוּפָא, צַר אֶת הָעֵבֶר בְּמַעֲי אִמוּ וּמוֹצִיאָו לְאוּרֵי הָעוֹלָם, מְגַדֵּל צְמַחִים וְאֵילָנוֹת, מוֹרִיד שְׁאוּל וַיַּעַל. כִּיּוֹן שֶׁהִיָּו שׁוֹמְעִין כָּךְ, הִיָּו שׁוֹאֲלִין

כִּיצַד נִבְרָךְ אוֹתוֹ וּמַחְזִיקֵינוּ לוֹ טוֹבָה. הִיָּה אוֹמֵר לָהֶם, אָמְרוּ: בְּרוּךְ ה' הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד, בְּרוּךְ נוֹתֵן לָחֵם וּמְזוּן לְכָל בָּשָׂר, וְהִיָּה מְלַמֵּד בְּרָכוֹת וְצַדִּיקוֹת. הוּא שְׂאֵמֵר הַפְּתוּב, "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרִין".

רק תִּשְׁמֵר מְאֹד מֵאלוֹ הַתּוֹלְעִים וְכוּ', הַשּׁוֹעֲלִים קִטְנִים הַרוֹצִים לְחַבֵּל אֶת הַכֶּרֶם שְׁלָנוּ וְכוּ', אָבֵל הֵם לֹא יִצְלִיחוּ, כִּי הַסֵּמֶף מ"ם הֶרְשַׁע מְרָשָׁע מְנַסֶּה כָּבֵד חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים לְשִׁבְרֵי אוֹתָנוּ, וְלֹא מְצַלִּיחַ, אֲדַרְבֵּה הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ גּוֹדֵלֶת וְגוֹדֵלֶת בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְכוּ', וּמִסְתּוֹפְפִים מְשֻׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת אֶל קַהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקל.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר פִּינְחָס, כ"ב תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתָּךְ לֹא לְבוֹזֹת שׁוֹם אֲשֶׁה מְקַהְלָתָנוּ וְכוּ', כִּי מִי שְׁמַצִּיקָה וּמַצְעֵרֶת אֶת הַזּוּלָּת, מְקַבֶּלֶת אֶת זֶה אַחֵר כִּךְ חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים, הֵן מִבְּעֵלָה וְכוּ', וְהֵן מִשְׁאַר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר לֹא לְרַכֵּל וְלֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע מֵאֲשֶׁה אַחַת עַל הַשְּׁנֵיָה, כִּי זֶה עֲוֹן חֲמוּר מְאֹד, וְגַם מִגְעִיל מְאֹד וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר שְׁאֲצִלָּנוּ הַיְסוּד הַיְסוּדוֹת זֶה רַק חֶסֶד וְעוֹד פְּעַם חֶסֶד וְעוֹד פְּעַם חֶסֶד, וְעַל זֶה חֲנֻכְתִּי מְקַטְנוֹתִי מֵאֲמִי הַצְּדִיקָת עֲלֵיָה הַשְּׁלוֹם, שְׁמִסְרָה אֶת נִפְשָׁה עֲבוּר הַזּוּלָּת, וְאִף שֶׁהִחְזִירוּ לָהּ אַחֵר כִּךְ רַע תַּחַת טוֹב וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵן הִיא לֹא הַפְּסִיקָה מְלַעֲשׂוֹת טוֹב לְהַזּוּלָּת וְכוּ', וְכֵן אֲנִי גְדֹלְתִי וְכוּ', וְלִצְעָרֵי הָרַב לְכָל מִי שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה טוֹב, מְשַׁלֵּם לִי חֲזָרָה רְעָה, וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנִי מִמְשִׁיךְ רַק לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', וְכִכְר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן ל"ג) מִי שְׁמַשְׁלֵמִין לוֹ רְעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שֶׁכֵּל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַבוֹרָא; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּשְׁמְרֵי רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְהַזּוּלָּת, וְאֶל תַּחֲכִּי לְקַבֵּל חֲזָרָה

גְּמוּל טוֹב מִמֶּנָּה וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לְךָ חַזְרָה בְּזָכוֹת זֶה שֶׁפַע כְּזוֹ שֶׁאֵת לֹא חָלַמְתָּ.

הַעֲקָר תִּתְחַזְקִי בִּיתֵר שֶׁאֵת בִּיתֵר עֲזוּ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁדָּבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא הַכֹּל בָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְזִכֹּר גַּם זָכֹר אֲשֶׁר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשַׁפֵּט, עַד כְּדֵי כִּף שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֵלִין ט): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שֶׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קֹדֶם מִלְמַעְלָה, וְלִכֵּן הַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה רַק לְבָרוּחַ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם הֵיְתָה אֲשֶׁה יוֹדַעַת מַה הִיא פּוֹעֵלֶת בְּשֵׁמִים עִם הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּהּ וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כִּשְׁזָה גַּם רוּוִיָּה עִם בְּכִי וְכוּ', לֹא הֵיְתָה מִפְּסֻקַת מִלְהַתְּפַלֵּל, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר תְּפִלָּה עִם דְּמָעוֹת, וְיִכְלִים לְפַעַל אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ הַכֹּל, רַק צְרִיכִים סִבְלָנוֹת בְּכִלְיֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, כִּי גַם בַּתְּפִלָּה צְרִיכִים לְחֻכוֹת וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ו, חֶלֶק א', סִימָן קצ"ו) אָסוּר לְאָדָם לְעַמֵּד עֲצָמוֹ עַל שׁוֹם דְּבָר, הֵינּוּ שֶׁאָסוּר לְהַתְּעַקֵּשׁ בַּתְּפִלָּתוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דְּיוֹקָא אֶת בְּקָשׁוֹ, כִּי זֶה הוּא כְּמוֹ לוֹקַח דְּבָר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה. רַק צְרִיף לְהַתְּפַלֵּל וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹא, וְזֶה (אֲבוֹת פָּרָק ב') 'אֵל תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קָבַע', מִלְשׁוֹן גְּזֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (מְשַׁלֵּי כ"ב) "וְקָבַע אֶת קַבְעֵיהֶם נִפְשׁ". הֵינּוּ שֶׁכָּל מַה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ, הֵן פְּרִנְסָה אוֹ בָּנִים אוֹ שְׂאָר צְרִיכִים, אָסוּר לְהַתְּעַקֵּשׁ וְלְעַמֵּד עֲצָמוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ, שֶׁדְּיוֹקָא יַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִלָּתוֹ, כִּי זֶה הוּא תְּפִלַת קָבַע שְׁלוֹקַח הַדְּבָר בְּחֻזְקָה בְּגִזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים; וְלִכֵּן זֹאת תַּעֲשִׂי לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מַה שֶׁאֵת צְרִיכָה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְזֶה הִלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁלְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵינוּ שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקלא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פינחס, כ"ב תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַמְּלַמֵּד הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר

הנה אנחנו עומדים לפני יציאה לחפש וכו', שהתלמידים נכנסים בקיטנה, ולכן באתי לעורר אותך כמה נקודות שתשים את הדגש לדבר עם התלמידים, והכל כמובן צריך להיות באהבה גדולה מאד, כי כך אמר החכם מכל אדם: (קהלת ט' יז) "דברי חכמים בנחת נשמעים", כי כלל גדול אתה צריך להבין, מלמד שהוא מאיר פניו לתלמידים וכו', ומשמח אותם וכו', על ידי זה בקלות יקבלו את כל דבריו, לא כן כשהולכים עם תלמידים ראש בראש וכו', ורוצים רק לנצח אותם, בזה נכשלים, ולכן מצד אחד מלמד צריך לקים (כתובות ק"ג): זרק מרה בתלמידים, כדי שיוכל להחזיק אותם שלא יתפרעו, אבל מצד שני מכרחים רק להראות להם אהבה וקרוב לכבות, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"א): לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידיו ולא כיהושע בן פרחיה שדחפו לאחד מתלמידיו בשתי ידיו וכו', היום אין דבר כזה לדחף ולזרק ולהעיף ילדים וכו', כי הערב רב מחכים לזה וכו', לתפס אותם במצודתם הטמאה.

רציתי מאד שתעורר את כל הכתה שלך על נקודות אלו.

א, שלא ילכו לישן עד שלא קוראים קריאת שמע שעל המטה, והכינו נטלה עם מים, וכן בעת קומם שלא ירדו מהמטה עד שנוטלים את הידים.

ב, שיקפידו להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא ולענות אמן יהא שמיה רבה, קדשה וברכו, ויגלות להם את מעלת הזוכים לומר קדשה וברכו, ולענות אמן יהא שמיה רבה.

ג, שְׂיִכְבְּדוּ מֵאֵד אֶת אָבָא וְאִמָּא, כִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֵד מֵאֵד מִקְפִּיד עַל זֶה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא דְבִי אֲלִיהוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקַשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבְּד אָב וְאִמָּו; וְאִמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַחְמוּרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ; וְאִמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מִכְּבֵד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; וְרֹאִים מְזַה אִם מִכְּבָדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזַה מִכְּבָדִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ד, שְׂיַעֲשׂוּ רַק חֶסֶד אַחַד עִם הַשָּׁנִי, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב חֶסֶד, וְאֶת גְּדֵל הָעוֹוֹן לְצַעַר אֶת הַזּוּלָת, וְכֵן לְשַׁמֵּר עַל מְקוֹם הַמְקַדֵּשׁ מֵעַט שֶׁהוּא בֵּית הַכְּנֶסֶת וְהַבֵּית הַמְדֻרָשׁ, וְלִהְסָבִיר אֶת גְּדֵל חֲמַרְת הָעוֹוֹן מִי שְׂמִשְׁחִית דְּכָר שָׁם, וְאִין עַל זֶה שׁוּם מְחִילָה.

ה, לִהְסָבִיר לָהֶם שְׂעַכְשׂוּ קִיץ מְצוּי מֵאֵד שְׂרַפּוֹת, לֹא עֲלִינוּ, וְאִיךָ שְׂצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְהִתְקַרֵּב אֶל זֶה, כִּי זֶה סְכָנַת נַפְשׁוֹת וּפְקוּחַ נַפְשׁ מִמָּשׁ, וְלִהְסָבִיר לָהֶם לְפִי שְׂכָלָם, וְלִהְרַחֵיב הַדְּבֹר בְּזַה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּנָה שְׂתַּסְבִּיר אֶת זֶה בְּצוּרָה הַכִּי יָפָה, וְכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂאִיף מִלְמַד יִקַּח אֶת הַיְלָדִים שֶׁלּוֹ לְאִיזָה מְקוֹם מִשְׁחָק שְׂמַחֲלָלִים בּוֹ הַשְּׂבָת, כִּי לֹא בְּחֻנָּם הַזֵּהִירוּ גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים עַל זֶה וְכוּ', וְרֹאִים שְׂלֹאט לֹאט בְּזַה שְׂמַחְרִימִים אוֹתָם וְכוּ', הֵם סוּגְרִים אֶת מְקוֹמוֹתֵיהֶם וְכוּ', וְזֶה דְעַתִּי וְדַעַת גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים וְאִסוּר לְהַמְרוֹת אֶת פִּיהֶם.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקלב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פינחס, כ"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך שבנינו קהלה לתפארת ביבנאל, שהיה מדבר שמם מהיהדות, והיום המקום פורח, מי שרק נכנס שמה לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים או בבני ברק או בברוקלין, בלי שום הגזמא, קדם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית, מנחה, ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקנה מפארת ענקי לגברים עם שלש בורות לטבילה, וכן יש לנו מקנה טהרה מפארת לנשים (אגב שמסגלת מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה), ועל כלם יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם שמחלקת אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה.

ועל כל זה אנחנו לא מקבלים אגורה שחוקה משום מקום, אלא מה שעניי אנשי שלומנו תורמים עם הפרוטות שלהם, בנינו בית הכנסת ענקי ומפארת, ומחזיקים את המקואות שעולה הון תועפות המים והסולר וכו' וכו', ואת הבית התבשיל, ואת הכוללים, שאין לנו שום הכנסה, רק מהפרוטות האלו, ולכן זה הצדקה הכי גדולה שיש רק, כי נותנים לאכל לרעבים וצמאים, וכן לומדים תורה לשמה מתוך עניות ודחקות, ומחזיקים את החמש בתי כנסיות שיש לנו בהקהלה, והכל בא מהקפות שיוכלים לקבל במשרד הקהלה.

ולכן נא ונא תקח מהמשרד קפת צדקה "קרן הצדיק", ותכניס בכל יום

ויום כּמָה פּרוטות לְצַדְקָה, כּי סוּף כּל סוּף רַק זֶה מַה שִׁישָׁאָר מִמֶּה, וְזֶה יִלְוֶה אוֹתָהּ, כּמוֹ שְׁכָתוֹב: (יִשְׁעִיָּה נ"ח ח) "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךְ", וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ תִּבְיֵא אֶת קַפַּת הַצְּדָקָה אֶל הַמְשֻׁרָה, (אוֹ לְשַׁלַּח בְּדָאָר) וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה אֱלוֹ הַפּרוטות יַעֲזוּרוּ לָךְ בְּעֵת שֶׁתִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, כּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁשׁוּרָף וּמִבְטָל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא הָאָדָם מִעוֹנוֹתָיו כּמוֹ צְדָקָה, כּמֵאמָרָם ז"ל (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּוּ רַבְהּ, פֶּרֶק י') אֵין לָךְ סַם חַיִּים לְמִלְאָךְ הַמּוֹת אֲלֵא מִדַּת הַצְּדָקָה בְּלִבְךָ, וְלִמָּה אָדָם לֹא נוֹתֵן צְדָקָה? כּי חוֹשֵׁב שֶׁצְּרִיךְ לְתַתּ בְּפַעַם אַחַת סְכוּם גְּדוֹל, וּמִחֲמַת שְׂאֵין לוֹ אֲזַי יָכוֹל לְעַבֵּר יוֹם אַחַר יוֹם וְלֹא נוֹתֵן צְדָקָה, שְׂזֶה מִצְּוֹת עֲשֵׂה כּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין וְצִיצִית וּמְזוּזָה וְכוּ', וְאֵם הָאָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שֶׁבְּזֶה שְׁנוֹתֵן בְּכָל יוֹם כּמָה פּרוטות לְצַדְקָה קִים מִצְּוֹת צְדָקָה, הִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמְח לְתַת כָּל יוֹם כּמָה פּרוטות, וּבִפְרָט לְפָנֵי הַתְּפִלָּה שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דְּרַי י'). רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פּרוטָה לְעַנִּי וְהָדָר מִצְּלִי אִמְרוּ דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחַזֶּה פְּנִיךָ", וְכֵן בְּעֵת הָאֲכָל הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְתַת צְדָקָה, וְכֵן בְּכָל עֵת מִצּוּא, וּבִפְרָט קִדְּם שִׁיּוּצָאִים לְדַרְךְ אִמְרוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהָרֵן, חֵלֶק א', סִימָן ל"א) צְרִיכִים לְתַת צְדָקָה כְּדֵי שֶׁיְהִיָּה שְׁמור עַל הַדַּרְךְ מִכָּל מִינֵי יִסּוּרִים, וְלִכֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, אֲלֵא בְּכָל יוֹם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהַכְנִים כּמָה פּרוטות בְּקַפַּת הַצְּדָקָה.

מִלְּבַד זֹאת יֵשׁ לָנוּ בְּהַקְהֵלָה שֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים בְּזִמְנִים שׁוֹנִים שְׁלוּמֵדִים אֶת הַדַּף הַיּוֹמִי, מִי הִיָּה מְאָמִין אֵי פַעַם שֶׁבְּמִקּוּם מוֹשְׁבָה נִדְּחַת וְכוּ', שֶׁיִּלְמְדוּ בְּשֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים נִפְרָדִים אֶת הַדַּף הַיּוֹמִי מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ מִעֲרַכַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, גְּנִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת, תְּלִמּוּד תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, סְמִינָר לְבָנוֹת, יְשִׁיבָה קְטָנָה וְיְשִׁיבָה גְּדוֹלָה, וְיְשִׁיבָה לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשִׁיָּה לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, מִי הִיָּה יָכוֹל לְתַאֵר לְעֲצָמוֹ שֶׁדְּבַר כְּזֶה יָכוֹל לְהִיֹּת בְּמוֹשְׁבָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע שֶׁהִיא קִימַת עַל הַמְּפָה, שְׁבָה מִתְּחַנּוּכִים לְמַעֲלָה מֵאֲלָף תְּלִמִּידִים וְתִלְמִידוֹת, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּעַבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוֹלָה שְׂרַק יָכוֹל לְהִיֹּת, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֵין לָנוּ עֲשִׁירִים וְאֵין לָנוּ מִי שֶׁיַּעֲזוּר לָנוּ, אֲלֵא אֱלוֹ הַפּרוטות שֶׁכָּל אֶחָד מִכֵּנִים בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, וְיִדּוּעַ מַה שְׁמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אִמְרוּ "אֶת הַקְּלוּזוֹ בְּנִיתִי לֹא מֵהַכֶּסֶף שֶׁל הָעֲשִׁירִים,

אֶלָּא מֵהֶרְצוֹנוֹת שֶׁל הָעֲנַיִים, וְזֶה מִתְקַיֵּם בְּהִמּוּסְדוֹת שְׁלֵנוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁנוֹתָן יָד וְכַתְּף לְעוֹד.

כְּדֵי לְקַבֵּל קַפַּת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", נָא לִפְנוֹת לְהַמְשִׁיר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִלָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

שְׁמַעְתִּי אֶת הַהוֹדְעָה וְכוּ', וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִתְפַּעֵל עֲלֶיךָ אִיךָ תַחֲשׂוּד עָלַי שְׂאֲנִי יִיעֵץ שֶׁתִּתְגַּרֵּשׁ? אֲנִי בְּאֵתִי לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְבָנוֹת בְּתִים לֹא לְשֹׁבֵר בְּתִים, אֲנִי עוֹשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלַתִּי לְגִשְׁר בֵּין זוּגוֹת, וְאֲנִי עוֹשֶׂה לְמַעַלָּה מִכְחֵי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּית, וְאִם אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֲנִי לֹא פוֹעֵל אֶצְלָם כְּלוֹם וְכוּ', אֲזִי אֲנִי מְסַלֵּק אֶת יָדֵי מֵהֶם וְכוּ', אֲבָל לֹא שְׂאֲנִי יִשְׁלַח שְׁלִיחַ לְעִשׂוֹת גִּט וְכוּ', חֵס וְשְׁלוֹם דְּבַר כְּזֶה, הֵרִי כְּתוּב: (וַיִּקְרָא י"ט י"ד) "וַיִּרְאֶת מֵאֲלֹקֶיךָ אֲנִי הַיּוֹי"ה", וַדְּרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין ל"ב): דְּבַר הַמְּסוּר לְלֵב נֶאֱמַר בּו "וַיִּרְאֶת מֵאֲלֹקֶיךָ", כִּי רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ מַה שְׂבָלְבוּ שֶׁל הָאָדָם.

אֲקַנֶּה מֵאֵד שְׁלֹא תִקְבַּל שׁוֹם לְשׁוֹן הָרַע עָלַי מֵאַף אַחֵד, כִּי אֲנִי חֲזַק בְּזֶה כְּשֶׁבֵא בְּעֵנִין גִּט אֲנִי מְסַלֵּק אֶת יָדֵי בְּזֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ שֶׁתִּרְמַתְּ סְכוּם הַגּוֹן
כְּזֶה לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל לְזְכוֹת הָאָמָא שְׁלָךְ, וְכֵן זְכִיתָ לְסִיִּם שֶׁשָּׂה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה,
אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקָּה, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ לָהּ עֲלִית נִשְׁמָה עֲלֶיהָ אַחַר עֲלֶיהָ, כִּי כִּשְׁאֶחָד
מִשְׁאִיר אַחֲרָיו יְלָדִים וְהֵם עוֹשִׂים צְדָקָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וּמְכַל שֶׁכֵּן
כִּשְׁלוֹמְדִים לְזְכוֹת הַנְּפֻטָר לְחַיֵּי עוֹלָמִים וְכוּ', יֵשׁ לוֹ שֵׁם עֲלֶיהָ אַחַר עֲלֶיהָ, וְאִם
הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מִזֶּה אֵיזָה טוֹבָה הֵם גּוֹרְמִים לְנִשְׁמוֹת הַהוֹרִים לְמַעַלָּה
בְּשָׂמִים, הָיוּ עוֹשִׂים כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, כ"ב תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרַת אֶת נַפְשֶׁךָ יוֹם
אַחַר יוֹם בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְקָם, וְזֶה הַזְּכוֹת יִגַּן עֲלֶיךָ וְעַל בַּעֲלֶיךָ וְעַל
כָּל הַיְלָדִים, כִּי אֵין עוֹד זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִהַזְּכוֹת שֶׁעוֹזְרִים בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל,
שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל לְרַעֲבִים וּלְצַמְאִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקלו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פינחס, כ"ב תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אני לא יכול להסביר לך את גדל הזכות שיש לך, בזה שאת מוסרת את נפשך פשוטו כמשמעו עבור בית התבשיל - אהל אברהם, שזה הצדקה העולה על כל הצדקות, כי את בעצמך רואה איך שבאות נשים עם עגלות ילדים לאכל, ותאמיני לי פשוטו כמשמעו אין להם בבית, ועשיתי את זה בחכמה כזו שאלו שאין להם שלא יתבישו, וכך כלם אוכלים, והזכות הזו עולה על כל הזכיות, כי למעלה בשמים מאד מאד מתפארים מאחד שפותח את הדלתות בשביל עניים וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שהזכות הזו ישמר אותך מכל רע ומשחית שלא יוכל לעשות לך שום דבר, ותהיי הכי מאשרת בחינה, כי הגיע הזמן שיהיה כבר סוף וקץ לכל הצרות שלך, ותחלה וראש לפדיון נפשך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקלז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

קבלתי את הדו"ח מה שאספת קפות השבוע, והבאת סכום הגון, אשריך ואשרי חלקך, כי זה זכות מאד גדולה, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט). גדול המעשה יותר מן העושה; כי בזה שמזכים את אחרים לצדקה אמתית כמו הצדקה שלנו שרואים איפה הפסוף הולך, ובפרט לבית התבשיל - אהל אברהם, ולכן אשריך, ואתה צריך מאד מאד לשמח על נעם חלקך שנעשית שד"ר עבור לחלק קפות ולאסוף את הקפות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתתמיד בזה, וזה יביא לך גם הכנסה יפה בפרנסתך.

נא ונא תשתדל להיות בשמחה, וראוי לך להיות בשמחה שיש לך חלק כל כך גדולה לעזר לי לבנות עכשו את האולם שיהיה פנינה לאנשי שלומנו, ואל תחשב מה יעזר כבר הקפות האלו? אל תאמר כך, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט): מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ", לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, ועל ידי זה אני יכול לבנות אולם מפאך, וזה יהיה לכלם וזה זכות מאד מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה לשמחות שלהם, והיה זה שכרך בזכות הרבים.

נא ונא תשתדל לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם בני אדם היו יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כל דבור שמדברים אליו יתברך מזעזע את כל העולמות, שזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גקלח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, אדרבה אני מאד מאד שמח על עבודתך הקדושה שאת עובדת בבית ספר ובסמינר וכו', ידעתי גם ידעתי שלא חסר לך שונאים, עם כל זאת את עושה עבודה מצוינת ולכן שום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

נתתי לך את כל הגבוי בענין הפטורים וכו', וכן בענין לקחת תחזוקן קדש וכו', זה אני לא יכול להכריח אם אשתו לא רוצה וכו', מה אני יכול לעשות? ואני מקווה שלא יחסר אברכים שפן רוצים לעבד, צריכים רק לפרסם וכו'.

בענין הכסף וכו', דעי לך שאסור לעזוב את... וכו', כי הכל משחת, ואם אנהנו לא נעמד על זה, זה יעלם מבין האצבעות בלי שום גזמא כלל, כי אי אפשר לתאר איזה שחיתות קורה שם, ואין שום פקוח, ולכן חבל שהכסף שמגיע לנו יגנב פשוטו כמשמעו.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם עם הצימרים שתצליחו בגדול.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֶב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

צַר לִי מְאֹד לְהַגִּיד לָכֶם, הַחֲכָם מִכָּל אָדָם אוֹמֵר: (משלי י"ט כ"ד) "טָמֵן
עֲצַל יָדוֹ בַצִּלְחַת גַּם אֵל פִּיהוּ לֹא יִשְׁכַּנָּה", וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי
פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם כְּדִי לְהִבְיֵא פְרָנְסָה וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם עֲבוּדָה בַּעוֹלָם וְכוּ',
אָמַת אַתֶּם מְגַדִּילִים אוֹתִי עַד הַשָּׁמַיִם, אָבֵל מְצִיאוֹת גַּם אֲנִי עָשִׂיתִי כָּל מִיַּי
עֲבוּדוֹת בְּזוּיוֹת הָעֶקֶר לְהִבְיֵא פְרָנְסָה בְּבֵית, כִּי זֶה לֹא יִתְכַּן לֹא לַעֲשׂוֹת כְּלוּם
וְלְהַגִּיד שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לִי, וְלִכֵּן לֹא טוֹב בְּעֵינַי מֵה שְׂאִתֶּם כּוֹתְבִים
לִי בְּכָל פַּעַם שְׂאִתֶּם בְּדַחְקוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה וְכוּ' וְכוּ', הִרִי הִצַּעַתִּי לָכֶם שֶׁתִּהְיוּ
מִמְּנִים עַל הַצְּדָקָה וְתִקְבְּלוּ אַחֲזוּזִים וְכוּ', לֹא יְכוּלִים לְתַת מִשְׁכַּרְתָּ כִּי אֵין לָנוּ
מְאִיפָה וְכוּ', כִּי אֲנַחְנוּ שְׂקוּעִים בַּחֹבוֹת לְמַעַלָּה מְרֹאשׁ וְכוּ', בְּרַבְבוֹת רַבְבוֹת
שְׂקָלִים, וּבִכְפֻרְט עֲכָשׁוּ שְׂאֲנִי בּוֹנָה אֶת הָאוֹלָם שְׂיִהְיֶה פְּנִינָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְזֶה עוֹלָה לִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְאֲנִי רַק מְלוֹה כְּסָפִים עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל, וְלִכֵּן
הֲלוֹאֵי שְׂהִיִּית מְכַנִּים אֶת עֲצָמְךָ לְחֻלְקַת קְפוֹת וְכוּ', וְלֹאֲסָף אֶת הַקְּפוֹת וְכוּ',
וְהִיָּה נִכְנָס לָךְ שְׂפַע גְּדוֹל וְכוּ'.

מָה אָמַר לָכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כּוֹז
אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבוּר אֶחָד מֵה שְׂמִדְבָּרִים
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו, וְאִם
בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וְאִיזָה נַחַת רוּחַ זֶה
גּוֹרֵם וְכוּ', הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שַׁעַה וְשַׁעַה וְכוּ', כָּל כָּל
דְּבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְזַעֵזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזֶה אֵי אֲפֶשֶׁר לְהַסְבִּיר
בְּפֶה, וּמִכָּל שְׂכָן בְּכֻתָּב.

הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ... תַּחֲיָה שְׂתַעַבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת וְתוֹלִידֵי
בְּקָלוֹת, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ.

... נרו יאיר צריכים להיות עם צמצום, ולשמר מאד מרובי אור שגורם שבירת הכלים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גקמ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק יחד ולהתפלל להקדוש ברוך הוא שאתם רוצים לנסע אל ציון רבנו ז"ל, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

מה אמר לכם! אתם צריכים להרגיל את עצמכם לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניכם דבור אחד מה שמדברים עמו יתברך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים אליו, ואם בני אדם היו יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, ואיזה נחת רוח זה גורם וכו', היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כל כל דבור שמדברים אליו יתברך מזעזע את כל העולמות, שזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גקמא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני נסיתי כל הזמן רק לעזור לך ואתה יודע את זה, כל כך הזהרתי אותך שלא כדאי להיות בכעס וכו', אפלו בגשמיות, כי אחר כך סובלים מזה מאד וכו', ומכל שכן וכל שכן ברוחניות פעם זה עבודה זרה, כמאמרם ז"ל (זהר חדש נח) "לא יהיה בך אל זר", שלא תהיה נוח לכעס, ואמרו (נדרים כ"ב:) כל הכועס אפלו שכינה אינה חשובה כנגדו וכו', ומשכח את תלמודו וכו', ומוסיף טפשות וכו', ולכן עצתי שתוריד את הראש ותבקש סליחה וכו', זה דעתי, יותר מזה אני לא יודע מה ליעץ אותך, ואתה יודע ששנים על גבי שנים אני מבקש אותך ומזהיר אותך וכותב אליך וכו'.

נא ונא תשתדל לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור

שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחַד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְבוּר לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, הֵיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כָּל כָּל דְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שֶׁזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכֹתֵב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקִמְבּ.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְקוּוֶה שְׁתּוּכַל לְגַמֵּר אֶת הָאוּלָם עַד שְׂאֵנִי יִגִּיעַ עַל שַׁבַּת נַחְמוּ, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁיִהְיֶה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוּלָם - פְּנִינָה שְׁלֵא נִצְטָרַךְ לְהַתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם אוּלָם וְכוּ', וְדַבְּרָתִי עִם הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר בְּעֵינֵי הַצָּבַע שְׂאֵתָה מְצִיעַ וְכוּ', כְּדֹאֵי לְךָ לְהַמְשִׁיךְ בְּשִׁלְךָ וְכוּ', כִּי צָבַע בְּהִיר יוֹתֵר יָפֵה.

בְּזִכּוֹת הָאוּלָם הַזֶּה שְׂיִצֵּא מִמֶּשׁ פְּנִינָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה אוֹתְךָ עִם עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה עֲבוּדוֹת, עַד שְׁלֵא יִחְסֹר לְךָ פְּרִנְסָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

רַק שְׁמֹר מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שִׁלְךָ כִּי צְנַתוֹר וְכוּ', זֶה לֹא דְבַר קָל וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשְׁמֹר אַחֵר כֶּף, וְלִכֵּן שְׁמֹר עַל הַבְּרִיאוֹת שִׁלְךָ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין

לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיהָ דְבוּר אָחָד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כָּל כָּל דְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזָה אֵי אִפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גְּקִמָּג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוֹדָאֵי אֶת צְרִיכָה לְטָרְטֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת כָּל הַמְשַׁרְדִּים עִם מִכְתָּבִים, כִּי זֶה פּוֹעֵל בְּוֹדָאֵי, כִּי סוּף כָּל סוּף הַפֶּלֶב וְכוּ', הַתַּחֲמִיל לְהַזִּיז עֲנִינִים אֶף שְׂזָה עֲדִין בְּכַבְּדוֹת וְכוּ', אֲבָל יֵשׁ לוֹ פֶּחַד מְאֹד גְּדוֹל וְכוּ', כִּי כָּבֵר בָּא בַקֶּרֶת מִמְּבַקֵּר הַמְדִינָה וְכוּ', וְזֶה הַכֹּל רַק בְּזִכּוֹת הַמִּכְתָּבִים שְׂאֵת מְטָרְטֵרֶת אֶת כָּלֵם וְכוּ', וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂזָה מְצוּה מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו הִיקָרִים סוֹבְלִים סֶבֶל מְאֹד גְּדוֹל, וּבְפָרֵט מְהֻרְפֶּת שָׁל... וְשָׁל... וְכוּ', וְכֵן צְרִיכִים לְטָרְטֵר אוֹתָם בְּעֵינֵי מְכַבֵּי אֵשׁ וְכוּ', לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר אַחַר אֶסוֹן הַכִּי גְדוֹל שְׂהִיָּה בְּשֻׁרְפָּה בְּהַכְרָמֵל, וּמְחַפְשִׁים אֲשָׁמִים וְכוּ', פֶּה בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת יֵשׁ חֲמֻשִׁים מִתְנַדְבָּים בְּחֻנָּם בְּלֵי כֶסֶף, וְלֹא רוֹצִים לְקַחַת אוֹתָם, זֶה סֶתֶם רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת כְּמוֹ בְּסֻדוֹם, וְזֶה אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַנִּיחַ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, לְשַׁלֵּחַ מִכְתָּבִים עַד הַנְּשִׂיא וְכוּ', וּלְכָל מִינֵי גּוֹפִים שָׂרָק אֶת יְכוּלָּה, וּלְמַצּוּה רַבָּה יִחְשַׁב לְךָ.

נא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזָה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שַׁעָה וְשַׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזָה אִי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּפֹה, וּמְכַל שְׂכֵן בְּכֶתֶב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גְּקִמָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֵדֵר פִּינְחָס, כ"ג תְּמוּזָה ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי: (מְשַׁלֵּי כ"ח) "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", עַל יְדֵי תַקְוָה הָאָמוּנָה זֹכִים לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְעַקֵּר הָאָמוּנָה לְיַדַע שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתוֹ, עִמּוֹ וְאֲצִלוּ, וְאֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, אֲבָל עַל יְדֵי תַקְוָה הָאָמוּנָה יִהְיֶה לְךָ בֵּית נִפְלָא, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּבַלִּי, יְרוּשְׁלָמִי וּפְרָק תְּרוֹסְפֵתָא, שְׂזָה הַבֵּית הַרוּחָנִי שֶׁל אָדָם.

נא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזָה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שַׁעָה וְשַׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזָה אִי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּפֹה, וּמְכַל שְׂכֵן בְּכֶתֶב.

כל דבור שמדברים אליו יתברך, עושה רעש גדול בכל העולמות, וזה דבר שאי אפשר להסביר בפה, וכל שכן בכתיב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גקמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני אף פעם לא כותב דברים משלי וכו', רק מעתיק את דברי רבנו ז"ל פשוטו כמשמעו, רק מעביר את זה בצורה כזו שכל אחד מאתנו יכול להבין את זה.

והנה בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ח, אמר רבנו ז"ל שצריכים להיות עקשן גדול בעבודת השם יתברך מבלי להניח את מקומו, דהינו מעט מקצת עבודתו שהתחיל, אף אם יעבר עליו מה שיעבר.

ובלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ו, אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה. רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך יתן ואם לאו לאו, וזה (אבות פ"ק ב') 'אל תעשה תפלתך קבע', מלשון גזלה, כמו שכתוב: (משלי כ"ב) 'וקבע את קבעיהם נפש'. הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו,

שְׁדוּקָא יַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תְּפִלָּתוֹ, כִּי זֶה הוּא תְּפִלַּת קִבְעַ שְׁלֹוּקָה הַדְּבַר בְּחֻזְקָה, בְּגִזְלָה, רַק יִתְפַּלֵּל רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים.

ובְּאִמַּת אֵין זֶה סְתִירָה כָּלֵל, כִּי מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לִהְיוֹת עֶקֶשׁן לֹא לַעֲזֹב אֶת הַעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן וְכוּ', וְאִפְּלוּ שְׁלֹא רוּאָה יְשׁוּעָה יִמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל וְכוּ', וְאִפְּלוּ שִׁיעֵבֵר יָמִים וְשָׁנִים שְׁאִינוּ רוּאָה יְשׁוּעָה, צְרִיךְ לְדַעַת שְׁאֲנִי (חֲבִיקוּק ב' א') "עַל מִשְׁמֵרְתִּי אֶעֱמְדָה וְאֶתִּיצְבָּה עַל מְצוֹר וְאֶצְפָּה לְרֹאוֹת מַה יִּדְבַּר בִּי וּמָה אֲשִׁיב עַל תּוֹכַחְתִּי", אָבֵל מִצַּד שְׁנֵי אֲסוּרֵי לִי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַרַח לַעֲנוֹת לִי וְכוּ', אֵין דְּבַר כְּזֶה מְכַרַח וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"ה). כָּל הַמְּאַרְיָךְ בַּתְּפִלָּתוֹ וּמַעֲיִן בָּהּ סוּף בָּא לְיָדֵי כָּאֵב לֵב, שְׁנֶאֱמַר: (מְשָׁלֵי י"ג י"ב) "תּוֹחַלֵּת מִמְּשַׁכָּה מִחֻלָּה לֵב", וּפְרַשׁ רַש"י: מַעֲיִן בַּתְּפִלָּתוֹ הִינּוּ שֶׁמִּצְפָּה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּקִשְׁתּוֹ עַל יְדֵי הָאֲרָכְתּוֹ, סוּף שְׁאִינָה נַעֲשִׂית וְנִמְצָאֵת תּוֹחַלֵּת מִמְּשַׁכַּת חֲנָם, וְהִיא כָּאֵב לֵב כְּשֶׁאָדָם מִצְפָּה וְאֵין תְּאוּתוֹ בָּאָה; וְלִכֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לִהְיוֹת עֶקֶשׁן גָּדוֹל וְלֹא לַעֲזֹב אֶת מִקְצֵת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים וְכוּ' וְכוּ', רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִף שְׁאֲנִי לֹא שׁוּהָ שֶׁתַּעֲנֶה לִי עִם כָּל זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מִתְּנַת חֲנָם כְּמוֹ מִשָּׁה רַבֵּנוּ שֶׁבִקֵּשׁ חֲמֵשׁ מְאוֹת וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה תְּפִלוֹת בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים וְכוּ'.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל מַה שֶׁהַכְּנֶסֶת בְּהַבְּנוֹת מֵהַסְּמִינָר, וְאֲנִי לֹא יִכוֹל לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, כִּי כְּשֶׁמְחַדְדִירִים אֲמוּנָה בְּהַזְוִלַת, יֵשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַרְבֵּה נַחַת מְזֵה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְלִכְּן תִּרְאֵי לְהוֹצִיא אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁלְךָ מִכַּח אֶל הַפַּעַל, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וּבְכָבֵר אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֲף עַל פִּי שְׁאִינוֹ רְאוּי לְכָד; וְזֶה שֶׁיְדֵ לְכָל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרֶךְ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַזְּהִירָנוּ וּבִקֵּשׁ מֵאַתָּנוּ לְבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּכָל פַּעַם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלֵי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחַד, כִּי אֶצֶלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מַתְמִידִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזָה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שְׁכֵן בְּכַתֵּב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גקמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, וְאֲנִי
מִבְקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאִפְלוּ שְׂזֵה בָא לְכֶם מָאד מָאד קֶשֶׁה,
זְכְרוּ מַה שֶּׁאֲמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִינָם צִעְרָא אֲגָרָא, וְדַעוּ לְכֶם
כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עֵצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֵה אִפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ',
הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוּת, שֶׁהוּא בְּטָל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
כִּי הֵכַל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדִרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת
וְיִשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֵצְמוֹ כָּל כְּלוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אִפְלוּ
מִשְׁהוּוּ תִרְעָמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' אוֹ עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ,
וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהִילָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיָהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צָרִיכִים
לְהִתְעַצֵּבֵן וְלָרִיב בְּבֵית?

רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מָאד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֵצְמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם
שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע
שְׁחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׁאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה
הַתְּעִנּוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבָא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוּב: (ויקרא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ
רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ',
אִיזָה תְּעִנּוּג שְׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ
נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל
רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

מָה אֲמַר לְכֶם! אַתֶּם צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֵצְמְכֶם לְדַבֵּר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ.

אָשׁר כּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ
אָשׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבוּר אֶחָד מֵה שְׁמִדְבָּרִים
עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו, וְאִם
הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמַיִם, וְאִיזָה נַחַת רוּחַ זֶה
גּוֹרֵם וְכוּ', הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כָּל כָּל
דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה מְזַעְזַע אֶת כָּל הַעוֹלָמוֹת, שְׁדַבֵּר זֶה אֵי אֶפְשָׁר
לְהַסְבִּיר בְּפֹה, וּמְכַל שְׂכֵן בְּכֶתֶב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אָשׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקֻמָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיְיִנִּיק וְחֻכִּים ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתַּנִּי שֶׁהִתְחַלַּת לְלַמֵּד מִסַּכַּת בְּרָכוֹת כְּדֵי לְסַיֵּם אֶת זֶה
מְאֵה פְעָמִים וְאַחַד, וְכֵן זָכִיתָ כְּבָר לְסַיֵּם שְׁלֵשִׁים וְאַחַד פְּעַם אֶת הַשְּׁשָׁה סְדָרֵי
מְשֻׁנָּה, וְאֶת זֶה כְּדֹאֵי לְחַזֵּר כָּל הַחַיִּים, כִּי אֵין עוֹד לְמוּד שְׁשׁוּמֵר אֶת הָאָדָם
כְּמוֹ לְמוּד מְשֻׁנּוֹת, וְכֵן אֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִיזִין מ.ב.) בְּמִי אֶתָּה מוֹצֵא
מִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חִבְלֵי לֵשׁ מְשֻׁנָּה. וּמוּבָא (מִדְרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת)
שְׂאֲשֵׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבָּה לְלַמֵּד מְשֻׁנּוֹת אֵינוֹ
מִנִּיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שִׁיְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת,
שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשֻׁמָּה, וְאֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג') אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְכַּנְסוֹת אֶלָּא בְּזָכוֹת מְשֻׁנּוֹת,

ולכן הוא דבר גדול מאד שכל בר ישראל תמיד יחזור משניות, וזה זכות מאד גדולה.

רק תשמר על הסדרים ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גקמט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני רוצה שכן תכנס בכולל "אור המאיר", ותבוא מתי שתבוא אבל ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, מכל אחד שעור אפלו קצת, כי הלמוד הזה ממשיך על האדם ערכות נעימות זיו שכינת עזו יתברך מהד' עולמות.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא

יכול לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מַדְרֵגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכֵים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמָחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

נֵא וְנֵא תִשְׁתַּדֵּל לְפָרֵשׁ אֶת שִׂיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אֶחָד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כָּל כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ זֶה מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיחֵיהָ לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גִּקְנֵנִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פִּינְחָס, כ"ג תְּמוּזָה ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת נֶגֶד הַחֶק וְכוּ', וְלִכְן אֵנִי לֹא יָכוֹל לִיעֵץ לְךָ דְּבַר שֶׁהוּא נֶגֶד הַחֶק וְכוּ', וְאֵת צְרִיכָה לְהִבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְכוּ', שֶׁלֹּא כְּדֹאֵי לְהַסְתַּכְסֵךְ עִם הַחֶק וְכוּ'.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לּוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמֵאֵד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִמָּן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוֹלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכְן טוֹב שֶׁתִּאֲמָרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת

כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגְיָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נֵתַן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ', וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרֹת, תִּהְיֶי רַגְלִיָּה לֹמֵר אֵת זֶה מְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאֵי שְׁתּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבֻזֹּת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרֹתֵי לְפָנֶיךָ, בְּזֻכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלֵי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אֶחָד, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כָּל כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה מְזַעֵזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אִפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכֹתֵב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גִּקְנָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁשֵׁלוֹם בֵּית זֶה חָשׁוּב יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קטז).
וּמָה לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תוֹרָה: שְׁמִי שְׁנֹכַחַת בַּקְּדוּשָׁה יִמְחָה
עַל הַמִּים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲתָה צְרִיךְ לְעֲשׂוֹת כָּל דְּבָר רַק בְּרִשׁוֹת אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', וְאִם
הִיא מִסְכִּימָה מָה טוֹב וּמָה נָעִים, וְאִם לֹא וְכוּ', אֲזִי תִתְיַעֲצוּ אַחַד עִם הַשְּׁנַיִ
כַּדָּת מָה לְעֲשׂוֹת וְכוּ', כִּי עַל שְׁלוֹם בֵּית צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד, וְאֲמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה יז). אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאֲמְרוּ: (יְרוּשְׁלָמִי
בְּרַכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא
אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה
מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת י). זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים
אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וְאֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר (שִׁיחֹת-
הַר"ן, סִימָן רס"ד) שְׁצְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם
סוּבָלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָּה
וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עַצֵּם מְכֹאֹבִם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֶפְנִים
הַקְּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם,
וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי
דִּתְתַעֲתְרוּ', וְכֵן אֲמְרוּ (בְּמֹת סג.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן
הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל בַּחֲסִידוּת
בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְנוּ
ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְּאוּשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹכְנִים.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתבואו לעמק השווה, כי סוף כל סוף פרנסה זה דבר גדול מאד, ורבנו ז"ל אָמַר (תני-מוהר"ן, סימן תק"א) שְׁחַפֵּץ מאד שִׁיְהִיֶה לָנוּ פְּרִנְסָה, אף על פי שִׁבְטָחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אף על פי כֵּן טוֹב מאד כְּשׁוֹכֵינ׳ שִׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרָת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה וַיְהִיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרִנְסָה, וַיִּצְטַרֵּף בְּכָל פַּעַם לַחֲזוֹק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרָת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחַר בְּשָׂאֵר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

נא ונא תשתדל לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אַחַד, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב כֹּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כֹּל דְּבוּר לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כֹּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כֹּל כֹּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֹה, וּמְכַל שְׁכֵן בְּכֹתֵב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גִּקְנָב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בענין הגיד של הכתף וכו', לי זה היה מאד מאד חמור עד שרצו לנתח אותי וכו', אַבְּל דוֹקטוֹר ... הוּא הָיָה שְׁלִיחַ טוֹב לְרַפְאוֹת אוֹתִי עִם הַמְּחַטִּים

בְּלִי שׁוּם נְתוּחַ, וְלִכְּנֵן כְּדַאי לְנִסּוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּנֵן תִּרְאִי לְהוֹצִיא
אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁלְּךָ מִכַּח אֶל הַפְּעַל, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
כְּמוֹ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּכְכַר אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל
יְדֵי הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֶף
עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכָךְ; וְזֶה שֶׁיְּדָ לְכָל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה
בְּאֵין עֶרְךָ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַזְּהִירָנוּ וּבִקֵּשׁ מֵאַתָּנוּ לְבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ
הַקְדוּשׁ בְּכָל פַּעַם.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחַד, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
כָּל דְּבוּר שְׁמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר
לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מִתְמַיְדִים בָּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כִּי
כָּל כָּל דְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזֵה אֵי אֶפְשָׁר
לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב.

חֲבַל מְאֹד שֶׁהַשְּׁקֵעֵתִי כָּל כֶּף הַרְבֵּה שִׁיחֵיהָ לָנוּ מְקוֹם נִפְלֵא לְהַמְדַּרְשֶׁיהָ,
וּלְבִסוּף אֵין בְּנוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיחֵיהָ לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גִּישׁוֹר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה פְעָמִים כְּתִבְתִּי לָכֶם שְׂאֲסוּר לִהְיוֹת פְּזִיז וְכוּ', וְאֲסוּר לְהִכְנִס
בְּלַחֲץ שֶׁל כַּעַס וְכוּ', וְאֲסוּר לְקַפֵּץ עַל הַזִּוּלַת וְכוּ', כִּי אַחֵר כֶּךָ מִשְׁלָמִים עַל זֶה
מִחִיר מְאֹד מְאֹד כְּבֹד, וְאֲנִי רוֹאֶה כְּמָה שְׂאֲנִי לֹא יִכְתֹּב לָכֶם וְאֲנִי מְדַבֵּר אֶתְכֶם
זֶה לֹא מוֹעִיל, כָּל פַּעַם אֲתֶם מְסַתְּבִים מִחֲדָשׁ עִם הַמְשֻׁטָּרָה וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בֹא
לָכֶם מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכְרוּ מֵה שְׂאֲמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא
אֲגֵרָא, וְדַעְו לָכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִיּוּלוֹת, שֶׁהוּא בָטֹל וּמִבְטָל אֶל הָאִין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדִרְךָ
כָּלֵל בֹּא מִגֵּאוּת וְיִשׁוּת, אֲדָם צָרִיךְ לְבִטֹל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא
יְהִי לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תִרְעַמֶּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' אוֹ עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה
הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן לְמָה צָרִיכִים לְהִתְעַצֵּב
וְלָרִיב בְּבֵית וּבְחוּץ?

רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם
רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם
שְׂמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע
שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב: (ויקרא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ
רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזוּדְעֵזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ',
אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ
נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל

רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

מה אמר לכם! אתם צריכים להרגיל את עצמכם לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניכם דבור אחד מה שמדברים עמו יתברך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים אליו, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, ואיזה נחת רוח זה גורם וכו', היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כל כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מזעזע את כל העולמות, שדבר זה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גקנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבתך.

שמר מאד על השלום בית שלך ואל תפנס בוכוחים וכו', ואז תצליח דרכך וכו', כי יש זמן שצריכים לשתק, ולא לדבר ולהגיב על כל דבר וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (דרך ארץ ווטא פרא א) דרכן של תלמידי חכמים ענו ושפל רוח, זריז, ממלא, עלוב ואהוב לכל אדם שפל לאנשי ביתו, ירא חטא ודורש את האדם לפי מעשיו ואומר כל מה שיש בעולם הזה אין לי חפץ בהם [לפי שאין העולם הזה שלי] יושב ומשנה ומטנף כסותו לפני רגלי תלמידי חכמים ואין איש רואה בו דבר רע, שואל כענין ומשיב כהלכה,

בְּזֶה שְׂאֵתָהּ נּוֹפֵל בְּכֹל פֶּעַם בְּעֵצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', וְכוּ', רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מֵדַת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכֹל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהִגִּיעַ לְמֵדַת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכֹּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הֵעֱקָר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמֵחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שְׂשֻׂמַח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחֵר, וְלֹא כֹל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׂמֵחָה כֹּל הַחַיִּים שְׁלֵף יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לִישׁוֹב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ו) מַה שְּׁבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוֹב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוֹב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאִזּוֹ תִזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבַר.

וְדַע לָךְ שְׂשְׂמֵחָה כֹּל כֶּף גְּדוּל, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ אֲלֵיָהּ אֲלֵא עַל יְדֵי תַפְלָה, שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ:

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תָּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשְּׂמֵחָה בְּרַמ"ח אַבְרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמֵחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאִזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכֹל יוֹם מְרֹב שְׂמֵחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׂנִבְרַאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנֵא רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֵצְבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזַכְּנִי לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשְּׂמֵחָה, וְאִזְכֶּה לְשֻׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אִזְכֶּה לְשֻׂמַח, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה אִזְכֶּה לְהַפְלִל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצְיֹאוֹתַי יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שְׂאֵתָהּ מַחִיָּה וּמַהֲוֶה וּמְקַיֵּם אֶת כֹּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְזַכְּנִי לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאִזְכֶּה לְדַעַת בִּידְעֶה בְּרוּרָה שְׂאֵתָהּ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כֹּל עֲוֹנוֹתַי, וְאִזְכֶּה לְהַפְלִל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

רַבּוּנוּ ז"ל אָמַר (תַּיִי-מוֹהָר"ן, סִימָן תַּקל"ט) שְׂטוֹב מְאֹד לְתַן בְּכֹל עֵת עַל פְּדִיוֹנוֹת לְצַדִּיקִים, אֶפְלוּ שֶׁלֹּא בְּעֵת צָרָה חֵס וְשְׁלוֹם. וְסִפֵּר מִכְּמָה אֲנִשִּׁים מִמְּדִינַת קִי"ר הַ שְׂרָגִילִים מְאֹד לְהַרְבוֹת בְּנִתְיַנַּת פְּדִיוֹנוֹת תָּמִיד. וְאָמַר שְׂאֵלוּ

הִיָּה לֹו אִישׁ צָדִיק שִׁיְהִיָּה רְאוּי לַעֲשׂוֹת לֹו פְּדִיוֹן, הִיָּה נֹוֹתֵן לֹו עַל פְּדִיוֹן בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת. וְדַבֵּר מִזֶּה הַרְבֵּה כִּי פְּדִיוֹנוֹת הֵם דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֻקִּים אֵת זֶה בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּדוֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גְּקִנָּה

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתְּבְּכֶם

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָכֶם שְׂאֲתֶם מְאַרְחִים אֵת הָאָמָא בְּשַׁבְּתוֹת, וּבַפְּרֻט שֶׁהִיא אֶלְמָנָה, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוֹב כְּבוֹד אָב וְאִם, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם רַק שִׁיִּכְבֹּד אָב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבָּתִי) חֲמוּרָה שְׁבַחְמוּרוֹת כְּבֹד אֵת אָבִיךָ וְאֵת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:) שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּינְ הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֵת אָבִיו וְאֵת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִינֵיהֶם וּכְבֹדוּנִי; רוֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאָמָא בְּזָה מְכַבְּדִים אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה עִם יַלְדֵיכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֵת עֲצֻמְכֶם לְדַבֵּר אֵלֵיוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלֵיוּ יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבוּר אַחַד מִהַ שְׂמִדְבָּרִים

עמו יתברך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים אליו, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, ואיזה נחת רוח זה גורם וכו', היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כל כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מועזע את כל העולמות, שדבר זה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גקנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פינחס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

ראיתי את האתר לדגמא וכו', וכן את העצוב וכו', זה יצא מאד מאד יפה, אבל אני מרחח לומר לך שהכל הולך בעצלתים מאד מאד וכו', ורציתי שתתחיל להזדרז בכל עבודתך, כי יכולים למלאות את כל העולם פלו עם אור רבנו ז"ל בעולם, וזה תלוי רק בך, כפי הזריזות שתזדרז.

בענין הדרך היומי וכו', דברתי עם ... גרו יאיר, אם בשום פנים ואופן לא תוכל להשיג בשום מקום, אז לוקחים גמרא וחוקכים את העמודים ובכל מוצאי שבת אתה מכניס שבע דפים של שבוע הבא, הינו מצלם את זה ומכניס את זה באתר, וזה לא קשה, כי כך עושה ... גרו יאיר עם התוספתא, ולכן זה לא בעיה ולא צריכים טובות מאף אחד, אתה יכול להכניס בתחלת השבוע שבע דפים וזה מספיק על כל השבוע (רק לא להיות עצלן).

בְּעֵינַי הַקּוֹנְטְרַסִּים בְּאִיִּדִישׁ וְכוּ', בּוֹדָאִי אֶתְּךָ צְרִיף לַעֲשׂוֹת מְדוֹר חֲדָשׁ,
וְכֵן כָּל דְּבַר מְעִינֵי אֶתְּךָ צְרִיף לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּאַתֵּר בְּמְדוֹר חֲדָשׁ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֹה שֶׁהַסְּתַדְרֶת עִם אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ' וְכוּ', וְנִתְעוֹרְרַת מֵהַמְּכַתֵּב
שֶׁכָּתַבְתִּי לְךָ, כִּי רַק זֶה הַבְּעֵיָה בֵּינֵיכֶם וְכוּ'.

נָא וְנֵא תִשְׁתַּדֵּל לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְּךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחַד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
כָּל דְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מְעַלְת כָּל דְבוּר
לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְכֹל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כָּל
כָּל דְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר
לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתֵּב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גְּקִנְזֵי

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס') שֶׁכָּל יוֹם וְיוֹם מִתְחִיל הָאָדָם
בְּצִמְצוּם וּבְקִטְנוּת גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ', וְהָאָדָם צְרִיף לְהַרְחִיב אֶת הַיּוֹם וְכוּ', וְזֶה
שִׁיף בְּכָל הָעֵינָיִם, וּבְפֶרֶט בְּשִׂמְחָה וְכוּ', וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהַשְּׁלֶחַן עָרוּף מִתְחַלֵּת
'יִתְגַּבֵּר כְּאֵרִי לְעִמְד בְּבִקּוֹר לְעַבּוּדַת בּוֹרְאוֹ שְׂיִהָא הוּא מְעוֹרֵר הַשַּׁחַר וְכוּ'
וּמִיָּד כְּשִׁיעוֹר מִשְׁנֵתוֹ יִקוּם בְּזִרְיוֹת לְעַבּוּדַת בּוֹרְאוֹ יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה, כִּי אֵז

היצר הרע מתגבר מאד מאד על האדם במדת העצלות, וכבר אמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ו י"ג) "אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות: הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו", ולכן כל בקר צריכים להתחזק בכל הכחות לצאת מהמטה, והעקר להתחיל עם שמחה, כי השמחה היא רפואה לכל בין בגשמי ובין ברוחני, וכמו שהזכירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממטנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממטנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלה, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזק מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

תִּשְׁתַּדֵּל שְׁכַל יוֹם כְּשִׁמְתַחֵיל אֶצְלָךָ הַיּוֹם לְהַרְחִיב אֶת הַיּוֹם עִם מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְעִם דְּבוּרִים אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְךָ הַיּוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַהֲצִלָּחָה שֶׁל הָאָדָם תְּלוּי כְּפִי שִׁמְתַחֵיל אֶת הַיּוֹם, וְלִכְן תִּשְׁתַּדֵּל לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, תִּכְףּ וּמִיד שֶׁכִּשְׂאָדָם קָם, וּלְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה כָּל הַיּוֹם, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ זֶה הֲצִלָּחָה נְצַחִית, הֲצִלָּחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כִּלְלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבוּר אַחַד, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מִתְמַיְדִים בָּזֶה כֹּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כֹּל כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ זֶה מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הֲצִלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גְּקִנְחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, כ"ג תְּמוּזָה ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גִּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהִדַּר לְסִבְרָה, וְאָף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵהָ קְאָמֵר' שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו) שְׁזֶה דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה לְלַמֵּד הִרְבָּה וְאַחַר כֵּן יָבִין, כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שִׁילְמֵד בְּמַהִירוֹת וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הִרְבָּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְעֵבֵר כְּמָה פְּעָמִים אֱלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוֹמָה, לְגַמְרָם וְלַחְזוֹר לְהַתְחִיל לְגַמְרָם פְּעַם אַחַר פְּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מְמִילָא יָבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כָּל

מה שלא הי'ה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם; וכן מוכא בזהר (קדושים פה:) ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא [ומי שיש לו רצון ללמד תורה] ולא אשכח מאן דיוליף ליה [ולא מוצא מי שילמד אותו] והוא ברחימותא דאורייתא לעי בה [והוא מרב אהבה לומד תורה] ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע. [ומגמגם בלמוד ולא מבין מה שלומד] כל מלה ומלה סלקא [כל מלה ומלה עולית למעלה בשמים] וקדשא בריך הוא חדי בה היא מלה [והקדוש-ברוך-הוא שמח עם המלים שהוא גורס] וקביל לה ונטע לה סחרניה דההוא נחלא [ומקבל אותם מלים ונוטע מזה אילנות סביב על נחל העליון] ואתעבידו מאלין מלין אילנין ררביין ואקרון ערבי נחל [ונעשים מאלו המלים שמגמגם בתורה, אפלו שהוא לא מבין אילנות גדולות, ונקראים ערבי נחל]. מכל זה רואים את מעלת האדם שזוכה אפלו לגמגם בתורה, איך שזה מאד מאד חשוב למעלה. רואים מכל זה מעלת אדם שגורס גמרא אפלו שלא מבין בהתחלה מה שהוא גורס, אבל לבסוף כשיזכה לגמר פעם אחר פעם יפתח לו המוח והדעת וכו', ויזכה להבין הכל, וזה בדוק ומנסה, מלבד זאת צריכים לדעת שהגמרא מסדרת על סודות נוראים ונפלאים מאד, כמוכא (רעיא מהימנא, פנחס רמד:) ורבנן דמתניתין ואמוראין, כל תלמודא דלהון, על רזין דאורייתא סדרו ליה; כי אף שמדברת מפשטות הלכה וכו', עם כל זאת יש בזה רזין וסתרי נסתרות, ולכן כמו שמסגל לומר זהר לזכר הנפש, בן מסגל לומר גמרא לזכוף הנפש, ובני אדם לא יודעים מזה, כי על ידי רבוי גרסא בגמרא יאיר לו לבסוף אורו יתברך באור נפלא ונורא מאד, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין כד) "במחשכים הושיבני ונורא מאד, ויבא אור" - אמר רבי ירמיה זה תלמודא של בבל; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחושך עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותינו? על זה אמר רבי ירמיה: זה תלמודא של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני כללוף נקראת ליליית, שעולה כמספר תלמוד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם

יִלְלָה שְׂאָדָם מִיֵּלֶל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאֲבֵד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לֵיִלָּה, שְׂאָז הוּא זְמַן חוֹשֶׁה, וְעַל יָדֵי לַמּוֹד תִּלְמוֹד מֵאִיר לוֹ הַלֵּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלֵילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תִלְמוּד, שְׁעַל יָדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפְלוֹ בְּגִלוֹתוֹ הַמָּר, וַיֵּאִיר עָלָיו מִלֶּךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וּבִהַתְחַלָּה כְּשֶׂאָדָם לֹא מִבֵּין הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְגֵרֵס הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא בְּלֵי רַש"י וְתוֹסְפוֹת, עַד שְׂיִכְנַס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוּרֵייתָא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (שְׁבַת ס"ג.) אָמַר רַב כְּהֵנָּא כַּד הוּינָא בַר תַּמְנֵי סָרִי שְׁנֵין וְהוּהוּ גְּמִירְנָא לִיה לְכֻלֵּיהּ הַש"ס וְלֹא הוּהוּ יִדְעֵנָּא דְּאִין מְקַרָּא יוֹצֵא מִיָּדֵי פְּשוּטוֹ עַד הַשְּׁתָּא מֵאִי עַד הַשְּׁתָּא מֵאִי קָא מִשְׁמַע לָן דְּלִיגְמַר אִינִישׁ וְהֵדֵר לִיסְבַר; וּפְרוּשׁ רַש"י, דְּלִיגְמַר אִינִישׁ - לְגֵרֵס שְׁמַעְתָּא מְרַבָּה, וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע לְכֻלְהוֹ טַעְמִיהּ: וְהֵדֵר לִיסְבַר - טַעְמִיהּ. הֵרִי שֶׁלֶךְ לְפִנְיָךְ שְׂקָדָם צְרִיכִים לְגֵרֵס הַרְבֵּה כְּדֵי לְקַנּוֹת לְעַצְמוֹ בְּקִיאוֹת בְּכָל הַש"ס, וְזֶה עֲצָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד לְמִי שְׁרוּצָה לְהוֹדוֹת עַל הָאֲמֵת, כִּי עַל פִּי רַב בְּחוֹר צְעִיר אוֹ אֲבֵרָךְ וְכו', שְׁעֵבְרוּ עֲלֵיהֶם מַה שְׁעֵבְרוּ בִּימֵי נְעוּרֵיהֶם וְכו', וְהֵם קָשִׁי הַבְּנָה וְכו', וְלִכֵּן לֹא פוֹתְחִים אִף פַּעַם גְּמָרָא, וְיִכּוֹל לְעַבֵּר לָהֶם שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם שְׁלֹא פְתַחוּ גְּמָרָא, וְהַכֹּל מִפְּנֵי שְׁנַחֲקַק בְּלַבְבָם שֶׁהֵם לֹא מְבִינִים כְּלוּם וְכו', אָבֵל אִם יִרְגִּילוּ אֶת עַצְמָם לוֹמַר הַרְבֵּה גְּמָרָא, לְבַסּוֹף יִפְתַּח לַבָּם וַיִּרְאוּ שְׂאִין לָהֶם רֹאשׁ כָּל כֶּף כְּבֵד וְכו', כִּי פַה יִרְאוּ אִיזָה מֵאֲמַר מְעַנֵּין וְיִסְתַּכְּלוּ בְּרַש"י אוֹ בְּתוֹסְפוֹת, אוֹ בְּמִפְּרָשִׁים, וְלֹאט לֹאט יִבִּינוּ גַם לְעַמֵּק.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּתְחִיל לְהַתְנַהֵּג בְּדֶרֶךְ זֶה, וְאֲזוֹ תִזְכֶּה לְסִים פַּעַם אַחֵר פַּעַם מִסְכַּת אַחֵר מִסְכַּת, וְיִכְנַס בְּךָ חֶשֶׁק לְסִים אֶת הַש"ס פַּעְמִים אִין מִסְפֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם

גקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר פִּינְחָס, כ"ג תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל רצה מאד מאד שְׁנִלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן,
עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, וּכְבֵר נִשְׁמַע מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ שְׁאָמַר (תִּי-מוֹהֵר"ן, סִימָן
שִׁמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא
דְּגֵאלָה, וְאָמַר מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם אֲנִי חִפְץ מֵאֵד שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים
לְלַמֵּד אוֹתוֹ הִרְבָּה עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהִתְעוֹרְרוֹת
גְּדוֹל מֵאֵד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד
בְּחִבּוּרָיו הַקְּדוֹשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאלָה, וְאָמַר שֶׁטוֹב לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמוֹ שְׁנֵי
שְׁעוּרִים לְלַמּוֹד סִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים שְׁעוּר אֶחָד פְּשוּט לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת הִרְבָּה
מֵאֵד כְּדֵי שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, וְשְׁעוּר אֶחָד לְלַמֵּד בְּעֵינָיו גְּדוֹל, כִּי יֵשׁ עֲמֻקּוֹת
גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּסִפְרָיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד הִרְבָּה אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן,
כְּדֵי שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, וְזוֹכֵה לְסִים כֹּל חֵדֶשׁ אֶת כֹּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן,
וּמְלַבֵּד זֹאת לּוֹמֵד שְׁעוּר אֶחָד בְּעֵינָיו גְּדוֹל מֵאֵד, וַיְחַדֵּשׁ בָּהּ חֲדוּשִׁים כְּפִי מַחוּ
וְהִשְׁגָתוֹ. וְהִנֵּה זְכַנִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּר פְּרוּשׁ עַל כֹּל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן
וְנִקְרָא בְּשֵׁם "שֵׁפֶת הַנַּחֲל", וְעַד עַכְשָׁו נִדְפַס שְׁלֹשָׁה כְּרָכִים עַד תּוֹרַה נ"ז,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֲזַכֵּה לְרֵאוֹת אֶת כֹּל הַפְּרוּשׁ מְדַפֵּס, וְלִכֵּן אִם אֶתְּהַ
רוּצָה לְהִיּוֹת מְקָרָב אֵל רַבְּנֵנוּ ז"ל תִּתְמַיֵּד הִרְבָּה בַּ"לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן, שְׁפּוֹתַח
אֶת קִשְׁיוֹת גִּידֵי הַלֵּב, וְתַעֲזֵן גַּם בְּפִרוּשׁ "שֵׁפֶת הַנַּחֲל", וְתֹאמַר אַחַר כֹּל תּוֹרַה
אֶת הַתְּפִלָּה מַ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְאֵז תְּרַגֵּשׁ עוֹלָמְךָ בְּחַיִּיךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל, נִדְפַס כְּבֵר עַד עַכְשָׁו שְׁבַע פְּרוּשִׁים עַל מִסְכַּת אָבוֹת,
שְׂרָאוּי לָךְ לְעֵינַי בְּזֵה, הֵינֵנוּ לְלַמֵּד כֹּל יוֹם פֶּרֶק בְּמִסְכַּת אָבוֹת שֶׁהוּא מוֹסְרֵי
חֻמְיֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְתַעֲזֵן בְּתוֹךְ הַפְּרוּשׁ, וְתִמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשֶׁךָ, וְכֵן נִדְפַס
סֵפֶר "זֹאת הַתּוֹרָה" עַל פְּרָשְׁיוֹת הַשְּׁבוּעַ, שְׁגַם כֵּן טוֹב שֶׁתַּעֲזֵן בְּכֹל שְׁבוּעַ
עַל פְּרִשְׁת׃ הַשְּׁבוּעַ, מְלַבֵּד זֹאת יֵשׁ כְּבֵר קָרוֹב לְאֵלָפִים קוֹנְטְרָסִים הַמְּדַבְּרִים

מְכַל הַנוֹשָׂאִים שְׁבַעוּלָם, עַל פִּי הַקְּדָמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, קָחֶם מִשָּׁם לְמַעַן תִּתְחַזַּק בְּזָה, וְעַל כָּלֵם כְּדָאִי וְכְדָאִי שְׁתַּעֲשֶׂה לְעַצְמָךְ שְׁעוֹר לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" שְׁעַד עַכְשָׁו כָּבֵר הַדְּפִיסוּ מֵאָה כְּרָכִים, וְיֵשׁ בְּזָה קָרוֹב לְעֶשְׂרִים וַחֲמֵשֶׁה אֶלֶף מַכְתָּבִים עַד שְׁנַת תּשנ"ה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֵכָה לְהַדְּפִיס אֶת כָּל הַחֲלָקִים הַבָּאִים עַד שְׁנָה זוֹ, שְׁמִסְתַּכֶּם לְכָל הַפְּחוֹת עוֹד חֲמִשִּׁים אֶלֶף מַכְתָּבִים, בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא כָּלֵל, כִּי הַכֹּל מוֹכֵן כָּבֵר לְדָפוּס, וְכֵן יֵשׁ עוֹד הַמוֹן סְפָרִים שְׁנֹדְפָסוּ, וְכֵן יֵשׁ הַרְבֵּה סְפָרִים שְׁעַדִּין נִמְצְאִים בְּכֹתֵב יָד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִדְפֹּס הַכֹּל, אֲבָל עֲצָתִי אֲמוֹנָה שְׁשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" לֹא יִזוּז מִשְׁלַחַנָּה, כִּי הַמַּכְתָּבִים הָאֵלוּ נִכְתְּבוּ עַל יַדֵּי הַפְּסוּפִים שֶׁל בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים וְכוּ' וְכוּ', וְנִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גְּקִס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזַּק בִּיתֵר שְׂאת בִּיתֵר עַז וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עַצְמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְזֶה הַרְחֻמְנוֹת שְׁרַבְנוּ ז"ל מִמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ אֶת רַחֲמֵנוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׁמַּח מֵאֵד מֵאֵד שְׁזַכֵּינוּ לְהִתְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הַשְּׁמַחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂרַק יִכוֹל לְהִיּוֹת, כִּי מֵה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל? וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר כָּבֵר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שְׂרָאוִי לָכֶם לְשַׁמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדַלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רֵאִוִי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדַע מִגְּדַלְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הַיְוָ"ה" וְגו', גַּם רֵאִוִי לָכֶם לְשַׁמַּח בִּי, מֵה שְׁזַכִּיתֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. גַּם חֲזַק אֶת אַחַד שִׁישְׁמַח אֶת

עצמו אָפּלוּ בעסקי חל. ואמר לוּ בּוֹדאי כּן הוא, שבתחלה צריכין לשמח עצמו במלי דעלמא בכל מה שיכולין, ואחר כך באין לשמחה אמיתית; ועקר השמחה הכי גדולה שראוי לנו לשמח שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל, שמחדייר בנו את היסוד מוסד (שיחות-ה"ן, סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, וצריך שתדע שעקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל, הוא לקים את עצותיו הקדושים, אם רבנו ז"ל הזהירנו כל כך הרבה על שיחה בינו לבין קונו, עלינו להיות חזקים בזה מאד מאד, ולא להסתכל על אף בריה שבעולם שאומר אחרת, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, נא ונא שתתדל לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אַחה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כל כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מזעזע את כל העולמות, וזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתיב, ואף אחד שלא יאמר לך אחרת וכו', ובזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, בזה מטהר את המח מחשבה שלו, וזוכה לשוב הדעת אמתי, כי על ידי שיחה בינו לבין קונו, זוכים לטהרת המח מחשבה, ולפשט את העקמומיות שבלבו, עד שאין לו שום קשיות על הקדוש ברוך הוא, וממילא אין לו קשיות על בני אדם, כי על פי רב אדם שהוא מלא כפירות ואפיקורסות וכו', מלא ספקות באמונה וכו', הוא תמיד יבקר אנשים וכו', ויעשה עליהם כל מיני בקרת, ומחטט ומחפש אחר הרע שלהם וכו', וזה מראה שהוא רקוב מאד בפנים, ולכן אני מאד מבקש אותך תהיה חזק באמונה בו יתברך, ותכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, ואז אף פעם לא תחפש אחר הרע של הזולת, רק

תִּרְצֶה לַעֲשׂוֹת טוֹב וְחֶסֶד, שֶׁעַל זֶה נִבְנְה קֵהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, וּבִנְיַן שֶׁל חֶסֶד, וְלִכֵּן דַּע לְךָ שֶׁכָּל מִי שֶׁמְדַבֵּר נֶגֶד קֵהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה, הִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, בְּזֶה הוּא מֵרָאֵה שֶׁהוּא רְקוּב מִבְּפָנַיִם, וְחֶסֶר לוֹ אַמוּנָה בּו יִתְבָּרַךְ, כִּי מִי שֶׁרַק בָּא מִבְּחוּץ לְבַקֵּר אֶת קֵהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁמִּתְנַהֶגֶת אַף וְרַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, לֹא יִכּוֹל מִסְפִּיק לְהִתְפַּלְאוֹת עַל הַחֶסֶד שֶׁנַּעֲשֶׂה פֶה בְּקֵהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה, וְעַל הָאֲחֻדוֹת שִׁישׁ בֵּינָם כָּךְ הִרְבֵּה עֲדוֹת וְכוּ', וְכָל מִינֵי סוּגֵי אֲנָשִׁים וְכוּ', מִמָּשׁ קְבוּץ גְּלִיּוֹת וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵן מִתְאַחֲדִים יַחַד, וְאִישׁ עוֹזֵר לְרַעְהוּ, בְּוֹדָאֵי בְּכָל קֵהֶלָה יֵשׁ כַּמָּה עֹשְׁבִים שׁוֹטִים וְכוּ', אֲבָל בְּכָל־לִיּוֹת קֵהֶלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה הִיא קֵהֶלָה מְאֹד מְאֹד קְדוּשָׁה וּמְגִבֶּשֶׁת, עַל אֵף שֶׁאֵין לָנוּ שׁוּם עֲזָרָה מִבְּחוּץ וְכוּ', וְעוֹשִׂים לָנוּ כָּל מִינֵי עוֹלוֹת שֶׁהוּא שְׁקוּף נֶגֶד הַחֶק וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ מִתְחַזְּקִים בְּעֲצָמָנוּ, וּמִתְרַחֲבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּכָל מִינֵי פְעֻלוֹת, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שֶׁזִּכְיָנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקֵהֶלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, שֶׁכָּל הַדְּבוּרִים זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְסֹדֵר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה הַמִּתְנַהֵּג הַכִּי יִפְהַ שֶׁקְבַּלְנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

הַיּוֹם זֶה הַהִלּוּלָה שֶׁל הַשְּׂאֵגַת אֲרִיָּה זי"ע, שֶׁמְקַבֵּל שֶׁהוּא הִיָּה יְחִידִי שְׂזוּכָה לְסִיִּם אֶת הַש"ס אֶלֶף פְּעָמִים, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע דְּבָר זֶה אֲצֵל אֵף אֶחָד, וְאֵנִי יִכּוֹל לְהִתְפַּאֵר אִיפֹה בְּעוֹלָם רוֹאִים יְלָדִים לִפְנֵי גֵיל הַבַּר מְצוּהָ מְסִיִּמִּים כָּל כֵּךְ הִרְבֵּה פְּעָמִים שֶׁשֶׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה, וְכֵן אֶת הַש"ס כְּלוֹ? וְהִגְאוֹן הַמְּפֹלֵא רַבִּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א סִפֵּר שֶׁהַחֲזוֹן אִישׁ אָמַר שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְחִיל עִם יְלָד לְלַמַּד ש"ס מְגִיל חֲמֵשׁ, כְּדֵי שִׁסִּים בְּגִיל הַבַּר מְצוּהָ, וְאָבִיו הִסְטִיפְלָעַר זי"ע קִיִּם אֶת זֶה עִמּוֹ, וְכֵן הוּא קִיִּם אֶת זֶה עִם בְּנָיו, עַל כָּל פְּנִים תִּהְיֶה לְאֵל, אֲצֵלְנוּ יְלָדִים מְסִיִּמִּים בְּגִרְסָא שֶׁשֶׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה, וְש"ס, דְּבָר כְּזֶה שֶׁלֹּא רוֹאִים הַיּוֹם בְּשׁוּם מְקוֹם, וּבִשְׁבִיל זֶה עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקֵהֶלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מְלַצֵּעַר אֶת הַזּוֹלוֹת, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי, שֶׁאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (יְלָקוּט תְּהִלִּים, רַמְז' תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשִׁעָה שֶׁבָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הִרְאֵשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת פְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים "יִבְרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יִבְרָא", חֶסֶד אוֹמֵר "יִבְרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ

אותך שתעזור לי בכל מיני עזר שאתה רק יכול לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מתיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, וילצת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

את צריכה מאד מאד לשמח שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו שהיא חממה של אמונה, אבל אני מאד מבקש אותך דיקא עכשו בבין המצרים שזה זמן של אבל, שגלינו מארצנו, ונחרב בית מקדשנו וכו', והכל מחמת שנאת חנם, ולכן את מחיבת לעשות כל מה שביכולתך רק לעשות חסד עם הזולת, ולשמר מאד לא לדבר לשון הרע אחת על השנייה, כי זה עוון חמור מאד מאד, ועקר היפי והיחודיות של קהלתנו הקדושה, זה החסד שהחדרתי באחת לעשות להשנייה וכו', ולכן אם יש אשה שמצערת את הזולת וכו',

או מְרַכֵּלֶת עַל הַזּוֹלָת, וּמְדַבֵּרֶת רַע עֲלֵיהָ וְכוּ', דְּעֵי לָךְ שֶׁהִיא מְצַעֶרֶת אוֹתִי וְגוֹרֶמֶת לִי הִרְבֵּה עֲגָמַת נַפֶּשׁ, כִּי אֶת חֲלָבִי וְדָמִי הִשְׁקַעְתִּי בְּקַהֲלָתְנִי הַקְּדוֹשָׁה זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים וְכוּ', וּבִשְׂבִיל אִשָּׁה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם וְכוּ', שׁוֹעֲלִים קִטְנִים הַמְּחַבְּלִים כְּרָמִים וְכוּ', עֹשְׁבִים שׁוֹטִים שְׂצוּמְחִים בְּשִׂדֵּה הַמֶּלֶא פְרוֹת יְפוֹת וְכוּ', אֲנִי צָרִיךְ לְסַבֵּל? וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל אִשָּׁה כְּזוֹ שֶׁמְרַכֵּלֶת עַל הַזּוֹלָת, וּבִמְקוֹם לְעִשׂוֹת חֶסֶד וְצַדִּיקָה עִם הַזּוֹלָת, עוֹד עוֹשֶׂה מְמֻנָּה כָּל מִינֵי צַחֻק, שְׂזֵה עוֹוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא נַח): כָּל הַמְּלַבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאִלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְכוּ', דְּחִזְינָא לִיה דְּאֲזִיל סוּמְקָא וְאֵתִי חוּרָא, וְאָמְרוּ (שֵׁם טו). הַמְּלַבִּין אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (שֵׁם) גּוֹחַ לוֹ לְאָדָם שִׁפִּיל עֲצָמוֹ לְכַבֵּשׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְצַעֵר אוֹתִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַחַת מִנְּשׂוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתָן רַק לְעֹזֵר לִי לְפִתּוֹחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבַרְהָם, שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים בְּזֵה, אִם אֲתָן רוּצוֹת שְׂאֲנִי יִמְשִׁיךְ לַחַיּוֹת, זֶה רַק בְּזָכוֹת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבַרְהָם, וְאֲנִי לֹא מְגֹזִים, אֲנִי אוֹמֵר לִכֵּן אֶת הָאֲמֶת כְּמוֹ שֶׁהוּא וְכוּ', סְבִלְתִּי פֹה בִּיבְנָאֵל מִהֶסֶם"ךְ מ"ם הֶרְשַׁע יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כָּל הַמְּסִירוֹת וְכָל הַצָּרוֹת וְכָל הַיְסוּרִים שֶׁעַבְרָתִי, הַכֹּל הִיָּה מִהֶרְשַׁע הַזֶּה, וְהַכֹּל בְּלְבוֹשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי לְנִקּוֹת אֶת הַקְּהֵלָה מֵעֹשְׁבִים שׁוֹטִים וְכוּ', כִּי אֲנִי רוּצֵה לְהַתְּפָאֵר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל, בְּקַהֲלָתְנִי הַקְּדוֹשָׁה שׁוֹרָה רַק אֲהַבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וּמִדַּת הַחֶסֶד זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצִלְנוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר תְּלִמִיד כּוֹלָל
לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין"

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַזְּמַנִּים שֶׁל הַכוֹלָל, וְתִרְאֶה
לְלַמֵּד שָׁמָּה גַם אֶת הַשְּׁעוּרִים הַקְּבוּעִים שֶׁלָּךְ, מִקְרָא חֲמֵשׁ וְרִש"י מִפְּרֻשֵׁת
הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנֵה כַּמָּה פְּרָקִים שְׂאֵתָה רַק יְכוּל, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי,
וְדַע לָךְ כִּי זֶה עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים
הָאֵלוּ מִקְרָא, מִשְׁנֵה, גְּמָרָא, וְלַהֲפֹךְ עֵקֶר הַעֲנִיּוֹת כְּשֶׁמַּחְסֵר יוֹם אֶחָד מֵהַשְּׁלֵשׁ
לְמוֹדִים הָאֵלוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שִׁבְתָּ ק.כ.) "וּבְכִיִּתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׂאֵין
בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנֵה וְלֹא תְלִמוּד; וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן! רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ,
הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּבָר מְכִינִים
אֶת עַצְמָנוּ לְבוֹא אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשְּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְלִכֵּן רְאֵה לְכֹל הַפְּחוֹת
מֵהַיּוֹם לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּמִסְגֵּרַת הַכוֹלָל אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ חֵק וְלֹא
יַעֲבֹר, וְכֵן תְּלַמֵּד הַלְכוּת נֹדֵה וְתַחֲזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, כִּי זֶה הַלְכוּת
מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבוֹת, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּכִרְיֻתוֹת וְכוּ', וְכֹל אֲבָרְךָ מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּקִי
בְּהַלְכוּת הָאֵלוּ, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַתְּחַמֵּק מִזֶּה וְכוּ', כִּי עֲבוּר זֶה יְכוּלִים לְהַעֲנִשׁ עִם
יְלָדִים לֹא בְּרִיאִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.

נָא וְנָא תִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ, וְתִדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף
זְכוּת, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֹּל, וְהַזְּהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד (שיחות-
הַר"ן, סִימָן רס"ד) לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר
וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלָדֵיהֶם, צַעַר הַעֲבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר
יְדוּעַ לְכֹל עֵצָם מְכֹאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֲפָנִים הַקָּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד
מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְּעַתְּרוּ', וְכֵן אָמְרוּ (בְּכִמוֹת
ג.ס.) 'דִּינֵנוּ שְׂמִגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצְלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד
וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדֵּי בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכַרַח לַעֲזוֹר
לְאֲשֶׁתוֹ, וְאֵם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקֻרָב אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל וְלַצִּיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר

הָרָאוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבָנִים, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִשׁוֹעֲלִים קְטַנִּים
 הַמְּחַבְּלִים כְּרָמִים הַמְּדַבְּרִים נֶגֶד קַהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהֵם
 אֲנָשִׁים מְאֹד פְּגוּמִים בַּפְּגָם הַבְּרִית וְכו', וּמָה גַם שֶׁהֵם רְקוּבִים מִבְּפָנִים מְאֹד
 מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהִזְהָר מֵהֶם, וְדַע לָךְ שֶׁזֶּה נֶחֱשׂ שֶׁהֶסְמַךְ מ"ם רֹכֵב עָלָיו,
 וְהוּא מְסַכֵּן מְאֹד, כִּי (בְּבֵא קמ"א כג): אָרֶס נֶחֱשׂ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד; אֲשֶׁרִי מִי
 שֶׁשָּׂשׂ וְשִׂמַּח שֶׁנִּמְצָא בַּקַּהְלָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפִּלָּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל
 וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִסָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג"ב) מִה שֶׁקָּשָׁה קִשְׁיוֹת עַל
 הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מִכְרַח לֵהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַּמִּים לְיוֹצֵרֶם, כַּמּוּבָא, וְכִמוֹ
 שֶׁקָּשָׁה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שְׁיִהְיֶה קִשְׁיֵהוּ קִשְׁיוֹת עַל
 הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַּמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְעֵינֵי הַקִּשְׁיוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 מְרַגְּלֵא בְּפּוּמֵיהּ רַבְנוּ ז"ל לוֹמַר, אֲדַרְבָּא, כִּף רֵאוּי לֵהִיּוֹת דִּיקָא, שְׁיִהְיֵהוּ קִשְׁיוֹת
 עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִף נֶאֱהָ וְיִפֶּה לוֹ יִתְבָּרַךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מֵעֵצָם
 גְּדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוּמָם מְאֹד מִדְּעִתְנוּ, עַל כֵּן בְּרֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּבְיָן
 וְנִשְׁיָג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שְׁיִהְיֵהוּ עָלָיו יִתְבָּרַךְ קִשְׁיוֹת,
 כִּי כִף נֶאֱהָ וְיִפֶּה לְהַבּוּרָא יִתְבָּרַךְ, שְׁיִהְיֶה מְרוּמָם וְנִשְׂא מִדְּעִתְנוּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה
 קָשָׁה קִשְׁיוֹת, וְאִם הִיָּה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיּוֹב דְּעִתְנוּ, אִם כֵּן הִיָּה, חַס וְשְׁלוֹם,
 דַּעַתוֹ כְּדְּעִתְנוּ.

אתה צריך להבין שאין אדם שלא יהיה לו איזה קשיות על הקדוש ברוך הוא בכל המצבים שעובר עליו בחייו הפרטיים, כגון רוק שקשה לו מאד למצא את בת זוגו והוא מתבגר בכל פעם יותר ויותר, ונכנס במרירות ועצבות ודכאון למה הולך לי כל כך קשה מציאת זוגי? הלא אני בחור יפה ויש לי פרנסה טובה ומסדרת, ואני בא ממשפחה מאד מכבדת, ויש לי כל האמצעים הצריכים, יש לי רכב הכי חדש, ולמה לי לא הולך במציאת בת זוג, ויש בחורים צעירים שבאים ממשפחות הרוסות וכו' בלי שום אמצעים וכו', ומה גם הם מכערים וכו', ומתחננים יחסית בגיל צעיר, וכן יש זוגות שאין להם ילדים ונשברים לגמרי, למה לכל זוג יש ילדים ולנו אין ילדים, עד כדי כך שחכמינו הקדושים אמרו (נדריים טד): כָּל אָדָם שֶׁאֵין לוֹ בָּנִים חָשׁוּב כְּמֵת, וְשֵׁנָאֵמַר: (בראשית ל') "הִבֵּה לִי בָּנִים וְאִם אֵין מִתָּה אֲנֹכִי"; ויש זוגות שיש להם הרבה ילדים ומתלוננים מי צריך כל כך הרבה ילדים וכו', אין לנו פח ומח וסבלנות אליהם, ואין לנו במה לפרנסם וכו', כך יש כל מיני תלונות שבני אדם מתלוננים על הקדוש ברוך הוא וקשה להם קשיות, אין אדם בזה העולם שיהיה שמח בחלקו, תמיד מה שיש לו זה לא מספיק, ומה שעובר עליו הוא לא מוכן לקבל את זה אף שהוא רואה שבני אדם נמצאים במצב הרבה יותר גרועים ממנו וכו', עם כל זאת אף אחד לא שלם עם עצמו, יש לו קשיות וספקות עליו יתברך, וטענות ומענות על הנהגותיו יתברך, אז מה כל כך קשה לך להבין דבר זה, בשעה שאין אדם שלא יעבר עליו איזה קשיות וספקות וטענות עליו יתברך וכו', מאחר שהוא לא שלם עם עצמו וכו', כי תמיד מסתכל על אחרים ונדמה לו שלהזולת הולך יותר טוב ממנו, ולכן מה כל כך קשה קשיא כזו, בשעה שאנחנו רואים שאין אדם נקי מלהקשות קשיות עליו יתברך.

וכן קשיות על הצדיק יש המון קשיות בלי סוף, והענין הוא פשוט כי חכמינו הקדושים אמרו (תנחומא פנחס) שמשנה רבנו בקש את הקדוש ברוך הוא: (במדבר כז) "יפקד הוי"ה אלקי הרוחת לכל בשר איש על העדה" רבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד דומין זה לזה מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו, וכן הוא (במדבר רבה, פרשה כ"א, סימן ט"ו) "איש אשר רוח בו" לפי שאמר "אלהי הרוחת" שאתה מכיר

רוח כל אחד ואחד מכל בריה ותמנה אדם שיידע להלך עם כל אחד ואחד מהם לפי דעתו; נמצא שהצדיק צריך לדבר עם כל אחד בצורה ובאופן אחר וכו', ולכן לא בחנם שיש קשיות רבות עליו, לי אמרת כך וכו', ולהזולת אתה אומר בדיוק ההפך וכו', ואחר כך בא השלישי וטוען שלי אמרת לגמרי דבר אחר וכו', וכן כל אחד שומע ענינים אחרים וכו', ולכן לא בחנם שיש קשיות על צדיק כזה, שבכל פעם הוא משנה את דעתו וכו', אבל אף אחד לא שם לב שהצדיק הזה מכרח לדבר עם כל אחד כפי בחינתו וכו', כפי ירידתו ונפילתו והרפתקאותיו וכו', ובשביל זה לא נמנע מלשאל קשיות וספקות עליו וכו'.

מה שאין כן כשאדם שש ושמח בחלקו שזה העשירות הכי גדולה, כמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ד) "איזהו עשיר השמח בחלקו"; והוא שלם עם עצמו ולא מסתפל על אף אחד, אלא הוא בטל ומבטל אליו יתברך, ושש ושמח עם מה שיש לו, לאדם הזה אין אף פעם טענות וקשיות על הקדוש ברוך הוא, וכן כשאדם מסתפל על עצמו איך שהיה בשאול תחתית ומתחתיו וכו', ועבר עליו כל מיני משברים וגלים וכו', והצדיק מסר את נפשו להוציאו מהשאול תחתית וכו' והלביש אותו לבושים יקרים מאד וכו' על ידי שהחזיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וזרוז להתפלל בכל יום במנין, וחזקו לקבע עתים לתורה, ועל ידו זכה לסיים כבר מקרא, משנה, גמרא וכו' וכו', ושאר כל מיני טובות שהיה לו מהצדיק הזה, הוא אף פעם לא יסתפל ולא יהיה אכפת לו למה הצדיק צריך לדבר עם כל אחד בצורה אחרת וכו', כי לא מענין אותו כלום, רק מסתפל על עצמו מה עשה הצדיק בשבילי? ומה הוא עזר לי? אזי ממילא מבין למה הצדיק היה צריך לדבר עם כל אחד בצורה אחרת, כי כל אחד יש לו תכונת הנפש אחרת, ועם כל אחד צריכים לדבר כפי דעתו ומחו וכו'.

הכלל שדברי רבנו ז"ל הם פשוטו כמשמעו, שיש לבני אדם קשיות על הצדיק, ואף שקבלו כל כך הרבה טובות מהצדיק הזה וכו' לבסוף מתהפכים להיות לו שונא וכו', ומדברים עליו כל דבר אסור וכו', וכמו כן שיש לבני אדם קשיות על הקדוש ברוך הוא, הם שוכחים שתהלה לאל, הם בריאים ויכולים ללכת עם הרגלים בלי כסא גלגלים וכו', ויכולים לראות הם לא

עָרִים וְכוּ', יְכוּלִים לְנַשֵּׁם בְּלִי מְכוּנַת חֲמָצָן וְכוּ' וְעַם כָּל זֹאת יֵשׁ לָהֶם רַק קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְסֻבּוֹבִים מְמַרְמְרִים מְלֵא כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת עִם קְשִׁיּוֹת חֲזָקוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּשִׁעָה שֶׁהִכַּל דְּמִיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת וְכוּ'.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִדְעַת שְׂאִין לָנוּ דְעַת וְשִׁכַּל לְהִבִּין רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת וְכוּ', וְכֵן שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק, וְלִדְעַת שְׂאִין לָנוּ דְעַת וְשִׁכַּל לְהִבִּין אֶת הַנְּהַגַּת הַצְּדִיק, וְיִסוּד הַיְסוּדוֹת בְּקִיּוֹם הָאָדָם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת לְהִיּוֹת מְפִיר אֶת מְקוֹמוֹ, שִׁיזְכֹּר טוֹב טוֹב מִי הוּא? וּמָה עֲשָׂה עַד עַכְשָׁו? לְכַלֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי זְהָמוֹת וְטִמְאוֹת שְׁבַעְעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', אִיךָ אָדָם מִזֶּהֱם וּפְגוּם יְכוּל לְהִבִּין רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת? וְאִיךָ יְכוּל לְהִבִּין צְדִיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה?

וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִיָּה מְרַגְלָא בְּפוּמִיָּה שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל לֹמַר, אֲדַרְבָּא, כִּף רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִיּוּ קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִף נָאָה וְיִפְהָ לֹו יִתְבָּרַךְ לְפִי גְדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוּמָם מְאֹד מִדְּעַתְנֹו, עַל כֵּן בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שְׁנַבְיִין וְנַשִּׁיג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגָּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן בְּהַכְרַח שִׁיְהִיּוּ עָלָיו יִתְבָּרַךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כִף נָאָה וְיִפְהָ לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, שִׁיְהִיָּה מְרוּמָם וְנִשְׂא מִדְּעַתְנֹו, שֶׁעַל יְדֵי זֶה קָשָׁה קְשִׁיּוֹת, וְאִם הִיָּה הַנְּהַגָּתוֹ כְּפִי חַיִּיב דְּעַתְנֹו, אִם כֵּן הִיָּה, חַס וְשְׁלוֹם, דְּעַתוֹ כְּדְעַתְנֹו.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנַזְכָּה לְהַתְחַזֵּק עִם רַבְּנֵינוּ ז"ל וְעִם עֲצוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, וְאִז טוֹב לָנוּ בְּזֶה וּבְכַא לְנִצַּח נְצָחִים.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּקְסָד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל צָעַק (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ, וְהַיְאוּשׁ יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֵּל, כִּי זֶה לֹא מְבִיא אֶת הָאָדָם לְשׁוּם תּוֹעֵלַת, לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל שִׁכְן לֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין שְׂיֵאוּשׁ נּוֹבַע מִשְׁגָּעוֹן שֶׁל גְּאוּה, אָדָם רוֹצֵה לְהִיּוֹת מִשָּׁהוּ, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, אֲזִי הוּא מִתְיַאֵשׁ מֵהַחַיִּים שְׁלוֹ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע שָׂרַב רַבָּם שֶׁל הַמְּשַׁגְּעִים שֶׁהִשְׁתַּגְּעוּ, זֶה בָּא לְהֵם מַחְמַת רַבּוּי הַגְּאוּה וְהַגְּדֻלּוֹת שֶׁנִּכְנַס בָּהֶם.

וְלִכֵּן אֵינְצָרָךְ וַיְהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ, הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה לְהַשִּׁיג, כִּי שִׁמְחָה זֶה אֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי אֲצֻלו יִתְבַּרְךְ שׁוֹרָה רַק שִׁמְחָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טז, כז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ", וְאָמְרוּ (שְׁבַת ל:) אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֲלֵא מִתּוֹךְ שִׁמְחָה; וְאֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שִׁמְחָה זֶה סֵתֵם עֲצָה שְׁנוֹתָנִים לְאָדָם בְּמִקּוֹם לְהִיּוֹת עֲצוּב וְכוּ', תִּהְיֶה שִׁמַּח וְכוּ', אֲבָל זֶה לֹא נִכוּן בְּכָלָל, כִּי הוּא יִתְבַּרְךְ עֲצֵם הַשִּׁמְחָה, וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה, אֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה') נִכְנַס בְּשִׁמְחָתוֹ יִתְבַּרְךְ, וּכְמוֹ שְׁכַתּוּב: (תְּהִלִּים קמ"ט) "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעִשְׂוֹ", בְּשַׁעֲה שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מִצְוָה, הוּא נִכְנַס בְּעֲצֵם עֲצִמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ שְׁצוּה לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּצְוָה, וְאֲזִי נִתְקִים: (תְּהִלִּים ק"ד) "יִשְׂמַח הַיְוִ"ה בְּמַעֲשְׂוֹ", שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁמַּח עִם הָאָדָם הַזֶּה שִׁמְקִים אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׁמְחָה, כְּמוֹ בַעַל מְלֶאכֶה שְׁעוֹשֶׂה אֵיזָה כְּלִי, וְהַכְּלִי הוּא יָפֵה, אֲזִי הוּא מִתְעַנֵּג בָּהּ, וְהַשִּׁמְחָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא מְלַבֶּשֶׁת בְּהַמִּצְוָה, כִּי הֵם אַחֲדוּתוֹ יִתְבַּרְךְ, וּמִי שְׁעוֹשֶׂה הַמִּצְוָה בְּשִׁמְחָה, מֵהַמִּצְוָה בְּעֲצָמָהּ, נִמְצָא כְּשׁוֹנְכֵס בְּהַשִּׁמְחָה שְׁבַמִּצְוָה, הוּא נִכְנַס בְּשִׁמְחַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁמְשַׁמַּח בְּמַעֲשְׂוֹ, רּוֹאִים מִזֶּה כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מִצְוָה אֶחָד בְּשִׁמְחָה, וְכָל כֶּף שִׁמַּח, עַד שֶׁלֹּא רוֹצֵה שׁוּם שְׂכָר בְּעוֹלָם, אֲלֵא מִתְעַנֵּג מִהַמִּצְוָה בְּעֲצָמוֹ, וְכָל הַשְּׂכָר שְׁרוּצָה עַל הַמִּצְוָה, שִׁיעִזּוֹר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת עוֹד מִצְוָה, שְׁזֶה מֵה שֶׁהִתְנַא אֹמֵר: (אֲבוֹת פָּרָק ד') "שְׂכָר מִצְוָה מִצְוָה", כִּי הוּא נִהְנֶה מֵהַמִּצְוָה בְּעֲצָמָהּ, אֵין עוֹד תְּעוּגוּג וְנַעַם יוֹתֵר מִזֶּה, וְלִכֵּן מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ קָדָם כָּל לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּבְרַאת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, שְׁזֶה הַשִּׁמְחָה הַעוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁמְחוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה

בִּידוּע שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְלִכֵּן אֶתְּה צָרִיךְ לַעֲבֹד רַק עַל נִקְדָּה אַחַת, נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְלִשְׁמֵעַ כְּלֵי זְמֵר קַלְטוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה וְנִגּוּנִים, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמְךָ שֶׁנִּבְרָאתָ מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֵּךְ תִּתְחִיל לִשְׂמַח עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ הֵכִי גְרוּעַ מְלֵא מִצְוֹת כְּרַמּוֹן, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת נו.) עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁכָּךְ מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרַמּוֹן; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ') שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׂאֶפְלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל הָעָרוּ אֶת נַפְשָׁם לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וּבִזְזָה יְכוּלִים לְרֹאוֹת גְּדֻלַּת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן הִדְבָּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁכָּל יְהוּדֵי צָרִיךְ קֹדֵם כֹּל לִשְׂמַח, וְהִרְגַע שֶׁשְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֵחָה זּוֹכִים לִישׁוּב הַדַּעַת, וְתַכְּךָ וּמִיָּד כְּשֵׁישׁ לוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת, אָזִי יוֹצֵא מִהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְהֵיִאוּשׁ שְׁלוֹ, שְׁזָה לֹא מְבִיא אוֹתוֹ לְשׁוּם דְּבָר רַק לְהִתְאַבְדוּת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכֵּן הִדְבָּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ קֹדֵם כֹּל, רַק לְחִזֵּק אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאֶפְלוּ שֶׁהוּא לֹא יוֹדֵעַ עִם מֵה לִשְׂמַח, שִׁישְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ שֶׁלֹּא עֲשָׂנִי גוֹי, שְׁזָה הַשְּׂמֵחָה הֵכִי גְדוּלָה, מֵאַחַר שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶל מֵה גּוֹיִים עַרְלִים טְמֵאִים מְסֻגְלִים לְהִרְגַּ בְּדָם קָר גְּבָרִים, נְשִׁים, יְלָדִים עַל לֹא דְבָר וְכוּ', רַק מִפְּנֵי שֶׁהֵם יְהוּדִים וְכוּ', עִם זֶה רְאוּי לָנוּ לִשְׂמַח מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשָׂנִי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְהַשְּׂמֵחָה הַזֹּאת שְׂשׁ וְשְׂמַח עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה יְבִיא אוֹתוֹ אֶל הַמְּדֻרְגָה הֵכִי עֲלִיוֹנָה שֶׁרַק יְכוּל לְהִגִּיעַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם", הִרְגַע שְׂאֲדָם שֶׁשׁ וְשְׂמַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִמִּילָא כְּבָר אֵין חֲטָאִים, וְאֵין רָשָׁעִים, וְהוּא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, אֲבָל אֲנִי מְכָרַח לְהִגִּיד לָךְ שֶׁלְּהִגִּיעַ לִשְׂמֵחָה זֶה הַעֲבוּדָה הֵכִי קֶשֶׁה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי שְׂמֵחָה הִיא עֵצֶם אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁכָּבֵר לֹא רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ, וּמִצִּיר בְּדַעְתּוֹ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתְוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְאֲדָם כְּזֶה שֶׁשֶׁשׁ וְשְׂמַח עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא כְּבָר לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת שׁוּם דְּבָר, הוּא רוֹצֵה רַק לְקַיֵּם עוֹד מִצְוָה וְעוֹד מִצְוָה, וְהוּא מְחִזֵּר אַחַר קִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, וְהוּא שֶׁשֶׁשׁ וְשְׂמַח עִמָּהֶם, שְׁזָה הַמְּדֻרְגָה הֵכִי עֲלִיוֹנָה שְׂאֲדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אֶל

זֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְתַכְּף וּמַיֵּד כְּשִׁמְגִיעַ אֶל זֶה, הוּא מְרַגֵּשׁ אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וּכְכֹר
 אֵינּוּ רוֹצֵה שׁוּם שָׂכָר, וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְהִיּוֹת מִפְּרָסָם לְרַב וְרַבִּי וְרֹאשׁ יִשְׂרָאֵל
 וּמִנְהִיג וְכו', הוּא רוֹצֵה רַק לְהַכְלִיל יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן
 תְּרַגֵּל אֶת עֲצֻמָּה לְשִׁמְעַ קְלָטוֹת שֶׁל נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה, וְתִרְקַד בְּכָל יוֹם מְרַב
 שְׂמֵחָה, וְזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת יוֹתֵר מֵהַכֵּל, אֲבָל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁזֶּה
 יְבוֹא לָךְ יוֹתֵר קֶשֶׁה מִכֵּל הָעֵבֹדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי עַל שְׂמֵחָה אוֹרֵב הַסְּמִיךְ מִ"ם
 מְאֹד מְאֹד לֹא לִתֵּן לְכֹר יִשְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה, וּבִאֲמַת רֹאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד
 עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְעַם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם קְדוֹשׁ רַחֲמָנִים,
 בְּיִשְׁנִים וּגּוֹמְלֵי חֲסָדִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְבִמוֹת ע"ט) שֶׁלֶּשָׁה סִימָנִים יֵשׁ בְּאֲמָה זו
 רַחֲמָנִים וְהַבִּישְׁנִין וּגּוֹמְלֵי חֲסָדִים, רַחֲמָנִים דְּכִתְיִב: (דְּבָרִים י"ג י"ח) "וּנְתַן לָךְ
 רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּךָ", בְּיִשְׁנִין דְּכִתְיִב: (שְׁמוֹת כ' י"ז) "וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ
 עַל פְּנֵיכֶם", גּוֹמְלֵי חֲסָדִים דְּכִתְיִב: (בְּרֵאשִׁית י"ח י"ט) "לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְנֶה אֶת בְּנֵי
 וְאֶת בֵּיתוֹ" וְגו', כֹּל שֵׁישׁ בּוֹ שֶׁלֶּשָׁה סִימָנִים הִלְלוּ רֹאוּי לְהַדְבִּק בְּאֲמָה זו.

אֲבָל כְּדֵי שֶׁתִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל הָאוֹר הַכִּי גָדוֹל שֶׁהוּא הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
 שְׁשֵׁם שׁוֹרָה רַק הַשְּׂמֵחָה, עַל זֶה צְרִיכִים הִרְבֵּה תְּפִלוֹת לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, לְהַתְּפַלֵּל בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שַׁעַה אֶת הַתְּפִלָּה
 הַזֹּאת: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשְּׂמֵחָה
 בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמֵחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שֶׁאֲזַכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל
 יוֹם מְרַב שְׂמֵחָה עַל גְּדֹל הַחֲסֵד שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי
 יְכוֹל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנִי רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת,
 וְזַכֵּנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשְׂמֵחָה, וְאֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, וְעַל יָדֵי
 זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה אֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא
 אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁאֲתֶה מְחִיָּה וּמְהֻנָּה
 וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכֵּנִי לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שֶׁאֲזַכֶּה לְדַעַת
 בְּיַדֵּיךָ בְּרוּרָה שֶׁאֲתֶה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יָדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל
 כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

כִּי בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא יֵלֵךְ, כִּי שְׂמֵחָה זֶה אוֹר כָּל כְּךָ גָדוֹל, עַד שֶׁקֶשָׁה
 לְאָדָם לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֶת אוֹר הַשְּׂמֵחָה, אֲלֵא עַל יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְבַקֵּשׁ

הרבה ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך להיות תמיד בשמחה, ושלא יהיה לך שום עצבות ומרירות ודכאון, ואם תזכה להגיע לזה, אז כבר לא תשתגע משעמום, אלא תמיד תרקד ותשמח יהודים אחרים, שזה עולה על הכל, כמאמרם ז"ל (תענית כ"ב). "רבי ברוקא חוזהא הוי שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו' אדהכי והכי אתו הניך תרי אתי. אמר ליה: הניך נמי בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדייכו? אמרו ליה, אנשי בדיחי אנן, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא; שאליהו יעיד על שני אנשים שהם בני עולם הבא, שכל עסקם היה רק לשמח ולבדח בני אדם, ולעשות שלום בין אחד להשני, כי באמת הסמ"ך מ"ם עושה כל מיני פרודים בין נשמות ישראל, והוא נהנה לראות איך שאדם נמצא בעצבות ובמרירות ובדכאון ומיאש מהחיים שלו, ועל ידי זה הוא רב עם אשתו ועם הילדים שלו, ועם השכנים שלו, ועם כל בני אדם, אבל תכף ומיד כשאדם זוכה להיות רק בשמחה, אזי הוא משלים עם כלם, ולכן תראה להיות תמיד בשמחה, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותראה אל איזה נעם וערכות תגיע, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתחזור על המכתב הזה כמה וכמה פעמים ביום, עד שתראה לצאת מעצמה, ואז תגיע אל רב טוב הגנוז והצפון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁבְּבִרְסָלֵב יֵשׁ רַק דֶּרֶךְ אֶחָד וְכוּ', אִין הִרְבֵּה דְרָכִים וְכוּ', וְמִי שֶׁמְמַלֵּא לְךָ אֶת הָרֹאשׁ בְּשִׁטּוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', הוּא בְּעַל דְּמִיּוֹן מְאֹד גָּדוֹל וְכוּ', וְהוּא צָרִיךְ עוֹד הִרְבֵּה רַחֲמִים לְצִאת מִכַּח הַמְדַמָּה שֶׁנִּכְנַס בּוֹ מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים וְכוּ', וְאִפְלוּ שֶׁמִּתְיַמֵּר כְּבָר לְהִיּוֹת אֵיזָה מְנַהִיג וְכוּ', זֶה סֵתֵם בְּעַל גְּאוּהָ בְּעַל דְּמִיּוֹן שְׂרוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל מוֹחוֹת קִטְנִים כְּמוֹךָ וְכוּ' וְכוּ', בְּרִסְלָב זֶה רַק דֶּרֶךְ אֶחָד, דֶּרֶךְ קְלָה וְנִעְמָה לְהַתְקַרֵּב אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַדְּבָר הָרֹאשׁוֹן תִּזְכֹּר טוֹב שֶׁלְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל מְכַרְחִים לְלַמַּד אֶת סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קצ"ב) פָּנִי, שֶׁכָּלוּ וְנִשְׁמַתוּ נִמְצְאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכְּנָן מִי שְׂרוּצָה לְהַפְּיֵר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, הַהִכְרַח לְהַתְמִיד קֹדֶם כָּל בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְיִהְיֶה בְּקִי בְּזֶה יִשְׂרָ וְהַפּוּקָה, וְהַפּוּךָ וְיִשֵּׁר, כִּי אַחֲרַת יְכוּלִים לְעַבֵּד עֲלֵיו מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁעוֹבָדִים עֲלֶיךָ, וְדַע לְךָ אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", עַד שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר עַל פִּי, וְכִבֵּר נִשְׁמַע מִפִּי הַקְדוּשׁ שְׁאָמַר (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִימָן שמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ שָׁלוּ לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן שִׁיִּצְא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְּאֵלָה, וְאָמַר: מֵאֲחַר שִׁיִּצְא בְּעוֹלָם אֲנִי חִפְץ מְאֹד שִׁיְלַמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צָרִיכִים לְלַמַּד אוֹתוֹ הִרְבֵּה עַד שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אִין עֲרוּךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד בְּחִבּוּרֵי הַקְדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְּאֵלָה, וְאָמַר שֶׁטוֹב לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שְׁנֵי שְׁעוּרִים לְלַמּוֹד סִפְרֵי הַקְדוּשִׁים - שְׁעוּר אֶחָד פְּשוּט לְלַמַּד בְּמַהִירוֹת הִרְבֵּה מְאֹד כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר בְּעַל פֶּה, וְשְׁעוּר אֶחָד לְלַמַּד בְּעִיּוֹן גָּדוֹל, כִּי יֵשׁ עֲמֻקּוֹת גְּדוֹל וְנִפְלְאָ בְּסִפְרֵיו, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלּוֹמַד הִרְבֵּה אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר עַל פִּי, וּמְלַבֵּד זֹאת לּוֹמֵד שְׁעוּר אֶחָד בְּעִיּוֹן גָּדוֹל מְאֹד, וְיִחַדֵּשׁ בָּהּ חִדוּשִׁים כְּפִי מַחוֹ וְהַשְׁגָּתוֹ, וְאִם הוּא לֹא בָרַח הֵכִי, שִׁיְלַמַּד "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", עִם פִּרוּשׁ "שִׁפְתַּת הַנַּחֲל", וְיֹאמַר עַל כָּל תּוֹרָה אֶת הַתְּפִלָּה בְּ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְאֵז תְּרַגִּישׁ טַעַם אַחַר בְּחִיָּה, וּמְלַבֵּד זֹאת טוֹב מְאֹד לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שְׁעוּר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂרַשְׁמֵם מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, וְהֵם בְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת-הַר"ן", "חֵי-מוֹהֲר"ן", שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִימָן שני"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מִשִּׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמָנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵהָ אִישׁ כְּשֶׁר, וְאִפְלוּ צְדִיק גְּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו

כמו שאני רוצה (אזוי ויא איד מיין איין גוטער איד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה, נגמם אפלו עכשו כשלומדיון דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעזור להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם. וכן צריכים להתמיד בכל יום ב"ספר-המדות" כי המדות הם עקר האדם, וכן להתמיד בספר "ספורי-מעשיות", שמעורר מהשנה העמקה שאדם ישן וכו', כי יש בספר הזה כל הסודות שבועולם, עכשו אחר שלמדת ותלמד היטב הדק, הדק היטב את כל ספרי רבנו ז"ל, יתגלה לה חסידות ברסלב אחרת לגמרי, שיסוד היסודות אצל רבנו ז"ל הם שני דברים, מצד אחד "התבודדות", ומצד שני "שמחה", ועל ידי זה תוכל לעבור את הגשר צר של זה העולם.

רבנו ז"ל גלה לנו ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבץ לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחספן ומשתוקק

לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ואמר רבנו ז"ל שכמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשפיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השווה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה. אשרי שיאחז בזה.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצד היום מצד למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלו, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובכפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולכן חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעֵדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ וְתִבְרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

עֲכָשׁוּ כְּשִׂיחָהּ לָךְ אֶת שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת הָאֵלוֹ מִצַּד אֶחָד לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּמִצַּד שְׁנֵי תְּמִיד לְהִתְבוּרָד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִזּוֹ יִפְתַּח לְבָבְךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה עַל פִּי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּפִירוּשׁ גִּלְהָ לִּנּוּ סֵדֵר נוֹרָא וּנְפִלָא מְאֹד (עֵינִי שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו) אִיךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְלִהְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד אֶפְלוֹ שִׁישׁ לוֹ רֹאשׁ מְאֹד כְּבֹד וְכו', וְלֹא מִבֵּין שׁוּם דְּבָר, וְכָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵינֵי הַלְמוּד תּוֹרָה שְׁצַרִּיכִים לְלַמֵּד הִרְבֵּה מְאֹד בְּכָל יוֹם, טוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וּלְבַלִּי לְדַקְדַּק הִרְבֵּה בְּלְמוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזִרְיוֹת. וְלְבַלִּי לְבַלְבַּל דַּעְתוֹ הִרְבֵּה בְּשַׁעַת לְמוּדוֹ מֵעֵינֵי לְעֵינֵי, רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמַקוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינּוּ יְכוֹל לְהִבִּין דְּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמַד הִרְבֵּה שֶׁם וַיִּנְיַח אוֹתוֹ הַעֵינֵי וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרַב יַדַּע אַחַר כֵּךְ מִמִּילָא מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה כְּשִׂילְמַד כְּסֵדֵר בְּזִרְיוֹת לְהֵלֵן יוֹתֵר.

וְאָמַר: שְׂאִין צְרִיכִין בְּלְמוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֵדֵר, וּמִמִּילָא יְבִין. וְלֹא יְבַלְבַּל דַּעְתוֹ בְּתַחֲלַת לְמוּדוֹ שִׁירְצָה לְהִבִּין תַּכְּף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הִרְבֵּה תַכְּף וְלֹא יְבִין כָּלֵל רַק יְכַנִּיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֵדֵר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יְבִין. וְאִם לֹא יְבִין תַּכְּף יְבִין אַחַר כֵּךְ. וְאִם יִשְׁאָרוּ אִיזָה דְּבָרִים שְׂאֵף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְעַמַּד עַל כּוֹנְתוֹ, מַה בְּכָךְ? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְכִמּוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהִדֵּר לְסִבָּה, וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יַדַּע מַה קָאֲמַר' שְׂנַאֲמַר: (תְּהִלִּים קי"ט כ') "גְּרָסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שִׂילְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הִרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְעֵבֵר כְּמַה פְּעָמִים אֵלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמָה, לְגַמְרָם וְלַחֲזוֹר לְהַתְחִיל וְלְגַמְרָם פְּעַם אַחַר פְּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יְבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כָּל מַה שְּׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה, כָּל מַה שְׂאֲפָשֵׁר לְהִבִּין וּלְעַמַּד עַל דְּבָרֵיהֶם.

וְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל הִרְבֵּה מְאֹד בְּעֵינֵי זֶה. וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר לְבָאֵר דְּבָרִים אֵלוֹ בְּכַתֵּב הַיִּטֵּב. אֲבָל בְּאֵמַת הוּא דְרָךְ עֲצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעֵינֵי הַלְמוּד. כִּי עַל יְדֵי זֶה יְכוֹלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הִרְבֵּה מְאֹד לְגַמֵּר כְּמַה וְכְמַה סְפָרִים, וְגַם יִזְכֶּה לְהִבִּין

הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָיָה לוֹמֵד בְּדַקְדּוּק גָּדוֹל כִּי זֶה מִבְּלָבֵל מֵאֵד מִן הַלְמוּד. וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם פָּסְקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּקָדוּקִים שְׁלָהֶם. וּמֵאוּמָה לֹא נִשְׁאָר בֵּינָם. אָבֵל כְּשִׁירְגִיל עֲצָמוּ לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת בְּלֵי דְקָדוּקִים הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה תִּתְקַיֵּם בִּידוֹ, וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים כְּלָם, וְתַנְיָף וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְקַבְלָה וְשִׁאָר סִפְרֵים כְּלָם. וְכָבֵר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ח) שְׂטוֹב לְאָדָם שִׁיעֵבֵר בַּחַיּוֹ בְּכָל הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:

וּפַעַם אֶחָד חָשַׁב רַבְּנּוּ ז"ל מַה שֶּׁהָאָדָם צָרִיף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַד שְׂאִין הַיּוֹם מִסִּפְקֵי. דִּהְיִנּוּ לְגַמְרֵי בְּכָל שָׁנָה ש"ס עִם הַר"ף וְהַר"ש, וְאַרְבַּעַה שְׁלַחַן עֲרוּף הַגְּדוֹלִים, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כְּלָם, וְכָל סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְזֵהָר חֲדָשׁ, וְכָל סִפְרֵי קַבְלָה מֵהָאֲרִיז"ל, גַּם צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם בְּקִצַּת עֵינָיו. וְעוֹד חָשַׁב הַרְבֵּה דְבָרִים. גַּם צָרִיכִין לומר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְתַחֲנוּן וּבְקִשּׁוֹת הַרְבֵּה הַרְבֵּה. וְאִזּוּ סֵפֶר הַרְבֵּה מֵעַנְיָן זֶה שֶׁצָּרִיכִין לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת גָּדוֹל וּבְזָרִיוֹת וּלְבַלֵּי לְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ בְּדַקְדּוּקִים הַרְבֵּה מֵעַנְיָן לְעַנְיָן. וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים, גַּם לֹא הָיָה מִצְוָה לְחַזֵּר תַּכְף עַל לְמוּדוֹ רַק רְצוֹנוֹ תְּמִיד הָיָה לְלַמֵּד הַסִּפֵּר אוֹ הַפּוֹסֵק שְׁלוּמֵד כְּסֹדֵר מֵרָאוּשׁ לְסוּפוֹ בְּזָרִיוֹת, וְאַחֵר כֶּף יִתְחִיל פַּעַם שְׁנֵי וַיִּגְמַר אוֹתוֹ כְּלוֹ. וְכֵן פַּעַם אַחֵר פַּעַם.

וְהִנֵּה כְּשִׁישׁ לֶף כְּבָר אֵת הַיְסוּדוֹת הָאֵלוֹ, שְׁחֹר עַל גְּבֵי לְבָן, אֵיף יָכוֹל אֵיזָה אֲבָרָף טַפֵּשׁ וְשׁוֹטָה וְכוּ' וְכוּ', לְהוֹלִיף אוֹתָף שׁוֹלָל וְכוּ', וְלִהְגִיד לֶף שִׁישׁ לֶף שִׁישׁ דְּרָף כְּזֵה בְּבִרְסָלָב וְכוּ', וְאַחֵר כֶּף יָבוֹא חֲבֵרוֹ וּיְבַלְבֵּל אֵת דַּעְתוֹ וּמַחוֹ וַיֹּאמֶר אַחֲרַת שִׁישׁ דְּרָף כְּזֵה בְּבִרְסָלָב וְכוּ', וְכָל אֶחָד עִם הַדְּרָכִים שְׁלוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר הַכֵּל הַכֵּל וְרַעוֹת רוּחַ, כִּי בְּפִרוּשׁ אֲנַחְנוּ רוֹאִים מֵה רַבְּנּוּ ז"ל רְצָה מֵאַתְנָו, רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֵת אַחֲרִים, וְלִהְתְּבוֹדֵד עֲמוּ יִתְבָּרַף, וְלִהְתְּמִיד בְּלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אָבֵל יוֹתֵר מִזֶּה לֹא צָרִיכִים שׁוּם דְּבָר, אִם תְּכַנִּיס אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹף לְבָף, אֲזִי תִרְאֶה אֵת הַעֲרֻבוֹת וְהַנְעַם שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרְסָלָב, וְתַתּוֹדַע שְׂאִין בְּבִרְסָלָב רַק דְּרָף אֶחָד, וְכָבֵר אָמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ב') "וְלֹא עִם הָאֲרָץ חֲסִיד", מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וְלֹא יוֹדַע אֵת דַּעְתוֹ, הוּא סֵתָם עִם הָאֲרָץ, וְאֵיף הוּא יָכוֹל לְהַקְרוֹת בְּשֵׁם חֲסִיד בְּרְסָלָב?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְסוֹ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדוֹן אֶת בְּעֶלְךָ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לַעֲשׂוֹת עָלָיו בְּקִרְתּ בְּשׁוֹם
פְּנִיָּם וְאִפְּן, כִּי שׁוֹם גָּבַר לֹא אוֹהֵב שְׂאֵשְׁתּוֹ עוֹשֶׂה עָלָיו בְּקִרְתּ, וְאִם רוֹצִים
לַפְּעַל מִשְׁהוֹ אֶצְלוֹ, זֶה צְרִיךְ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֲהֵבָה וְכוּ', וְלִכְּזֶה אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ
אוֹתְךָ תִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאִפְלוּ שְׂזָה בֵּא
לְךָ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, וְזָכְרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא
אֲגֵרָא, וְדַעִי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אִפְלוּ שְׁהִיא
נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׁהִיא בְּטִלָּה
לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס
בְּכַעַס, שְׁבְדֶרֶךְ כָּלֵל בֵּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעַמֶּת עַל בְּעֵלָה, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק
מִבְּעֵלָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מַעֲצָמִי וּבִשָּׁר מִבִּשְׂרִי לְזֹאֵת יִקְרָא
אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאֵת", וְלִכְּזֶה אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׁקִנְתָּה לַעֲצָמָה אֶת מִדַּת
הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בְּעֵלָה וְכוּ', וּמוֹחֵלֵת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, תִּאֲמִינִי לִי שְׁכָל דְּבַר יְכוּלִים לַפְּעַל
אֶצֶל הַבְּעַל אִם יֵשׁ לְהָאֲשֶׁה דַּעַת וְשְׁכָל וְכוּ', לְדַעַת אִיךָ לְהַתְּנַהֵג עִם הַבְּעַל,
וְיְכוּלִים לְקִרְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה עִם נִגּוֹן וְהוּא לֹא קוֹלֵט אִפְלוּ שְׁהוּא
קְרָא עַכְשָׁו קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, וְלִכְּזֶה אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ, תְּלַכִּי רַק
בְּדֶרֶךְ אֲהֵבָה וּבְדֶרֶךְ שְׁמִחָה וְנִגּוֹן, וְתִרְאִי שְׁהוּא יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל

המטה, שזה אגב תקון מאד מאד גדול להנשמה, ובפרט מי שקורא קריאת שמע שעל המטה על פי סדר האריז"ל, נמחל לו כל עוונותיו, כמובא (לקויטי-הלכות, קריאת שמע שעל המטה- הלכה ב'), וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות ה.) כל הקורא קריאת שמע על מטתו כאלו אוהו חרב של שתי פיות בידו שנאמר (תהלים קמ"ח) "רומות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם", ואמרו (שם) כל הקורא קריאת שמע על מטתו מזיקין בדלין הימנו, שנאמר: (איוב ה' ז') "ובני רשף יגביהו עוף", הרי שלך לפניך מעלת הקורא קריאת שמע שעל המטה, וזה צריך הן הגבר והן האשה והן הילדים לקרא קריאת שמע שעל המטה, ועל ידי זה יהיו שמורים ממזיקים וממשחיתים.

העקר תשתדלי מאד לשמח את בעלך, וזה יקרב את לבבכם אחד להשני, שאין עוד דבר יותר חשוב מזה, שהבעל והאשה אוהבים אחד את השני, ומבינים אחד את השני, ולא עושים בקרת אחד על השני, אשרי הזוג שיכולים להראות את זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שאין עוד מעלה יותר גדולה אצל עם ישראל מלהיות מלמד תינוקות של בית רבן, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי

הם לאין ספור, כן אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו על עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הפוכבים, ואתה צריך לדעת שגם בחורים הם בכלל תינוקות של בית רבן, ולא בחנם שהסמך מ"ם אורב עכשו מאד מאד על הבחורים לנתק אותם מהתורה, כי אמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:) כן הקדוש ברוך הוא אמר להם לישראל, בני, בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תכלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו, שנאמר: (בראשית ד) "הלא אם תיטיב שאת" ואם אין אתם עוסקין בתורה אתם נמסרים בידו, שנאמר: (ש) "לפתח חטאת רבין" ולא עוד, אלא שכל משאו ומתנו בך, שנאמר: (ש) "ואליך תשוקתו", ואם אתה רוצה אתה מושל בו, שנאמר: (ש) "ואתה תמשל בו", ולכן הסמך מ"ם מאד מאד מפתח שבחורים ללמדו תורה, ועל ידי זה לא יהיה עליהם שליטה מהיצר הרע של נאוף, שקוץ, תעוב וזהו הבוער עכשו בעולם בצורה כזו שעוד אף פעם לא היה, שישתובבו על הרחובות ממש ערמים וערמות וכו', שזה מושך את הנער אל הזבל וכו', אבל מי שמכניס את עצמו בלמוד תורה הקדושה, על ידי זה אין להיצר הרע שליטה עליו, והנה מלמד ממחה צריך לקרב את התלמידים בהתקרבות נורא מאד מאד, ולהכניס בהם חביבות התורה, שירגישו כל מיני נעם בלמוד תורה הקדושה, ועל ידי זה לא יהיה נושרים, אבל עליך לדעת שעל מלמד רציני יש עליו תביעה גדולה מאד מאד, וכך כתב הרמב"ם (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ג) מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלמודן - הרי זה בכלל - ארוור עושה מלאכת השם ומיה, לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק; וכן מובא בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ה, סעיף ט"ז) "ואין למלמד להיות נעור בליילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה או לעצר במאכל ובמשטה או לאכל ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב

וְכָל הַמְשָׁנָה יָדוּ עַל הַתַּחְתּוֹנָה וּמְסַלְקִין לִיהִ"; וְלָכֵן עַל מַלְמַד יֵשׁ אַחֲרֵיכֶם גְּדוּלָה מְאֹד, וְהַעֲקֹר לְקָרֵב אוֹתָם בְּכָל מִיַּי הַתְּקַרְבוֹת, כִּי עַל פִּי רַב הַהוֹרִים אֵין לָהֶם סְבִלְנוֹת לְבַנְיָהֶם וְכוּ', מוֹצִיאִים אֶת כָּל הַעֲצָבִים שְׁלָהֶם עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְלָכֵן לְהַבְנִים נֶאֱבָד הַחֶשֶׁק וְכוּ', וּפּוֹרְקִים עַל, וְלָכֵן הַמַּלְמַד צָרִיךְ לְהַכְנִס פֶּה בְּמִקּוֹם הַהוֹרִים וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין יט.) כָּל הַמַּלְמַד בֶּן חִבְרוֹ תוֹרָה מֵעֵלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יִלְדוּ.

אֲשֶׁרֵי הַמַּלְמַד שְׂיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּהַתְּלַמִּידִים לְגֵרֶס הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזָה מְכַנִּים הַרְבֵּה חֶשֶׁק לְלַמַּד אֶת שְׂאֵר הַלְמוּדִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲדִין מב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תוֹרָה? בְּמִי שֵׁיִשׁ בִּידוֹ חִבְלֵיּוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹכָא (מְדַרְשׁ תְּלַפִּיּוֹת) שְׂאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמַּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיגֵרֶס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מִשְׁנָ"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן אָמְרוּ בְּזֵהָר וּמוֹכָא בְּזֵהָר: (בְּרֵאשִׁית מ"ב) מֵאֵן דְּקֵאֲרִי וְתַנִּי שֵׁיִת סְדָרֵי מְשָׁנָה דָּא הוּא מֵאֵן דִּידַע לְסְדָרָא וְלִקְשָׁרָא קְשׁוּרָא יַחֲדָא דְמֵאֲרִיָּה כְּדָקָא יֵאוֹת. אֲלִין אֲנוּן דְמִקְדָּשִׁין שְׂמָא קְדִישָׁא דְמֵאֲרִיָּהוּן בְּכָל יוֹמָא תְדִיר. [מִי שְׂקוּרָא וְשׁוֹנָה שְׂשָׂה סְדָרֵי מְשָׁנָה, הוּא זֶה שִׁיּוֹדַע לְסְדֹר וְלִקְשֹׁר קֶשֶׁר יַחֲדוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם שְׂמַתְמִידִים בְּמִשְׁנֵיּוֹת, מְקַדְּשִׁים שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם תְּמִיד].

וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּהֵם שְׂמָחָה עֲצוּמָה, וְלִסְפֹּר לָהֶם הַרְבֵּה סְפוּרִים מְגִדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ח) "דִּיעַ שְׂסַפְּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דְבַר גְּדוּל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׂעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְּדִיק שְׂמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בְּעַת שְׂמִסְפְּרִין מֵהַצְּדִיק, וְהִיא מְעוֹרְרַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּל", וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל וְלִסְפֹּר סְפוּרִים לְהַתְּלַמִּידִים, שְׁזָה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהִרְבַּ הַקְּדוֹשׁ מְצַאֲנוּ זִי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שְׂאֵל פַּעַם אֶת הַמַּלְמֵדִים שֶׁל בְּנֵי הָאֵם הֵם לוֹמְדִים אֶתֶם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבוּ: כֵּן! וְכַשְׂשָׂאֵל אוֹתָם אֵילוֹ סְפָרֵי מוֹסֵר? עָנוּ וְאָמְרוּ "חֹכֶת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם: לֹא לָזֶה הַתְּכַוֵּנְתִּי, אֶלָּא תְּסַפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי

צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע, רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל ציון רבנו ז"ל יכולים לנסע בכל פעם, ואדרבה אין עוד דבר יותר גדול מלנסע אצל ציון רבנו ז"ל בכל פעם ובכל עת, כי רבנו ז"ל הבטיח לנו הבטחות גדולות כאלו - מי שבא אל ציונו הקדוש בעיר אומן ונותן פרוטה לצדקה ואומר את העשרה מזמורי תהלים, אפלו אם עצמו וגבחו חטאיו ופשעיו יוציאו מהשאל תחתית, ולכן אשרי מי שנוסע בכל עת שרק יכול אצל ציון רבנו ז"ל, כי בפרוש גלה לנו (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכה; ובפרט כשנוסע אצל ציון רבנו ז"ל, זה עולה על הכל, כי הוא היה הצדיק היחידי שבקש שיבואו אליו אחר הסתלקותו, ולכן אסור להתבלבל משום בריה שבא אל ציון רבנו ז"ל, כי צריכים לדעת שציון רבנו ז"ל הוא בית רפואה שמרפא כל החולים שבעולם, וכמו שרואים בגשמיות שיש בית חולים ענקי ששם באים כל מיני חולים, זה סובל על הלב, וזה סובל על הכליות, וזה סובל על הכבד, וזה סובל על הראש, וזה סובל על העינים, וזה סובל על הרגלים, וכו', וכל אחד בא לרפאות את המחלה

שְׁלוֹ, וְאִין דְּבַר כְּזֶה שְׁחֹלָה שְׁבָא וְרוּאָה כָּל כֶּף הַרְבֵּה חוֹלִים נִמְצְאִים בְּמִבְנֵה אֶחָד שִׁיחֹזר אַחֲרֵינִית, וְיִגִּיד, מָה אֲנִי מִחְפֵּשׁ פֹּה? אֲלֵא כָּל חוֹלָה בָּא לְרַפְאוּת אֶת מַחְלָתוֹ, וְאִינוּ מִסְתַּכֵּל עַל הַזּוּלָת, כְּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן זֶה אוֹמֵן, שְׁבָאִים אֲנָשִׁים שִׁחְטָאוּ וְכוּ', וּפְגָמוּ וְכוּ', וְכָל אֶחָד עִם הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שְׁלוֹ, וְכוּ', וְכוּ', בָּא לְקַבֵּל תְּקוּנָו, וְלִכֵּן אֶסוּר לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחַר כָּלָל, רַק לְדַעַת שְׂאֵנִי בָּא לְרַפְאוּת אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, וְזֶה מָה שֶׁנֶּאֱמַר אֶצֶל דּוֹד הַמְּלֶךְ: (שְׁמוּאֵל א', כ"ב ב') "וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ מִצּוֹק וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ נִשְׂא וְיָכַל אִישׁ מִ'ר נַפֶּשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם לִשְׂר וַיְהִיו עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ", כִּי גַם אֶצֶל דּוֹד הַמְּלֶךְ הִתְקַבְּצוּ כָּל מֵר נַפֶּשׁ, וְאִישׁ מִצּוֹק, וְכוּ', וְזֶה וְיָכַל אִישׁ מִ'ר נַפֶּשׁ - רֵאשִׁי תְבוֹת אוֹמ"ן, וְלִכֵּן אֶסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אֶחָד, אֲלֵא כָּל אֶחָד יָבוֹא אֶל הַצַּדִּיק עִם מַחְלָתוֹ הַגְּשָׁמִי וְהַרוּחָנִי, וַיִּקְבַּל שָׁם רְפוּאָה וַיִּשׁוּעָה וְהַמְתַּקַּת הַדֵּינִים, וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְלִכֵּן תִּסְעֵי אֶת וּבְעַלְךָ וְתַפְעֲלֵי שָׁם רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְכָל מָה שֶׁאֵת רַק רוּצָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִסְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁבְּעֵינַי שְׁלָךְ אֵף אֶחָד לֹא יָכוֹל לְעֹזֵר כְּמוֹ שֶׁאֵתָּה בְּעֵצְמְךָ יָכוֹל לְעֹזֵר לְעֵצְמְךָ, אִם תִּקַּח אֶת עֵצְמְךָ בְּיַדֶּיךָ, כִּי בְּדַרְךָ כָּלָל בַּחוּרִים אוּ בַחוּרוֹת שֶׁנִּשְׂאָרוּ רְוָקִים וְרוּקוֹת כָּל כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים אֶצֶל הַהוֹרִים, קָשָׁה לָהֶם אַחַר כֶּף לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', כִּי הִתְקַשְּׂרוּ כָּל כֶּף רַגְשִׁית אֶל הַהוֹרִים, עַד שֶׁנִּפְּלוּ

בְּקִטְנוֹת הַמּוֹחִין, וְאֶפְלוּ הֵם כְּכֹר מִבְּגָרִים בְּנֵי שְׁלֹשִׁים אַרְבָּעִים וְחֲמִשִּׁים וְכוּ', מְרַגִּישִׁים בְּדַעְתָּם כִּילְדִים קִטְנִים, כִּי גְדוֹל הַסְמוּךְ עַל שְׁלַחַן אָבִיו נִקְרָא קִטָּן, אִם צְרִיכִים עוֹד לְהַגִּיעַ לְגִיל שְׁלֹשִׁים אַרְבָּעִים חֲמִשִּׁים וְכוּ', וְכוּ', אֶל שְׁלַחַן אָבִיו וְכוּ' וְכוּ', הוּא נִקְרָא קִטָּן וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ רֹאשׁ וְשֹׁכֵל שֶׁל קִטָּן אוֹ קִטְנָה וְכוּ', וְלִכְּן מָאֵד מָאֵד קָשָׁה לָהֶם לְמַצֵּא אֶת בֵּת זֹגֵג, כִּי הֵם לֹא מוֹכְנִים עֲדִין לְהִתְחַתֵּן מֵרַב פֶּחַד שֶׁנִּכְנַס בְּהֵם וְכוּ', וְעֲדִין מְרַגִּישִׁים בְּדַעְתָּם כְּמוֹ יִלְדִים קִטְנִים שְׁצָרִיכִים אֶת הַסִּינֵר שֶׁל הָאֲמָא וְכוּ', אוֹ אֶת הַלְטוּף שֶׁל הָאֲבָא וְכוּ', וְלִכְּן הַבְּחִירָה רַק בְּיָדָם, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק"י) לְאַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה עוֹשָׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשָׂה וְכוּ', [וְנִכְתַּב מוֹהַרנ"ת ז"ל וְדָבָר זֶה הוּא נִצְרָךְ מְאֹד לְדַעַת, כִּי כִּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מַחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲרִיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינִם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאַמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדֵאֵי יֵשׁ לְכֹל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כֹּל דְּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשָׂה], וְלִכְּן אֶתְּהָ צְרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּה בְּיָדֶיךָ וְכוּ', אוֹ לָךְ לְעֲזָרָה וְכוּ', שְׂשֵׁם יִבְנוּ אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצֻמֵי שְׁלֶךְ, כִּךְ תּוֹכֵל לְהִתְחַתֵּן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיחֶיָה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשִׁוֹן לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַהַצְּלַחָה שֶׁהַצְּלַחַתְּ בְּגְדוֹל עֲבוּר "פְּרוּיִקֵט אוֹלָם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אַבְרָהָם", זֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה מֵה שְׂאֵת עוֹשָׂה, כִּי אֶת רוּאָה בְּעֵינֶיךָ אֵיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ וְכוּ', אֵין עוֹד נַחַת רוּחַ לְאָדָם כִּשֶׁהוּא

עובד ורואה תוצאות מהעבודה שלו וכו', והעולה על הכל אין עוד ספוק יותר גדולה מעבודה שאדם רואה במו עיניו איפה כל היגיעה והטרחת שלו הולכת וכו', תהלה לאל, יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם שכבר היום מחלקים במשך כל היממה קרוב לאלף מנות חמות לגברים ולנשים ולילדים, וכלם נהנים מזה, וחצי קהלה אומרת אם לא היה פה בית התבשיל - אהל אברהם היו הולכים לישן בלי אכל חם, ולכן הזכות שלך שאת מוסרת את נפשך לעזר לי, גדול מאד בשמים, כי סוף כל סוף זה הצדקה הכי גדולה, ולכן אני מודה לך מאד מאד על הוראת קבע שעשית כל השבוע שעבר, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך הצלחה מפלגת גם על להבא, ובזכות זה יהיה לכם בבית שמחה וששון ואהבה גדולה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מודה לך על שאת רכזת של הטלפניות, תשתדלי מאד שיפנסו עוד נשים להיות טלפניות, כי אני מסובב מאד מאד בחובות, ובפרט עכשו שלקחתי על עצמי פרויקט כל כך גדול לשפץ את האולם ולעשות את זה פנינה לרוחת אנשי שלומנו.

אני מאד מאד מחכה ומצפה לראות בהשמחה האישית שלך, רק חזקי ואמצי ובני את הבטחון עצמי שלך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּח וְתִצְלַח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקֵעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל שְׂאֵת רִכְזוֹת שֶׁל הַטְּלָפְנוֹנוֹת, תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שִׁיִּכְנֹסוּ
עוֹד נְשִׁים לְהִיּוֹת טְלָפְנוֹנוֹת, כִּי אֲנִי מְסוֹכָב מְאֹד בְּחֻבוֹת, וּבִפְרָט עִכְשָׁו
שֶׁלְקָחְתִּי עַל עֲצָמֵי פְרוּיֶקְט כָּל כֶּךָ גְּדוֹל לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם וְלַעֲשׂוֹת אֶת זֶה
פְּנִינָה לְרוּחַת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי,
אֲהַבָּה וְהַבְּנָה הַדְּרִית, שֶׁזֶה בֵּית מִבְּרָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּח וְתִצְלַח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקֵעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּבְיָא עוֹד פּוֹעֲלִים וְתַעֲזֹר לִי לְגַמֵּר אֶת
הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה פְּנִינָה, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלִי אֲנִי מְכַנֵּס בְּזֶה, וְאֵין לְתֵאָר וְאֵין
לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תְּחִיָּה הִכִּי מְצַלָּח

בחזירה, ואני מבקש ומתחנן שהאולם יצא פנינה לרוחת אנשי שלומנו, שהגיע הזמן שיהיה לנו סוף סוף אולם לשמחות, שהיה נבצר מאתנו כל הזמן.

אני מבקש אותך אישית אם אתה יכול להצטרף בערב לשעור "דף היומי" שלומד הרב... גרו יאיר, והוא מסביר כל כף טוב את הדף, עד שכלם נהנים לשמע ממנו את הדף גמרא, ועליך לדעת כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', ג'ב'ריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד דף גמרא, שזה שמירה לאדם ומדביק אותו אל האור אין סוף ברוך הוא, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס ולומד בכל יום דף גמרא, שאז ממשיך על עצמו צלם אלקים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

רציתי מאד שתעזר לי לשפץ את האולם שיהיה פנינה לרוחת אנשי שלומנו, כי עד עכשו לא היה לנו אולם מסדר לעשות שמחות, ולכן למצוה רבה תחשב, וכן אם אתה יכול לגמור מה שהתחלת אצל המקוה של הנשים, תבוא עליך ברכה מהשמים, ועוד פעם אני מבקש ומתחנן לפניך אני רוצה לשלם לך, אל תעבד בחנם, והולך לי בחיים לשלם לך.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו

ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

אני מבקש אותך אישית אם אתה יכול להצטרף בערב לשעור "דף היומי" שלומד הרב ... נרו יאיר, והוא מסביר כל כך טוב את הדף, עד שכלם נהנים לשמע ממנו את הדף גמרא, ועליך לדעת כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד דף גמרא, שזה שמירה לאדם ומדביק אותו אל האור אין סוף ברוך הוא, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס ולומד בכל יום דף גמרא, שאז ממשיך על עצמו צלם אלקים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׁלֵא יְכוּלִים לְלַכֵּת עִם פֶּחַ עִם יְלָדִים וְכוּ', כִּי בְקָלוֹת יְכוּלִים לְאָבֵד אוֹתָם וְכוּ', וְלִפְנֵי שְׁמַעֲנִישִׁים צְרִיכִים לְחֹשֵׁב פְּעָמִים אִם זֶה הִיא מְשַׁתְּלֵם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה רַק לְהַגְבִּיֵה אֶת הַבֶּן, וְלִמְצֵא בוֹ כֹּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִבְנוֹת לוֹ אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לְחַנוּךְ הַיְלָדִים, אִם הוֹלְכִים אִתָּם חַיּוּבִי, אֲזִי הֵם גְּדֹלִים וּמְצַלִּיחִים בְּחַיֵּיהֶם וְכוּ', אֲבָל אִם הוֹלְכִים אִתָּם שְׁלִילִי, אֲזִי הֵם מִתְמַרְדִּים וּמִתְחַצְּפִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן בְּחַנוּךְ זֶה מְאֹד חָשׁוּב רַק לְהַגְבִּיֵה אֶת הַיְלָדִים, וְאֶזְ תְּצַלִּיחִי אִתָּם.

כְּמוֹכֵן גַּם אֶת בְּעֵלְךָ אֶת צְרִיכָה לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְהוּא צְרִיךְ הַרְבֵּה חֲזוּק, כִּי גַם עָלָיו עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁגָם עָלֶיךָ עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאִין לָךְ מִי שִׁיחֲזֵק אוֹתְךָ וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת כְּבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרוֹן, חֶלֶק א', סִימָן ק"ו) עֲצָה לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, לְחִזֵּק אַחֲרֵיהֶם.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחֲנִי, וּכְשֶׁאֲשֶׁה שְׂמִיחָה וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּה וִיכוּלָה לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּלָל וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעוּגוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאִתָּם תִּהְיֶה לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיֶה מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעוּגוּגָה שְׂאֲשֶׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים,

וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמָחָה, וְלִכְן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר מִכָּל דְּבַר מַה שְּׁעוֹבֵר עַל אָדָם, וּבִפְרֹט כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו דְּבַר שְׂלֵא חֵלֶם, עַל זֶה לֹא נִשְׁבָּרִים וְכוּ', אֲלֵא מִתְחִילִים עוֹד פַּעַם, כִּי בִפְרוּשׁ גְּלוּה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל שְׂאֲסוּר לְהִתִּיאֵשׁ.

תַּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתֵרְאִי שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְבִסּוּף, צְרִיכִים הִרְבֵּה סִבְלָנוֹת בַּחַיִּים, וְלִכְן תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאִפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מַה שְׂאָמַר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׂאֲשָׁה עוֹצְרַת עֲצֻמָּה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אִפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס כְּכַעַס, שְׁבַדְרֶךָ כָּלָל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצֻמָּה כֹּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשְׂלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכְן אֲשָׂרִי הָאֲשָׁה שְׁקִנְתָּה לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלַת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת נוסעת אל ציון רבנו ז"ל אשר אין למעלה מזה, ובודאי תפעלי שם כל הישועות, ובפרט שדוכים להילדים.

זה שמחתי לשמע שהצלחת בגדול כל השנה עם הפעוטון, יעזר הקדוש ברוך הוא שלקראת שנה הבאה יהיה לך הצלחה מפלגת יותר ויותר, וכך תוכלי להעסיק את הבנות שלך, שזה פרנסה בכשרות.

כשתהיי בציון רבנו ז"ל תתפללי גם עלי.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחדיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים,

וְאֵל מִדְרָגָה זוֹ רִבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמָחָה, לְכַן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁסוּף סוּף שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי שְׂאִין שׁוֹם מְקוֹם לְבָרַח בְּזֶה הָעוֹלָם אֲלֵא אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן כָּל מָה שְׂצָרִיכִים רַק לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין יוֹתֵר טוֹב מִתְפִּלָּה, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נָבִיא לֹא פִהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֲלֵא תְפִלָּה זוֹ בְּלִבְד אָמַר דָּוִד לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רִבְנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם: (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִיִּים, "וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה" שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׂבָאֵת אֵל צִיּוֹן שֶׁל רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס וְשֵׁם בְּכִית וְכוּ', אֲנִי מִבְטִיחַ אִם תִּמְשִׁיכִי כִכָּה יִהְיֶה לְךָ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת הֵן בְּשִׁלּוֹם בֵּית וְהֵן בְּלִמְכּוֹר אֵת הַבַּיִת בְּאַלְעָד, וְהֵן נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקַעֲטֵ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁלֵא תִרְיֹבוּ, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ
שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי ברכות, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא
אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם
שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה
גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא
שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְתַתֵּן לְאַשְׁתְּךָ לְנִסְעַ
אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי
וּתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חֵיוֹת נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כְּנֵפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענֶנְבֶּרְג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתְּשַׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסֶה וּלְהַצְלִיחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גְּלוּ וְצַוֶּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּנְנֵי, מוֹרְנֵי וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְיָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹא עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלָּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֲיָבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אֲיָבִי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיַּעְמוּ בַחִילָךְ
 וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינָמו
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בְּאֶף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחִילוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחְלֹתְכֶם : יב בַּהִיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָבֶל רִגְלוֹ, בְּרִזָּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמַרְתָּ יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאִסֵּר שָׂרֵיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבְּסָ לְשֹׂא
עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דֹּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: